

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

60. årgang

12. oktober 2017

Indhold

I *Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser*

UDTALELSER

Regionsudvalget

124. plenarforsamling den 12.-13. juli 2017

2017/C 342/01	Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Den lokale og regionale dimension af Horisont 2020-programmet og det nye rammeprogram for forskning og innovation	1
2017/C 342/02	Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Den fælles landbrugspolitik efter 2020	10
2017/C 342/03	Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Næste skridt hen imod en bæredygtig europæisk fremtid: En europæisk indsats for bæredygtighed	20
2017/C 342/04	Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Migration via den centrale Middelhavsroute	27
2017/C 342/05	Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — International havforvaltning: En dagsorden for havenes fremtid	32
2017/C 342/06	Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Mellempolkelelige og mindre projekter i grænseoverskridende samarbejdsprogrammer	38
2017/C 342/07	Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Fremme af nystartede virksomheder og vækstvirksomheder i Europa — det regionale og lokale perspektiv	43
2017/C 342/08	Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Intelligent regulering for SMV'er	51
2017/C 342/09	Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — En europæisk strategi for lavemissionsmobilitet	57

III *Forberedende retsakter*

REGIONSUDVALGET

124. plenarforsamling den 12.-13. juli 2017

2017/C 342/10	Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Koordinering af de sociale sikringsordninger	65
2017/C 342/11	Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Regional nomenklatur og territoriale typologier	74
2017/C 342/12	Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Vedvarende energi og det indre marked for elektricitet	79
2017/C 342/13	Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Forvaltning af energiunionen og ren energi	111
2017/C 342/14	Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Energieffektivitet og bygninger	119

I

(Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser)

UDTALELSER

REGIONSUDVALGET

124. PLENARFORSAMLING DEN 12.-13. JULI 2017

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Den lokale og regionale dimension af Horisont 2020-programmet og det nye rammeprogram for forskning og innovation

(2017/C 342/01)

Ordfører: Christophe CLERGEAU (FR/PES), medlem af regionalrådet i Pays-de-la-Loire

POLITISKE ANBEFALINGER

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG (RU)

A) FORSKNING OG INNOVATION (F&I) I EUROPA: EN AMBITION, SOM SKAL STYRKES UD OVER RAMMEPROGRAMMET

Rammeprogrammet bør indgå som en integreret del af gennemførelsen af det europæiske forskningsrum og målene for Europa 2020

1. Det Europæiske Regionsudvalg glæder sig over den europæiske forskningspolitik fremragende succes gennem de på hinanden følgende rammeprogrammer indtil Horisont 2020, der er verdens største integrerede forskningsprogram, som bygger på videnskabelig ekspertise og hastig innovation;
2. minder om, at Horisont 2020 er det vigtigste værktøj til støtte for udviklingen af forskning og innovation i Europa inden for rammerne af den overordnede Europa 2020-strategi og bidrager til virkeliggørelsen af det europæiske forskningsrum (ERA);
3. **bekræfter relevansen af Europa 2020-strategien**, der tilbyder en konsolideret tilgang til »videnstrekanten« (forskning — uddannelse — innovation), hvor en holdningsændring i forhold til læring, et øget uddannelsesniveau for alle og tilskyndelse til større samarbejde mellem universiteter og erhvervslivet er afgørende. Udvalget foreslår desuden, at der tilstræbes en større samordning og komplementaritet med Erasmus+- og Interreg-programmerne, herunder Interreg, der vedrører samarbejdet på tværs af regioner. Udvalget understreger, at gennemførelsen af ERA skal fortsætte og afhænger af opfyldelsen af adskillige målsætninger, hvoraf videnskabelig ekspertise er en afgørende og nødvendig del, uden dog at være ekskluderende;
4. understreger den fortsatte relevans af målene for det europæiske forskningsrum og interessen i fortsat at tilstræbe deres opnåelse, navnlig når det drejer sig om udvikling af et tværnationalt samarbejde, vidensmobilitet, et fælles arbejdsmarked for forskere og innovatorer, ligestilling mellem kønnene og adgang til information og videnskab;
5. foreslår, at man for at støtte projektet om vidensopbygning i Europa identificerer europæiske talenter og indfører karriererådgivning for forskere. Endvidere foreslås det at fastlægge europæiske forløb for forskere, som giver dem mulighed for at trække på støtteprogrammer i de forskellige faser af deres forskningskarriere. Endelig bør der sættes mere på at tilknytte forskere til erhvervslivet;

6. afviser at begrænse debatten om budgettet til rammeprogrammet alene. Afhængigt af hvilken evalueringsmetode der anvendes, varierer den del af samhørighedspolitikken, der er øremærket til forskning og innovation, mellem 43 og 110 mia. euro, eksklusiv de betydelige bidrag fra andre sektorpolitikker og Juncker-planen.

For en politisk og budgetmæssig prioritering af innovation og forskning

7. **Det Europæiske Regionsudvalg opfordrer til, at innovation og forskning igen bliver blandt de vigtigste prioriteter i forbindelse med debatten om Europas fremtid** og prioriteterne, der nævnes i Romerklæringen⁽¹⁾, til at forskning, innovation og uddannelse i EU behandles på en mere horisontal vis samt til øgede budgetmidler, som EU gennem sine forskellige politikområder afsætter til F&I inden for den nuværende og kommende FFR. Inden for denne overordnede ramme og i overensstemmelse med udkastet til Europa-Parlamentets betænkning⁽²⁾ og rapporten fra den uafhængige Gruppe på Højt Plan om maksimering af virkningen af EU's forsknings- og innovationsprogrammer (Lamy-rapporten)⁽³⁾ bør budgettet for rammeprogrammet øges betydeligt, således at man som et minimum bevarer vækstdynamikken i det nuværende rammeprogram⁽⁴⁾. Under alle omstændigheder må den nødvendige fremme af forskning og innovation ikke underminere betydningen af samhørighedspolitikken, som forbliver EU's vigtigste finansieringsværktøj for at opnå økonomisk og social samhørighed og konvergens mellem EU's byer og regioner. Det samlede potentiale i samhørighedspolitikens instrumenter og F&I bør mobiliseres og kombineres for at fremme regional udvikling;

8. opfordrer til en ny fælles ambition, der ikke kun handler om videnskabelig ekspertise i Europa, men om videnskabelig ekspertise og innovationskapacitet i Europa som helhed, ved at mobilisere samtlige regioners potentiale, bidrage til at styrke deres kapacitet og fremme en åben og samarbejdsorienteret innovation;

9. mener, at denne ambition er særlig vigtig set i lyset af globaliseringen, hvis virkninger endnu skal mestres, navnlig på lokalt og regionalt niveau, og med hensyn til hvilken forskning og innovation er faktorer for modstandsdygtighed, høj merværdi og bæredygtig konkurrenceevne;

10. agter at fremme en holistisk tilgang til de europæiske, nationale og regionale finansieringer, uden hvilken denne ambition og den europæiske debat om budgettet ikke ville tjene noget formål, og minder om, at hver enkelt medlemsstat i henhold til Europa 2020-strategien skal afsætte 3 % af BNP til offentlig og privat forskning og innovation, der siden 2015 har været stagneret på 2,03 % — en vigtig målsætning, der er bragt i fare, da mange medlemsstater blandt andet har reduceret bevillingerne. Udvalget finder det i den forbindelse altafgørende at fortsætte styrkelsen af F&I-systemerne, samtidig med at der tages højde for hver enkelt lands og regions forhold gennem en bedre koordinering af politikkerne på europæisk plan og ved at fremme de reformer, der er nødvendige på nationalt og regionalt plan, herunder gennem det europæiske semester og strategierne for intelligent specialisering.

Afklaring af debatten om synergier med andre EU-politikker

11. Det Europæiske Regionsudvalg mener, at det er nødvendigt at afklare debatten om synergier og foreslår fem operationelle principper, der kan fordeles mellem EU, medlemsstaterne, regionerne og byerne:

- princippet om kohærens: delt forvaltning, valg af større målsætninger, strategier og flagskibsprojekter;
- princippet om forenelighed: gøre det muligt at kombinere og rationalisere ressourcerne på en enkel og effektiv måde, særligt ved at beskæftige sig med statsstøttespørgsmålet;
- komplementaritetsprincippet: sikre en klar fordeling af roller og en god kontinuitet i finansieringen af de forskellige elementer af projekterne og deres forudgående ledsagelse (kapacitetsopbygning osv.) samt efterfølgende ledsagelse (udnyttelse af forskningsresultater, markedsføring osv.);

⁽¹⁾ Erklæring fra lederne af 27 medlemsstater og Det Europæiske Råd, Europa-Parlamentet og Kommissionen (25. marts 2017) http://www.consilium.europa.eu/press-releases-pdf/2017/3/47244656633_en.pdf.

⁽²⁾ Udkast til Europa-Parlamentets betænkning om vurdering af gennemførelsen af Horisont 2020 med henblik på midtvejs-evalueringen og forslaget til det niende rammeprogram (2016/2147(INI))

⁽³⁾ Rapport fra den uafhængige Gruppe på Højt Plan om maksimering af virkningen af EU's forsknings- og innovationsprogrammer: »Investing in the European future we want« https://ec.europa.eu/research/evaluations/pdf/archive/other_reports_studies_and_documents/hlg_2017_report.pdf#view=fit&pagemode=none.

⁽⁴⁾ »Man bør som et minimum bevare Horisont 2020-programmets gennemsnitlige årlige vækstrate med det budget, der er afsat til programmets sidste år, som udgangspunkt. Dette indebærer et syvårsbudget på mindst 120 mia. EUR i løbende priser«. Rapport fra den uafhængige Gruppe på Højt Plan om maksimering af virkningen af EU's forsknings- og innovationsprogrammer.

- princippet om fælles opbygning: iværksætte en sammenhængende tilgang, »at finansiere i fællesskab indebærer at udforme i fællesskab og navigere i fællesskab«;
- princippet om økosystemer: anerkende den rolle, som de lokale kollektive initiativer spiller.

B) FORNYELSE AF RAMMEPROGRAMMETS GRUNDLAG SAMTIDIG MED, AT MAN BEVARER DETS STRUKTUR

Et åbent samarbejdsbaseret program til fordel for alle

12. Det Europæiske Regionsudvalg minder om, at rammeprogrammets europæiske merværdi primært bygger på dets kollektive og kollaborative dimension samt dets bidrag til etablering af netværk for forskere og innovative økosystemer. Denne dimension skal fortsat have forrang frem for støtte til individuelle projekter;

13. er bekymret over faldet i den gennemsnitlige succesrate i projektindkaldelserne, som er lavere end i det tidligere rammeprogram, hvilket i alvorlig grad hæmmer dets udbredelse i regionerne. Den konkurrence, som en strategi for ekspertise forudsætter, må ikke føre til udelukkelse og overdreven koncentration;

14. bemærker, at det er nødvendigt at bevare åbenheden i rammeprogrammet for at sikre dets udbredelse i hele Europa, dets regioner og blandt dets borgere. Udvalget tilskynder til mere innovation i rammeprogrammets værktøjer med henblik på at kombinere ekspertise, inklusion og deltagelse;

15. minder om betydningen af at opretholde en balance mellem grundforskning og forskning tæt på markedet, men også mellem fri forskning og forskning, der forholder sig til de spørgsmål, som stilles af samfundet og økonomiske aktører. Målet er at omfatte såvel trinvis innovation som disruptiv innovation, der begge kan skabe nye aktiviteter og arbejdspladser;

16. bemærker, at der i dag gives forrang til projekter med et højt teknologisk modenhedsniveau, der prioriterer trinvis innovation ved at tilskynde forskere til at fokusere på modne ideer, der kan markedsføres inden for kort tid. Udvalget hævder samtidig, at støtte til projekter med lavere teknologiske modenhedsniveauer også er vigtig for at få mere innovation ud på markedet. Det understreger betydningen af banebrydende innovation, der tager udgangspunkt i projekter med lavere teknologisk modenhedsniveau, og som gør det muligt hurtigt at introducere nye produkter og tjenesteydelser på markedet. Det bør under alle omstændigheder være en hovedprioritet i innovationspolitikken at ledsage SMV'er ud på markedet og skabe bæredygtige job. Dette skal navnlig være opgaven for et europæisk innovationsråd;

17. opfordrer til, at der tages større hensyn til alle former for ekspertise og innovation og minder om, at ikke-teknologisk innovation og social innovation skaber behov for ny viden, der kan forme nye områder af ekspertise;

18. støtter behovet for fuld anerkendelse af den sociale innovation, hvilket indebærer nye idéer (produkter, tjenester og modeller), der vil gøre det muligt at imødekomme sociale behov i bred forstand;

19. fremhæver, at forskning og innovation ikke alene er rettet mod virksomheder, men også vedrører offentlige politikker, sundhed, kultur og samfundslivet samt den sociale økonomi og nye økonomiske modeller, som bidrager til etableringen af nye partnerskaber, nye aktiviteter og nye sociale relationer. Derfor bør udnyttelsen af innovationens resultater ikke kun fokusere på et produkt med en økonomisk værdi på markedet, men også på tjenesteydelser med en social værdi for borgerne.

En ny tilgang til ekspertise

20. Det Europæiske Regionsudvalg understreger at betegnelsen **ekspertise** anvendes til at beskrive meget forskellige virkeligheder; foreslår at skelne mellem følgende udfordringer, hvilket rammeprogrammet skal bidrage til:

- videnskabelig ekspertise, hvor princippet om samarbejde efterfølges af princippet om konkurrence;
- ekspertise inden for videnskabelige projekter og innovation, som også kendetegnes ved deres virkning og deres bidrag til overførsel af viden;
- ekspertise blandt innovative økosystemer og samarbejde mellem forskellige aktører;
- ekspertise på tværs af Europa og dets samlede kapacitet inden for innovation.

En ny tilgang til projekternes virkning

21. Det Europæiske Regionsudvalg foreslår, at man i evalueringen af projekternes **virksomheder** tager højde for følgende såvel i den forudgående fase (forslag) som i den efterfølgende fase (godkendte projekter):

- den videnskabelige virkning, først og fremmest målt ud fra citater;
- virkningen gennem formidling og ejerskab over projektresultaterne;
- virkningen af åben og samarbejdsorienteret innovation og udvikling af nye produkter og tjenester, navnlig drevet af SMV'er;
- virkningen for de regionale innovationsøkosystemer og deres tre søjler (forskning — uddannelse — innovation) og for regionerne og deres indbyggere, navnlig for så vidt angår beskæftigelse og velfærd.

En ny tilgang til regionernes rolle i rammeprogrammet

22. Det Europæiske Regionsudvalg foreslår med henblik på at bidrage til at fremme ekspertise i alle dens afskygninger, at **regionerne kommer til at spille en større rolle i det fremtidige rammeprogram:**

- som partnere i den globale styring af F&I-politik i Europa og i rammeprogrammet;
- centralt placerede i de europæiske ekspertisenetværks knudepunkter (hubs) og innovative økosystemer;
- ved lettere at blive inddraget og deltage i projekter;
- som vigtigste aktører i forhold til innovation, udnyttelse og formidling af resultaterne af Horisont 2020;
- som drivkraft i den løbende dialog mellem videnskab og samfund.

Udvikling af de samfundsmæssige udfordringer for at styrke deres relevans og virkning

23. Det Europæiske Regionsudvalg opfordrer til, at man tilføjer to nye samfundsmæssige udfordringer for at udvikle produktionen af videnskabelig ekspertise inden for de større udfordringer, som de europæiske samfund står over for:

- tage udfordringerne fra den europæiske dagsorden om kompetencer op: livslang uddannelse placeres centralt i den sociale model og i forhold til Europas resultater;
- den territoriale dynamik for værdiproduktion, innovation og beskæftigelse, social samhørighed og bæredygtig udvikling, blandt andet i forbindelse med de demografiske udfordringer, som EU's regioner står over for;

24. opfordrer til, at man inden for rammerne af de samfundsmæssige udfordringer afsætter større plads til tværfaglige og menneskelige og sociale videnskaber, og at der bliver større risikovillighed for at få nye idéer og løsninger frem, navnlig gennem indførelsen af blankoprojektindkaldelser;

25. opfordrer til, at der vedtages en ny supplerende tilgang med udgangspunkt i opgaverne for med succes at gennemføre efterforskninger og større projekter og med udgangspunkt i tværgående fokusområder for modellen over intelligente byer, miljømæssige eller maritime spørgsmål. Udvalget gentager i den forbindelse sin anmodning om, at man for det næste rammeprogram vedtager en målsætning, med 10 % af projekter, der har betydelig indvirkning på havforskning og maritim forskning ⁽⁵⁾.

For deltagelsesbetingelser med mulighed for større mangfoldighed i projekterne

26. Det Europæiske Regionsudvalg er overrasket over, at man ikke i tilstrækkelig grad benytter sig af de mange muligheder, som de nuværende bestemmelser åbner op for, og fremsætter en række forslag til forbedringer:

- bredere og mere åbne projektindkaldelser med mulighed for nye tilgange;
- større tværfaglighed i udarbejdelsen af projektindkaldelser, så den samlede viden, teknologisk eller ej, mobiliseres;
- en bedre integration af humaniora og samfundsvidenskab, hvilket mangler i dag;
- bedre støtte til netværk og initiativer på græsrodsniveau;
- større gennemsigtighed og ansvarlighed i alle faser vedrørende evalueringen og udvælgelsen af projekter og tildelingen af støtte samt tilbagemeldingerne, hvilket gør det muligt at ændre på projekter, så nye ansøgninger kan blive vellykkede;

⁽⁵⁾ Det Europæiske Regionsudvalg, *En ny fase i EU's politik for blå vækst* (CDR 6622/2016).

- incitament til øget inddragelse af nye aktører i de indkaldelser af forslag, der henvender sig til førstegangsdeltagere;
- øget og konsekvent anvendelse af »kaskadefinansiering«, hvormed det bliver muligt at nå ud til målgrupper, der har ringe kendskab til rammeprogrammet;
- indførelse af forenklede procedurer, som sigter mod at reducere unødigt bureaukrati for slutbrugerne;

27. opfordrer Kommissionen til at fremlægge de evalueringslementer, som kan begrunde de større virksomheders høje finansieringsniveau inden for rammerne af Horisont 2020, mens deres udgifter til F&U kun er steget en smule, og følgelig foreslå ændringer til det næste rammeprogram;

28. insisterer på, at der er behov for at finansiere forskningsaktiviteter gennem subventioner; beklager tendensen til at erstatte subventioner med lån, men anerkender, at projekter på højt teknologisk modningsniveau, og som er markedsnære, skal have adgang til lån blandt andre instrumenter;

29. mener, at en udvikling af de finansielle værktøjer til støtte for målene i rammeprogrammet kun er berettiget, hvis de gør det muligt i samarbejde med de finansielle institutioner at dække høje risici, som markedet ikke formår at dække, f.eks. ved at anvende InnovFin-modellen. Udvalget beklager, at Juncker-planen på nuværende tidspunkt kun i begrænset omfang anvendes til at udvide dækningen af denne type risici;

30. henleder opmærksomheden på behovet for øget finansiering af innovationsprojekter for SMV'er med fokus på Industri 4.0-programmer. Dette er den bedste måde, hvorpå den europæiske erhvervsstruktur kan styrkes, hvilket desuden vil skabe intern teknologisk efterspørgsel til gavn for den europæiske udvikling.

C) GÅR IND FOR ET RAMMEPROGRAM, DER STØTTER F&I MED FORANKRING I ALLE REGIONER

Fremme en tilgang til ekspertise med forankring i regionerne

31. **Det Europæiske Regionsudvalg konstaterer, at videnskabelig ekspertise foregår i innovationsklynger og -økosystemer.** De fleste af støttemodtagerne under Horisont 2020 (universiteter, forskningsorganisationer, små og mellemstore virksomheder, civilsamsfundsorganisationer) er dybt forankrede i deres regioner, og regionernes kvalitet bidrager til forskningens kvalitet. Dette faktum skal anerkendes fuldt ud i rammeprogrammet;

32. minder om, at den territoriale dimension systematisk skal tages i betragtning i udformningen af alle politikker, eftersom strategierne for intelligent specialisering (RIS3) tilfører de videnskabelige aktører og virksomhederne ressourcer og skaber værdi for regionerne og for borgerne;

33. påpeger, at RIS3-strategierne blev vedtaget og udviklet af regionerne med det sigte at strukturere investeringerne i forskning og innovation med henblik på økonomisk udvikling, i samspil med de øvrige regioner. Udvalget betoner endvidere, at det at forene henholdsvis lokale og regionale investeringer og EU-investeringer i strukturprojekter inden for intelligent specialisering øger virkningerne af rammeprogrammet, samtidig med at man undgår at finansiere projekter uden reel forbindelse til de lokale forhold;

34. bekræfter, at rammeprogrammet skal fremme styrkelsen af regionernes F&I-kapacitet, med henblik på at ledsage dem i deres bestræbelser på at opnå ekspertise, navnlig inden for intelligent specialisering, samt at styrke samtlige regioners kapacitet til at deltage i Horisont 2020 ved at bidrage med projekter af høj kvalitet;

35. understreger betydningen af byerne som knudepunkter for innovation, der spiller en central rolle i opbygningen af ekspertise. Udvalget understreger endvidere, at en for høj koncentration af videnskab i knudepunkterne for innovation forhindrer, at man kan opnå en afsmittende virkning på hele den økonomiske og sociale struktur, og at det er nødvendigt at mobilisere enklaver af ekspertise, som ligger fjernt fra de centrale steder. Udvalget minder om, at regionalpolitikken spiller en central rolle inden for dette område.

For en ny alliance mellem europæisk forskningspolitik og regionerne

36. Det Europæiske Regionsudvalg foreslår et nyt partnerskab for ekspertise i Europa inden for F&I mellem EU, medlemsstaterne, byer og regioner omkring en styrket forvaltning på flere myndighedsniveauer med overholdelse af nærhedsprincippet, en fælles kultur for åben innovation og valorisering af græsrodsinitiativer i en bottom up-tilgang;

37. opfordrer til, at rammeprogrammet i større grad bidrager til styrkelsen af regionale innovationsklynger og -økosystemer, øget støtte til netværk for teknologioverførsel samt oprettelsen af en ny foranstaltning: »regionale forbindelser« (»territorial connexions«) for gennem rammeprogrammet at identificere og finansiere de regionale ekspertisenetværk i stil med Vanguard-initiativet;

38. opfordrer pionerregioner til at etablere europæiske konsortier med henblik på at skabe banebrydende innovation i hele Europa. Kortlægning af samarbejdsmuligheder og de enkelte dele af værdikæden samt indkredsning af de vigtigste interessenter og kapaciteter gennem intelligent specialisering udgør vigtige skridt i indsatsen for at skabe merværdi i EU.

Overvindelse af innovationskløften regioner og medlemsstater imellem

39. **Det Europæiske Regionsudvalg beklager, at Horisont 2020 halvvejs i forløbet lider under ringe deltagelse blandt EU13-landene⁽⁶⁾, og understreger de regionale og lokale forskelle i deltagelsen.** Udvalget minder om, at målet med rammeprogrammet er at mobilisere alle regioner i EU, så de bedste pionerer på området for ekspertise kan støttes og få mulighed for at indgå i det europæiske samarbejde;

40. håber, at programmet »Udbredelse af ekspertise og bredere deltagelse« under Horisont 2020 vil fortsætte og blive udvidet i dette perspektiv, og opfordrer til en særlig tilgang til regioner med udviklingsefterslæb af F&I i lande, der ikke er støtteberettigede til dette program, hvilket er tilfældet for de fleste af regionerne i den yderste periferi, uden at man mister spidskompetence som et grundlæggende kriterium af syne. Udvalget understreger, at det er en meget lille del af Horisont 2020, der går til dette program (1 %), og bemærker, at der ikke er gjort de store fremskridt, når det gælder adgangen til rammeprogrammet. Det underer sig i øvrigt over, at de lande, som er de primære modtagere af midler under Horisont 2020, også er hovedmodtagere af midler under dette program. Udvalget mener, at denne situation undergraver rammeprogrammets berettigelse, og efterlyser nye initiativer;

41. foreslår en integreret tilgang på vejen mod ekspertise, som gennemføres med udgangspunkt i en specifik koordineringsplan for hvert enkelt land og hver region for at sætte ind på de nødvendige reformer, etablering af ekspertisecentre, der er åbne for alle, bekæmpelse af hjerneflugt og fuldgyldig deltagelse i de europæiske forskningsprogrammer, hvorfor denne koordineringsplan skal medfinansieres af de regionale, nationale og europæiske fonde, herunder Horisont 2020 og de europæiske struktur- og investeringsfonde;

42. foreslår til dette formål større adgang til europæiske samarbejdsprojekter:

- ved at øge støtten til forskningsinfrastruktur og teknologisk udvikling og ved at etablere europæiske forskningsrums-professorater (»ERA chairs«) for at tiltrække meget lovende unge forskere og førende forskere;
- ved at styrke incitamentet til at byde nye markedsdeltagere velkommen til fremlagte projekter og til at åbne udvalgte projekter for nye deltagere;
- ved at øge støtten til SMV'er med henblik på etablering af forsknings-, udviklings- og innovationsenheder samt ansættelse af professionelle teknologer og forskere;
- ved at øge støtten til oprettelse af interne strukturer i SMV'er for at sætte dem i stand til at deltage i forsknings- og/eller innovationsnetværk.

D) FREMME AF KOLLEKTIVE OG DELTE VÆRKTØJER, DER STILLES TIL RÅDGIGHED FOR VIDENSKABELIG EKSPERTISE OG INNOVATION

Europæiske netværk af aktører, der fungerer som smeltedigler for ekspertise og innovation

43. Det Europæiske Regionsudvalg gentager bestemt, at samarbejde inden for netværkene har forrang frem for konkurrence inden for rammeprogrammet i henhold til EU's værdier, og at disse netværk opfylder en vigtig funktion som smeltedigler for projekter og ekspertise;

44. understreger i den forbindelse relevansen af programmet »Videnbaserede regioner«, der er en del af det 7. forskningsrammeprogram, og som har skabt mulighed for meningsfuld interaktion med regionalpolitikken ved at bidrage til at inlede varige samarbejder mellem videntrekantens aktører i regionalområderne, inddrage den private sektor (herunder SMV'er) i projekter under rammeprogrammet, støtte det tværnationale samarbejde mellem innovative økosystemer og integrere de lokale og regionale aktører i det europæiske forskningsrum;

⁽⁶⁾ Medlemsstater, der er støttemodtagere under programmet: »Udbredelse af ekspertise og bredere deltagelse«. Betegnelsen dækker over: Bulgarien, Kroatien, Cypern, Den Tjekkiske Republik, Estland, Ungarn, Letland, Litauen, Luxembourg, Malta, Polen, Portugal, Rumænien, Slovakiet og Slovenien (link).

45. opfordrer til en ambitiøs politik for udvikling af disse samarbejdsnetværk:
- mellem forskere, forskerhold eller laboratorier og mellem forskningsinfrastrukturer for at opbygge videnskabelige spørgsmål samt foreslå projektindkaldelser og projekter;
  - mellem klynger (clusters), pilotprojekter og demonstrationsprojekter;
  - mellem forskellige aktører, herunder regioner, byer, regionale innovationsklynger og -økosystemer i overensstemmelse med RIS3;
46. minder om, at der findes adskillige muligheder under Horisont 2020 for støtte til disse initiativer, og undrer sig over, at der anvendes så få midler på dem, og at der gøres så lidt for dem. Udvalget anbefaler større brug af koordinations- og støtteforanstaltninger og opfordrer til en bedre anerkendelse af innovative initiativer, der støttes af regionerne gennem rammeprogrammet. Det efterlyser også øget støtte til tværregionalt samarbejde omkring RIS3, både inden for rammerne af Horisont 2020 og i forbindelse med samhørighedspolitikken.

Udvikling af den fælles opbygning af F&I-programmer med byerne og regionerne

47. Det Europæiske Regionsudvalg bemærker, at regionernes inddragelse i gennemførelsen af Horisont 2020 er blevet større siden dets lancering, med flere og flere regioner, der fungerer som partnere ved fælles programmeringsinstrumenter såsom ERA-NET-tiltag, tiltagene Marie Skłodowska-Curie COFUND og offentlig-private partnerskaber inden for forskning og innovation, såsom Clean Sky-initiativet;
48. ønsker en udvikling af disse i fællesskab etablerede tiltag og anmoder om at forenkle og harmonisere reglerne for gennemførelse og f.eks. med medlemsstaternes samtykke at lette regionernes deltagelse i fælles programlægningsinitiativer (artikel 185);
49. anmoder om, at behandlingen af støtteansøgningerne forenkles yderligere, at centraliseringen af tilskuds- og støtteordninger videreføres og styrkes ved at samle information i én enkelt portal, og at der gives information på alle officielle EU-sprog om programmerne, i hele sagsbehandlingen og på deltagerportalens platform for støtteadministration, for at lette deltagernes adgang;
50. støtter mekanismer for supplerende EU-finansiering i forbindelse med rammeprogrammet til støtte for regionale ekspertiseinitiativer og mobilisering af omfattende og forskelligartet finansiering;
51. mener, at erfaringerne fra strategierne for intelligent specialisering og disses gennemførelse er yderst nyttigt feedback for styringen af Horisont 2020 og det fremtidige rammeprogram samt udformningen af arbejdsprogrammer, som afgør, hvilke områder, der skal være berettiget til finansiering. Udvalget opfordrer de myndigheder, der er impliceret i planlægningen, til i højere grad at inddrage regionerne i denne proces med henblik på at styrke sammenhængen med det, der rør sig i marken;
52. anser det for afgørende, at der i forbindelse med Horisont 2020-programmets forskellige udfordringer tages hensyn til den socioøkonomiske indvirkning på regionerne lige fra udformningen og planlægningen til udvælgelsen af støtteområder under dette program, således at udvælgelsen heraf reelt bidrager til forbedring af livskvaliteten i alle EU's regioner;
53. opfordrer til en revision af samtlige bestemmelser i rammeprogrammet i lyset af principperne om nærhed og komplementaritet med henblik på at styrke forbindelsen mellem de forskellige aktører, ikke blot i form af finansiel støtte, men også en ny fordeling af rollerne, ved at lade rammeprogrammet fokusere på emner med en europæisk merværdi;
54. foreslår, at der udvikles et »kvalitetsmærke«, som tildeles de bedste af de afviste ansøgninger under SMV-instrumentet, således at dette kvalitetsstempel bliver et ægte partnerskabsinstrument, som EU og regionerne styrer i fællesskab for bedre at kunne afstemme deres respektive indsats såvel før som efter fremsættelsen af projektforslag. Disse principper gælder også for de øvrige foranstaltninger under kvalitetsmærket som f.eks. Marie Skłodowska-Curie-tiltagene og Det Europæiske Forskningsråds stipendier samt alle andre projekter, som bidrager til at skabe synergieffekter.

Sammen med regionerne sikre en styrkelse af multiplikatoreffekten, innovation og udbredelse af viden

55. Det Europæiske Regionsudvalg understreger regionernes rolle som testområder og pionerer gennem offentlige indkøb. Udvalget opfordrer til, at lovgivningsrammen for disse aktiviteter gøres mere smidig, og at støtteordningen for innovative offentlige indkøb forenkles, da den i dag anvendes for lidt, og de ordregivende myndigheder ikke i tilstrækkeligt omfang har taget dens regler til sig;

56. fremhæver betydningen af en 360 graders tilgang til innovation, gradvis og pludselig, teknologisk og ikketeknologisk, design- og anvendelsesdrevet innovation, social innovation, åben og kollaborativ innovation. Udvalget minder om, at de knudepunkter og økosystemer, der findes i territorierne, er de primære aktører med hensyn til innovation, overførsel og valorisering. Udvalget anmoder Kommissionen om som led i etableringen af det europæiske innovationsråd (EIC) at tage hensyn til den rolle, territorierne spiller i disse anliggender på lokalt plan, og inddrage dem i fremtidige EIC-opgaver;

57. foreslår, at SMV-instrumentet struktureres anderledes i det kommende rammeprogram, idet territorierne inddrages forudgående og efterfølgende som led i betingelserne for instrumentets programmering og gennemførelse, således at det harmonerer bedre med intelligente specialiseringer og lokal finansiering og med henblik på at mindske den afskrækkelseseffekt, der hænger sammen med dets meget begrænsede succesrate;

58. modsætter sig enhver ide om at overføre en del af samhørighedspolitikens midler til rammeprogrammets aktiviteter for på automatisk vis at finansiere flere projekter eller støtte dem, der er blevet afvist, men som er gode. Udvalget agter at forsvare de regionale politikkers autonomi og fremme den foreslåede tilgang med fælles opbygning og styrkelse af komplementaritet og samarbejde;

59. insisterer på, at det er nødvendigt allerede ved opstillingen af projekter at tage højde for multiplikatoreffekten, udbredelsen og indsamlingen af resultater, og bemærker de nuværende projekters begrænsede virkninger på disse områder. Udvalget støtter derfor udviklingen af europæiske og lokale programmer, der specifikt helliger sig disse aktiviteter, og opfordrer til, at regionerne i højere grad inddrages i anvendelsen og udbredelsen af projektresultater inden for rammeprogrammet;

60. støtter også udviklingen af værktøjer, der tager sigte på overgangen fra etablering af koncept til marked, såsom pilotprojektet »genvej til innovation« eller strukturering af nye industrisektorer gennem initiativet INNOSUP og dets element »projekter, der lettes gennem klynger, til fordel for nye industrielle værdikæder« (»cluster facilitated projects for new industrial value chains«), og opfordrer til en udbredelse af dem;

61. påpeger, at der bør udvikles en vifte af redskaber til støtte for klynger dedikeret til grupper af virksomheder frem for enkeltvirksomheder med henblik på at muliggøre tværsektorielle tilgange og samarbejdsbaserede EU-partnerskaber. Desuden bør EU's politik afspejle den rolle, som klyngerne kan have som broer mellem aktører i og uden for regionerne og som formidlere af virksomhedsstøtte til SMV'er;

62. opfordrer Kommissionen til at evaluere virkningerne af de reformer, der blev indført i 2013, for at fremme synergier mellem Horisont 2020 og ESI-fondene;

63. beklager, at de fremspirende industrier ikke er placeret tilstrækkelig centralt i anden søjle, og beklager den ringe støtte, der gives til de europæiske ekspertisenetværk for innovationsknudepunkter og -økosystemer, der er rettet mod fremtidens industri, såsom Vanguard-initiativet; er bekymret over de vedvarende vanskeligheder, man er stødt på for at finansiere de industrielle pilotprojekter og storstilede demonstrationsprojekter, og anmoder allerede nu Kommissionen om at forhøje bevillingerne og planlægge nye tiltag på disse områder;

64. foreslår, at der etableres et program til støtte af demonstrationsinfrastrukturer for at fremme netværksdannelsen mellem forsøgssteder, demonstratorer og pilotprojekter efter den model for netværksdannelse, der findes for forskningsinfrastrukturer.

Udvikling af forbindelserne mellem videnskab og samfund i samarbejde med regionerne

65. Det Europæiske Regionsudvalg bemærker, at i en tid, hvor begrebet fremskridt drages i tvivl og diskuteres, bør forbindelsen mellem videnskab og samfund stå centralt i overvejelserne om fremtiden for den europæiske F&I-politik, uanset om det drejer sig om, hvilken retning forskningen skal tage, betingelserne for projekternes gennemførelse, eller valg af udvikling af nye samfundsmæssige og tekniske anvendelser af videnskaben;

66. foreslår derfor både at øge tilliden til videnskaben og til fremskridt og at udvikle en kritisk tilgang til bæredygtig udvikling. Udvalget har til hensigt at forsvare forsigtighedsprincippet, som er et princip, hvor der fuldt ud tages højde for kendskab til risici;

67. understreger den vigtige rolle, der i dag spilles af åben videnskab (open science) i kraft af fri adgang til forskningsresultater og -publikationer, den brede offentligheds rådighed over pålidelige og mangfoldige oplysninger, debat med borgere og interessenter;

68. mener, at der mellem grundforskningen og den målrettede forskning bør eksistere et dialogrum mellem videnskabsfolk, erhvervsfolk og repræsentanter for civilsamfundet, med henblik på at udveksle og i fællesskab konstruere de nye store videnskabsproblemstillinger med respekt for alles uafhængighed;

69. understreger det presserende behov for over for unge og deres familier at gøre reklame for videnskab, teknologi og alle derunder hørende erhverv, bl.a. industri, og der bør lægges særlig vægt på at vække interesse for videnskab og teknologi blandt kvinder;

70. beklager de få midler, der er bevilget til programmet »Videnskab for og med samfundet«, dets opsplitning og dermed dets ringe virkning; opfordrer til en prioritering omkring tiltag med europæisk merværdi og inden for rammerne af et reelt samarbejde med de berørte parter, medlemsstaterne, regionerne og byerne.

Rammeprogrammets internationale dimension

71. forsvaret princippet om åben videnskab, men ønsker at bevare det særlige ved rammeprogrammet, herunder som led i Storbritanniens udtræden af EU. Udvalget ønsker, at denne udtræden ikke giver sig udslag i en reduktion af rammeprogrammets midler, men forventer, at dette spørgsmål tages op i sammenhæng med den overordnede forhandling med Storbritannien;

72. Det Europæiske Regionsudvalg efterlyser som led i rammeprogrammet en styrkelse af det internationale samarbejde med associerede partnere og vækstlandene samt inden for rammerne af naboskabspolitikken og politikken i forhold til havområder som f.eks. Middelhavet.

Bruxelles, den 12. juli 2017.

Markku MARKKULA

*Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg*

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Den fælles landbrugspolitik efter 2020

(2017/C 342/02)

Ordfører: Guillaume CROS (FR/PES), næstformand for regionalrådet i Occitanien

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG (RU)

I. GENERELLE BEMÆRKNINGER

1. Det Europæiske Regionsudvalg glæder sig over Kommissionens fremgangsmåde med at inddrage Det Europæiske Regionsudvalg i perspektivundersøgelsen af den fælles landbrugspolitik efter 2020 og bemærker, at landbruget, fødevarerektoren og landdistrikterne står over for store udfordringer, som gør en reform af den fælles landbrugspolitik nødvendig;
2. understreger, at den fælles landbrugspolitik har spillet, og fortsat bør spille, en væsentlig rolle i den europæiske integration. Målsætningerne i artikel 39 i traktaten om den Europæiske Unions funktionsmåde forbliver fuldt ud gældende inden for rammerne af den igangværende revision;
3. bemærker, at landbrugssektoren er den sektor i EU, der har næst flest beskæftigede med 22 mio. landbrugere og 44 mio. beskæftigede i resten af landbrugsfødevarekæden, der forsyner over 500 mio. europæere med fødevarer af højeste kvalitet til overkommelige priser. Landbrugets betydning for beskæftigelsen er så meget desto større, hvis man tager højde for fremstilling, reparation og salg af landbrugsmaskiner samt af produktion og handel med landbrugsinput;
4. opfordrer til at gøre den fælles landbrugspolitik til en landbrugspolitik, der er *retfærdig, bæredygtig, solidarisk og af høj kvalitet*, og som tilgodeser landbrugere, territorier, forbrugere og borgere. Udvalget mener, at kun en stærk og fælles europæisk landbrugs- og fødevarerpolitik er i stand til at opretholde fødevarerens sikkerhed i Europa og sikre landdistrikternes dynamik;
5. bemærker, at landbrugere og husdyravlere er hovedaktører i og målgruppe for den fælles landbrugspolitik. Uden deres medvirken er det ikke muligt at gennemføre de foranstaltninger, hvormed vi søger at opnå de ønskede mål. Den fælles landbrugspolitik bør erkende sin rolle og sit engagement og især behovet for, at landbrugsbedrifter og husdyrbrug er økonomisk bæredygtige og dermed kan udgøre en anstændig levevej, hvilket vil bidrage til opretholdelsen af et levende miljø i landdistrikterne samtidig med et passende beskæftigelsesniveau;
6. mener, at de europæiske forbrugere bør tages i betragtning i forbindelse med udarbejdelsen af den fremtidige fælles landbrugspolitik. Formidling af fordelene ved den fælles landbrugspolitik, fødevarerens sikkerhed og miljøbeskyttelse er udfordringer, som de europæiske forbrugere burde tage del i;
7. mener, at det for at gøre landbruget til et attraktivt erhverv og opretholde et sikkert europæisk landbrug af høj kvalitet er nødvendigt med regulerede markeder, som gør det muligt at sikre landbrugerne en bedre indkomst gennem anvendelse af offentlige og private forvaltningsredskaber og -foranstaltninger, der kan stabilisere priserne og forhindre illoyal handelspraksis. Udvalget anser det endvidere for nødvendigt at styrke landbrugernes position over for de øvrige aktører i forsyningskæden;
8. erkender, at den fælles landbrugspolitik økonomiske, sociale, miljømæssige, territoriale og internationale legitimitet er en forudsætning for dens overlevelse. Den europæiske landbrugssektor har vigtige egenskaber, der ligger til grund for konkurrenceevnen. Disse egenskaber består i innovationsevne, stærk logistik og infrastruktur, stor mangfoldighed, vigtige naturlige og kulturhistoriske kvaliteter ved landbrugsområderne, mange familiebedrifter, en højt udviklet iværksætterånd samt produkter, der lever op til strikse miljø- og sundhedsbestemmelser. Disse egenskaber indeholder et potentiale, som vi i højere grad må udnytte ved hjælp af en målrettet fælles landbrugspolitik møntet på at styrke landbruget og landdistrikterne yderligere;
9. er overbevist om, at der er et presserende behov for at reformere den fælles landbrugspolitik med henblik på at bringe den mere i overensstemmelse med borgernes forventninger og legitimere dens budget, som der er meget rift om i en kontekst med uændrede budgetmidler;
10. er af den overbevisning, at grunden til, at den fælles landbrugspolitik har været en succes, er, at den har været fælles, og at den ikke fremover må udvikle sig i retning af renationalisering, idet håbet er, at regionerne vil blive styrket i overensstemmelse med nærhedsprincippet. Den fælles landbrugspolitik bør uden at miste sin karakter af fælles politik være så fleksibel, at den kan tage hensyn til de forskelligartede vilkår, især i regionerne i Middelhavsområdet og den yderste periferi;

11. henleder Kommissionens opmærksomhed på, at forbrugerne — som det ses af den stigende efterspørgsel — i stigende grad interesserer sig for fødevarer, der er lokale, af høj kvalitet og til rimelige priser, som overholder standarder for dyrevelfærd og har en stor miljømæssig og social værdi, og som skaber beskæftigelse og værditilvækst;

12. mener, at sporbarheden af fødevarerproduktionsmetoderne, som er en sikkerhedsgaranti for forbrugere og producenter, bør fremmes og støttes;

13. påpeger, at landbrugserhvervets manglende økonomiske tiltrækningskraft i mange produktionssektorer og delsektorer forværrer en alderspyramide, som er meget ugunstig for en videreførelse af bedrifterne ⁽¹⁾. Udvalget mener, at manglen på unge, der etablerer sig inden for landbruget, udgør en trussel for det europæiske landbrugs overlevelse og for vitaliteten i landdistrikterne. Udvalget anser det for absolut nødvendigt at træffe foranstaltninger til støtte for unge landbrugeres etablering i sektoren;

14. bemærker, at den fælles landbrugspolitik til trods for et betragteligt budget ledsages af en kraftig nedgang i beskæftigelsen i landbruget (antallet af bedrifter i EU er faldet med 20 % mellem 2007 og 2013). Udvalget konstaterer, at budgettet for den fælles landbrugspolitik gennem de seneste 30 år er faldet fra 75 % til 40 % af EU's budget;

15. minder om, at den fælles landbrugspolitik i henhold til traktaten skal understøtte landbrugsproduktionen ved at sætte landbrugerne i stand til at oppebære hovedparten af deres indkomst via markedet til rimelige og forsvarlige omkostninger for de europæiske borgere og forbrugere. Udvalget understreger, at flere undersøgelser har vist, at den fælles landbrugspolitik har medvirket til at koncentrere landbrugsproduktionen i visse regioner på bekostning af andre i modstrid med EU's mål om territorial samhørighed;

16. er af den opfattelse, at den fælles landbrugspolitik bør afspejle de forskelligartede agroklimatiske vilkår i Europa, især når det gælder landbruget i ugunstigt stillede egne såsom landbruget i kuperet terræn og landbruget i bjergområder, i Middelhavsområdet, i de nordlige regioner og i den yderste periferi. Den fælles landbrugspolitik bør tage hensyn til, at landbruget i disse områder medvirker til at beskytte landskaber og jordbund, understøtte samfundene i landdistrikterne og deres kulturelle værdier og bevare et aktivt socialt system i disse områder;

17. minder om, at den offentlige støtte til trods for advarsler fra Den Europæiske Revisionsret stadig er meget ulige fordelt mellem bedrifterne og medlemsstaterne. Udvalget bemærker, at udbetalingen af direkte arealbaseret støtte har ført til en stærk koncentration af landbrugsjord og af direkte betalinger, selvom disse burde tage mere hensyn til de mange forskellige landbrugsmodeller, indkomstniveauet, den producerede merværdi og de arbejdspladser, der skabes, samt sørge for at bevare landbruget i alle regioner;

18. fremhæver, at mange landbrugere har meget lave indkomster, som ligger under fattigdomsgrænsen, og at det strider mod Romtraktatens mål om at »sikre landbrugsbefolkningen en rimelig levestandard« (artikel 39), og at man er nødt til at sikre landbrugsindkomsterne (priser, direkte støtte);

19. mener, at støtten fra den fælles landbrugspolitik udelukkende bør gives til producenter, der reelt udøver landbrugsvirksomhed, og ikke støtte inaktive bedrifter, hvor indtægterne fra landbrugsaktiviteterne er ubetydelige for indehaverne;

20. bemærker, at landbrugerne alt for ofte er tvunget til at sælge deres produkter til priser, der er lavere end deres produktionsomkostninger, og trækkes ind i en nedadgående omkostningsprisspiral;

21. støtter konklusionerne fra Kommissionens taskforce vedrørende landbrugsmarkederne fra november 2016 og opfordrer Kommissionen til at fremsætte et lovgivningsforslag for at bekæmpe illoyal handelspraksis;

22. bemærker, at eksporten af genressourcer fra EU, navnlig dyreracer, bidrager til genetisk erosion af vigtige oprindelige racer, særlig i tredjelande, og er i strid med FN's mål nr. 15 for bæredygtig udvikling om at bevare biodiversiteten, navnlig genressourcer, der har betydning for fødevarer sikkerheden;

23. mener, som det fremgår af RU's undersøgelse om programmet om ansvarliggørelse af markederne i mælkesektoren, at markedsregulering for mange sektors vedkommende er mere effektiv og mindre bekostelig end iværksættelse af efterfølgende kriseforanstaltninger og derfor gør det muligt at bruge den fælles landbrugspolitik budget bedre;

⁽¹⁾ Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse »Støtte til unge europæiske landbrugere«, EUT C 207 af 30.6.2017, s. 57.

24. mener, at forsikringsbaserede indkomstsikringsordninger kan være mere fordelagtige for forsikringselskaberne end for landbrugerne og blive dyre for skatteborgerne i tilfælde af kraftigt prisfald, uden at der gribes ind i prisvolatiliteten. Udvalget ønsker, at der foretages en undersøgelse, og at den forsikringsbaserede indkomstsikringsordning, der er indført i USA, evalueres. Man bør også se nærmere på den særlige situation for regionerne i den yderste periferi, hvor særlige markedsvilkår gør sig gældende;
25. mener, at der er behov for en klar og stabil lovramme for at garantere landbrugere og husdyrbrugere den påkrævede juridiske sikkerhed til at tage erhvervsmæssige beslutninger på mellemlang og lang sigt;
26. understreger, at EU, som er verdens største importør og eksportør af fødevarer, har styrket sin afhængighed af tredjelande og udviklet en handelspolitik, der er i modstrid med målsætningerne om at reducere drivhusgasemissionerne;
27. bemærker, at en voksende andel af landbrugsvarer, der tidligere blev produceret i Europa, importeres fra lande med billig arbejdskraft, hvilket udgør en betydelig konkurrencemæssig ulempe i forhold til priserne på de fødevarer, der fremstilles i EU;
28. bemærker desuden, at EU's eksport har en positiv indvirkning på økonomien, når der er tale om landbrugsprodukter og -fødevarer med stor merværdi, som skaber indtægter og beskæftigelse i EU's landbrugs- og fødevareresektor;
29. bemærker, at kooperativer, producentsammenslutninger og visse former for integrering af producenterne kan spille en nøglerolle i landbrugs- og fødevareresektorerne, idet de baner vej for, at landbrugerne kan koncentrere produktionen, nedbringe omkostningerne, stille en række tjenester til rådighed og styrke deres position i fødevarerekæden;
30. bemærker, at EU's eksport af overskudsprodukter (mælkepulver, kyllinger, tomatkoncentrat osv.) til priser, der er lavere end produktionsomkostningerne i Europa og de afrikanske produktionsomkostninger, forringer produktionskapaciteten i afrikanske lande og fremmer udvandringen af landbefolkningen, hvilket er i strid med EU's forpligtelse til i sin »udviklingsvenlige politikkoherens« at tage hensyn til målene for bæredygtig udvikling, som De Forenede Nationer vedtog i 2015. Udvalget bemærker endvidere, at EU er verdens største importør af fødevarer fra udviklingslandene, hvilket skaber arbejdspladser i landbrugsfødevareresektoren i disse lande. Udvalget bemærker dog, at den europæiske import (frugt, grøntsager, lam osv.) til priser, der ligger under produktionsomkostningerne i Europa, underminerer produktionskapaciteten i EU og kan udgøre en risiko for fødevarerikkerheden;
31. fremhæver, at landbrugspriserne i Europa i stadig højere grad afhænger af den lavestbydendes pris på verdensmarkedet, og at de europæiske landbrugere derfor udsættes for øget konkurrence, samtidig med at de skal overholde strengere miljø- og sundhedsstandarder;
32. understreger, at værditilvæksten fra arbejdet i landbrugsproduktionen i vid udstrækning er blevet opsuget på et tidligere og senere trin, idet landbrugsproducenternes position i forhold til forarbejdningsvirksomhederne og handlen i mange tilfælde er for svag. En bedre koordinering i forsyningskæden mellem landbrugssektoren, forarbejdningsvirksomhederne og handelssektoren bør føre til en bedre marginfordeling;
33. konstaterer, at landområderne er i tilbagegang i forhold til byområderne, og at denne skævhed er særligt bekymrende, fordi den bliver stadig større, til dels fordi udviklingen af større byer og hovedstæder er accelereret ⁽²⁾;
34. beklager det stigende tab af biodiversitet i landbruget og i naturen, som truer vores landbrugssystemers og naturområders modstandsdygtighed;
35. er bekymret over, at erosion og forringelse af jordbunden som følge af utilstrækkeligt bæredygtige landbrugsmetoder bringer dens frugtbarhed i fare, og at den stigende arealomlægning af landbrugsarealerne bevirker, at områder, som er nødvendige for fødevarerikkerheden i Europa, forsvinder;
36. noterer sig, at landbruget visse steder forurener grundvand og vandløb, og at disse vandressourcer sommetider belastes alt for hårdt på grund af kunstvanding;
37. understreger, at den globale opvarmning allerede har betydelige virkninger for landbruget, hvilket gør det endnu mere presserende at omlægge produktionsmetoderne;

⁽²⁾ »Investeringer i beskæftigelse og vækst — Fremme af udvikling og god forvaltningspraksis i EU's regioner og byer — Sjette rapport om økonomisk, social og territorial samhørighed«, Europa-Kommissionen 23.7.2014.

38. understreger behovet for at investere i digital innovation, som kan have en positiv indvirkning på bl.a. bæredygtighed, fødevarer sikkerhed, ressourceeffektivitet, affaldsreduktion og korte distributionskæder. Udvalget fastholder samtidig vigtigheden af grundigt at undersøge denne udviklings økonomiske og sociale virkninger på familiebedrifter og er bekymret over den potentielle anvendelse af »big data« blandt private virksomheder, som risikerer at sætte brugene under finansiell og teknisk kontrol;

39. bemærker, at Storbritanniens beslutning om at forlade Den Europæiske Union risikerer at medføre en nedgang i ressourcerne til den fælles landbrugspolitik samt et tab for EU af markedsandele i Storbritannien. Udvalget opfordrer Storbritannien og EU til at bevare et tæt handelssamarbejde på landbrugs- og fødevarerområdet;

40. påpeger, at den andel af EU's budget, der anvendes til landbrug, selvom det er fastsat til kun 0,70 % af det europæiske BNP i 2014, kun er i stand til at understøtte en ægte fælles landbrugspolitik i Europa, som har strategisk betydning for fødevarer sikkerheden. Derimod har ressourcerne, når det kommer til udvikling af landdistrikterne og den anden søjle, ikke et tilstrækkeligt højt niveau på en række områder. Udvalget anser det for nødvendigt i det nye budget at tage højde for nye mål for den fælles landbrugspolitik;

41. afviser idéen om samfinansiering af første søjle i den fælles landbrugspolitik, idet dette ville så tvivl om den omstændighed, at den fælles landbrugspolitik er EU's eneste integrerede politik, føre til en ny reel nationalisering af den fælles landbrugspolitik og indvirke negativt på landbrugene i EU's fattigste medlemsstater, som er mere afhængige af EU-finansiering;

42. konstaterer, at omkostningerne for det offentlige sundhedsvæsen ved visse kostvaner, der fremmer fedme, sukkersyge m.m., og ved bestemte former for landbrugspraksis (f.eks. overforbrug af antibiotika i visse dyrehold og pesticidblandinger) langt overstiger den fælles landbrugspolitikens budget. Udvalget opfordrer til en tættere koordinering af landbrugs- og fødevarerpolitikkerne;

43. anbefaler at oplyse om og tilskynde til forbrug af fødevarer, der indgår i sunde kostvaner som f.eks. middelhavskosten med specifikke støtteprogrammer til vin, frugt, grøntsager og biavl, og således styrke kvaliteten og merværdien af produkterne;

44. understreger med henvisning til de særlige vilkår for regionerne i den yderste periferi og til den omstændighed, at den europæiske landbrugsmodel ikke kan overføres til de fjerntliggende regioner, at artikel 349 i traktaten om Den Europæiske Union (EUF-traktaten) udtrykkeligt giver Rådet mulighed for at vedtage særlige foranstaltninger for at tilpasse anvendelsen af EU-lovgivningen, herunder den fælles landbrugspolitik, til regionerne i den yderste periferi. I denne forbindelse bør den fælles landbrugspolitik efter 2020 opretholde en differentieret behandling af regionerne i den yderste periferi gennem nødvendige tilpasninger af ELFUL, POSEI, statsstøtte og andre instrumenter, der måtte blive indført.

II. POLITISKE ANBEFALINGER

45. Det Europæiske Regionsudvalg foreslår, at EU's landbrugspolitik efter 2020 bygges op om følgende mål, som der er bred opbakning til:

- a) at fastholde landbrugspolitikens status som et centralt politikområde for det europæiske projekt;
- b) at videreføre målene i EUF-traktaten og stille tilstrækkelige finansielle midler til rådighed;
- c) at udvikle et bæredygtigt og blomstrende landbrug, der er forankret i landdistrikternes mangfoldighed;
- d) at sikre fødevarer sikkerheden til rimelige priser for EU's befolkning;
- e) at levere sunde, nærende og varierede fødevarer af høj kvalitet, ved at arbejde for etablering og styrkelse af lokale forsyningskæder med særlig vægt på foranstaltninger rettet mod at bekæmpe madspild og skabe social solidaritet;
- f) at anvende principperne for cirkulær økonomi og bioøkonomi for at åbne mulighed for økonomisk rentable aktiviteter i landdistrikterne;
- g) at stabilisere markederne og styrke landbrugernes position på markederne;
- h) at sikre landbrugere en rimelig levestandard, navnlig gennem en rimelig og tilstrækkelig stabil indkomst;
- i) at sikre fornyelsen af så mange landbrugsbedrifter som muligt og dermed landdistrikternes dynamik ved især at yde støtte til unge landbrugere;
- j) at sikre adgang til finansiering, videnoverførsel, erhvervsuddannelse samt nedbringelse af administrative hindringer;

- k) ikke at destabilisere landbrugsøkonomierne i lande uden for EU;
- l) at rette alle landbrugets produktionsmetoder mod former, der tager hensyn til både landbrugernes og forbrugernes sundhed og samtidig beskytter landbrugets genressourcer, miljøet og vandmiljøet, fremmer biodiversiteten i naturen og i landbruget, tager hensyn til dyrevelfærd og begrænser den globale opvarmning;
- m) over tid at bevare og beskytte det areal, der bruges til landbrug, ved at gribe resolut ind over overudnyttelse af jorden og øge kvaliteten, frugtbarheden og biodiversiteten gennem udbredelse af hensigtsmæssig landbrugspraksis;
- n) at tillægge lokale produkter værdi ved hjælp af oprindelsesbetegnelser (BOB og BGB) eller anden kvalitetsmærkning, som skaber en merværdi for forsyningskæden og området, og som gør det muligt at holde liv i de lokale produktionssystemer og bidrage til at styrke landdistriktsidentiteten og den kulturelle og gastronomiske arv;
- o) at fordele den fælles landbrugs- og fødevarerpolitikens offentlige midler mere ligeligt mellem bedrifter og medlemsstater i henhold til objektive og ikkediskriminerende kriterier med hensyn til kapacitet til at bidrage til EU's mål for bæredygtig udvikling (herunder ved at fremskynde konvergens mellem medlemsstaterne med hensyn til direkte betalinger);
- p) at anvende proportionalitetsprincippet i det kontrolsystem, som landbrugerne er underlagt;
- q) at styrke den anden søjle i den fælles landbrugspolitik, som sigter mod at forbedre levevilkårene i landdistrikter og styrke den generelle konkurrencedygtighed;
- r) at fremme den økonomiske, sociale og miljømæssige udvikling af alle landdistrikter;
- s) at tage den udfordring op, der består af affolkning og befolkningsaldring i landbrugsdistrikterne som følge af mangel på perspektiver og jobmuligheder, især for unge og kvinder;
46. bemærker, at kompleksiteten af den fælles landbrugspolitik gør det vanskeligt og endda risikabelt for den enkelte erhvervsdrivende og landbruger at ansøge om tilskud. Forenklinger er bydende nødvendige for en fortsat accept af den fælles landbrugspolitik og for dennes tiltrækningskraft. Der er behov for at forenkle og fremskynde processen, især for transaktioner af mindre værdi, ved også at begrænse de administrative byrder;
47. ønsker, at den fælles landbrugspolitik budget holdes på et niveau, der er tilstrækkeligt stort, i overensstemmelse med de principper, der er fastsat i EU-traktaterne, og på højde med landbrugspolitikens status som EU's eneste integrerede politik, for at opfylde det europæiske landbrugs, landdistrikternes og landkommunernes behov og for at imødekomme samfundets krav;
48. påpeger, at landbruget kan løse mange af de opgaver vedrørende klima, energi, fødevarerproduktion og biodiversitet, der er nævnt ovenfor. Der er imidlertid brug for finansiel støtte til erhvervsrettede eller samarbejdsbaserede tekniske initiativer og innovative løsninger for at fremskynde omstillingen;
49. henleder opmærksomheden på, at det er nødvendigt, for så vidt angår direkte betalinger og arealbetalinger, at koncentrere ressourcerne om især mindre landbrug og familiebrug, samtidig med at man fokuserer på finansielle løsninger for større bedrifter, der er berørt af støtteløftet;
50. anmoder Kommissionen om at foretage en præcis vurdering af resultaterne af den nuværende fælles landbrugspolitik i forhold til gennemførelsen af de opstillede mål i EU-traktaterne med hensyn til landbrugsindkomster og stabilisering af markederne;
51. anbefaler at bekæmpe volatiliteten i landbrugspriserne, give landbrugerne indtægtsmuligheder via markedet og gøre fødevarerforsyningskæden mere retfærdig ⁽³⁾;
52. opfordrer til at bibeholde reglerne for landbruget i regionerne i den yderste periferi som led i POSEI-ordningen på grundlag af artikel 349 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, som anerkendt i Kommissionens rapport COM(2016) 797 til Europa-Parlamentet og Rådet af 15. december 2016;

⁽³⁾ Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Regulering af volatiliteten i landbrugspriserne, EUT C 185 af 9.6.2017, s. 36-40.

53. opfordrer til en optrapning af støtten til vindyrkning, olivendyrkning og dyrehold på stejle skrånninger eller i bjerge såvel som i områder, der er ugunstigt stillet og giver ringe udbytte, samt i regionerne i den yderste periferi, og af støtten til metoder til landbrugsdrift, der bidrager til forbedring af biodiversiteten af enge og græsgange i bjergområder;

54. opfordrer EU til at udnytte sin position som verdens førende fødevarieimportør og -eksportør til at ændre reglerne fra 1994 om international handel med landbrugsvarer (WTO) hen imod mere fair og mere solidariske handelsforbindelser. Udvalget bemærker, at prisernes udsving er en udfordring for EU's landbrug, og opfordrer indtrængende Kommissionen til at overveje foranstaltninger, der kan afbøde de risici, der opstår som følge af en øget eksponering på verdensmarkedet;

55. mener, at en mere markedsbaseret end tilskudsbaseret tilgang til landbruget vil kunne styrke den økonomiske anerkendelse af landbrugserhvervet og dermed gøre dette mere attraktivt. Udvalget anbefaler i den forbindelse EU at regulere sine landbrugsmarkeder for at undgå knaphed og overskud og stabilisere landbrugspriserne på tilfredsstillende niveauer;

56. foreslår, at der oprettes en årlig bufferopsparing, som videreføres hvert år, hvis den ikke bruges helt op ⁽⁴⁾;

57. opfordrer EU til at sikre, at der i bilaterale handelsaftaler og partnerskaber med tredjelande er lige konkurrencevilkår. Udvalget knytter i den forbindelse pligten til ikke mere at eksportere landbrugs- og fødevarer til priser, som er lavere end de gennemsnitlige produktionsomkostninger i EU, sammen med retten til at beskytte den europæiske produktion mod import til alt for lave priser, der undergraver produktionskapaciteten eller ikke lever op til EU's produktionsstandarder;

58. mener, at det er vigtigt, at de regionale og lokale forsyningskæder er korte både på grund af deres større miljømæssige bæredygtighed, da forureningen fra transport er mindre, og fordi de fremmer et landbrug, hvor der lægges vægt på den lokale kvalitet, traditioner og den økonomiske og kulturelle arv;

59. henstiller til EU at revidere landbrugsaspekterne i de bilaterale frihandelsaftaler eller økonomiske partnerskabsaftaler, der er indgået med tredjelande, med afsættelse af passende midler og med prioritet til arbejdskraftintensive familielandbrug, der navnlig fokuserer på lokale og regionale markeder, og korte forsyningskæder. Udvalget opfordrer EU til på behørig vis at lade EU's landbrugssektors interesser komme til udtryk i frihandelsaftaler og minimere truslen mod den europæiske produktion, ved at der opstilles en liste over produkter, som kan være udsat for uforholdsmæssigt pres. Udvalget anmoder om, at sådanne produkter, der kan være følsomme over for liberalisering, får passende særlig og differentieret behandling;

60. foreslår en revision af EU-konkurrenceretten med henblik på at give alle aktører i en forsyningskæde, herunder forbrugere og offentlige myndigheder, mulighed for at fastsætte en rimelig fordeling af værditilvæksten og fortjenesten i hele værdikæden, og give landbrugere mulighed for at opnå en mere ligevægtig position i fødevarerkæden og styrke deres position på markedet;

61. ønsker en revision af EU-retten om indgåelse af offentlige kontrakter vedrørende kantiner og restauranter, som skal indeholde en bestemmelse om forsyning af levnedsmidler fra lokalområdet, og opfordrer til bedre udveksling af god praksis mellem lokale og regionale myndigheder, et lokalt marked for økologisk landbrugsproduktion og håndværksmæssig forarbejdning, der er kilde til job i landdistrikterne;

62. henstiller, at EU- og EIB-finansieret forskning inden for landbrug og landdistrikter især rettes mod:

- a) produktionsprocessernes og landbrugsbedrifternes bæredygtige effektivitet;
- b) produktionsmetoder, som er af høj kvalitet og skåner miljøet, agroøkologi;
- c) genopretning af frugtbarheden på nedbrudte landbrugsarealer og af biodiversiteten;
- d) social innovation i landdistrikterne: fra lokale offentlige tjenester til landbrugsproduktionsmetoder, håndværksmæssig forarbejdning og lokal distribution af landbrugsvarer;
- e) teknisk innovation, som styrker bedrifternes uafhængighed og modstandsdygtighed;

⁽⁴⁾ RU's udtalelse, EUT C 185 af 9.6.2017, s. 36.

- f) bæredygtig skovforvaltning;
- g) landbrugsmetoder til bekæmpelse af den globale opvarmning;
- h) dyrevelfærd og bæredygtige løsninger for plante- og dyresygdomme;
- i) teknologiske applikationer til at udføre konkret kontrol med henblik på at forenkle og effektivisere dyrkningsmetoderne;

63. anbefaler, at den direkte hektarstøtte erstattes af differentierede og begrænsede direkte betalinger pr. beskæftiget i landbruget, dvs. en aktiv landmand, for at:

- a) bevare og udvikle landbruget i områder, der er agroklimatisk ugunstigt stillet, herunder bjergområder, som har højere produktionsomkostninger, eller som geografisk er ugunstigt stillet som eksempelvis regionerne i den yderste periferi;
- b) støtte mindre familiebedrifter, hvis produktionsvolumen ofte er for lille til at generere en tilfredsstillende landbrugsindkomst, men som har stor betydning for landdistrikternes livskraft, idet det understreges, at den højere støtte til de første hektarer er af meget stor betydning for små landbrug, især i bjergområder;
- c) støtte etableringen af unge landbrugere;
- d) støtte et gradvis skift i alle regioner til mere robuste og mere uafhængige produktionsmetoder med et mere begrænset produktionsinput uden kemiske pesticider, metoder, der beskytter sundheden, som er sunde, formindsker den globale opvarmning, fremmer biodiversiteten, forbedrer vandkvaliteten og tager hensyn til dyrevelfærd;
- e) styrke udviklingen af økologisk landbrug;
- f) styrke landbruget i områder med høj miljøværdi;
- g) fremme anvendelsen af lokale sorter og racer for at støtte håndværkere af høj merværdi og specialiserede fødevarer;
- h) støtte udviklingen af områdespecifikke forsyningskæder af høj kvalitet med en høj værditilvækst;

64. anbefaler i forbindelse med grøn omstilling en gradvis styrkelse af landbrugsmetoder, der er til gavn for klimaet og miljøet, gennem:

- a) vekseldrift, som omfatter bælgeplanter, for at gøre europæisk dyrehold mindre afhængigt af import af plante proteiner og formindsker brugen af kvælstofgødning, som er særdeles energiintensiv og frembringer meget drivhusgas;
- b) opretholdelse af forbuddet mod pløjning på varige græsarealer for at fremme kulstoflagringen i jorden og biodiversiteten;
- c) bevarelse af zoner af særlig økologisk interesse uden afgrøder eller brug af plantebeskyttelsesmidler for at bidrage til at standse tilbagegangen i biodiversitet, med tilladelse til begrænset ekstensiv græsning, som bidrager til berigelsen af jorden til gavn for husdyravlerne;
- d) tilvejebringelse af specifikke instrumenter til at forebygge risici i forbindelse med klimaændringer;
- e) indførelse af let tilgængelig økonomisk kompensation, der tilskynder til yderligere forpligtelser i Natura 2000-områder, i tilfælde af yderligere forpligtelser i forbindelse med biodiversitet i naturområder med høj værdi samt i områder, der er berørt af større beskyttede rovdyr;
- f) andre biodiversificeringstiltag til det regionale niveau;

65. henstiller af hensyn til landarbejdernes rettigheder til, at man reducerer de fremtidige direkte betalinger til de landbrugsbedrifter, der ikke overholder gældende sociale standarder i den pågældende medlemsstat;

66. efterlyser en styrkelse af anden søjle i den fælles landbrugspolitik. Udvalget anmoder om, at der afsættes flere midler til udvikling af landdistrikterne, og at der sker en styrkelse af subsidiariteten, således at medlemsstaterne kan foretage økonomiske overførsler mellem de to søjler;

67. henleder opmærksomheden på det store bidrag, som »lokaludvikling styret af lokalsamfundene« og LEADER-tilgangen yder til opfyldelsen af målene i den fælles landbrugspolitik på lokalt og regionalt plan, og anbefaler derfor, at der i de nationale og regionale gennemførelsesprogrammer for den fælles landbrugspolitik til dette formål afsættes op til 20 % af de midler, der er afsat til gennemførelsen af den anden søjle;

68. gentager, at medlemsstaterne og regionerne bør have flere beføjelser til at regulere landbrugsjorden og fastsætte restriktioner i denne henseende, navnlig for at håndtere »land grabbing«- og koncentrationsfænomenet i Europa, hvilket begrænser unge landbrugeres muligheder for at etablere landbrugsvirksomheder ⁽⁵⁾;

69. opfordrer til, at der til udvikling af landdistrikterne afsættes en passende del af midlerne ved at styrke Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) for at sikre en harmonisk og integreret udvikling af disse distrikter, herunder anlæg af lokal infrastruktur, støtte til SMV'er, landsbyfornyelse og yderligere økonomisk diversificering;

70. anbefaler EU at rette en særlig opmærksomhed mod regionerne i den yderste periferi, hvor landbruget har afgørende betydning for skabelse af beskæftigelse og velstand, fremme af fødevarerindustrien, forskning og innovation, bevarelse og fremme af landskaber af høj værdi, der er omfattet af fysisk planlægning, og bekæmpelse af klimaændringer;

71. foreslår, at midlerne i anden søjle fortrinsvis rettes mod:

- a) fremme af en tættere forbindelse mellem landbrugere og forbrugere via korte forsyningskæder;
- b) støtte til landbrugere, hvis produktionsmetoder opfylder strengere krav end miljøstandarderne, med henblik på et landbrug med høj miljøværdi;
- c) støtte til udvikling af miljøvenlige dyrkningsteknikker, som også bevarer økosystemer af høj kvalitet og fremmer skovrejsning på arealer, så disse kan fungere som CO₂-dræn;
- d) fremme af innovation og forskning med henblik på mere bæredygtige produktions- og forarbejdningsmetoder;
- e) tilpasning af landbrugerne til markederne (f.eks. informationstjenester, rådgivningstjenester, bedriftsforvaltningstjenester, uddannelse osv.);
- f) støtte til en bæredygtig modernisering af kæder, der forarbejder landbrugsprodukter og organiseres i samspil med produktionskæderne, og som respekterer miljøet, forbrugernes sundhed og en rimelig fordeling af værditilvæksten;
- g) initiativer til gavn for landbrugere, der etablerer kooperativer eller producentorganisationer;
- h) rådgivning om risikostyring til bekæmpelse af klima- og sundhedsrisici;
- i) bæredygtige investeringer for at tilpasse familiebedrifternes udbud til forbrugernes efterspørgsel;
- j) støtte til udvikling af distributionskanaler med et officielt kvalitetsmærke;
- k) håndværksmæssig forarbejdning af lokale landbrugsvarer;
- l) forsyning af storkøkkener, kantiner og restauranter med lokale, økologiske produkter;

72. foreslår, at man går fra at tænke i »støttetjenester« til at tænke i »kontrakter« med bestemte typer af virksomheder, forsyningskæder og områder. Udvalget foreslår med udgangspunkt i nogle få målsætninger (kvalitet, produktivitet, bæredygtighed) at støtte innovative projekter, der går i den retning, og som er i stand til at påvirke beskæftigelsen positivt.

Synergier mellem EU-fonde til udvikling af landdistrikter

73. Det Europæiske Regionsudvalg foreslår at forstærke EU's økonomiske støtte til udvikling af landdistrikter, som er reduceret betydeligt i forhold til den forrige programmeringsperiode, samtidig med at der til første søjle opretholdes tilstrækkelige midler;

⁽⁵⁾ Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse »Støtte til unge europæiske landbrugere«, EUT C 207 af 30.6.2017, s. 57.

74. foreslår, at der gives fast og betydelig støtte til bæredygtige investeringer i bevarelse af familiebedrifter, især til produktion, distribution og diversificering;

75. anbefaler, at der indføres en strategi for landdistrikter med det formål, at alle EU-politikker i højere grad bidrager til innovation og samarbejde om udviklingen af landdistrikterne i overensstemmelse med målene for territorial samhørighed ⁽⁶⁾;

76. foreslår at forenkle integrationen af ressourcer fra forskellige fonde, der finansierer ikkelandbrugsmæssig udvikling af landdistrikter, for at støtte:

- a) lokale initiativer, som udvikler beskæftigelsen i landdistrikterne;
- b) erhvervsuddannelser rettet mod erhverv i landdistrikterne;
- c) teknisk og social innovation til gavn for en kulstoffattig, digital, cirkulær og brugervenlig økonomi;
- d) fremme af skovområdernes økonomiske, miljømæssige og rekreative værdi;
- e) fremme af partnerskaber og alliancer mellem landbrugssektoren og forvaltere af beskyttede områder;
- f) afskaffelse af landdistriktskløften med hensyn til digitale forbindelser;
- g) bevarelse og udvikling af lokale offentlige tjenester;
- h) bevarelse og udvikling af attraktive landskaber og landsbyer;
- i) landboturisme;
- j) udvikling af lokale, vedvarende energikilder i mindre målestok;
- k) mindre offentlige, lokale investeringer med henblik på forbedring af livskvaliteten i landdistrikterne og virksomhedernes levedygtighed i hvert fald i regioner, der er meget tilbagestående i forhold til gennemsnittet for alle medlemsstater;

77. er tillige fortalere for en udnyttelse af det bredere potentiale i landbrugs- og skovområder, især bynære områder, til økonomiske, miljømæssige, klima-, energi- og rekreative formål, såsom lokal fødevarer- og energiproduktion og landboturisme. Det er derfor nødvendigt, at den fælles landbrugspolitik ikke alene fokuserer på landbrugere. LEADER-initiativerne er og bør fortsat være en mulighed for samarbejde og innovation for aktører i landdistrikter og bynære områder;

78. efterlyser en nøje vurdering af strukturfondene for at yde støtte til udviklingen af landdistrikter og lancere integrerede strategier med henblik på at styrke disse områder gennem bedre konnektivitet, både med hensyn til transport og digitalt bredbånd, idet det naturlige miljø beskyttes ved gennemførelse af en »landdistrikttest« som anbefalet i Cork 2.0-erklæringen ⁽⁷⁾;

79. understreger, at en afbalanceret territorial udvikling kræver, at der ydes passende støtte til udvikling af landdistrikter og bynære områder i baglandet samt ugunstigt stillede områder (f.eks. bjergområder, grænseområder eller andre områder med naturlige eller demografiske udfordringer) med henblik på at sikre de nødvendige investeringer i vækst, beskæftigelse, social inklusion og miljømæssig bæredygtighed;

80. efterlyser en forbedring af forholdet mellem land og by med fuld inddragelse af byer og landkommuner, således at EU's foranstaltninger ikke opmuntrer til konkurrence mellem byer, kystområder og landdistrikter;

81. glæder sig over Kommissionens initiativ om »intelligente landsbyer« og Europa-Parlamentets bidrag til en vellykket proces og foreslår at udvide dette begreb til »intelligente landdistrikter«. Udvalget ønsker desuden at kunne spille en så vidtfavnende rolle som muligt i drøftelserne om iværksættelse af en lokal og regional handlingsplan i forbindelse med dette initiativ;

⁽⁶⁾ Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Innovation og modernisering af økonomien i landdistrikterne, EUT C 120 af 5.4.2016, s. 10.

⁽⁷⁾ Cork 2.0-erklæring — Et bedre liv i landdistrikter, Kommissionen september 2016.

82. understreger behovet for at fortsætte harmoniseringen af reglerne for strukturfondenes funktionsmåde ved hjælp af den fælles strategiske ramme for at lette programmeringen og forvaltningen af udviklingen af landdistrikterne og fremme integrerede, områdespecifikke metoder ⁽⁸⁾;
83. foreslår, at tilgangen med en »ledende fond« styrkes for at harmonisere forvaltningen af projekter, der finansieres med støtte fra flere fonde;
84. foreslår, at der indledes en drøftelse af en tættere forbindelse mellem forskellige fonde vedrørende ikkelandbrugs-mæssig regionaludvikling.

Bruxelles, den 12. juli 2017.

Markku MARKKULA
Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg

⁽⁸⁾ EUT C 120 af 5.4 2016, s. 10.

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Næste skridt hen imod en bæredygtig europæisk fremtid: En europæisk indsats for bæredygtighed

(2017/C 342/03)

Ordfører: Franco IACOP (PES/IT), regionalrådsformand i Friuli Venezia Giulia

Basisdokument: Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget — Næste skridt hen imod en bæredygtig europæisk fremtid — En europæisk indsats for bæredygtighed

COM(2016) 739 final

POLITISKE ANBEFALINGER

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG (RU)

Indledning

1. Det Europæiske Regionsudvalg tager positivt imod Kommissionens ønske om at bidrage aktivt og konstruktivt til de strategiske mål i 2030-dagsordenen ved at fastlægge grundlaget for håndteringen af en række vigtige og indbyrdes sammenhængende globale udfordringer;
2. bemærker, at det policydokument, som Kommissionen vedtog den 22. november 2016 i form af en meddelelse, foreslår en meget ambitiøs og vidtrækkende bæredygtighedsstrategi;
3. noterer, at Kommissionen vil sammenkoble dagsordenen med Europa 2020-strategien og herigennem med de europæiske struktur- og investeringsfonde. Set i lyset af kompleksiteten og de mange forskellige referencerammer understreger udvalget behovet for en sammenhængende politik, mainstreaming og en konsekvent forvaltningsramme;
4. understreger, at det for at opnå resultater er absolut nødvendigt at inddrage alle forvaltningsniveauer, især de regionale og lokale, i beslutningsprocesserne.

Generelle bemærkninger

5. Det Europæiske Regionsudvalg bemærker, at eftersom Den Europæiske Unions (EU's) politikker skal følge nærhedsprincippet, er målene for bæredygtig udvikling af direkte interesse for de subnationale forvaltningsniveaunders ansvarsområder, beføjelser og opgaver;
6. understreger, at de lokale og regionale institutioner — regioner, provinser, counties, distrikter, storbyer, små byer og kommuner — faktisk er politiske beslutningstagere, som skal fastlægge de mest egnede niveauer for og metoder til at kæde EU's og De Forenede Nationers mål sammen med lokalsamfundenes;
7. minder om, at der blandt de 17 udviklingsmål er to, som de lokale myndigheder har grundlæggende kompetencer til at forfølge: mål 10 og 11. Det første sigter mod at reducere uligheden mellem territorier, mens det andet vedrører grundlæggende beføjelser på områderne byplanlægning, transport, social velfærd og bæredygtige adfærdsmønstre;
8. gør i den forbindelse opmærksom på, at der i meddelelsen ikke foretages en vurdering af behovet for at måle fremskridtene set i relation til opfyldelsen af målene for bæredygtig udvikling, hverken på FN-niveau, europæisk eller nationalt niveau eller på subnationalt niveau. Udvalget opfordrer derfor Kommissionen til at tage højde for denne dimension ved videreudviklingen af de indikatorer, der anvendes til at måle fremskridt, og inddrage lokal ekspertise og eksisterende netværk;
9. understreger, at der hertil skal føjes prioriteter, som følger af den integrerede udøvelse af beføjelser, og som horisontalt vedrører andre strategiske mål såsom dagsordenen for byerne, social integration, EU's energi- og klimapolitik, nedbringelse af emissioner, katastrofeforebyggelse, miljøpolitik og cirkulær økonomi, mobilitet, intelligent specialisering, intelligente byer (intelligente landområder), som var emnet for topmødet i Bratislava samt Borgmesterpagten om Klima og Energi;

10. foreslår at benytte midtvejsevalueringen af den flerårige finansielle ramme (FFR) til at sammenkæde strategien for 2030-dagsordenen med Europa 2020-strategien ved at gennemgå de centrale retningslinjer heri med det mål hurtigst muligt at integrere dem i de nye mål for bæredygtig udvikling;

11. værdsætter det arbejde, der er lagt i det arbejdsdokument, som ledsager meddelelsen *Key European action supporting the 2030 Agenda and the Sustainable Development Goals* (SWD(2016) 390 final), og som drejer sig om at indarbejde Europa 2020-strategien i målene for 2030-dagsordenen ved at udnytte forbindelserne mellem de 3 søjler, de 7 flagskibsinitiativer og de 5 mål, der er knyttet til prioriteterne i Europa 2020-strategien, samt de 11 tematiske mål, der er foreslået for Samhørighedsfonden;

12. minder om, at alle målene i meddelelsen om en bæredygtig fremtid nødvendigvis må bringes ned til det lokale plan for at kunne gennemføres. RU anbefaler derfor, at målene for 2030 dagsordenen får et lokalt tilsnit, som er den eneste måde, hvorpå de kan få en konkret og varig effekt på menneskers liv;

13. er enig i, at de forskellige forvaltningsniveaues kompleksitet kræver en styring og en kontrol, som kan berige beslutningsprocessen gennem evaluering af politikkerne og fornyelserne af den institutionelle infrastruktur (måling af effekten);

14. mener, at nogle af forbindelserne mellem Juncker-kommissionens prioriteter og målene for bæredygtig udvikling henhører under ansvarsområder, der er vigtige for de lokale og regionale myndigheder. Dette gælder især for beskæftigelsesmålet, for så vidt som det vedrører de ansvarsområder, der er relevante for udviklingsmål 4 (uddannelse), hvor de lokale og regionale myndigheder har vigtige beføjelser, især hvad angår omkostningerne ved omstillingen til et bæredygtigt Europa;

15. håber, at Kommissionens »Investeringsplan for Europa« også kommer til at omfatte de materielle og immaterielle infrastrukturer, som henhører under de lokale myndigheder (social sikring, informationsnet, mobilitetsnet, energi- og telekommunikationsnet, affaldsbortskaffelse, integreret vandforvaltning osv.), og som i mange tilfælde tangerer flere udviklingsmål (bl.a. mål 8, 9, 12 og 13);

16. påpeger, at Kommissionens prioritet 3, *En modstandsdygtig energiunion med en fremadskuende politik for klimaforandringer*, overlapper flere udviklingsmål på områder af interesse for det lokale selvstyre. Dette gælder således udviklingsmål 5, 7 og 13, hvor de lokale myndigheder er såvel målgruppe for som aktør i de politikker, der føres for at bekæmpe klimaændringer, sikre en bæredygtig energiforsyning, der er tilgængelig for alle, og beskytte de sociale rettigheder, som de offentlige tjenester, der ydes på lokalt plan, bidrager afgørende til at sikre;

17. påpeger, at prioritet 7, som sigter mod at skabe et område med retfærdighed og grundlæggende rettigheder baseret på gensidig tillid, berører ligestillingspolitikker, hvor de lokale myndigheder kan spille en væsentlig rolle i fuld overensstemmelse med udviklingsmål 5 og i tråd med behovet for at genvinde borgernes tillid til EU's institutioner;

18. gentager, at modstandsdygtighed over for katastrofer er et af de vigtigste aspekter af bæredygtig udvikling. Udvalget opfordrer Den Europæiske Unions institutioner til at sørge for, at dette princip bliver en af hovedakserne i de fremtidige foranstaltninger for bæredygtig udvikling i Europa ⁽¹⁾;

19. påpeger, at prioritet 8 drejer sig om håndtering af den globale migration af hidtil udset omfang og ligger direkte i forlængelse af udviklingsmål 1 og 10, som skærer tværs igennem ansvarsområder henhørende under de lokale myndigheder, der ofte er under hårdt pres, fordi de er nødsaget til at forvalte ekstraordinært store migrationsstrømme.

Specifikke bemærkninger

20. Det Europæiske Regionsudvalg bemærker, at der er fare for, at de foranstaltninger, der iværksættes for at gennemføre disse mål, ikke altid kan indpasses i integrerede politikker til forskel fra de samhørighedspolitiske foranstaltninger. Det er derfor vigtigt at fastlægge prioriteter, som tager hensyn til de mest påtrængende behov i et dynamisk perspektiv med henblik på at nå alle målene på sigt: det er derfor absolut nødvendigt, at der bliver lyttet til RU's forslag om vedtagelse af en »adfærdskodeks« for inddragelse af de lokale og regionale myndigheder;

⁽¹⁾ COR 5035/2016; COM(2016) 739 final.

21. understreger, at målene kræver en afvejning mellem de nuværende og fremtidige generationers behov. Derudover er det vigtigt at sikre balance mellem de forskellige forvaltningsniveaers behov for at begrænse de »omstillingsomkostninger«, som påhviler de lokale og regionale myndigheder. Uholdbare omkostninger kan udgøre en trussel hvad angår offentlighedens accept og en effektiv gennemførelse af de pågældende foranstaltninger og især true de mere marginaliserede områders (udkantsområders) kapacitet til at bidrage til den globale bæredygtighed og mere generelt til opretholdelsen af de bæredygtige udviklingsmål;

22. bemærker, at den europæiske indsats (2020), som meddelelsen henviser til, ikke falder sammen med 2030-dagsordenen og efterlyser yderligere økonomiske og finansielle støtteinstrumenter samt en tilpasning af målene til hele referenceperioden, så de bliver kompatible med målene i 2030-dagsordenen;

23. beklager, at der i Kommissionens meddelelse savnes en analyse af de potentielle risici, der kan opstå i gennemførelsesfasen for de 17 udviklingsmål, som ellers kunne være til stor støtte med henblik på at udstyre de lokale og regionale myndigheder med redskaber til at overvinde problemer med gennemførelsen af de politikker, der er knyttet til målene. Et uundværligt redskab består i at finde frem til alle de indikatorer, som gør det muligt løbende at overvåge, hvordan forskellene udvikler sig, bl.a. ved hjælp af andre indikatorer end BNP, såsom kvalitative indikatorer, der kan give indblik i, om udviklingen kommer alle til gavn, og om regionerne gør sociale fremskridt;

24. understreger, at der til støtte for gennemførelsen af den del af målene, som de lokale og regionale myndigheder får ansvaret for, bør afsættes passende midler. Disse midler kan stilles til rådighed via specifikke nationale overførsler, men også ved at give de lokale myndigheder et større budgetansvar;

25. mener, at der er behov for at fremme platforme og initiativer, som giver mulighed for udveksling af god praksis mellem de lokale og regionale myndigheder, og for at anvende dem, der allerede er oprettet af internationale organisationer såsom UNDP Live — *Sustainable Development Knowledge Platform* — idet dagsordenen ikke bør benyttes som en lejlighed til at recentralisere politikområder. Således afventes med interesse lanceringen af multistakeholderplatformen, som Kommissionen har bebudet for at lette tilpasningen af de universelle elementer i dagsordenen til det lokale niveau, men først og fremmest for at fremme udvekslingen af god praksis og dele de fremskridt, som EU's mest dynamiske regioner har gjort. Udvalget forventer at blive tilknyttet denne platform på passende vis med udgangspunkt i sin institutionelle rolle som den forsamling, der repræsenterer de lokale og regionale myndigheder;

26. anerkender, at forbedringen af livsbetingelserne internt i EU ikke kun afhænger af kapaciteten til at styrke den økonomiske, sociale og territoriale samhørighed, men også af velfærden og sikkerheden i tredjelandene. I denne forbindelse og i tråd med de nye retningslinjer i meddelelsen om *den nye konsensus om udvikling* opfordrer udvalget til at styrke det decentrale samarbejde og udviklingen i tredjelandene ved at fremme anvendelsen af de platforme for information og debat om udvikling, der er til rådighed for de lokale og regionale myndigheder: ARLEM, CORLEAP, den toårige konference om decentralt samarbejde og atlasset over det decentrale samarbejde, som giver partnerlandene lejlighed til at mødes, føre en dialog og udveksle god praksis;

27. deler Kommissionens positive holdning til EU's dagsorden for byerne, der blev vedtaget i 2016 som en del af Amsterdampagten, og som vil blive gennemført i samarbejde med de lokale og regionale myndigheder for at dække alle aspekter af bæredygtig udvikling og for at bidrage til gennemførelsen af en global »ny dagsorden for byerne«;

28. er enig i, at strategierne for bæredygtig byudvikling og horisontalt og vertikalt samarbejde inden for et deltagesbaseret forvaltningssystem nødvendigvis må tage hensyn til byernes mangfoldighed og vigtigheden af social innovation og en fremtidsorienteret planlægning ved hjælp af en integreret og koordineret tilgang især til de store udfordringer med det mål at forbedre livskvaliteten i byerne;

29. anbefaler, at analysen af 2030-dagsordenen og dens mål stemmer overens med den europæiske udviklingsmodel, der er bygget op omkring lokale produktionssystemer (*klynger*) hovedsageligt bestående af SMV'er. På denne baggrund går udvalget ind for, at udviklingsmodellerne også fokuserer på de mindre byområder, for så vidt som en alt for koncentreret territorial udvikling kan føre til, at nogle områder bliver fastholdt i underudvikling, som på sin side kan føre til yderligere marginalisering og nedgang i befolkningstallet;

30. opfatter det positivt, at dokumentet betegner de tre dimensioner af bæredygtig udvikling (den sociale, miljømæssige og økonomiske) som de søjler, Kommissionens politiske retningslinjer bør orienteres mod for at finde løsninger på de bæredygtige udviklingsmål og de 13 sektorbestemte politikker, der blev vedtaget sammen med den finansielle ramme for 2014-2020. RU mener dog, at det i lyset af de nye globale udfordringer er nødvendigt at styrke den lokale udvikling ved at tilføje den territoriale dimension;

31. bemærker, at der er behov for at tildele de lokale og regionale myndigheder rollen som aktører i den politik, der skal føres, idet de er tæt på borgerne og kan bidrage til at puste nyt liv i opbakningen til EU's institutioner og til integrationsprojektet. Flerniveaustyring er den optimale løsning for gennemførelsen af de politiske foranstaltninger, hvormed der skal opbygges en bæredygtig fremtid, og som skal sammenkæde Kommissionens 10 prioriteter, Samhørighedsfondens 11 tematiske mål og de 17 udviklingsmål i 2030-dagsordenen.

Forbedring af foranstaltningernes indvirkning på søjlen for den sociale dimension

32. Det Europæiske Regionsudvalg understreger, at centralt ledede, topstyrede politikker og programmer ikke er de bedste metoder til at løse de komplekse problemer i forbindelse med bæredygtig udvikling og bekæmpelse af »fattigdommene«. De lokale og regionale myndigheder må derfor tildeles det ansvar og den selvstændighed, der er nødvendig for at give passende svar på de store sociale spørgsmål;

33. gentager, at der er et behov for at styrke politikkerne i EU's charter om grundlæggende rettigheder gennem planlægning af en bæredygtig socialpolitik omfattende alle myndighedsniveauer. Det er kun på den måde, at alle borgere kan garanteres adgang til grundlæggende tjenesteydelser, og der kan findes løsninger på de nye behov, der opstår som følge af de demografiske ændringer, ved hjælp af lokale politikker for at fremme aktiv aldring ved godt helbred;

34. henleder Kommissionens opmærksomhed på behovet for at føre politikker med henblik på at forbedre menneskers sundhed som en prioritet for social inklusion ved at forbedre levevilkårene i byer og bynære områder ud over at sikre adgang til offentlige ydelser, rekreative aktiviteter og sport også for personer med handicap samt fremme forebyggende sundhedsydelser for alle, inkl. ældre, migranter og andre befolkningsgrupper i risiko for fattigdom og social udstødelse. Udvalget tilskynder medlemsstater og lokale og regionale myndigheder til at gøre det samme;

35. mener, at socialøkonomiens potentiale ligger i jobskabelsen og bekæmpelsen af arbejdsløshed blandt unge og kvinder, og anser det derfor for vigtigt, at dagsordenen sætter fokus på virksomhedernes sociale ansvar og på behovet for at gøre de unge interesserede i iværksætteri. Endvidere bør den nye strategi med en tværgående tilgang have øje for de forskellige dimensioner af bæredygtighed og de nye perspektiver, der kan opnås gennem kreativitet;

36. anser det for nødvendigt, at 2030-dagsordenen kommer til at omfatte kulturområdet og klart viser den rolle, som kulturen spiller for bæredygtig udvikling og jobskabelse i bestræbelsen på at udvikle fælles europæiske idealer med det mål at udbrede de visioner og principper, der er knyttet til demokrati, social retfærdighed og solidaritet. Kultur kan effektivt fremme strategier for inklusiv udvikling ved at gribe dybt ind i de bæredygtige udviklingsmål, forbedre uddannelses-systemerne, modvirke social eksklusion og fattigdom, fjerne årsagerne til ulighed, fremme lige muligheder og fjerne skævheder mellem generationer og demografiske forskelle.

Forbedring af foranstaltningernes indvirkning på søjlen for den miljømæssige dimension

37. Det Europæiske Regionsudvalg peger på, at tilsyneladende globale spørgsmål såsom klimaændringer, CO₂-reduktion, energibesparelse, energiproduktion fra vedvarende energikilder, beskyttelse af biodiversitet, reduktion af ressourceforbruget, integreret transport og cirkulær økonomi i virkeligheden er betingede af lokale politikker og tiltag. Derfor anbefaler udvalget særligt fokus på miljøvenlig produktion;

38. mener, at der i betragtning af de mange forskellige involverede sektorer er brug for en integreret tilgang baseret på samarbejde mellem de forskellige forvaltningsniveauer og de berørte miljøaktører. I denne sammenhæng bygger begrebet samhørighed bro mellem økonomisk effektivitet, social samhørighed, kulturel udvikling og miljømæssig balance, og sætter dermed bæredygtig udvikling i centrum for politikudformningen;

39. er enig i den antagelse, at de menneskelige aktiviteter og klimaændringerne sætter de marine økosystemer under et stigende pres. Opmærksomheden henledes således på Kommissionens indsats for at opnå sikre, rene og bæredygtigt forvaltede oceaner og fortsat støtte gennemførelsen af dagsordenen for blå vækst, som sigter mod at udnytte oceanernes og de europæiske havs potentiale for at skabe beskæftigelse, økonomisk værdi og bæredygtighed. Udvalget gentager endvidere, at innovation i den blå økonomi kan bidrage til at sikre en effektiv og bæredygtig udnyttelse af værdifulde marine ressourcer ⁽²⁾;

40. anbefaler, at alle institutioner gør en indsats for at minimere fødevarespild og genvinde affald, så der sættes skub i investeringerne og beskæftigelsen i den bredere *grønne økonomi*. EU bør resolut bakke op om viljen til at gå bort fra den lineære økonomiske model og styrke den cirkulære model, hvilket udvalget tidligere har slået til lyd for i sine udtalelser om *Omstilling til en cirkulær økonomi: revision af EU's affaldslovgivning, Lovgivningsforslag om ændring af affaldsdirektiverne og EU's handlingsplan for den cirkulære økonomi*.

Forbedring af foranstaltningernes indvirkning på søjlen for den økonomiske dimension

41. Det Europæiske Regionsudvalg er af den opfattelse, at udviklingsmodellerne, som betinges af nye konkurrencefaktorer såsom netværk, der gør det muligt at sammenkoble en uendelig mængde data med et ubegrænset antal brugere, viser, at der er en klar uoverensstemmelse mellem virksomhedernes behov for at begrænse den tid, det tager at bringe produkter på markedet (time to market), og den tid, der medgår til konsensusopbygning og administrative procedurer. Det lokale og regionale beslutningsniveau er det bedst egnede til at sætte tempoet i den politiske beslutningstagning op, så den kan holde takt med markedsudviklingen;

42. håber på reel støtte til de udviklingsmodeller og især til de immaterielle netværk, som ved at gøre det nemmere at få adgang til en ubegrænset mængde data er afgørende for de nye lokale konkurrencefaktorer og overgangen til nye produktionsmodeller;

43. mener, at det haster med at udvikle strategier for aktivering af strukturpolitikker, så de radikale ændringer i produktionsmodellen bliver en af de vigtigste søjler i udviklingen, og således at bæredygtig produktion fremmes ved brug af bl.a. incitament, indtil innovationen sikrer en omkostningseffektiv overgang til den cirkulære økonomi. Det forekommer indlysende, at disse politikker ikke blot bidrager til at overvinde de nye svære udfordringer fra globaliseringen, men også udgør et klart svar på den balance, der skal findes mellem forskellige samfundsmæssige behov (miljø over for beskæftigelse);

44. anerkender, at globaliseringen, som primært følger af en bedre mobilitet for personer, produkter og data, skærper den internationale konkurrence ikke kun mellem virksomheder, men også mellem regioner. Det er derfor nødvendigt at tage resolut fat på de faktorer, som er grundlæggende for regionernes konkurrenceevne, såsom social og institutionel kapital, infrastruktur og innovation for igen at sætte skub i de europæiske økonomier;

45. anerkender, at de lokale og regionale myndigheder spiller en afgørende rolle i forbindelserne mellem de offentlig-private partnerskaber, idet de har blik for mange forskellige former for udvikling, som kan tiltrække investeringer i de særlige ressourcer, ethvert lokalområde besidder.

Forbedring af foranstaltningernes indvirkning på søjlen for den territoriale dimension

46. Det Europæiske Regionsudvalg beklager, at der i Kommissionens meddelelse slet ikke er nogen henvisning til begrebet »territorial kapital«, som blev formuleret af OECD i 2001 og taget op af Kommissionen i 2005. I den forbindelse mindes der om, at begrebet dækker over et sæt af aktiver i et givet område: natur, mennesker, fremstilling, organisation, forbindelser og viden, som udgør stedets konkurrencemæssige potentiale;

47. bemærker, at de relationer, som sikrede intern samhørighed i regionerne, er blevet ramt hårdt af krisen og globaliseringseffekten, som har fremkaldt splittelse (by-land; centrum-periferi) og ændret de sociale dynamikker. På denne baggrund må vi påtage os den opgave at erstatte de gamle regionalpolitiske modeller — præget af funktionalistiske tilgange, der blot betragter de forskellige områder som zoner — med modeller af neoinstitutionelt tilsnit, som tværtimod tildeler områderne rollen som kollektiv aktør;

48. anerkender, at Amsterdampagten vidner om en stigende interesse for den rolle, som bypolitikkerne spiller ved hjælp af tiltag til fremme af social samhørighed og økonomisk udvikling ud fra den overbevisning, at byerne kan bidrage positivt til innovationsprocesserne.

⁽²⁾ COR 2203/2012.

ANBEFALINGER TIL DE REGIONALE OG LOKALE MYNDIGHEDER

49. Det Europæiske Regionsudvalg lægger vægt på, at de lokale og regionale myndigheder spiller en afgørende rolle for beskyttelsen og udviklingen af by- og landområder og den fælles arv og kan bidrage til det, der i 2030-dagsordenen kaldes »A Transformed World«, gennem en proaktiv indstilling og indsats for at:

- a) forbedre deres egen strategiske forvaltningskapacitet;
- b) fremme udviklingen af et krævende og bevidst civilsamfund;
- c) udvikle en integreret by- og landsplanlægning;
- d) fremme de økonomiske muligheder på lokalt plan med henblik på at skabe værdige arbejdspladser og social samhørighed;
- e) fremme regionale »planer/strategier« for bæredygtig udvikling ved at knytte de bæredygtige udviklingsmål sammen med de politiske mål, men også ved at revidere og ændre disse for at tackle udfordringerne for den bæredygtige udvikling og derigennem bidrage til udarbejdelsen af de nationale reformprogrammer;
- f) styre overgangen til en lavemissionsøkonomi og til resiliente byer og regioner;
- g) fremme udarbejdelsen af planer for bæredygtig bytrafik;
- h) anerkende og fremme kulturens rolle i den bæredygtige udvikling og udnytte den lokale kulturarv, kreativitet og mangfoldighed;
- i) gøre det lettere for de økonomiske, sociale og kulturelle aktører, universiteter og forskningscentre samt de enkelte borgere at deltage i udarbejdelsen af planer og initiativer for at opfylde de bæredygtige udviklingsmål, f.eks. i samarbejde med Det Fælles Forskningscenter under aktionen »Science meet Regions«;
- j) fremme uddannelsesprogrammer vedrørende bæredygtig udvikling i skolerne samt kulturelle aktiviteter, der skaber opmærksomhed omkring problemet med bæredygtighed;
- k) fremme inddragelsen af »indikatorer for retfærdig og bæredygtig velfærd« i udarbejdelsen af lovgivning og budgettekster på regionalt plan;
- l) etablere partnerskaber inden for rammerne af det decentraliserede udviklingssamarbejde;

50. understreger, at de lokale og regionale myndigheder er i stand til at udvikle forskellige former for deltagelsesdemokrati med inddragelse af navnlig kvinder, unge, ældre og minoriteter som udgangspunkt for udformningen og gennemførelsen af integrerede strategier for økonomisk udvikling på lokalt plan.

ANBEFALINGER TIL DE NATIONALE NIVEAUER

51. Det Europæiske Regionsudvalg anbefaler, at der anlægges en bundstyret tilgang og fastlægges en passende retlig ramme med tildeling af tilstrækkelige midler. Et sådant nyt system kan kun realiseres med succes, hvis decentraliseringen videreføres i de forskellige EU-lande. De nationale regeringer bør:

- a) fremme delt forvaltning og reel decentralisering med det mål at give alle involverede aktører mulighed for at deltage ikke kun i den »nedadgående« fase, men også i den »opadgående« fase i beslutningsprocessen;
- b) udforme sammenhængende og integrerede regionalpolitikker i samråd med de subnationale myndigheder, navnlig i forbindelse med udarbejdelsen af nationale reformprogrammer;
- c) genoverveje de subnationale finansielle systemer for at skabe overensstemmelse mellem finansiering og bæredygtighed;
- d) inddrage de regionale og lokale niveauer i opfølgningen af de bæredygtige udviklingsmål med støtte i præcise territoriale data;

52. gentager kravet om, at de nationale regeringer, helst gennem en bottom-up-tilgang, inddrager regioner og byer i udarbejdelsen af territoriale handlingsplaner for bæredygtig udvikling under hensyntagen til deres stærke og svage sider og på grundlag af princippet om, at ingen bliver ladet i stikken (»No one is left behind«) og om effektiv anvendelse af midlerne.

ANBEFALINGER TIL EU OG DE INTERNATIONALE NIVEAUER

53. Det Europæiske Regionsudvalg er overbevist om, at de lokale og regionale myndigheder skal have en rolle at spille i den strukturerede dialog og være en integreret del af styringen og ikke blot en aktør, hvis de globale politikker og aftaler skal have fuldt udbytte af de lokale bestræbelser og erfaringer. De lokale og regionale myndigheders indsats for at organisere og udarbejde informative input bør anerkendes som et led i beslutningsprocessen. Dette kan bl.a. gøres ved at:

- a) give de organiserede netværk af lokale og regionale myndigheder sæde i de styrende organer for internationale udviklingsinstitutioner;
- b) styrke finansieringsinstrumenterne for og revisionen af politikkerne for bæredygtig lokal udvikling;
- c) støtte decentraliseret udviklingssamarbejde også med lande uden for EU samt deling af læring og viden med det mål at fremme innovation;

54. anmoder om, at EU og medlemsstaterne afsætter midler til forudgående og efterfølgende evaluering af indvirkningen af deres politikker for bæredygtig udvikling. Dette indebærer en indsats for at forbedre koordineringen af alle politikker, der iværksættes af såvel EU som medlemsstaterne og de lokale og regionale myndigheder;

55. anmoder om, at Kommissionen på en endnu mere strategisk og funktionel måde udnytter de nationale reformprogrammer, som nu formelt indgår i planlægningen af den flerårige finansielle ramme, gennem en funktionel udnyttelse af de instrumenter, der allerede anvendes til støtte for bæredygtig udvikling. Dette vil give mulighed for i forbindelse med det europæiske semester at identificere omstillinger til gavn for de bæredygtige udviklingsmål ikke kun på nationalt plan, men også på regionalt og lokalt plan;

56. anbefaler, at regeringsniveauerne på europæisk og internationalt plan påtager sig den opgave at organisere det komplekse system af globale forbindelser ved at få regionale kriseområder under kontrol, befordre ændringer og omstruktureringer af de institutionelle og produktionsmæssige strukturer, vi har arvet fra det forrige århundrede, og give de lokale aktører de nødvendige beføjelser, så de kan omsætte den skrøbelige geoøkonomiske balance i muligheder for udvikling, som atter gør de lokale produktionssystemer konkurrencedygtige på det globale marked.

Bruxelles, den 12. juli 2017.

Markku MARKKULA

*Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg*

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Migration via den centrale Middelhavsroute

(2017/C 342/04)

Ordfører: Hans JANSSEN (NL/EPP), Borgmester i Oisterwijk

Basisdokument: Fælles meddelelse til Europa-Parlamentet, Det Europæiske Råd og Rådet — Migration via den centrale Middelhavsroute — Forvaltning af migrantstrømmene og redning af menneskeliv

JOIN(2017) 4 final

POLITISKE ANBEFALINGER

DET EUROPÆISKE REGIONSDVALG (RU)

Indledning og baggrund

1. Det Europæiske Regionsudvalg anerkender, at denne EU-meddelelse er et vigtigt element i en bredere EU-politikreform. Den tilføjer merværdi ved at foreslå konkrete foranstaltninger, der skal supplere Rådets strategiske retningslinjer fra 2014, hvori de europæiske ledere enedes om at skabe mulighed for fremtidig politikudvikling inden for retlige og indre anliggender, herunder om immigration og asyl, i de kommende år;
2. mener, at EU's medlemsstater og Den Europæiske Union i et så ømtåleligt og strategisk vigtigt spørgsmål fortsat bør stå for udformningen af en strategi for regionen på baggrund af dens relationer med EU og dermed føre en egentlig migrationspolitik samt tage politisk ansvar for dens gennemførelse i de europæiske befolkningers interesse og under hensyntagen til medlemsstaternes og oprindelseslandenes særlige karakteristika samt migranters rettigheder i henhold til internationale og europæiske konventioner;
3. erkender, at migrations- og udviklingspolitik hænger tæt sammen. Internationalt, nationalt, regionalt og lokalt samarbejde er en forudsætning for at nå frem til en fælles europæisk migrationspolitik og gennemføre den europæiske dagsorden for migration;
4. er fortalere for at anlægge en holistisk tilgang til forvaltning af migration, som giver mulighed for en mere decentraliseret og effektiv forvaltning af migrationsbevægelserne. En sådan decentraliseret forvaltning bør sikre ligebehandling og lige rettigheder;
5. understreger, at det er yderst vigtigt at reducere antallet af dødsfald til havs i forsøget på at komme til Europa, og at der er behov for at fortsætte og udvide indsatsen for at redde mennesker i nød. Udvalget udtrykker sin dybe sorg over de hundredvis af menneskeliv, der allerede er gået tabt og roser alle de lande og organisationer, der er involveret i at forsøge at forebygge denne menneskelige tragedie⁽¹⁾. Udvalget gentager, at udviklingen af flere sikre og tilgængelige lovlige migrationsveje til EU, såsom humanitære visa, genbosætning og udvidet familiesammenføring, bør være en del af bestræbelserne for at skabe en omfattende og human migrationspolitik;
6. glæder sig over de yderligere foranstaltninger, som denne fælles meddelelse bidrager med for at styrke initiativer langs den centrale Middelhavsroute, herunder i og omkring Libyen. I lyset af det store tab af menneskeliv til søs og langs den centrale Middelhavsroute forbliver udfordringen med at forvalte migrantstrømmene og redde menneskeliv en toprioritet;
7. mener, at forvaltning på flere myndighedsniveauer er en forudsætning for at opnå optimale resultater. Inden for disse rammer er det afgørende, at myndighederne på EU-plan samt på nationalt og regionalt plan arbejder tæt sammen med de lokale og regionale myndigheder i transitlandene og med civilsamfundet, migrantforeninger og lokalsamfund i værtslandene og er lydhøre over for deres input;

⁽¹⁾ CdR 5728/2014, udtalelse om Bestræbelser på at fremme ægte solidaritet om en egentlig europæisk migrationspolitik, ordfører: François Decoster (FR/ALDE).

8. understreger, at disse foranstaltninger kun kan blive vellykkede, hvis der er et tæt samarbejde med de relevante partnere i landene langs den centrale Middelhavsroute og en fælles indsats fra EU-institutionernes og medlemsstaternes side samt samarbejde med internationale organisationer såsom De Forenede Nationers Højkommissær for Flygtninge (UNHCR) og Den Internationale Organisation for Migration (IOM). Udvalget advarer om, at nogle af de foreslåede foranstaltninger kun kan gennemføres med gode resultater, hvis situationen i marken tillader det. Disse foranstaltninger bør ses som et supplement til det betragtelige antal initiativer, der allerede gennemføres af EU og medlemsstaterne, især under den europæiske dagsorden om migration og migrationspartnerskabsprogrammet ⁽²⁾;

9. ønsker at give udtryk for sin påskønnelse af den indsats, som Italien, Malta, Grækenland, Cypern, Frankrig, Spanien og Portugal har gjort, idet de allerede har koblet deres nationale Eurosur-koordinationscentre for grænseovervågning til Middelhavsnetværket Seahorse;

10. anerkender, at den centrale Middelhavsroute er blevet den dominerende rute for migranter og flygtninge, der forsøger at nå til Europa. I 2016 blev der opdaget over 180 000 irregulære migranter på den centrale Middelhavsroute, hvoraf langt de fleste nåede kontinentet via Italien. Næsten 90 % af personerne på ruten starter fra Libyen, hvor den ustabile politiske og økonomiske situation giver menneskesmuglere lejlighed til at udvide deres aktiviteter; understreger det presserende behov for at nedbringe antallet af passager og forhindre joller og både i at tage afsted med kurs mod EU. Understreger betydningen af forebyggende foranstaltninger på alle beslutningsniveauer;

11. bemærker, at menneskesmuglere og menneskehandlere med deres handlinger og overtrædelser af menneskerettighederne selv er med til at øge den manglende stabilitet i Libyen og dermed gøre migranterne mere sårbare. Det er fortsat en central prioritet for Den Europæiske Union, medlemsstaterne og de internationale partnere at finde en varig løsning på Libyens forvaltnings- og sikkerhedsmæssige problemer, da det er en forudsætning for en bæredygtig forvaltning af den nuværende situation;

12. noterer sig, at størstedelen af migranterne i Libyen er tredjelandstatsborgere, hvoraf de fleste stammer fra lande syd for Sahara. En effektiv tilgang skal derfor omfatte foranstaltninger syd for Libyen;

13. understreger merværdien af de foranstaltninger, der bebudes i meddelelsen: udvidelse af uddannelsesprogrammerne for den libyske kystvagt, sikring af bæredygtige finansieringskilder til at dække de fremtidige uddannelsesbehov, øget bekæmpelse af menneskesmuglere og menneskehandlere samt skabe incitament for Tunesiens, Algeriets og Egyptens deltagelse i Middelhavsnetværket Seahorse for at sikre lokal accept. Udvalget understreger, at genopbygningen af respekten for de grundlæggende menneskerettigheder og retsstatsprincipperne til gavn for migranter og lokalbefolkningerne må være en prioritet i alle disse aktiviteter.

Fokus på Libyen: nødvendigt, men sårbart

14. Det Europæiske Regionsudvalg gentager behovet for at indlede seriøse drøftelser med de libyske myndigheder for at sikre, at forholdene i centre for migranter forbedres med særlig vægt på sårbare personer og mindreårige. Der bør arbejdes tæt sammen med Den Internationale Organisation for Migration og De Forenede Nationers Højkommissariat for Flygtninge, og det bør sikres, at disse organisationer foretager en effektiv overvågning af standarderne;

15. glæder sig over optrapningen af arbejdet og drøftelserne med de libyske kommuner for at fremme alternative indkomstmuligheder og støtte migranternes og de lokale værtssamfunds modstandsdygtighed, og ligeledes over intensiveringen af det tekniske samarbejde, der skal sætte de libyske myndigheder i stand til at fastlægge strategier for udviklingen af deres områder og forbedre tjenesteydelserne til støtte for de lokale befolkninger;

16. understreger behovet for en mellemlang- og langsigtet samarbejdsstrategi med henblik på at støtte Libyens lokale og nationale myndigheder i opbygningen af deres kapacitet inden for arealforvaltning;

17. opfordrer til at fremme grænsesamarbejdet, dialogen og udvekslingen af oplysninger mellem Libyen og dets sydlige naboer, herunder ved fuldt ud at udnytte forummet for efterretningssamarbejde mellem Afrika og Frontex;

18. bemærker, at når der gøres en fælles indsats sammen med Libyen, er det nødvendigt at minimere risikoen for, at andre ruter eventuelt opstår i nabolandene. Udvalget bifalder derfor en omfattende regional tilgang ved at øge samarbejdet med Egypten, Tunesien og Algeriet og uddybe dialogen og det operationelle samarbejde om migration med disse lande. Der

---

⁽²⁾ COR-2016-04555-00-00-AC-TRA, udtalelse om Ramme for partnerskaber med tredjelande om migration, ordfører: Peter Bossman (SL/PES).

vil også være behov for yderligere bistand til disse lande til at udvikle egne asylsystemer, der fungerer, og støtte personer med behov for international beskyttelse;

19. minder om, at det med EU's forskellige projekter og programmer i regionen, der er rettet mod indbyrdes forbundne emner, er afgørende at koordinere disse initiativer, hvis de effektivt skal kunne bidrage til virkeliggørelsen af ovennævnte mål;

20. bemærker, at EU's fælles reaktion på irregulær migration indtil nu har været statscentrerede sikkerhedstilgange, som hovedsagelig fokuserer på at bekæmpe menneskesmuglingsmetoder gennem samarbejde med statslige myndigheder;

21. efterlyser større opmærksomhed på de forskellige lokale politiske økonomier, der er involveret i irregulær migration. De involverede aktører omfatter transportvirksomheder, der hjælper med irregulær passage af migranter, lokalbefolkninger, der giver mad og husly for at tjene til livets ophold, lokale sikkerhedsstyrker, der supplerer deres indkomst gennem bestikkelse og vejskatter, den politiske elite, der anvender de finansielle midler fra fremme af irregulær migration til at købe politiske tjenester og indflydelse, de bevæbnede grupper, der tjener på menneskesmugling og udnyttelse og dermed styrker deres position osv. Det er en nødvendig forudsætning for effektiv migrationsstyring at forstå disse forskellige aktører og deres forhold til det lokale styre samt stabilitet/konflikt-dynamikken, men også at sikre, at de inddrages i debatten om strategier til stabilisering og opbygning af en fremtid for deres land;

22. bifalder derfor forslaget om at styrke den eksisterende socioøkonomiske støtte til kommunerne langs migrationsruten ved at inddrage dem i gennemførelsen af strategier, som gør det muligt at sikre lokalbefolkningen bedre levevilkår og dermed bedre fremtidsperspektiver i deres område;

23. understreger, at korrekt udformede migrationspolitikker kan bidrage til alternative indkomstmuligheder og institutioner af højere kvalitet på langt sigt og derigennem tackle nogle af de grundlæggende årsager til migration indefra. For at sikre en sådan effektiv politikudformning er det nødvendigt, at den nuværende migrationspolitik ser det faktum i øjnene, at problemer med styreformer og stabilitet ligger til grund for den irregulære migration gennem Sahara;

24. gentager, at de irregulære migrationsruter går igennem mange lande i regionen, hvor statslige myndigheder er svage eller fraværende. Libyen er et klart eksempel herpå. Adskillige rapporter har vist, at udbytte fra ulovlig menneskesmugling og menneskehandel styrker irregulære væbnede styrker, der opererer som *de facto*-myndigheder i marken og dermed gør det muligt for dem at ødelægge de overordnede konfliktløsningsprocesser. Selv i de tilfælde, hvor der stadig findes formelle statslige myndigheder, er samarbejde med sådanne aktører i kampen mod irregulær migration i sagens natur et politisk foretagende, der kan ende med at konsolidere menneskesmuglere og irregulære væbnede styrker, der støtter staten. Der findes ingen neutrale dialogpartnere, når statsmagten er fragmenteret;

25. understreger, at klimaændringer og naturkatastrofer kan være faktorer, som fører til migration og fordrivelse af mennesker. Udvalget opfordrer endvidere til, at der investeres i opbygning af modstandsdygtighed over for katastrofer som et forebyggende tiltag til at tackle de underliggende årsager til migration.

Forbedring af migrationsstyringen i Libyen

26. Det Europæiske Regionsudvalg støtter den fortsatte indsats for systematisk kontakt med de libyske myndigheder med fokus på grænseforvaltning, bekæmpelse af irregulær migration og menneskerettigheder samt opfyldelse af behovene hos migranter i Libyen, herunder i samarbejde med civilsamfundet udvikling af alternativer til tilbageholdelse af migranter, som kun bør anvendes som en sidste udvej og kun under forhold, som overholder internationale humanitære standarder og menneskerettighedsstandarder. Uddannelse og logistisk støtte i disse anliggender bør være et vigtigt element i kapacitetsopbygningsprogrammer, der støttes af EU;

27. foreslår, at man sammen med UNHCR undersøger mulighederne for at tage konkrete skridt til genbosættelse af migranter, som har behov for international beskyttelse, fra Libyen til EU-medlemsstaterne og andre internationale partnerlande;

28. efterlyser en styrkelse af det pilotprojektet, der sigter mod at stabilisere lokalsamfundet i områder, som er påvirket af intern fordrivelse og transit af migranter, herunder samarbejde om udformning af strategier for deres regioner, som skal give befolkningen et værdigt liv, især gennem skabelse af jobmuligheder for personer med behov for international beskyttelse,

hvilket også vil gøre det lettere for værtssamfundene at acceptere dem. Samarbejdet bør desuden omfatte skridt til forbedring af de offentlige tjenesteydelser og faciliteter til støtte for den lokale befolkning;

29. er fortalende for at styrke den nuværende støtte til frivillig tilbagevenden fra Libyen til oprindelseslandene, hvis situationen i marken tillader det, og i samarbejde med de internationale partnere, navnlig IOM.

De lokale myndigheder: en vigtig del af løsningen

30. Det Europæiske Regionsudvalg bifalder anerkendelsen af de lokale og regionale myndigheder som vigtige aktører i at løse og forvalte migrationsproblemerne, redde menneskeliv og bekæmpe kriminalitet;

31. gentager, at byerne spiller en hovedrolle når det gælder global migration, og samtidig er dem, der rammes direkte af de negative konsekvenser. Det er de lokale myndigheder, der har et direkte ansvar for indvandrernes levevilkår, succeser og udfordringer. De lokale myndigheder kan skabe gode resultater på områder, hvor de nationale myndigheder ikke har kunnet magte det ⁽³⁾;

32. understreger den rolle, som de lokale myndigheder i oprindelses-, transit- og destinationslandene spiller i migrationspolitikken, navnlig når det gælder integration og social samhørighed. Der er ingen tvivl om, at de lokale myndigheder er de første til at tage hånd om migrationsudfordringer i kraft af deres mandat, deres tilstedeværelse »i marken« og deres erfaring med håndtering af de daglige realiteter i samfund præget af stadig større diversitet. Migration er imidlertid et fælles ansvar, som varetages på alle niveauer: EU-, nationalt-, regionalt- og lokalt niveau. Men samtidig er det vigtigt, at der tages hensyn til lokale og regionale forhold for en så god og bæredygtig modtagelse af migranter som muligt og dermed en vellykket integration;

33. mener, at EU bør udnytte potentialet og erfaringerne hos de regioner, der danner EU's sydlige søgrænse — både i Middelhavet og Atlanterhavet — idet de er vigtige forposter for udviklingen af gensidigt nyttige forbindelser med tredjelandene;

34. understreger behovet for at styrke lokalsamfundene i navnlig Libyen i overensstemmelse med Maltaerklæringen fra medlemmerne af Det Europæiske Råd om de eksterne aspekter af migration ⁽⁴⁾ og støtter derfor projekter såsom Nicosia-initiativet. Udvalget opfordrer Tjenesten for EU's Optræden Udadtil og Kommissionen til i samarbejde med Regionsudvalget og sammenslutninger af lokale eller regionale myndigheder at undersøge mulighederne for lignende projekter i andre lande;

35. anerkender merværdien af Nicosia-initiativet som et kapacitetsopbygningsprojekt til støtte for de libyske kommuner, der udføres i partnerskab med de europæiske lokale og regionale myndigheder og med økonomisk bidrag fra Kommissionen. Udvalget peger på, at initiativet bør styrkes med henblik på at gøre det mere effektivt og opnå bedre resultater, men henviser samtidig til det nødvendige i at være opmærksom på de komplekse forhold vedrørende spørgsmålet om legitimitet i Libyen og fortsat at være særlig opmærksom på eventuelle politiske konsekvenser;

36. anerkender den manglende udvikling af lokalsamfundene langs den centrale Middelhavsroute. Udfordringen kompliceres af forsøg på at opfylde forskellige behov, især i et økonomisk skrøbeligt klima. De lokale myndigheder må udstyres med de nødvendige redskaber til at vurdere de mest presserende behov hos de forskellige migrantgrupper, navnlig uledsagede børn og unge samt kvinder;

37. fremhæver behovet for at lægge større vægt på beskyttelse af mindreårige. Der har været et rekordstort antal dødsfald blandt flygtninge og migranter i det centrale Middelhavsområde i løbet af de sidste tre måneder, herunder cirka 190 børn. Udvalget tilslutter sig opfordringen fra UNICEF til EU og medlemsstaterne til at forpligte sig til at beskytte flygtninge- og migrantbørn, især de uledsagede, mod misbrug, vold og menneskehandel med mindreårige og til at styrke programmerne til beskyttelse af mindreårige i Libyen;

38. præciserer, at EU-støtte til kapacitetsopbygning af de lokale myndigheder ikke alene går ud på at øge disses tekniske kapacitet, men også at sikre effektiv opfyldelse af grundlæggende behov og tilvejebringelse af grundlæggende tjenester. Empirisk dokumentation tyder på, at en decentraliseret forvaltning af sociale tilbud og offentlige goder giver optimal »værdi for pengene« med hensyn til planlægning og gennemførelse af udvikling;

39. er fortalende for at fremme decentralisering og lokalstyreprogrammer i overensstemmelse med nationale strategier for nedbringelse af fattigdom;

⁽³⁾ CdR 9/2012 fin, udtalelse om En samlet strategi for migration og mobilitet, ordfører: Nichi Vendola (IT/PES).

⁽⁴⁾ <http://www.consilium.europa.eu/en/press/press-releases/2017/01/03-malta-declaration/>.

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — International havforvaltning: En dagsorden for havenes fremtid

(2017/C 342/05)

Ordfører: Anthony Gerard Buchanan (UK/EA), medlem af East Renfrewshire Råd (Skotland)

Basisdokument: Fælles meddelelse til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget — International havforvaltning: En dagsorden for havenes fremtid

JOIN(2016) 49 final

POLITISKE ANBEFALINGER

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG (RU)

1. Det Europæiske Regionsudvalg glæder sig over den fælles meddelelse om havforvaltning, der blev vedtaget den 10. november 2016 af Kommissionen og den højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik;
2. støtter de foreslåede tiltag til at sikre rene, sikre og bæredygtigt forvaltede oceaner;
3. støtter målet om at sikre, at EU er en stærk global aktør, der er i stand til at udarbejde en dagsorden for bedre havforvaltning baseret på en tværsektoriel, regelbaseret international tilgang. Dette EU-initiativ har som endeligt mål at etablere en international standard for de sociale, økonomiske og miljømæssige betingelser for havrelaterede aktiviteter, lige vilkår, som skal sikre tilstrækkeligt bæredygtige have og styrket konkurrenceevne for de europæiske aktører på havene;
4. støtter fuldt ud Rådets nylige konklusioner ⁽¹⁾, som opfordrer til en mere sammenhængende tilgang mellem de interne og eksterne aspekter af havforvaltning, herunder synergi mellem EU, medlemsstaterne og regionale strategier;
5. minder bl.a. om sine tidligere udtalelser om Kommissionens meddelelse: »På vej mod en integreret tilgang til havpolitikken« ⁽²⁾, om maritim fysisk planlægning og integreret kystzoneforvaltning ⁽³⁾, udvikling af havenergiens potentiale ⁽⁴⁾ og bedre beskyttelse af havmiljøet ⁽⁵⁾;
6. understreger betydningen af Den Europæiske Unions førende rolle inden for maritim forvaltning, der har til formål at give Europas kyster og have det mest helhedsorienterede politiske og lovgivningsmæssige system i verden, der anerkender den vigtige rolle, de lokale og regionale myndigheder, kystsamfund og økonomiske og sociale aktører spiller med henblik på at sikre, at de økonomiske, miljømæssige, klimamæssige og sociale faktorer håndteres korrekt på en helhedsorienteret måde, der tager udgangspunkt i forvaltning på flere myndighedsniveauer;
7. tager imidlertid i betragtning, at havforvaltning pr. definition er påvirket af det, der er kendt som »tragedy of the commons« (ødelæggelse af fælles ressourcer). Selvom der findes en række overordnede verdensomspændende eller havbaserede aftaler såsom UNCLOS eller specialiserede aftaler, navnlig i Den Internationale Søfartsorganisation (IMO), er der tale om en betydelig grad af fragmentering. I den henseende er EU's rolle både at gå forrest med et godt eksempel og skabe incitament, således at tredjelande efterligner de høje standarder, der findes i EU's havpolitik. Sådanne incitament, herunder kapacitetsopbygning, kunne eventuelt indgå i internationale aftaler om handels- og udviklingsprogrammer, som EU forhandler med tredjelande;

⁽¹⁾ Rådets konklusioner af 3. april 2017.

⁽²⁾ Ordfører: Michael Cohen, CdR 126/2010.

⁽³⁾ Ordfører: Paul O'Donoghue, CdR 3766/2013.

⁽⁴⁾ Ordfører: Rhodri Glyn Thomas, CdR 01693/2015.

⁽⁵⁾ Ordfører: Hermann Kuhn, CdR 07256/2014.

8. minder om, at EU og medlemsstaterne har konkurrerende kompetencer på området internationale forbindelser, herunder havrelaterede spørgsmål. Dette kræver en robust koordinering mellem myndighedsniveauer, herunder for at sikre at EU's og medlemsstaternes holdninger i internationale fora er baseret på territoriale konsekvensanalyser, således at der i fuldt omfang tages højde for de kompetente lokale og regionale myndigheders interesser;

9. understreger, at mange spørgsmål vedrørende havforvaltning i sagens natur er lokale som følge af ressourceudvinding, økonomiske fordele for kystområderne, fiskersamfundene, havne eller indvirkning på miljøet ved kysterne og havmiljøet i Europa. Miljø- og klimapolitik og økonomiske beslutninger vedrørende oceaner andre steder i verden påvirker EU's lokale og regionale myndigheder. Dette kræver betydelige investeringer i maritim fysisk planlægning og støtte til forvaltning på lokalt/regionalt plan;

10. understreger, at havpolitik er direkte forbundet med kystrelateret økonomisk politik, miljøpolitik og politik for fysisk planlægning. De lokale og regionale myndigheders måde at forvalte kystpolitikker på vil have direkte indvirkning på havet. Offshoreaktiviteter er ofte blevet opfattet som en nem løsning for aktiviteter, der møder modstand ved kysterne, f.eks. vindmølleparker;

11. understreger, at de lokale og regionale myndigheder har beføjelser og positive erfaringer med forvaltningen af en række områder spændende fra fiskeri, skaldyrsfiskeri og akvakultur, støtte (f.eks. støtte til ineffektive fiskerflåder), økonomiske og miljømæssige politikker (f.eks. havaffald) eller inspektioner (f.eks. inspektion af fartøjer), som har en positiv eller negativ indvirkning på andre områder uden for EU. De udgør ofte også en del af havnemyndighederne;

12. minder om den seneste forskning gennemført af RU ⁽⁶⁾ og OECD ⁽⁷⁾ om havene og blå økonomi. Udvalget fastholder i overensstemmelse med dagsordenen for bedre regulering, at det er nødvendigt at gennemføre forudgående konsekvensanalyser, herunder analyser af de territoriale virkninger, for at fastlægge eventuelle trusler fra alle sektorer, mulige afhjælpende foranstaltninger og de forventede socioøkonomiske konsekvenser, inden der indføres ny lovgivning, gives tilladelse til nye udvindingsteknologier og fastlægges nye beskyttede havområder;

13. minder om de nye FN-mål for bæredygtig udvikling, der er undertegnet af alle EU's og FN's medlemsstater. Havforvaltning vedrører det bæredygtige udviklingsmål 14 Livet i havet, mål 13 Klimaindsats, men også mål 11 Bæredygtige byer og lokalsamfund. Udvalget bifalder Kommissionens planer om at omsætte disse mål til forskellige EU-politikker ⁽⁸⁾, idet dette kan udgøre et godt grundlag for at skabe en fælles forståelse på internationalt plan, som går ud over de sektorspecifikke løsninger møntet på bæredygtig havforvaltning;

14. er derimod af den opfattelse, at indførsel af varer og råvarer, der stammer fra havet, fra tredjelande til EU's indre marked bør være betinget af, at disse lande gradvist opfylder de højeste EU-standarder, f.eks. om forbud mod udsmid;

15. mener, at de tre prioriterede områder, der er opdelt i 14 aktioner i den fælles meddelelse, er et relevant grundlag for at gennemføre yderligere foranstaltninger på EU-plan og internationalt plan om havforvaltning. Selvom meddelelsen hovedsageligt vedrører den internationale del af havpolitikken er der en lokal og regional vinkel, både i forbindelse med kompetencer og den umiddelbare territoriale indvirkning samt graden af specialisering og afhængighed af havene.

Prioritetsområde 1: Forbedring af den internationale havforvaltningsramme

16. Det Europæiske Regionsudvalg bemærker vedrørende **aktion 1**: lukning af lakuner i den internationale havforvaltningsramme med det formål at forbedre den retlige ramme og skabe lige konkurrencevilkår, at der allerede findes en omfattende retlig ramme på internationalt niveau som dækker områderne havgrænser, navigation, arkipelagfarvandsstatus og transitordninger, eksklusive økonomiske zoner, kontinentalsokkeljurisdiktion, havminedrift, udvindings-

⁽⁶⁾ Alexander Charalambous m.fl., *Developing Blue economy through better methodology for assessment on local and regional level*, Regionsudvalget, 2016. http://cor.europa.eu/en/documentation/studies/Documents/order%206203_Blue%20Economy_form_WEB.pdf.

⁽⁷⁾ OECD, »The Ocean Economy in 2030«, 2016. <http://www.oecd.org/futures/oceaneconomy.htm>.

⁽⁸⁾ COM(2016) 740 final.

former, beskyttelse af havmiljøet, videnskabelig forskning og tvistbilæggelse. Udvalget minder i den henseende om, at der bør tages hensyn til eksisterende administrative grænser samt de kulturelle og traditionelle karakteristika ved de europæiske lokale og regionale samfund ved udarbejdelsen af en havforvaltningspolitik;

17. mener, at EU's politikker allerede er robuste i spørgsmål vedrørende fiskeriregulering, maritim fysisk planlægning og makroregionale strategier. I visse medlemsstater udgør arealplanlægning et vigtigt politisk redskab for den lokale fysiske planlægning af jord og vand. De lokale myndigheder er allerede ansvarlige for planlægningen af kystzoner og territorialfarvande. Arealplanlægning som instrument må ikke påvirkes negativt af den forvaltning eller retlige ramme, som Kommissionen foreslår. Den største udfordring både på EU-plan og især på verdensplan er manglen på kontrol og effektiv gennemførelse. EU går foran med et godt eksempel og har derfor mulighed for at stille krav om gensidighed og skabe incitament, når der forhandles om nye internationale regler med tredjeparter og organisationer. Dette globale initiativ for håndhævelse af reglerne er nødvendigt for at sikre lige konkurrencevilkår for alle lande, regioner og økonomiske aktører;

18. er med hensyn til **aktion 2** enig i, at styrkelse af regional fiskeriforvaltning og -samarbejde på centrale havområder for at lukke lakuner i den regionale forvaltning vil forbedre situationen for EU's fiskeri og hjælpe andre med at nå de høje standarder, der er gældende i EU;

19. er bekymret for, at Kommissionens vejledning om havminedrift vil virke afskrækkende med hensyn til at fokusere på EU's ressourceeffektivitetsplaner, især fordi teknologien til udnyttelse af naturressourcerne ikke er afprøvet og eventuelt kan skade det naturlige miljø. Udvalget opfordrer til koordinering med medlemsstaternes forhandlinger med Den Internationale Havbundsmyndighed;

20. anbefaler i den henseende, at EU arbejder for og skaber incitament for andre lande og organisationer til at indføre det europæiske system med gule/røde kort som en model for at bekæmpe ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri på verdensplan, herunder brug af sortlistning og eksportforbud som følge af manglende overholdelse af reglerne. Udvalget opfordrer til, at de nuværende planer for et elektronisk redskab til forvaltning af fangstcertifikater fremskyndes. Sådanne foranstaltninger ville styrke industrien i regioner med en streng regelhåndhævelse;

21. mener, at **aktion 3** om bedre samordning og samarbejde mellem internationale organisationer samt lancering af havpartnerskaber til havforvaltning vil gavne regionale maritime knudepunkter igennem bedre international eksponering;

22. mener, at lokale og regionale konkurrenceklynger og ekspertisecentre, navnlig i områder med en stærk maritim dimension, herunder regionerne i den yderste periferi, kan spille en afgørende rolle og skal støttes finansielt i forbindelse med oprettelsen af internationale forskerhold og platforme for teknologioverførsel til støtte for EU's arbejde inden for havforvaltning;

23. modsætter sig ideen om at skabe nye internationale regler og organisationer fra bunden. Udvalget er enig med Kommissionen i, at det er mere hensigtsmæssigt at forbedre den aktuelle forvaltning og håndhævelse ved at fokusere på udbedring af manglerne og styrke den internationale koordinering. I den henseende er det vigtigt at sikre, at der før iværksættelsen af nye foranstaltninger inden for et bestemt område (f.eks. olieeftersforskning) er klarhed over den afsmittende virkning på andre politikområder og sektorer (f.eks. fiskeri);

24. anbefaler, med hensyn til forvaltningen af biologisk biodiversitet i områder uden for national jurisdiktion, at EU forbedrer samordningen med EMSA⁽⁹⁾ og EFCA samt inddrager de europæiske regioner i koordineringen med og høringen af de tilstødende europæiske regioner;

25. mener, at havforvaltning er en del af EU's flerniveaustyring og kræver derfor en sammenlægning af nationale midler og EU-midler til kapacitetsopbygning, inspektion, håndhævelse, afskrækkelse og strafforfølgelse af alle enheder, der

⁽⁹⁾ EMSA: Det europæiskeagentur for søfartssikkerhed (<http://www.emsa.europa.eu/>).

overtræder de gældende retlige rammer. Dette kræver inddragelse af de kompetente lokale og regionale myndigheder, sådan som det er tilfældet under **aktion 4** om kapacitetsopbygning, da dette vil være til direkte gavn for kyst- og havregioner i mange tekniske og administrative henseender;

26. understreger, at **aktion 5**, der sikrer hav- og oceansikkerhed, er afgørende for søfarende, virksomheder og havneoperatører og er et centralt element i bekæmpelsen af tvangsarbejde og menneskehandel. EU bør fortsat være den ledende jurisdiktion på området med de mest omfattende retlige rammer for sikkerhed til søs og i havne, og EU bør udnytte sin store internationale indflydelse til at tilskynde til gensidige ordninger i andre dele af verden;

27. mener, at samarbejdet mellem de nationale myndigheder og Frontex, EMSA og EFCA bør resultere i fælles kapacitet til havovervågning med EU, som, hvor det er relevant, leverer de nyeste fartøjer og den nyeste teknologi med henblik på effektivt at håndhæve overvågningen.

Prioritetsområde 2: Mindre pres på have og oprettelse af betingelser for en bæredygtig blå økonomi

28. Det Europæiske Regionsudvalg mener med hensyn til **aktion 6**, at det er nødvendigt at gennemføre FN's klimaaftale fra COP21 i Paris for at afhjælpe de skadelige virkninger af klimaforandringer på have, kystlinjer og økosystemer, og at tage fat på fremtidige omkostninger i tilknytning til global opvarmning og havenes stigende vandstand. De globale klimamål kræver lokale tilpasningsforanstaltninger, eftersom de fleste konsekvenser af klimaforandringerne mærkes på lokalt plan. Derfor har Regionsudvalget⁽¹⁰⁾ for nylig påpeget, at de lokale og regionale myndigheder har en afgørende rolle at spille i udarbejdelsen og gennemførelsen af nationale, europæiske og internationale tilpasningsrammer, der handler om at imødegå konsekvenserne af klimaforandringer i verdens have. Der er brug for en specifik kapacitetsopbygning og finansiel støtte til dette formål til alle regioner, herunder regionerne i den yderste periferi, som følge af deres strategiske beliggenhed i Atlanterhavet, Det Indiske Ocean og Det Caribiske Hav. For at overholde Parisaftalen er det endvidere nødvendigt ikke kun at inkorporere klimatilpasningsforanstaltninger i havforvaltningen, men også at bevare en betydelig del af de fossile brændstoffer under jorden. I den henseende mener udvalget, at **aktion 6** for at sikre konsekvens bør styrkes med foranstaltninger til forhindring af nye olieprøveboringer i følsomme områder af de europæiske have;

29. fastholder, at **aktion 7**: bekæmpelse af ulovligt fiskeri og styrkelse af bæredygtig forvaltning af fødevarerressourcer i havene på internationalt plan har en direkte positiv indvirkning på EU's fiskeriindustri. Dette indebærer styrkelse af de eksisterende regionale fiskeriforvaltningsorganisationer (RFFO'er) og sikring af deres fulde funktionsevne og kræver, at Kommissionen får et bedre mandat til at forhandle og støtte RFFO'er;

30. mener i overensstemmelse med **aktion 8**, at støtte til fiskeri, som skader miljøet i både EU og i tredjelande bør udfases. Passende incitamenter og palliative foranstaltninger skal defineres for at sikre levedygtigheden af samfund, der er stærkt afhængige af fiskeri både i EU og andre steder;

31. mener, at **aktion 9** om bekæmpelse af havaffald og »plastikhavet« er et af de vigtigste initiativer i nærværende forslag. Dette er til direkte gavn for turismen og fiskeriet. Hvis mennesket fortsætter med at sprede plastik i naturen i samme tempo som nu, vil havene bestå af mere plastik end fisk i 2050. De lokale og regionale myndigheders eksisterende beføjelser med hensyn til affaldshåndtering og -forebyggelse kan yde et afgørende bidrag. De lokale myndigheder har en vigtig rolle at spille med hensyn til kapacitet til energiodnyttelse af indsamlet plastik. På nuværende tidspunkt deponeres 28 % af EU's affald stadig. En solid EU-miljøramme for forebyggelse, herunder et muligt EU- forbud mod mikroplastik, kræver en korrekt håndhævelse på lokalt og regionalt niveau samt fortsatte investeringer i renere teknologier, herunder udvikling af skræddersyede lokale og regionale politikker til forebyggelse af havaffald. Dette bør omfatte yderligere fremskridt hen imod en fælles ordning, ikke kun for havnemodtagelsesfaciliteter, men også for gebyrer for skibsgenereret affald og lastrester, for at modvirke skibes afladning, før de sejler i havn. Mens Europas regioner og lokale myndigheder er blandt de største udledere af havaffald og plastik i havene, påvirkes de også af affald, der kommer fra lande uden for EU, og internationalt samarbejde har derfor afgørende betydning;

32. glæder sig over Kommissionens initiativ til bekæmpelse af havforurening og især havaffald, men bemærker, at dette er et første skridt i retning af at opnå renere have. EU og medlemsstaterne kan vise vejen ved at udarbejde en fælles plan for bortskaffelse af skadelige stoffer i havet som f.eks. ammunitionselementer, kemikalier og nukleare materialer. Udvalget

⁽¹⁰⁾ Ordfører: Sirpa Hertell, CdR 2430/2016.

understreger derfor i den henseende betydningen af pilotprojekter, som kan udvikle og give eksempler på europæisk kapacitet, teknologi og engagement. Sådanne projekter kan både være en kilde til eksport af teknologi og til viden, der kan udnyttes af tredjelande og organisationer som et incitament til at indføre lignende politikker i andre dele af verden;

33. mener, at en sådan fælles plan vedrørende havforurening også kan medføre håndgribelige fordele for maritime regioner og lokalsamfund på direkte vis i form af knowhow, ekspertise og øget kapacitet til civilbeskyttelse, herunder eftersøgnings- og redningsaktioner, men også mere bredt i form af en stigning i indtægterne fra turisme og fiskeri, generel økonomisk udvikling, et renere miljø og sundhedsmæssige fordele, ikke blot for Europas kystområder, men også for tilstødende regioner og hele havets økosystem;

34. bemærker, at **aktion 10** om at fremme maritim fysisk planlægning på globalt plan, herunder mulige IOC-UNESCO internationale retningslinjer for maritim fysisk planlægning, er i overensstemmelse med tidligere udtalelser fra Regionsudvalget, der fremhæver EU's avancerede politik vedrørende maritim fysisk planlægning og de lokale og regionale myndigheders bidrag. Dette giver også EU-virksomheder mulighed for at levere relaterede tjenester og produkter over hele verden;

35. er i den forbindelse enig i **aktion 11**, der sigter mod at nå det globale mål om at bevare 10 % af havområder og kystområder og fremme effektiv forvaltning og håndhævelse af beskyttede havområder for effektivt at skabe »havparker«. Aktuelle undersøgelser af lignende projekter i Australien viser fordele for turisme og fiskeri i grænseområder, der kan kopieres andre steder, herunder dele af de europæiske kyster. I den forbindelse understreger udvalget vigtigheden af at involvere og bemyndige lokale interessenter til at identificere og styre beskyttede havområder. Faktisk kan beskyttede havområder karakteriseret ved ressourceknaphed eller begrænset tilgængelighed af videnskabelige data, være en betydelig barriere for bæredygtig økonomisk udvikling, f.eks. med hensyn til udnyttelse af havenergikilder og havne.

Prioritetsområde 3: Styrkelse af international havforskning og -data

36. Det Europæiske Regionsudvalg mener om **aktion 12**, at en sammenhængende EU-strategi om havobservation, nationale fiskeridata- og havregistrering vil fremme datatjenester og observation. I den forbindelse bør de eksisterende EU- og internationale platforme for kortlægning af have og havbunden som f.eks. EMIDnet eller »Copernicus«-programmet for havobservation integreres og gøres interoperable. Initiativer som f.eks. IPBES (Den Mellemstatslige Videnspolitikplatform vedrørende Biodiversitet og Økosystemydelser, der er tilgængelig for alle FN's medlemsstater, og som har til formål at styrke forbindelsen mellem videnskab, politik og lokal viden i beslutningstagningen vedrørende biodiversitet og økosystemtjenester) bør fremmes, herunder udviklingen af nye værktøjer som f.eks. en nordisk IPBES, EU MAES (kortlægning og vurdering af økosystemtjenesterne og fordelene ved disse i Europa) og ESMERALDA (styrkelse af kortlægningen af økosystemtjenester til politikudvikling og beslutningstagning);

37. mener, at kombinationen af forskellige eksisterende og fremtidige databaser skaber en tværfaglig viden om havene, som tjener flere formål, såsom miljøbeskyttelse, fiskeri og akvakultur, katastrofehjælp, første indgriben og redningsaktioner, grænsekontrol og overvågning af indvandring og transport. Udvalget mener ikke, at der er behov for supplerende databaser, men at de databaser, der allerede findes, bør koordineres, så de bliver nyttige for medlemsstaterne;

38. understreger, at forekomsten af kompatible, overflødige og overlappende databaser samt indsamling af viden om havmiljøet og kortlægning af havene kræver flere synergier mellem ikke blot de forskellige europæiske og kompetente nationale institutioner, men også med andre medlemsstater og internationale organisationer, eftersom fælles data skal være udgangspunktet for udviklingen af fælles løsninger på de udfordringer, der er forbundet med havene;

39. mener, at viden om havene ikke blot skal være et anliggende for den offentlige sektor. Den private sektor, især virksomheder inden for fiskeri, søtransport, havingeniørarbejder, telekommunikation, bioteknologi og udvinding af olie og gas på havet kan spille en vigtig rolle ved at indsamle og dele de miljøoplysninger, de indsamler i forbindelse med deres aktiviteter på havet. EU og andre internationale organer skal skabe incitamenterne hertil og støtte denne indsats, således at der ikke pålægges unødige byrder;

40. gentager sin opfordring til Kommissionen om at fremme bedste praksis for anvendelse af offentlig-private partnerskaber i blå økonomi ⁽¹⁾. Et sådant tiltag bør tage hensyn til små og mellemstore virksomheders potentiale og nogle af de relevante nationale myndigheders begrænsede administrative kapacitet;

41. understreger de asymmetriske territoriale konsekvenser af mange af de udfordringer, der vedrører havene, hvilket betyder, at havdata inden for forskellige politikområder skal gøres tilgængelige for de lokale og regionale myndigheder på en enkel og brugervenlig måde;

42. opfordrer, i tråd med tidligere RU-udtalelser om blå vækst ⁽²⁾, til flere investeringer i »blå« videnskab og innovation (**aktion 13**) og understreger i den forbindelse betydningen af faglig uddannelse og kvalifikationer for søførende, som er fastlagt i nært samarbejde med den maritime industri;

43. støtter udviklingen af international havforskning, -innovation og -forskningsskabskaber, der har til formål at styrke regioner, som investerer i havforskning og -innovation (**aktion 14**). I den henseende kan de europæiske politikker og programmer, især Horisont 2020, EHFF, LIFE, CEF og EFRU anvendes hensigtsmæssigt til at udvikle partnerskaber inden for havforskning og -innovation, herunder med tredjelande;

44. anerkender den vigtige rolle, som EU's strategi for blå vækst kan spille på dette område, og opfordrer til strategiske initiativer på lokalt og regionalt plan og udbredelse af god praksis og vellykkede projekter samt gennemførelse heraf i andre regioner med særligt fokus på anvendt forskning og innovation inden for hav- og kystbaserede aktivitetsområder.

Afsluttende anbefalinger

45. Det Europæiske Regionsudvalg mener, at havforvaltning berører de lokale og regionale myndigheder på en meget asymmetrisk måde og skaber udfordringer, som de meget ofte ikke er i stand til at imødegå. Samtidig kan ændringer i de lovgivningsmæssige rammer, fiskeri eller udnyttelse af naturressourcer i andre dele af verden have en direkte økonomisk eller social indvirkning på europæiske kystsamfund og de områder, der i høj grad er afhængige af havrelaterede aktiviteter;

46. mener imidlertid, at de europæiske lokale og regionale myndigheder kan spille en proaktiv rolle med hensyn til at iværksætte bæredygtige politikker til at forhindre overfiskeri og havforurening, bidrage til forvaltning på flere niveauer i EU og argumentere for, at EU og medlemsstaterne, som har jurisdiktion over 10 % af verdens oceaner, går forrest med et godt eksempel i de internationale havforhandlinger;

47. anmoder om, i overensstemmelse med den nuværende interinstitutionelle aftale og pakke om »bedre regulering«, at Kommissionen, Rådet, Europa-Parlamentet og Regionsudvalget i fællesskab tilrettelægger en regelmæssig struktureret dialog om havforvaltning med henblik på at udvikle nye havrelaterede politiske initiativer med et aktivt input fra repræsentanter for de berørte kyst- og havområder i EU's regioner, navnlig øer, isolerede og perifere regioner eller deres direkte bemyndigede repræsentanter. Eventuelt kan de eksisterende interessentfora i de forskellige havbaserede makroregionale strategier i EU inddrages med deltagelse af repræsentanter for RFFO'er.

Bruxelles, den 12. juli 2017.

Markku MARKKULA

*Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg*

⁽¹⁾ Ordfører: Adam Banaszak, CdR 4835/2014.

⁽²⁾ Ordfører: Adam Banaszak, CdR 2203/2012 og CdR 4835/2014 samt Christophe Clergeau, CdR 6622/2016.

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Mellemfolkelige og mindre projekter i grænseoverskridende samarbejdsprogrammer

(2017/C 342/06)

Ordfører: Pavel BRANDA (CZ/ECR), viceborgmester i Rádlo kommune

I. GENERELLE BEMÆRKNINGER

1. Over en tredjedel af EU's befolkning bor og arbejder i Europas grænseregioner. Disse grænser har direkte og indirekte virkninger på deres liv. Grænseoverskridende samarbejde har vist sig at være det mest effektive middel til at overvinde grænsernes »barriereeffekt« og opsplittende rolle, integrere grænseområderne og øge livskvaliteten for borgerne i grænseregioner.
2. Det europæiske territoriale samarbejde spiller en vigtig rolle i fjernelsen af grænsehindre og fremme af grænseoverskridende samarbejde. I perioden 2014-2020 vil der blive investeret over 10 mia. EUR i samarbejde mellem regionerne, hvoraf omkring 6,6 mia. EUR vil gå til grænseregioner.
3. Interreg A-projekterne har opnået mange konkrete resultater for mange europæiske borgere i meget forskellige områder i hele EU. Et vigtigt og succesrigt instrument i programmer for grænseoverskridende samarbejde⁽¹⁾ er mellemfolkelige og mindre projekter, som er designet til at fremme konvergens mellem grænseregioner og etablere kontakt mellem mennesker på græsniveau.
4. Mellemfolkelige og mindre projekter kan defineres ud fra deres størrelse, varighed og indhold. Mindre projekter er normalt mindre end almindelige store projekter (f.eks. højst 100 000 EUR⁽²⁾). De kan også have en begrænset varighed, og deres vigtigste målsætning er at finansiere initiativer inden for mange forskellige områder af grænseoverskridende samarbejde med en lokal indvirkning (herunder tillidsopbygning, skabelse af gunstige rammevilkår og en bottom-up-tilgang samt etablering af nye partnerskaber). Mellemfolkelige projekter er mindre projekter, der primært fokuserer på at fremme kontakter og samvirke mellem mennesker på forskellige sider af grænsen. Disse har normalt et mindre budget og en begrænset varighed. Projektets aktiviteter foregår i mindre geografiske områder (normalt på euroregionalt niveau) og deres tilgange er som oftest stedbaserede).
5. Mellemfolkelige projekter og mindre projekter gennemføres inden for mange forskellige områder såsom kultur (f.eks. kurser i nabolandets sprog), sport, turisme, almen og erhvervsfaglig uddannelse, økonomi, videnskab, miljøbeskyttelse og økologi, sundhed, transport og mindre infrastrukturer (manglende trafikforbindelser hen over grænser), administrativt samarbejde, pr-virksomhed osv.
6. Mellemfolkelige og mindre projekter er en mulighed, der kan benyttes af en bred vifte af støttemodtagere: bl.a. kommuner, ngo'er (mange slags foreninger, platforme, netværk, fonde, kirker osv.), uddannelsesinstitutioner (skoler, erhvervsuddannelsescentre og universiteter) samt forsknings- og erhvervsstøtteinstitutioner.
7. Sådanne projekter er blevet støttet af flere generationer af programmerne for grænseoverskridende samarbejde. I indværende periode støttes mellemfolkelige og mindre projekter i 19 programmer for grænseoverskridende samarbejde (omtrent en tredjedel af dem) hovedsageligt gennem en fond for små projekter eller et lignende instrument (også kaldet mikroprojekter, dispositionsfond eller rammeprojekt til støtte for små projekter/initiativer). Disse fonde for små projekter tager form af et »paraplyprojekt«, hvorunder flere mindre delprojekter gennemføres.
8. Generelt har finansieringen ligget på et lavt niveau — fra 1,5 % til 20 % af programtildelingen (lavere i de gamle EU-lande, mens efterspørgslen i de nye medlemsstater og langs de »gamle« ydre grænser har været langt højere).

⁽¹⁾ Det skal bemærkes, at der findes tilsvarende grænseoverskridende initiativer også uden for programmerne for grænseoverskridende samarbejde (f.eks. langs den franske grænse mellem departementet Pyrénées-Orientales/Generalitat de Catalunya), som også kan give et værdifuldt input.

⁽²⁾ En projektstørrelse, for hvilke omnibusforordningen foreslår forenklede udgiftsprocedurer.

9. Uafhængige undersøgelser af det grænseoverskridende samarbejde og alle hidtidige Interreg-evalueringer ⁽³⁾ bekræfter, at de bedste kvalitative resultater ikke primært opnås ved hjælp af flagskibsinitiativer, men at succesen afhænger af den brede vifte af virkeligt grænseoverskridende projekter, som tager fat på regionsspecifikke behov under direkte inddragelse af borgerne, de lokale myndigheder og civilsamfundets organisationer. Forvaltningen af disse Interreg A-programmer (delprogrammer) er ret ofte decentraliseret. Lige fra Interregs oprettelse (1990) har programmerne med de bedste evalueringresultater ofte været dem, der forvaltes decentralt, hvoraf mange omfatter støtte til mellemfolkelige projekter og mindre projekter.

10. På trods af disse projekters positive virkninger møder de store vanskeligheder. De er ikke forankret i forordningerne, og større projekter bliver ofte foretrukket af forvaltningsmyndighederne, fordi de er mere omkostningseffektive (de højere administrationsomkostninger for mellemfolkelige projekter) og har en målbar effekt. Det er også vanskeligt at henføre de bløde virkninger af sådanne projekter til indikatorer relateret til Europa 2020-strategien med fokus på beskæftigelse og vækst (mangel på metodologi og passende evalueringsskemaer).

11. Det er hovedsigtet med denne udtalelse at levere en evidensbaseret liste over fordelene og merværdien ved sådanne projekter og deres decentraliserede gennemførelse via euroregioner og lignende strukturer såsom EGTS'er, at bidrage med anbefalinger til, hvordan de kan forenkles yderligere og endeligt at fremkomme med konkrete forslag til fremtidige programmer for grænseoverskridende samarbejde og dermed give input til debatten om fremtiden for samhørighedspolitikken efter 2020.

II. POLITISKE ANBEFALINGER

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG (RU)

Merværdien af og fordelene ved mellemfolkelige og mindre projekter

12. Det Europæiske Regionsudvalg mener, at mellemfolkelige og mindre projekter generelt har en stor europæisk merværdi og bidrager væsentligt til det overordnede mål med programmerne for grænseoverskridende samarbejde ved at overvinde grænsehindre og integrere grænseområderne og deres indbyggere. Der kan peges på følgende konkrete fordele ved sådanne projekter:

- Bidrag til udvikling af større projekter og væsentlig støtte til effektivt samarbejde under hele programmet for grænseoverskridende samarbejde ved at:
  - forbedre støttemodtagernes erhvervs kvalifikationer og interkulturelle kvalifikationer og opbygge kapacitet på lokalt og regionalt niveau,
  - dække områderne retligt og administrativt samarbejde,
  - give plads til eksperimenter — mindre projekter er fremragende instrumenter til at afprøve innovative idéer og redskaber i det grænseoverskridende samarbejde og
  - tjene som »inkubatorer for større projekter« — ved at medvirke til forbedringen af kvaliteten i store projekter gennem pilotafprøvning i små projekter.
- Udbredelse af kendskabet til nabo områders kultur. Fremme af interkulturelle færdigheder blandt borgerne i grænseregioner.
- Fremme af borgernes mulighed for at studere, arbejde og gøre forretninger på tværs af grænsen.
- Lettelse af kommunikationen mellem mennesker. Disse projekter hjælper ofte med til at overvinde sprogbarrierer ved at tilskynde til sprogindlæring.
- Udvikling af kontakter mellem mennesker og opbygning af partnerskaber. Mange grænseoverskridende partnerskaber (også mellem mindre organisationer) er blevet indledt og har derefter udviklet sig til et langsigtet samarbejde ved hjælp af mellemfolkelige og mindre projekter.
- Mobilisering af civilsamfundet i bred forstand og endog tilskyndelse til et grænseoverskridende civilsamfund som et vigtigt bidrag til territorial samhørighed.
- Udveksling af erfaringer. Disse projekter skaber en fremragende platform for udveksling af erfaringer og bedste praksis mellem alle aktører i det grænseoverskridende samarbejde lige fra civilsamfundet til lokale og regionale myndigheder.

⁽³⁾ Eksempelvis: GD for Interne Politikker: Territorial Governance and Cohesion Policy, Europa-Parlamentet, Bruxelles, 2015; Panteia and partners, Ex-Post Evaluation of Interreg III 2000-2006, Kommissionen, 2010.

- Håndtering af lokale problemer. Udvikling af lokale løsninger. Mellemfolkelige og mindre projekter bidrager til at implementere fælles visioner. Mange problemer kan kun løses gennem samarbejde på lokalt plan.
- Håndtering af vigtige dagligdags spørgsmål (f.eks. ved at sikre bedre offentlige tjenester) og en apolitisk tilgang til udformningen af borgernes egen nutid og fremtid.
- Opbygning af tillid. I dag er der mangel på tillid i Europa. Disse håndgribelige mellemfolkelige projekter er et fremragende instrument til at genskabe tillid på tværs af grænser og i Europa. De er en investering i fremtiden.
- Overvindelse af stereotyper og fordomme, som skyldes grænseområdernes undertiden vanskelige forhistorie eller endda den aktuelle udvikling. Grænseoverskridende samarbejde og især mellemfolkelige projekter hjælper med til at hele »sår« forårsaget af grænser. De repræsenterer princippet om tolerance og respekt. De kan spille en vigtig rolle i forsoningen langs de problematiske grænser på Vestbalkan og i de østlige partnerskabslande.
- Fremme af den europæiske tanke. Det er i det grænseoverskridende samspil mellem mennesker og ved at samarbejde med ens naboer, at man oplever fordelene ved europæisk integration. Disse EU-støttede projekter kan bidrage til at genskabe begejstringen for Europa.

Fordelene ved decentral forvaltning

13. Det Europæiske Regionsudvalg ser fordele i et øget antal partnerskaber i større områder, hvad angår støtteberettigelse. Udvalget er imidlertid opmærksom på mulige negative virkninger: det er vanskeligere for programmerne at afspejle specifikke behov i forskellige dele af et stort geografisk område. Der er en tendens til at støtte større projekter, og denne støtte bliver mindre tilgængelig for lokale/regionale aktører;

14. peger på, at decentraliseret forvaltning af sådanne programmer f.eks. ved at promotere delprogrammer og desuden give mulighed for finansiering af mindre og mellemfolkelige projekter er den bedste løsning til imødegåelse af denne tendens, hvorved programmerne forbliver tættere på borgerne;

15. fremhæver fordelene ved decentral forvaltning af fonde for små projekter (eller lignende instrumenter, der finansierer mellemfolkelige og mindre projekter):

- Udvikling af projekter i stedet for blot forvaltning af projekter. Decentraliseret forvaltning skaber mulighed for at arbejde med potentielle ansøgere på stedet og hjælpe med til, at projekterne lykkes, ved at skabe kontakt mellem partnere på tværs af grænser, udvikle projektideer, hjælpe med til at omsætte disse ideer til konkrete projektansøgninger, overvåge projekterne, fokusere på forebyggelse, hjælpe med til at rette fejl osv.
- Nærhed til ansøgerne. Dette er særlig vigtigt for mindre kommuner, civilsamfundet, almennyttige organisationer osv.
- Adgang til finansiering. For sådanne mindre projekter er det lettere at skaffe medfinansiering og forfinansiering. Ansøgningsprocedurerne er ofte enklere end for store projekter.
- Fleksibilitet. Dette instrument er egnet til at håndtere specifikke lokale udfordringer, som kan ændre sig;

16. er sig bevidst, at denne tilgang kan føre til højere administrationsomkostninger. Det skal understreges, at der foregår mange andre aktiviteter i tilslutning til den sædvanlige projektforsøgning (f.eks. bevidstgørelse, rådgivning vedrørende forberedelse, gennemførelse og regnskabsaflæggelse). Uden denne decentraliserede omsorg og bundstyrede tilgang er sådanne projekter svære at gennemføre.

Euroregionernes og tilsvarende grænseoverskridende strukturers rolle

17. Det Europæiske Regionsudvalg bemærker, at fordelene ved den decentrale gennemførelse af mellemfolkelige og mindre projekter bedst opnås ved at inddrage euroregioner og tilsvarende grænseoverskridende strukturer⁽⁴⁾. De kan også have form af en EGTS, som er meget velegnet til at spille en sådan rolle;

⁽⁴⁾ Euroregionernes betydning for udviklingen af grænseoverskridende samarbejde blev understreget i Europa-Parlamentets beslutning om »Euroregionernes« rolle for udviklingen af regionalpolitikken (2004/2257(INI)).

18. anbefaler, at disse strukturer bør have betydelig erfaring med grænseoverskridende samarbejde på lokalt og regionalt plan for at sikre en vellykket gennemførelse. De bør:

- være permanente,
- være grænseoverskridende ⁽⁵⁾,
- være af offentlig karakter ⁽⁶⁾, dvs. hovedsageligt bestående af offentlige myndigheder,
- have grænseoverskridende samarbejde som deres vigtigste mål og
- have erfaring med EU's programmer og projekter.

Forenkling som en forudsætning for en vellykket gennemførelse af små projekter

19. Det Europæiske Regionsudvalg understreger, at for at bevare merværdien af mellemfolkelige og mindre projekter og deres decentraliserede forvaltning skal disse projekter og procedurer være meget enkle;

20. henviser til, at RU's holdning kom til udtryk i udtalelsen om *Forenkling af de europæiske struktur- og investeringsfonde set i de lokale og regionale myndigheders perspektiv* ⁽⁷⁾. Anbefalingerne vedrørende grænseoverskridende samarbejde — som f.eks. fritagelse af det europæiske territoriale samarbejde fra statsstøttereglerens anvendelsesområde eller en mere fleksibel tilgang til anvendelsen af de tematiske mål i Europa 2020-strategien — er endnu mere relevante for mellemfolkelige og mindre projekter;

21. påpeger, at enklere procedurer skal stå i et rimeligt forhold til de involverede beløb, både når det gælder forvaltningen af disse projekter (administration, økonomisk forvaltning, kontrolmekanismer osv.) og målgrupperne (lettelse af administrative byrder, målrettet forhåndsinformation, anvendelse af »kun én gang«-princippet ⁽⁸⁾). Disse enklere procedurer skal anvendes i alle faser af projektforløbet;

22. anbefaler, at man i forbindelse med kontrol, overvågning og revision fokuserer på indholdet og resultaterne og ikke kun på procedurerne;

23. opfordrer alle niveauer, der er involveret i delt forvaltning, til at give mulighed for og anvende passende forenklede omkostningsordninger som den vigtigste fremgangsmåde i forbindelse med mellemfolkelige og mindre projekter. Trods den nødvendige kontrol med offentlig finansiering opfordrer RU til, at man når det gælder regnskabsaflæggelsen for disse projekter fremmer anvendelsen af »kun én gang«-princippet, faste beløb, faste satser og forenklede omkostningsopgørelser (f.eks. standardiserede enhedsomkostninger).

Formidling af resultaterne — evaluering af fonde for små projekter

24. Det Europæiske Regionsudvalg er overbevist om, at der i lyset af den nuværende situation i EU (voksende nationalisme, Det Forenede Kongeriges udtræden af EU, migrationskrisen, økonomiske og monetære vanskeligheder) er et klart og stadig stærkere behov for at formidle den særlige nytte- og merværdi af EU's indsats. Grænseoverskridende samarbejde og navnlig mellemfolkelige og mindre projekter er nogle af de mest håndgribelige eksempler på en sådan særlig nytte- og merværdi i borgernes dagligdag. Her har EU-midlerne en klar positiv indvirkning på borgernes virkelige liv, fremtidsudsigter og syn på EU;

25. påpeger, at alle aktører bør gøre en indsats for at øge synligheden af sådanne projekters resultater og nyttevirkning — ikke så meget i grænseregionerne, hvor de er indlysende, men på nationalt plan (medlemsstater) og EU-plan (EU's institutioner), som træffer beslutninger om samhørighedspolitikken. Denne udtalelse sigter sammen med en brochure med konkrete eksempler på projekter mod at bidrage til disse bestræbelser. Formidlingen af disse resultater kan også fremmes ved hjælp af »Den europæiske samarbejdsdag«;

26. anerkender behovet for at anvende en særlig metode til at evaluere fonde for små projekter (og lignende instrumenter), der støtter mellemfolkelige og mindre projekter. I betragtning af de mellemfolkelige projekters »bløde« karakter er det klart, at de sædvanlige resultatindikatorer ikke er egnede til en sådan evaluering (f.eks. til at måle graden af tillid eller overvindelsen af fordomme). Her foreslås det, at det i sig selv anses for et positivt resultat, at der finder et grænseoverskridende samarbejde sted mellem borgere og institutioner i grænseregionerne (i lighed med det stigende antal

⁽⁵⁾ I praksis, men ikke altid i retlig forstand.

⁽⁶⁾ I henhold til direktivet om offentlige indkøb ikke nødvendigvis etableret i henhold til offentlig ret.

⁽⁷⁾ COR-2016-00008-00-00-AC-TRA.

⁽⁸⁾ Overlappende retssystemer på grund af samtidig anvendelse af europæiske, nationale og regionale bestemmelser skaber forvirring.

studerende, som studerer i udlandet takket være Erasmusprogrammet). Antallet af deltagende borgere og samarbejdspartnere burde være tilstrækkeligt. Mindre projekter skal bidrage til indikatorerne for den relevante investeringsprioritet, men ved disse projekter, som ikke er rent mellemfolkelige, bør der også tages hensyn til det aspekt, at der er samarbejdende partnere, og til antallet af personer, som aktivt deltager i det grænseoverskridende samarbejde, eftersom det opbygger disse partners kapacitet til at videreudvikle et sådant samarbejde i fremtiden. Det betyder, at den EU-drevne indsats tilføres en stedbaseret tilgang med fokus på borgerne, som bliver engagerede aktører i opbygningen af mere Europa i praksis. Meget ofte er de erhvervsmæssige og interkulturelle færdigheder, som medlemmerne af grænseoverskridende projektgrupper erhverver, mere værdifulde end resultatet af projektet som sådan (små investeringer).

Anbefalinger til fremtidige programmer for grænseoverskridende samarbejde efter 2020

27. Det Europæiske Regionsudvalg anbefaler, at mellemfolkelige projekter og mindre projekter forankres i forordningerne om EU-støtte til grænseoverskridende samarbejde som et legitimt instrument under programmet for grænseoverskridende samarbejde, og opfordrer Kommissionen til at medtage de nødvendige bestemmelser i forslaget til næste generations forordninger;

28. anbefaler også, at Kommissionen tilskynder til medtagelse af mellemfolkelige og mindre projekter i programmerne for grænseoverskridende samarbejde, især når sådanne projekter efterspørges på lokalt og regionalt niveau. Der bør afsættes tilstrækkelige midler til at efterkomme denne bundstyrede efterspørgsel. Man bør især være opmærksom på de grænser, som vil blive berørt af Det Forenede Kongeriges udtræden af EU⁽⁹⁾, hvor der bør findes løsninger med henblik på fortsat samarbejde med britiske lokale og regionale myndigheder og andre partnere;

29. understreger, at det fulde udbytte af sådanne projekter kan opnås gennem decentraliseret forvaltning enten via fonde for små projekter eller lignende instrumenter eller direkte ved hjælp af lokale styringsgrupper. Det er afgørende, at hver enkelt grænseområde frit kan anvende sine eksisterende instrumenter og procedurer, som har vist sig effektive i mange år, for at sikre kontinuiteten af en sådan finansiering med det overordnede mål at bevare programmerne tættere på borgerne;

30. anbefaler, at euroregionerne eller tilsvarende strukturer og EGTS'er bliver den ramme, som garanterer decentraliseret gennemførelse af mellemfolkelige og mindre projekter, for dermed at sikre deres kontinuitet og tage hensyn til de allerede eksisterende roller for sådanne strukturer (f.eks. modtagere af »paraplyprojekter«), som har vist sig at være nyttige. I grænseområder, hvor disse strukturer ikke findes, bør der tilskyndes til deres oprettelse, eller man bør finde andre egnede løsninger, der respekterer ovennævnte principper mest muligt;

31. understreger, at for at bevare merværdien og nytteværdien af mellemfolkelige og mindre projekter bør projekterne og deres forvaltning holdes inden for så enkle rammer som muligt. Man bør lægge mere vægt på indhold end på procedurer, og forenkede omkostningsordninger bør foretrækkes;

32. påpeger, at mellemfolkelige projekter ofte samler partnere i offentlige eller halvoftentlige tjenester og afbøder virkningerne af forskelle i lovgivningen og finansieringen mellem organisationer i forskellige medlemsstater. Ud over midlertidig projektf finansiering bør det dog være muligt at fortsætte vellykkede mellemfolkelige projekter gennem strukturfondsmidler. Der bør gøres en større indsats i den næste programmeringsperiode for at give de nationale lovgivere erfaringer fra grænseområdet. Medlemsstaterne bør tillægge en grænseoverskridende tilgang, for at begrænse konsekvenserne som følge af national regulering og finansiering;

33. opfordrer medlemsstaterne, Kommissionen og Europa-Parlamentet til at tage hensyn til disse specifikke anbefalinger og medtage alle nødvendige bestemmelser for at gennemføre dem ved udarbejdelsen af lovgivningsforslag om næste generations programmer for grænseoverskridende samarbejde, oprettelsen af disse programmer og under deres vellykkede gennemførelse. Dette vil sikre, at borgerne i Europas grænseregioner tydeligt vil kunne mærke fordelene ved den europæiske integration.

Bruxelles, den 12. juli 2017.

Markku MARKKULA

*Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg*

⁽⁹⁾ Navnlig mellem Irland og Nordirland, men også mellem Frankrig og England.

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Fremme af nystartede virksomheder og vækstvirksomheder i Europa — det regionale og lokale perspektiv

(2017/C 342/07)

Ordfører: Tadeusz TRUSKOLASKI (PL/EA), borgmester i Białystok

Basisdokumenter: Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om rammer for forebyggende rekonstruktion, muligheden for en ny chance og foranstaltninger med henblik på mere effektive procedurer for rekonstruktion, insolvensbehandling og gældssanering og om ændring af direktiv 2012/30/EU

COM(2016) 723 final

Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget — Europas kommende ledere: opstarts- og opskaleringsinitiativet

COM(2016) 733 final

I. ANBEFALEDE ÆNDRINGER

Anbefalet ændring 1

Betragtning 1

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>Formålet med dette direktiv er at fjerne hindringer for udøvelsen af grundlæggende frihedsrettigheder såsom frie kapitalbevægelser og etableringsfriheden, der skyldes forskelle mellem de nationale lovgivninger og procedurer vedrørende forebyggende rekonstruktion, insolvensbehandling og muligheden for en ny chance. Dette direktiv tager sigte på at fjerne disse hindringer ved at sikre, at levedygtige virksomheder i økonomiske vanskeligheder har adgang til effektive nationale regler for forebyggende rekonstruktion, der giver dem mulighed for at fortsætte driften, at ærlige overforgældede iværksættere får en ny chance efter en komplet gældssanering efter en rimelig periode, og at procedurerne for rekonstruktion, insolvensbehandling og gældssanering forbedres, især for at gøre dem kortere.</p>	<p>Formålet med dette direktiv er at fjerne hindringer for udøvelsen af de med det indre marked forbundne frihedsrettigheder, der skyldes forskelle mellem de nationale lovgivninger og procedurer vedrørende forebyggende rekonstruktion, insolvensbehandling og muligheden for en ny chance. Dette direktiv tager sigte på at fjerne disse hindringer ved at sikre, at levedygtige virksomheder i økonomiske vanskeligheder har adgang til effektive regler for forebyggende rekonstruktion, der giver dem mulighed for at fortsætte driften, at ærlige overforgældede iværksættere får en ny chance efter en komplet gældssanering efter en rimelig periode, og at procedurerne for rekonstruktion, insolvensbehandling og gældssanering forbedres, især for at leve op til kravene om høring af arbejdstagerne (artikel 27 i chartret om grundlæggende rettigheder) og gøre procedurerne kortere. De forebyggende løsninger, der sommetider benævnes »pre-packs«, indgår i en tiltagende tendens i moderne insolvenslovgivning til at prioritere tilgange, som til forskel fra den traditionelle tilgang, der går ud på at afvikle en kriseramet virksomhed, har til formål at genoprette den pågældende virksomhed eller i det mindste redde dens økonomisk levedygtige enheder.</p>

Begrundelse

Giver sig selv.

Anbefalet ændring 2

Artikel 1, stk. 1

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
a) procedurer for forebyggende rekonstruktion af en skyldner i økonomiske vanskeligheder med sandsynlighed for insolvens;	a) procedurer for forebyggende rekonstruktion af en skyldner i økonomiske vanskeligheder med sandsynlighed for insolvens, som sigter mod at løse en pludselig opstået vanskelighed, nedsætte gæld til alle eller nogle kreditorer eller overføre alle eller dele af de levedygtige aktiviteter til en anden virksomhed under betingelser, der sikrer kreditorerne et afkast, som mindst er lige så stort som det, de ville have fået ved likvidation;

Begrundelse

Giver sig selv.

Anbefalet ændring 3

Artikel 3, stk. 1

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Medlemsstaterne sikrer, at skyldnere og iværksættere har adgang til tidlige varslingsmekanismer, som kan hjælpe med at afsløre en forværring af den forretningsmæssige udvikling og give tegn til skyldneren eller iværksætteren om nødvendigheden af at træffe omgående foranstaltninger.	Medlemsstaterne sikrer, at skyldnere og iværksættere samt arbejdstagere og deres repræsentanter har adgang til tidlige varslingsmekanismer, som kan hjælpe med at afsløre en forværring af den forretningsmæssige udvikling og give tegn til skyldneren eller iværksætteren om nødvendigheden af at træffe omgående foranstaltninger.

Begrundelse

Giver sig selv.

Anbefalet ændring 4

Artikel 3, stk. 2

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Medlemsstaterne sørger for, at skyldnere og iværksættere har adgang til relevante ajourførte, klare, præcise og brugervenlige oplysninger om muligheden for at anvende tidlige varslingsmekanismer og andre instrumenter med henblik på rekonstruktion på et tidligt stadie eller på personlig gældssanering.	Medlemsstaterne sørger for, at skyldnere og iværksættere samt arbejdstagere og deres repræsentanter har adgang til relevante ajourførte, klare, præcise og brugervenlige oplysninger om muligheden for at anvende tidlige varslingsmekanismer og andre instrumenter med henblik på rekonstruktion på et tidligt stadie eller på personlig gældssanering.

Begrundelse

Giver sig selv.

Anbefalet ændring 5

Artikel 3, stk. 3

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<i>Medlemsstaterne kan begrænse den adgang, der er omhandlet i stk. 1 og 2, til små og mellemstore virksomheder eller til iværksættere.</i>	

Begrundelse

Det forekommer ikke klart, hvorfor og efter hvilke kriterier (antal ansatte, omsætning osv.) visse virksomheder skulle være undtaget fra mekanismerne for tidlig varsling.

Anbefalet ændring 6

Artikel 4 (der indsættes et nyt stykke efter artikel 4, stk. 4)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
	<i>Medlemsstaterne vedtager bestemmelser, der gør det muligt for medarbejderne inden en rekonstruktion at overveje muligheden for at overtage virksomheden i form af et andelsforetagende, som vil omfatte indledende drøftelser med kreditorer, bestyrelse, eksperter, finansieringsorganer, fagforeninger og offentlige myndigheder med henblik på at give en levedygtig og bæredygtig overtagelsesløsning de bedste chancer for at lykkes, uden at den betragtes som en sidste udvej.</i>

Begrundelse

Tab af ressourcer i tilfælde af en betydelig rekonstruktion og likvidation af en virksomhed udgør et tab for hele EU's økonomi. Man bør for at redde virksomheden gøre det muligt at udnytte så mange muligheder som muligt, herunder muligheden for at omlægge virksomheden til et andelsforetagende.

Anbefalet ændring 7

Artikel 8, stk. 1

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
f) planens betingelser, herunder bl.a.: i) foreslået varighed ii) eventuelle forslag om gældssanering eller -eftergivelse eller om at omlægge gælden til andre former for forpligtelser iii) oplysninger om forventet ny finansiering som led i rekonstruktionen	f) planens betingelser, herunder bl.a.: i) foreslået varighed ii) eventuelle forslag om gældssanering eller -eftergivelse eller om at omlægge gælden til andre former for forpligtelser iii) oplysninger om forventet ny finansiering som led i rekonstruktionen iv) <i>omstruktureringsplanernes konsekvenser for arbejdstagerne og underleverandører</i> v) <i>konsekvenserne for pensionerede arbejdstageres pensioner</i>

Begrundelse

Giver sig selv.

II. POLITISKE ANBEFALINGER

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG (RU)

1. Det Europæiske Regionsudvalg bifalder Kommissionens meddelelse »Europas kommende ledere: opstarts- og opskaleringsinitiativet« som en videreudvikling af »Small Business Act«. Udvalget opfordrer samtidig Kommissionen til at ajourføre »Small Business Act« og til at bevare initiativets homogenitet;
2. deler de i meddelelsen fremhævede betænkeligheder vedrørende de negative konsekvenser af den stadig uforholdsmæssigt store fragmentering af det indre marked (herunder det digitale indre marked) for vækstpotalet i nystartede virksomheder og vækstvirksomheder;
3. bekræfter, at udvalget i høj grad støtter foranstaltninger til udvikling af en innovativ iværksætterkultur og fjernelse af hindringer, som begrænser disse udviklingsmuligheder;
4. gør opmærksom på, at nystartede virksomheder og vækstvirksomheder er mere tilbøjelige til at anvende fleksible beskæftigelsesformer som f.eks. telearbejde, fleksible arbejdstider, vikararbejde, tilrådgivningsstillelse af arbejdskraft, kontraktansættelse samt jobdeling. Når sådanne beskæftigelsesformer udgør et reelt alternativ for den ansatte, kan de have en positiv indvirkning på balancen mellem familieliv og arbejdsliv samt bidrage til at løse problemet med langtidsarbejdsløshed;
5. fremhæver, at det partnerskabsbaserede samarbejde mellem offentlige instanser på europæisk, nationalt, regionalt og lokalt niveau har stor betydning for udformningen af gunstige rammevilkår for nystartede virksomheders ekspansion;
6. opfordrer Kommissionen til at tage initiativ til at tilskynde medlemsstaterne til at lægge større vægt på fag som kreativitet, iværksætterånd, økonomi og finanser på alle niveauer inden for erhvervsrelaterede uddannelser og andre uddannelser;
7. understreger, at regionernes og byernes resultater har betydning for den innovationsbaserede vækst i verdensøkonomien, idet de kan tilpasse sig markedets ændrede forhold, teknologi og kultur på fleksibel vis;
8. fremhæver, at støtten til innovative aktører kendetegnet ved en særlig udpræget vækstdynamik også påvirker de øvrige markedsdeltagere. Udover den nuværende indsats for at fremme den cirkulære økonomi, den sociale økonomi og deleøkonomien ⁽¹⁾ vil synergiene mellem støtteforanstaltninger og de lovgivningsmæssige forenklinger også bidrage til udviklingen af hele samfund;
9. fremhæver, at foranstaltninger med afgørende betydning vil være dem, der resulterer i en styrket samordning af de sektorrelaterede strategier, og som skaber tætte forbindelser mellem videnskab, erhvervsliv og offentlige myndigheder på alle niveauer med henblik på opfyldelsen af fælles målsætninger.

Fjernelse af reguleringsmæssige, informationsrelaterede og retlige hindringer

10. Det Europæiske Regionsudvalg fremhæver, at forskellige bestemmelser i EU-medlemsstaterne, der konstant ændrer sig, udgør en af de største hindringer for nystartede europæiske virksomheders ekspansion ⁽²⁾;
11. opfordrer Kommissionen til at fastlægge entydige definitioner af henholdsvis nystartede virksomheder og vækstvirksomheder og til at forenkle lovgivningen vedrørende SMV'er yderligere;
12. bifalder den analysemetode, der er udviklet inden for rammerne af Horisont 2020-programmet (vedrørende muligheden for at gøre brug af ekspertrådgivning) og arbejdet i Det Europæiske Observationscenter for Klynger og Industriel Forandring;
13. foreslår, at værktøjerne og målemetoderne evalueres efter tre testfaser, således at der ikke blot indsamles et uddybende datamateriale om nystartede virksomheder og vækstvirksomheder, men at undersøgelserne suppleres med kvalitative aspekter, som gør det nemmere at kortlægge problemerne;

⁽¹⁾ *Deleøkonomiens lokale og regionale dimension*, ordfører: Benedetta Brighenti, CdR 2698/2015; *Den kollaborative økonomi og onlineplatforme: en fælles vision for byer og regioner*, ordfører: Benedetta Brighenti, CdR 4163/2016; *Den sociale økonomis rolle i genskabelsen af økonomisk vækst og bekæmpelse af arbejdsløshed*, ordfører: Luis Gomes, CdR 1691/2015.

⁽²⁾ *Intelligent regulering for SMV'er*, ordfører: Christian Buchmann, CdR 5387/2016.

14. glæder sig over, at foranstaltningerne under COSME-programmet i overensstemmelse med Kommissionens politiske prioriteter i strategien for det indre marked i vid udstrækning er rettet mod at støtte nystartede virksomheder og vækstvirksomheder;

15. er bekymret over, at foranstaltningerne til reduktion af skattesystemernes fragmentering, især momssystemernes, i de 28 EU-medlemsstater kun skrider langsomt fremad. Denne fragmentering lægger hindringer i vejen for væksten og den grænseoverskridende handel for SMV'er og navnlig nystartede virksomheder;

16. foreslår Kommissionen at støtte nystartede virksomheder ved at stille yderligere midler til rådighed for udvikling og efterfølgende gennemførelse af strategier for beskyttelse af intellektuelle ejendomsrettigheder.

Yderligere økonomiske aktiviteter — en ny chance

17. Det Europæiske Regionsudvalg henviser til problemet med, at EU-medlemsstaterne i tilfælde af iværksætters insolvens anvender ineffektive og alt for lange procedurer, hvilket resulterer i, at mange ærlige men overgældssatte iværksættere ikke får en »ny chance«;

18. glæder sig over forslaget til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om rammer for forebyggende rekonstruktion, muligheden for en ny chance og foranstaltninger med henblik på mere effektive procedurer for rekonstruktion, insolvensbehandling og gældssanering og om ændring af direktiv 2012/30/EU af 22. november 2016 (COM(2016) 723), som sigter mod at fjerne de største hindringer, der opstår som følge af de forskellige rammer for rekonstruktion og insolvens i medlemsstaterne, og som lægger hindringer i vejen for frie kapitalbevægelser. Det bekymrer imidlertid udvalget, at forslaget er begrænset til de økonomiske aspekter, idet de arbejdstagere, der er ansat i virksomhederne, betragtes som kreditorer på lige fod med banker eller andre kapitalindehavere, samt at genopretningen af en virksomhed udelukkende præsenteres som en økonomisk omstrukturering for de interesserede parter;

19. mener, at Kommissionen argumenterer overbevisende for merværdien ved at gennemføre de foreslåede juridiske løsninger på EU-niveau, og bemærker derfor, at direktivforslaget stemmer overens med nærhedsprincippet. Udvalget mener af samme grund, at direktivforslaget er i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet;

20. er imidlertid bekymret for, at dette retsinstrument på grund af den manglende mulighed for en kontinuerlig harmonisering af medlemsstaternes retssystemer på området insolvensprocedurer ikke på afgørende vis vil bidrage til, at flere nystartede virksomheder kan overleve på markedet i mere end to til tre år;

21. minder om, at Europa-Parlamentet og Rådet den 20. maj 2015 vedtog forordning (EU) 2015/848 om insolvensbehandling i de forskellige medlemsstater, og bakker op om den tilgang, der sørger for, at insolvensbehandlingen ikke længere blot skal ses i likvidationssammenhæng, men som et middel til sikre, at virksomhedens ressourcer — herunder dens ansattes ret til arbejde — bevares, og så vidt muligt sikre, at virksomheden overlever. Udvalget bifalder endvidere, at der inden juni 2019 etableres et sammenkoblet digitalt system af »insolvensregistre«, som skal indføres i hver enkelt medlemsstat og være tilgængeligt uden betaling via den europæiske e-justiceportal. Imidlertid henleder udvalget opmærksomheden på, at der er behov for supplerende støtte til indsatsen for en målrettet uddannelse af dommere og en professionalisering af de aktører, der udpeges i forbindelse med procedurerne;

22. bifalder Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 5. april 2017 om forslaget til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om pengemarkedsforeninger (COM(2013) 615) og den foreslåede indførelse af en ny kategori af pengemarkedsforeninger, nemlig pengemarkedsforeninger med nettoaktivværdi med lav volatilitet, særlig udformet for små virksomheder i den reelle økonomi;

23. opfordrer de nationale, regionale og lokale myndigheder til at iværksætte følgende tiltag og arbejde aktivt for disse:

— oplysningskampagner, der skal skærpe offentlighedens bevidsthed om, at tilbageslag ofte er en realitet på vejen mod succesrige virksomheder;

— oplysningskampagner, der skal fremme en kultur, der lægger vægt på redning i stedet for afvikling af virksomheder;

— oplysningskampagner, der skal fremme systemer for tidlig varsling;

— foranstaltninger til fremme af uddannelse i økonomiske og finansielle forhold for iværksættere, navnlig fremtidige iværksættere og grundlæggere af nystartede virksomheder, med det mål at forbedre deres viden og ændre deres tilgang til de forskellige finansieringskilder;

- specifikke opkvalificeringsprogrammer for iværksættere, der genstarter en virksomhed, og økonomisk støtte på fordelagtige vilkår til at bringe virksomheder, der er i krise, og som udviser tegn på fremtidig levedygtighed, på fode.

Skabelse af nye muligheder

24. Det Europæiske Regionsudvalg anser det for nødvendigt at befordre nystartede virksomheders og små og mellemstore virksomheders aktiviteter i EU's indre marked, navnlig ved at der fastsættes en passende tærskel, som kan fritage dem for medlemsstaternes krav med hensyn til rekonstruktion og registrering;

25. opfordrer Kommissionen til at træffe de nødvendige foranstaltninger til at skabe grundlaget for indførelse af et opstartsvisum samt en liste over kriterier, som skal muliggøre en sikker og fordelagtig tilgang af kvalificeret intellektuel og finansiell kapital fra tredjelande, der kan bidrage til udviklingen af EU's økonomi;

26. glæder sig over Kommissionens bestræbelser på at gøre det lettere for nystartede virksomheder og vækstvirksomheder at få adgang til offentlige udbud og understreger, at det er nødvendigt at overvåge omsætning og gennemførelsen i medlemsstaterne af direktiv 2014/24/EU om offentlige udbud for at sikre, at medlemsstaterne drager fuld fordel af de gældende bestemmelser for at forbedre SMV'ers adgang til offentlige udbud;

27. bifalder forslaget om at etablere innovationsformidlere, som kan opbygge netværk af købere, der er interesserede i offentlige udbud vedrørende innovation, sætte dem i kontakt med innovative virksomheder og hjælpe virksomhederne med at få adgang til risikovillig kapital;

28. sætter pris på ændringsforslagene vedrørende Horisont 2020-programmet, som skal støtte en »bottom up«- og tværsektoriell tilgang samt radikale innovationer, som har banebrydende samfundsmæssig betydning og et stort vækstpotentiale;

29. bifalder den yderligere styrkelse af Enterprise Europe-netværket (EEN) gennem en udvidelse af dets rådgivningstjenester med dedikerede opskalingsrådgivere, som kan rådgive om nationale og europæiske regler, finansieringsmuligheder og partnerskaber og om adgang til grænseoverskridende offentlige udbud;

30. betoner vigtigheden af, at EEN's regionalkontorer etablerer et stærkt samarbejde med lokale væksthuse, acceleratorer samt videnskabs- og teknologiparker, idet disse på grund af deres tætte forbindelser til de nystartede virksomheder har et godt indblik i disse virksomheders reelle problemer og behov;

31. understreger, at den af Kommissionen annoncerede intensivering af foranstaltningerne til etablering af forbindelser mellem klynger og lokale og regionale iværksætterøkosystemer, navnlig på området formidling mellem investorer og store virksomheder og etablering af kontakter med lokale beslutningstagere, bør udvides med en indsats for at etablere kontakter mellem nystartede virksomheder og videnskabelige institutioner, som ligger inde med potentielle teknologiske og ikketeknologiske innovative løsninger;

32. opfordrer Kommissionen til at lancere støtteforanstaltninger med sigte på at skabe væksthuse for innoverende virksomheder, som hjælper eller ledsager iværksætteren i virksomhedens første faser ved at styrke dennes evner i virksomhedsledelse, formidle alternative finansieringsmuligheder, tilvejebringe kontrakter med »lokomotivvirksomheder« (elevator pitch), støtte virksomhedens internationalisering osv.

33. henleder opmærksomheden på den voksende teknologiske kløft mellem på den ene side byregioner og på den anden side mindre udviklede regioner eller perifere regioner. Udvalget foreslår i den forbindelse, at Kommissionen træffer foranstaltninger til fremme af forbindelser mellem de udviklede regioner og de overvejende landbrugsbaserede regioner;

34. glæder sig, selv om meget stadig mangler at blive gjort, over de fremskridt, der er sket med hensyn til iværksætteri i de mindre udviklede regioner, og foreslår, at Kommissionen fortsætter med at støtte de igangværende initiativer med henblik på at styrke iværksætterånden i disse regioner, og at den overvejer at implementere nye initiativer som et særskilt instrument møntet på at etablere forbindelser mellem projekter;

35. fremhæver, at det i høj grad vil være hensigtsmæssigt med yderligere foranstaltninger til styrkelse og etablering af netværk mellem aktører, som fremmer iværksætterkulturen i traditionelle økonomiske sektorer, herunder håndværkssektoren og de kulturelle og kreative sektorer, i landlige og fjerntliggende regioner og i bynære områder;

36. bifalder Kommissionens forslag om etablering af en platform, som etablerer kontakter mellem nystartede virksomheder og potentielle partnere (parallelt med eksisterende offentlige og private platforme). Et sådant instrument ville styrke udvidelsen af netværket af iværksætterøkosystemer og klynger i Europa;
37. bifalder intentionerne bag Kommissionens foranstaltninger på dette område (som afspejler sig i initiativerne »koalitionen for digitale færdigheder og job«, »planen for sektorsamarbejde om færdigheder« og »big data-værktøjet«);
38. støtter initiativet til udvidelse af Erasmus-programmet for unge iværksættere til væksthuse og iværksættere på internationale markeder;
39. bemærker med bekymring, at meddelelsen, som omhandler en usædvanligt omfattende problematik, behandler de planlagte foranstaltninger for overfladisk og selektivt. Der mangler f.eks. oplysninger om programmet for digitale innovationsknudepunkter, og etableringen af et europæisk innovationsråd nævnes kun i en sidebemærkning, uden at der kommer nærmere ind på dets funktion;
40. opfordrer Kommissionen til at komme med mere udførlig information om de planlagte beføjelser og det juridiske grundlag for dette råd;
41. bemærker, at kvaliteten af arbejdet i det europæiske innovationsråd i høj grad vil afhænge af, at virksomheder og deres sammenslutninger samt videnskabelige institutioner og offentlige myndigheder repræsenteres i rådet på passende vis;
42. opfordrer Kommissionen til at undersøge, hvorvidt det vil være muligt at støtte lokale og regionale myndigheders etablering af råd bestående af erfarne virksomhedsledere, der på systematisk vis kan yde støtte til udvikling af iværksætteri og nystartede virksomheder og vækstvirksomheder i deres region;
43. understreger den vigtige rolle som de regionale og lokale myndigheder, videnskaben og iværksætterne selv (dvs. den såkaldte triple helix) spiller og fremover vil spille for fremme af iværksætterkultur, skabelse af en kultur baseret på videnskab og innovation i de europæiske regioner samt opbygning af stærke, regionale iværksætterøkosystemer;
44. opfordrer Kommissionen til at inddrage de regionale og lokale myndigheder i det planlagte peer review, hvor medlemsstaternes regler og procedurer over for nystartede virksomheder og vækstvirksomheder undersøges. De lokale og regionale myndigheder er tættest på de lokale iværksættere, og det ville være hensigtsmæssigt at drage fordel af deres omfattende kendskab til det lokale erhvervsklima;
45. mener, at det nye digitale indre marked vil tilføre konkurrencen en ny dimension, og at alle regioner vil skulle forholde sig til andre europæiske aktører, der nyder godt af de samme retlige rammer. Dette er altså en chance for nyetablerede virksomheder, som hidtil ikke har haft store muligheder for at blive internationale og få adgang til nye grænseoverskridende markeder.

Adgang til finansiering

46. Det Europæiske Regionsudvalg understreger, at nystartede virksomheder og vækstvirksomheder er baseret på innovative og atypiske løsninger, hvilket gør, at konsekvenserne af deres aktiviteter kun i begrænset omfang kan forudses. Dette gør det vanskeligere at få adgang til finansiering inden for rammerne af de regulære programmer;
47. anbefaler, at Kommissionen åbner finansieringssystemet for innovative idéer og opmuntrer de aktører, som har ansvaret for tildelingen af EU-midler, til at være mere selektive i valget af eksperter;
48. bifalder Kommissionens forslag om etablering af en europæisk venturekapital-fund of funds, som kan bidrage til at reducere fragmenteringen af venturekapitalmarkedet i EU;
49. foreslår, at der iværksættes analyser af mulighederne for at mobilisere lokal venturekapital i regionerne;
50. opfordrer Kommissionen til at fremme en differentiering mellem de forskellige finansieringskilder, idet venturekapitalfonde, private equity-fonde og business angels endnu ikke er særligt udviklede i Europa;
51. bifalder udtrykkeligt forslaget om at øge budgettet til COSME, og med forbehold for, at der ikke tages midler fra Connecting Europe-faciliteten eller Horisont 2020-programmet principielt forøgelsen af budgettet til EFSI, således at der kan mobiliseres yderligere finansiering til SMV'er i opstarts- og opskalingsfaserne. Det vil især være nyttigt at fremme

integration og partnerskab mellem SMV'er og nystartede virksomheder;

52. bifalder Kommissionens planer om at skabe yderligere incitamerter til venturekapitalfinansiering, f.eks. ved at give privatpersoner og regionale og lokale myndigheder, som ejer investeringsfonde, mulighed for at opnå en offentlig garanti, når de optager lån. Dette kan bidrage til at sikre større kapitalindsud og flere investeringer i gældsinstrumenter fra nystartede virksomheder og vækstvirksomheder;

53. er fortalende for, at der på EU-niveau udformes et program for ikkefinansiel støtte til nystartede virksomheder og vækstvirksomheder, som skal lette udviklingen af nye markeder, skabelsen af nye arbejdspladser og videreudviklingen af innovationer i EU;

54. anser det for nødvendigt at udbygge et struktureret investeringsøkosystem i EU med økonomiske og skattemæssige støttemekanismer, der tiltrækker og fremmer private investeringer i innoverende virksomheder, således at de kan udvikle sig og vokse under optimale økonomiske betingelser og nå et højt niveau af konkurrencedygtighed. I dette øjemed er det særlig vigtigt, at der sker en styrkelse af alternative finansieringsinstrumenter (risikovillig kapital, overskudsafhængige lån, garantier osv.). I denne forbindelse skal der ske en reel forenkling af mekanismerne for iværksættelse af finansieringsinstrumenter, der er medfinansieret af strukturfondene;

55. henviser til den intensive udvikling af crowdfundingplatforme som alternativ finansieringskilde for innovative løsninger i nystartede virksomheder;

56. opfordrer Kommissionen til at analysere de muligheder og risici for det europæiske samfund, der er forbundet med crowdfunding, navnlig de umiddelbare konsekvenser for investorer, som sammenlignet med professionelle investorer muligvis ikke har samme adgang til information og er dårligere forberedt på denne form for transaktioner;

57. gør opmærksom på, at en passende retlig ramme for driften af crowdfundingplatforme i EU vil gøre det muligt at udnytte potentialet i denne finansieringskilde fuldt ud. Standarder til sikring af investorenes interesser bør være et fast element i denne retlige ramme;

58. bakker op om styrkelsen af Startup Europe og udvidelsen af dette initiativs rækkevidde ud over IKT-sektoren og internetbaserede nystartede virksomheder. Endvidere anbefaler udvalget en yderligere forenkling for at yde mere smidig og effektiv vejledning til nystartede virksomheder, der gerne vil udnytte de mange muligheder, EU-programmerne byder på.

Nystartede virksomheders aktiviteter på områder af særlig samfundsmæssig relevans

59. Det Europæiske Regionsudvalg opfordrer Kommissionen til at vedtage en strategi for innovative virksomhedsinitiativer med et socialt sigte, der har konsekvenser for livskvaliteten, og som bygger på hidtidige områder af særlig interesse (seniormarkedet, socialt iværksætteri, »triple helix«-modellen), så det bliver muligt at styrke det lokale engagement og den sociale kreativitet gennem incitamerter;

60. gør opmærksom på potentialet for samarbejde mellem nyetablerede virksomheder og vækstvirksomheder på den ene side og større virksomheder på den anden side. Det er vigtigt at anvende god praksis fra EU's regioner, hvor samarbejde skaber synergi mellem virksomheder af forskellig størrelse og fra forskellige sektorer;

61. bifalder Kommissionens tilsagn om at lancere en platform for udfordringer med fokus på social innovation, som skal bidrage til at imødegå samfundsmæssige udfordringer;

62. påpeger, at der kunne ligge en merværdi i at forbinde denne platform med et system for offentlige udbud, idet dette kunne skabe højere vækst i sociale virksomheder. Der ville imidlertid være behov for et mere fleksibelt system til sikring af en kreativ løsning, dvs. den mest hensigtsmæssige løsning set fra slutbrugernes synspunkt, og ikke en løsning, der er givet på forhånd set i lyset af de opstillede indikatorer.

Bruxelles, den 12. juli 2017.

Markku MARKKULA

*Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg*

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Intelligent regulering for SMV'er

(2017/C 342/08)

Ordfører: Christian BUCHMANN (AT/EPP), medlem af delstatsparlamentet i Steiermark

POLITISKE ANBEFALINGER

DET EUROPÆISKE REGIONSDUDVALG (RU)

SMV-venlige reguleringsmæssige rammer

1. Det Europæiske Regionsudvalg understreger, at SMV'er som Europas vigtigste drivkræfter for vækst og jobskabelse har brug for enkle, tydelige, ensartede og retligt stabile reguleringsmæssige rammer samt et økonomisk miljø baseret på et tilstrækkeligt niveau af offentlig og privat investeringskapacitet;
2. påpeger den uforholdsmæssigt store mængde administrativt arbejde, der pålægges SMV'er, hvor efterlevelsese-kostninger på områder som beskatning og rapporteringsforpligtelser relativt set er høje for SMV'er i forhold til større virksomheder;
3. understreger derfor på det kraftigste, at der er behov for at gøre de europæiske reguleringsmæssige rammer mere SMV-venlige ved at nedbryde barriererne for virksomheds-etablering og vækst på alle niveauer;
4. anerkender de fremskridt, der er gjort gennem »Small Business Act« for Europa (SBA) fra 2008 ⁽¹⁾, statusgennemgangen af SBA fra 2011 ⁽²⁾ og 2020-handlingsplanen for iværksætterkultur fra 2013 ⁽³⁾;
5. gentager sin støtte til Kommissionens mål om at lette momsregistrerings- og rapporteringsforpligtelserne som en del af strategien for det indre marked, som blev udtrykt i udvalgets udtalelse om opgradering af det indre marked ⁽⁴⁾. Udvalget beklager dog, at lokale og regionale repræsentanter ikke formelt er blevet hørt for at sikre, at der blev taget højde for deres bekymringer, for eksempel vedrørende behovene hos SMV'er i grænseregioner;
6. understreger det stadige behov for en sammenhængende, synlig og opdateret europæisk politik for SMV'er, som er orienteret mod resultater og gennemførelse, som bygger på og styrker tidligere initiativer og integrerer princippet om at »tænke småt først« på alle forvaltningsniveauer og i alle politikker;
7. gentager derfor sin efterspørgsel efter en revideret og styrket SBA og efter en stærkere rolle for regioner og byer i gennemførelsen af SBA-principperne. Udvalget bekræfter sin egen forpligtelse til at fremme gennemførelse af SBA via sin europæiske iværksætterregionsordning;
8. bemærker, at netværket af SMV-repræsentanter fungerer som den vigtigste grænseflade mellem Kommissionen og nationale politiske beslutningstagere. Udvalget opfordrer Kommissionen til formelt og systematisk at inddrage regionale og lokale repræsentanter for SMV'er i dette netværk;
9. anerkender, at EU grundlæggende har virksomhedsvenlige reguleringsmæssige rammer. Udvalget understreger imidlertid, at der dog stadig er forskelle vedrørende den tid, de omkostninger og det antal procedurer, der kræves for at starte en virksomhed. Udvalget opfordrer medlemsstaterne til, under overholdelse af nærhedsprincippet og efter en gennemgang af hensigtsmæssigheden at tilnærme deres respektive regler til reglerne i de lande, der har de bedste resultater. Udvalget påpeger, at god praksis, som blandt andet *Iniciativa Lisboa*, som gør det muligt at starte en virksomhed på 36 minutter, er et godt sted at hente inspiration i denne forbindelse;

⁽¹⁾ Meddelelse fra Kommissionen: »Tænk småt først« — En »Small Business Act« for Europa af 25.6. 2008 (KOM(2008) 394 endelig).

⁽²⁾ Meddelelse fra Kommissionen: Status vedrørende »Small Business Act« for Europa af 23.2.2011 (KOM(2011) 78 endelig).

⁽³⁾ Meddelelse fra Kommissionen: 2020-handlingsplanen for iværksætterkultur — En saltvandsindsprøjtning til iværksætterånden i Europa af 9.1.2013 (COM(2012) 795 final).

⁽⁴⁾ RU's udtalelse om opgradering af det indre marked, CdR 6628/2015, punkt 12.

10. henleder opmærksomheden på den rolle, som klynger spiller i at hjælpe små virksomheder med at opskalere gennem markedstestning- og -analyse, innovationsgenerering og kvalificering, og anbefaler fokuseret støtte til disse aktiviteter gennem programmer som for eksempel COSME;

11. fremhæver resultaterne fra ECON-seminaret »Smart Regulation — Smart Growth« (Intelligent regulering — Intelligent vækst) i Seggau, Steiermark og den efterfølgende borgerdialog, som henleder opmærksomheden på behovet for at opnå konkrete resultater gennem nye og innovative tilgange.

Integrering af princippet »Tænk småt først«

12. Det Europæiske Regionsudvalg fremhæver vigtigheden af at integrere princippet »Tænk småt først« i alle EU's politikker og i hele beslutningsprocessen. Udvalget opfordrer til, at kriterier for konsekvensanalyser i højere grad vægtes til fordel for SMV'er, og at reglernes territoriale indvirkning tages mere systematisk i betragtning;

13. understreger, at overlappende og modstridende regler i forskellige EU-politikker — regionalpolitik, statsstøtte, offentlige udbud, miljøbeskyttelse, spændinger mellem klyngestøtte og regler for konkurrence og overensstemmelse — påvirker SMV'erne i uforholdsmæssig grad;

14. er bekymret for flaskehalse som følge af usammenhængende krav og modstridende definitioner på tværs af sektorpolitikker i EU, som for eksempel separate regelsæt i forbindelse med udbuds-, regional- og konkurrencepolitik ⁽⁵⁾, eller forskellige definitioner på innovation i regional- og konkurrencepolitik ⁽⁶⁾;

15. er overbevist om, at byrden ved rapporteringskrav for SMV'er ikke kan lettes ved at forenkle en enkelt retsakt. Udvalget anmoder derfor Kommissionen og medlemsstaterne om at vedtage en holistisk tilgang, baseret på en omfattende vurdering af alle rapporteringskrav, som SMV'er står over for;

16. foreslår at undersøge mulighederne for at lette byrden for SMV'erne gennem aktioner som for eksempel at fastsætte en tærskel, under hvilken virksomheder skal indsende færre oplysninger, begrænse antallet af obligatoriske spørgeskemaer og undgå at indføre nye spørgeskemaer ved for eksempel at indarbejde statistisk information i eksisterende;

17. glæder sig over, at EU's nye frihandelsaftaler nu indeholder særlige afsnit om SMV'er. De har til formål at lette adgangen for SMV'er til det andet marked, navnlig via øget retssikkerhed, reduktion eller afskaffelse af ikke-toldmæssige handelshindringer, tildeling af kontrakter på baggrund af valg af det bedste tilbud og skærpet beskyttelse af de intellektuelle og industrielle ejendomsrettigheder. Udvalget henviser til sin udtalelse af 12. februar 2015 om TTIP.

Skarpere fokusering på SMV'ernes behov i dagsordenen for bedre regulering og Refit

18. Det Europæiske Regionsudvalg bifalder indsatsen for at reducere byrden for SMV'er inden for rammerne af dagsordenen for bedre regulering, Refit-programmet og den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning (IIA);

19. gentager sin bekymring, som blev udtrykt i udvalgets udtalelse om Refit-programmet ⁽⁷⁾, om at valgte repræsentanter for lokale og regionale myndigheder samt RU som deres institutionelle repræsentant ikke er med i IIA på trods af det mandat og den betydning, som Lissabontraktaten tildeler dem;

20. glæder sig over, at principperne om bedre regulering integreres i hele politikcyklussen, og at konsekvensanalyser udvides til at omfatte Europa-Parlamentet og Rådet. Udvalget ærgrer sig over, at IIA ikke omfatter en forpligtelse for Rådet og Europa-Parlamentet til systematisk at udføre konsekvensanalyser;

21. understreger, at medlemsstaternes indførelse af ændringer eller yderligere regler på senere stadier i lovgivningsprocessen eller under gennemførelsen af EU-direktiver bør gå hånd i hånd med en forpligtelse til at udføre konsekvensanalyser for at forebygge overregulering og sikre, at Refit-elementet i en given regel ikke udvandes;

⁽⁵⁾ Jf. Europa Decentraal (2016). *Bridge! — Better EU regulation for local and regional authorities*.

⁽⁶⁾ Jf. House of the Dutch Provinces (2015). *Dutch Provinces for Better Regulation*.

⁽⁷⁾ RU's udtalelse om Refitprogrammet: det lokale og regionale perspektiv, CdR 983/2016, punkt 5.

22. anerkender vigtigheden af interessenthøringer under udarbejdelsen af lovgivningsforslag. Udvalget bemærker dog, at bidragsydere, når høringerne er udført, kan stå tilbage med en undren over, i hvilken udstrækning deres bekymringer er blevet hørt. Udvalget anbefaler, at der tilknyttes lokale og regionale repræsentanter til konsekvensanalyseudvalgene, så de kan kontrollere Kommissionens forslag nærmere;

23. understreger, at RU's institutionelle rolle i Refit-plattformen ikke må forveksles med andre interessenter. Udvalget mener derfor, at repræsentanter for RU's underudvalg bør kunne støtte RU's repræsentant i platformen ved at deltage i dennes møder om sager, der omhandler udvalgenes kompetenceområder;

24. forpligter sig til at integrere principperne om bedre regulering i sit eget arbejde ved at trække på relevante tematiske underudvalgs ekspertise ved udarbejdelse af en udtalelse om en sag, som vedrører SMV'er;

25. bemærker, at Refit-plattformens arbejde primært fokuserer på specifikke områder af EU-lovgivningen, som kan forbedres uden at ændre en hel retsakt grundlæggende. Udvalget mener, at dette smalle fokus bør suppleres med en mere ambitiøs tilgang, som sigter mod strukturelle forbedringer af EU's regelsæt på mellemlang sigt;

26. mener, at der kan udpeges specifikke prioriteter for intelligent regulering for SMV'er vedrørende SMV'ernes adgang til offentlige udbud, samt for moms- og beskatningsregler. Udvalget ser ligeledes et tydeligt behov for handling vedrørende SMV'ernes adgang til det indre marked, adgang til finansiering, støtte til SMV'er fra europæiske struktur- og investeringsfonde (ESIF) og opnåelse af en bedre balance mellem SMV'ernes behov og beskyttelse af arbejdskraften, forbrugerne og miljøet.

SMV'ers deltagelse i offentlige udbud

27. Det Europæiske Regionsudvalg glæder sig over forenklingen af den europæiske udbudslovgivning, som blev indført med de nye udbudsdirektiver og det fælles europæiske udbudsdokument ⁽⁸⁾. Udvalget opfordrer medlemsstaterne til at sikre fuld gennemførelse og korrekt anvendelse af den forenklede lovgivning vedrørende europæiske offentlige udbud;

28. påpeger den betydelige rolle, som regionale og lokale myndigheder spiller i SMV'ers adgang til offentlige udbud, og mener derfor, at reduktion af hindringer for SMV'ers deltagelse i udbud er særdeles vigtig for regioner og byer;

29. er bekymret for, at de eksisterende SMV-venlige udbudsregler ofte ikke anvendes fuldt ud. Udvalget understreger, at disse regler skal suppleres af ordentlig gennemførelse;

30. anmoder offentlige myndigheder på alle niveauer om at sikre, at deres udbud er SMV- og opstartsvirksomhedsvenlige i deres tildelingskriterier og betalingsmetoder ved at tilpasse de krævede garantier til SMV'ers særlige kendetegn, afkorte forsinkelser i udbetalinger og håndhæve god betalingskik. Udvalget opfordrer offentlige myndigheder på alle planer til at forpligte sig til almindelige standarder for SMV-venlige udbud;

31. fremhæver, at god praksis, herunder blandt andet den offentlige udbudstjeneste i Paris, som har øget SMV'ers adgang til offentlige markeder markant og reduceret forsinkelser i udbetalinger, kan tjene som gode eksempler for offentlige myndigheder på alle niveauer;

32. opfordrer alle offentlige myndigheder til at fremme SMV'ers deltagelse i udbud vedrørende innovation ved at undgå over-specifikation, favorisere resultatbaseret specifikation, gøre information frit tilgængelig og gøre brug af muligheder som konkurrencepræget dialog og udbud med forhandling, før de endelige vilkår specificeres;

33. fremhæver den enklere adgang for SMV'er til de finansielle instrumenter under EU's programmer, især instrumenterne under COSME. Disse er langt mindre komplicerede for SMV'er end de mere traditionelle finansieringskilder.

⁽⁸⁾ Direktiv 2014/23/EU, 2014/24/EU og 2014/25/EU samt gennemførelsesforordning (EU) 2016/7.

I denne forbindelse understreges betydningen af SMV-vinduet i Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer, inden for hvilket man kunne øge finansieringsmulighederne for nyetablerede virksomheder og mikrovirksomheder, som har behov for adgang til kredit.

SMV-venlige moms- og beskatningsregler

34. Det Europæiske Regionsudvalg efterspørger yderligere forenkling og harmonisering af skatteregler, som af størstedelen af europæiske SMV'er anses for at være det mest byrdefulde politikområde;

35. gentager sin støtte, som blev udtrykt i udvalgets udtalelse om en handlingsplan for moms, til at fjerne momsundtagelsen for import af små forsendelser fra tredjelande og muliggøre kontroller i form af én revision af grænseoverskridende virksomheder, med henblik på at fjerne de konkurrenceulempen, som denne undtagelse giver SMV'er i EU i forhold til SMV'er fra tredjelande⁽⁹⁾;

36. understreger, at momssystemets fragmentering og kompleksitet indebærer betydelige efterlevelsomkostninger for SMV'er, der er involveret i grænseoverskridende handel, og især påvirker grænseregionerne. Udvalget efterspørger derfor yderligere forenkling af regler og procedurer i forbindelse med forskellige momsordninger i grænseoverskridende handel, en udvidelse af princippet om en mini-kvikskranke, der på nuværende tidspunkt er begrænset til telekommunikation, transmission og elektroniske tjenester, så det omfatter anden fjernsalg af varer og tjenesteydelser, og en fælles grænseoverskridende tærskel i EU, under hvilken der ikke pålægges moms;

37. efterspørger en reduktion i den administrative byrde forbundet med moms, som for eksempel rapporteringskrav, tidsfrister og opbevaringsperioder, samt en hurtigere administrativ praksis ved behandling af momsangivelser.

SMV'ernes adgang til det indre marked

38. Det Europæiske Regionsudvalg bemærker, at det indre marked for tjenesteydelser stadig lider under mange begrænsninger, som påvirker SMV'er, herunder erhvervsmæssig autorisation, etableringsregler, faste priser eller mindstepriser, krav til retlig form og sektorspecifikke regler. Udvalget efterspørger ambitiøs forenkling og harmonisering i servicesektoren for at fremme vækstøgning som følge af stordriftsfordele, udløse innovation ved at styrke importkonkurrencen og tiltrække udefrakommende investering ved at reducere markedsfragmentering;

39. bemærker, at forskellene i de nationale produktmarkedsreguleringer udgør en stor hindring for SMV'er, da de medfører et behov for at køre forskellige produktlinjer i forskellige medlemsstater og hæmmer udviklingen af paneuropæiske forsyningskæder. Udvalget opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at arbejde hen imod bedre harmonisering på dette område.

SMV'ers adgang til finansiering

40. Det Europæiske Regionsudvalg påpeger vigtigheden af alternative finansieringsmetoder for nye virksomheder. Udvalget er bekymret for, at opstartsvirksomheders adgang til crowdfunding ikke er fuldt åben på grund af forskellige nationale ordninger, som gør det svært for opstartsvirksomheder at rejse midler på tværs af grænserne, og for begrænsningerne i udbud af aktier til et potentielt stort antal investorer som følge af de »billige« virksomhedsformer, som opstartsvirksomhederne typisk vælger;

41. efterspørger en harmoniseret administrativ ramme, der etablerer et europæisk pas til crowdfundingplatforme, som kun kræver en enkelt godkendelse fra én kompetent myndighed i EU for at kunne tilbyde grænseoverskridende tjenesteydelser, så der dermed skabes et ægte europæisk marked for crowdfunding.

Støtte til SMV'er fra ESIF

42. Det Europæiske Regionsudvalg gentager sin advarsel, som blev udtrykt i udvalgets udtalelse om forenkling af ESIF⁽¹⁰⁾, om at procedurerne for anvendelse af ESIF bliver mere og mere komplicerede og u håndterlige. Udvalget efterspørger derfor en tiltrængt forenkling af reglerne for etablering, rapporteringskrav og revision af finansielle instrumenter under ESIF;

⁽⁹⁾ RU's udtalelse om en handlingsplan for moms, CdR 2419/2016, punkt 34.

⁽¹⁰⁾ RU's udtalelse om forenkling af ESIF, ref. COR-2016-00008-00-00-AC-TRA.

43. påpeger, at SMV'er har særlig store udfordringer i forbindelse med brug af ESIF's ressourcer, som påvist i en undersøgelse af europæiske iværksætterregioner gennemført i 2016, der udpegede SMV'ers deltagelse i ESIF-finansierede projekter som den allervigtigste prioritet for at gøre livet nemmere for SMV'er;

44. minder om vigtigheden af at reducere den regulatoriske kompleksitet, det overdrevne revisionstryk og de høje effektueringsomkostninger, som hindrer støtte til SMV'er fra ESIF, og af at forenkle ikke alene specifikke forordninger, men alle delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter samt »blød lovgivning« som for eksempel retningslinjer, for både offentlige myndigheder og SMV'er;

45. understreger, at ESIF-reglerne for at nå målsætningerne for både ESIF og EU's SMV-politik bør ses i lyset af proportionalitet, så der oprettes et partnerskab for forenkling, der tager højde for alle parter interesser. Udvalget efterspørger et forhold baseret på tillid i stedet for den grundlæggende mistillid, som EU's institutioner ofte udviser over for nationale, regionale og lokale myndigheder.

Afbalancering af SMV'ernes behov med beskyttelse af arbejdskraften, forbrugerne og miljøet

46. Det Europæiske Regionsudvalg understreger behovet for en balance mellem beskyttelse af arbejdstagernes rettigheder, sundhed, sikkerhed samt forbrugerne og miljøet på den ene side og den administrative byrde for SMV'erne på den anden;

47. bemærker, at det kan være en særlig udfordring for en virksomheds vækst- og opskaleringsproces at ansætte den første medarbejder, og at arbejdsregulativer kan have større indvirkning på SMV'er end på større virksomheder, så SMV'erne tøver med at ansætte personale. Udvalget understreger, at nye tilgange på dette område kan være et værdifuldt bidrag, især til at reducere ungdomsarbejdsløsheden;

48. foreslår derfor, at der oprettes en europæisk ordning, »Take One«, som tilskynder iværksættere med enkeltmandsvirksomheder eller mikrovirksomheder til at ansætte deres første medarbejder gennem økonomiske incitamenter og fleksible regler. Udvalget mener, at en sådan ordning vil kunne finansieres gennem COSME-programmet;

49. opfordrer Kommissionen til at fremme tiltag til regelforenkling til gavn for håndværksvirksomheder og mikrovirksomheder, eftersom det alt for komplicerede system i dag er en trussel mod deres drift og den vigtige rolle de spiller for jobskabelsen og den økonomiske udvikling i regioner og lokalsamfund, ud over at de i nogle tilfælde er med til at bevare den kulturelle og lokale arv;

50. mener, at definitionen af aftaler indgået uden for fast forretningssted i forbrugerrettighedsdirektivet er for bred og potentielt kan skade håndværkere, der tilkaldes til en opgave hjemme hos en forbruger. Udvalget efterspørger derfor en mere fokuseret definition, som tager højde for SMV'ers og mikrovirksomheders behov.

Innovative tilgange til regulering

51. Det Europæiske Regionsudvalg understreger, at intelligent regulering ikke nødvendigvis betyder mindre regulering, hvilket kan indebære en risiko for usikkerhed og regulatorisk fragmentering, men snarere tydeligere og enklere regler, som gør livet nemmere for SMV'er og stadig giver mulighed for at nå de politiske målsætninger på et givet område;

52. understreger vigtigheden af innovationsvenlige regler, som skaber plads til at eksperimentere, hvor det måtte være relevant, herunder gennem oprettelsen af zoner med begrænsede regler for pilotprojekter og indførelsen af ophørsklausuler på innovative områder og områder i hastig forandring, som det blandt andet kan ses i Flandern;

53. fremhæver, at tilgange som frivillig selvregulering — bestående af frivillige aftaler, tilsagn eller adfærdskodekser — kan fremme en kultur med samarbejde mellem virksomheder og forvaltninger. Udvalget mener, at arbejdet i den skotske gruppe for gennemgang af regulering (»Scottish Regulatory Review Group«) kan tjene som et godt eksempel for offentlige myndigheder på forskellige niveauer;

54. fremhæver det danske byrdejægerprojekt som god praksis på nationalt plan, som gør det muligt at udpege barrierer i direkte dialog og søge efter løsninger i fællesskab. Udvalget opfordrer Kommissionen til at indsamle oplysninger om alle sådanne eksempler og fremme brug og overførsel af dem, hvor det måtte være muligt;

55. understreger behovet for at støtte initiativrig tankegang på alle forvaltningsplaner og at give mulighed for innovative bottom-up-løsninger ved at skabe mekanismer for tilsynsforpligtelse, der gør det muligt for lokale og regionale myndigheder midlertidigt at suspendere eksisterende regler for at afprøve alternative løsninger, hvis der er dokumentation for, at målsætningerne bedre kan nås gennem en innovativ tilgang.

Bruxelles, den 13. juli 2017.

Markku MARKKULA

*Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg*

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — En europæisk strategi for lavemissionsmobilitet

(2017/C 342/09)

Ordfører: József RIBÁNYI (HU/EPP), næstformand for amtsrådet i Tolna**POLITISKE ANBEFALINGER**

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG (RU)

1. Det Europæiske Regionsudvalg glæder sig over, at den nuværende strategi er en tværfaglig, bredspektret tilgang, der omfatter sociologiske og økonomiske aspekter, innovationer inden for energi, infrastruktur og digitale sektorer, industriel konkurrenceevne og udvikling af færdigheder;
2. er enig i strategiens målsætninger, som allerede blev anført i hvidbogen fra 2011⁽¹⁾, nemlig at reducere drivhusgasemissionerne fra transport med mindst 60 % i forhold til 1990;
3. foreslår imidlertid, at strategien i overensstemmelse med hvidbogen fra 2011 tager hensyn til de fremskridt, der er gjort siden 2011 med hensyn til at forbedre transportsystemets effektivitet og EU's aktuelle 2030-ramme for klima- og energipolitikken samt de forpligtelser, som EU har indgået i forbindelse med Parisaftalen fra 2015.

OPTIMERING AF TRANSPORTSYSTEMET OG FORBEDRING AF DETS EFFEKTIVITET

Digitale mobilitetsløsninger

4. Det Europæiske Regionsudvalg understreger, at ved at udnytte det potentiale, der ligger i digitale teknologier, vil det være muligt at optimere transporten og oprette et multimodalt, transeuropæisk transportnet (TEN-T). Forudsætningerne herfor er intelligente transportsystemer (ITS) og infrastrukturer. Det er desuden vigtigt at tage hensyn til økosystemerne, som afhænger af de særlige lokale miljøforhold, og sikre, at de lokale og regionale myndigheder inddrages i gennemførelsesfasen;
5. fremhæver, at de europæiske byer og regioner ved at spille en aktiv rolle for at skabe intelligent telekommunikations- og transportinfrastruktur kan sikre en effektiv anvendelse af forbundne og automatiserede køretøjer langs korridorerne i TEN-T-nettet, som krydser grænserne og medlemsstaternes områder i byområder i forbindelse med gennemførelsen af planerne for bæredygtig bytrafik og regionernes overordnede planer for bæredygtig transport;
6. anerkender, at IT-løsninger former transportsektorens forretningsmodeller og -mønstre. De lokale og regionale myndigheder bør anvende brugervenlige, inklusive IT-løsninger med henblik på at udbrede intelligente transportsystemer i forbindelse med deres udvikling af »intelligent mobilitet i byer og opland«;
7. henleder opmærksomheden på behovet for forenklede databaser og sammenkobling mellem dem ved at foreslå udarbejdelse af europæiske standarder, der kan fremme interoperabilitet af data og tekniske løsninger på alle niveauer. Sådanne data bør leveres og sikres af de respektive regionale transportmyndigheder i et enkelt datakompressionssystem.

Fair og effektiv prissætning på transportområdet

8. Det Europæiske Regionsudvalg mener, at de lokale og regionale myndigheder selv har væsentlige retlige og finansielle beføjelser (f.eks. parkeringspladser, busbaner, indkøbsfordele, »grønne« nummerplader og nedsættelser af vejafgifter), som kan påvirke forbrugernes præferencer og valg og derved fremme brugen af køretøjer, der anvender alternative brændstoffer. Udvalget henleder Kommissionens opmærksomhed på, at disse værktøjer begrænses af betingelserne for anvendelse af de

⁽¹⁾ Hvidbog — En køreplan for et fælles europæisk transportområde — mod et konkurrencedygtigt og ressourceeffektivt transportsystem. Bruxelles, den 28. marts 2011, KOM(2011) 144 endelig.

europæiske struktur- og investeringsfonde, da det ifølge disse ikke er tilladt at yde tilskud til fornyelse af køretøjer eller private flåder af køretøjer, hvilket gør, at disse fornyelser udsættes, og at man mister muligheder for at gøre transporten mere effektiv og konkurrencedygtig og for at forbedre luftkvaliteten i byerne gennem en energi- og miljømæssig forbedring, f.eks. når det gælder taxakørsel og transport det sidste stykke ud til bestemmelsesstedet;

9. understreger, at oplysninger om transport fra forskellige mobilitetsrelaterede kilder bør harmoniseres med henblik på prisfastsættelse. Der er stadig hindringer for øget anvendelse af integrerede billetsystemer, idet de forskellige former for offentlig transport adskiller sig fra hinanden med hensyn til rentabilitet. Udgifterne til indførelse af integrerede takster kan sænke den samlede økonomiske gevinst ved en given transportform eller føre til samlede økonomiske tab;

10. henleder opmærksomheden på, at de oplysninger, som passagererne i multimodal transport råder over, er helt utilstrækkelige til trods for de betydelige bestræbelser og de mange ressourcer, der mobiliseres til støtte for offentlig og multimodal transport. Situationen er endnu værre med hensyn til billetudstedelse. Dette skyldes ikke, at det er teknisk umuligt at give brugerne detaljerede og brugervenlige oplysninger om multimodal transport og multimodale tjenester samt oplysninger om billetudstedelse. Situationen skyldes, at de offentlige transportudbydere ikke leverer disse oplysninger og tjenester. Derfor bør EU via lovgivning gøre det obligatorisk at offentliggøre køreplaner og andre rejseinformationer og gøre dem fuldt tilgængelige for alle EU-borgere i en form, der gør det muligt for alle at bruge dem på den mest enkle og effektive måde. I den forbindelse henviser Det Europæiske Regionsudvalg til sin udtalelse om »Multimodal rejseinformation, rejseplanlægning og billetudstedelse«, Cdr 4895/2014;

11. påpeger, at alle transportformer bør bidrage til de eksterne omkostninger, de forårsager, efter princippet om, at forurenere betaler, og at dette bør ske med et bidrag, der er proportionalt med deres bidrag til forureningen;

12. påpeger, at såvel elnet, oplagring af og handel med elektricitet, forvaltning af den offentlige infrastruktur samt bestemmelser om transport og beskatning af køretøjer trænger til at blive moderniseret for at være korrekt udstyret til nye og innovative transportformer, herunder batteridrevne køretøjer eller brintdrevne brændselscellekøretøjer. I denne forbindelse anbefales også interoperable og lette betalingsløsninger for opladning af sådanne elektriske køretøjer;

13. henleder opmærksomheden på, at systemet med afgiftsfritagelse for flybrændstof og internationale flybilletter udgør en klar markedsforvridding i transportsektoren. Udvalget opfordrer EU's medlemsstater til at drøfte det eksisterende internationale system for beskatning af brændstof med Organisationen for International Civil Luftfart for at sikre overensstemmelse med de internationale klimaforpligtelser, uden at dette må svække anerkendelsen af randregionernes særlige karakteristika og interesser.

Fremme af multimodaliteten

14. Det Europæiske Regionsudvalg opfordrer, i forbindelse med planerne for bæredygtig bytrafik, til multimodalitet og koordineret brug af lav- eller nulemissionstransport i bytrafik og regional nærtrafik og logistik, jernbanetransport, transport til søs og transport ad de indre vandveje. Navnlig skiftet fra vejtransport til andre lavemissionsformer vil have et betragteligt potentiale for så vidt angår nedbringelse af emissionerne. Under alle omstændigheder bør løsninger, der involverer trafikoverflytning til lavemissionsmobilitet, prioriteres højt, for eksempel ved at revurdere de eksisterende skjulte eller åbne subsidier til vejtransport;

15. opfordrer til en ny tilgang til nærskibs fart ved at øge anvendelsen af økologiske bonusordninger og overveje motorveje til søs som infrastrukturer, der bør omfattes af en tilpasset tilgang i forbindelse med kontrol med statsstøtte. En sådan tilgang er især vigtig for områder, som stadig er afsidesliggende i forhold til de europæiske transportkorridorer;

16. mener, at opmærksomheden i denne forbindelse bør rettes specifikt mod bytrafikknudepunkterne og de logistiske platforme i den betydning, der er fastlagt inden for rammerne af TEN-T (hovednet og samlet net) og i forordningen om Connecting Europe-faciliteten fra 2013, fordi de spiller en grundlæggende rolle for bæredygtig og intermodal mobilitet i medlemsstaterne, deres regioner og EU som helhed. Foreslår derfor, at denne problematik tages op i de forskellige europæiske fora om multimodale korridorer, som navnlig behandler spørgsmålet om trafikknudepunkter;

17. er enig i, at EU bør spille en aktiv rolle inden for rammerne af Organisationen for International Civil Luftfart og Den Internationale Søfartsorganisation for at reducere emissionerne fra sø- og lufttransport. Udvikling og udbredelse af nye teknologier med lavere emissioner bør fremmes.

ØGET BRUG AF ALTERNATIV ENERGI MED LAVE EMISSIONER TIL TRANSPORT

En effektiv ramme for alternativ energi med lave emissioner

18. Det Europæiske Regionsudvalg opfordrer til indførelsen af alternative energikilder inden for transport og derved til at bane vejen for nulmissionstransport ved at støtte udviklingen af energisektoren;

19. understreger, at medlemsstater, regioner og kommuner tilskyndes til at investere i alternativ energi til transport gennem tilskud, der ikke skal betales tilbage under samhørighedspolitikken, med respekt for princippet om teknologisk neutralitet som fastsat i direktiv 2014/94/EU om infrastruktur for alternative brændstoffer;

20. er fortalende for en bredere anvendelse af avancerede vedvarende biobrændstoffer, der fremstilles på miljøvenlig vis, og hvis mængde af CO₂-emissioner er lavere end de traditionelle fossile brændstoffers, for at dekarbonisere transportsektoren. I denne forbindelse bør biobrændstoffer fremstillet af nonfood-materiale (syntetiske) eller foderbaserede biobrændstoffer prioriteres. De forventede positive virkninger er ud over skabelse af ekstra økonomisk merværdi beskæftigelsesmuligheder og jobskabelse i landdistrikterne og i mindre udviklede områder. Da avancerede biobrændstoffer på nuværende tidspunkt ikke opfattes som konkurrencedygtige energikilder uden støtte, bør der ydes tilskud til deres produktion, så de kan konkurrere med fossile brændstoffer og fødevarerbaserede biobrændstoffer;

21. minder om, at der i direktivet om etablering af infrastruktur for alternative brændstoffer⁽²⁾ allerede er fastsat obligatoriske krav vedrørende anvendelsen af elektricitet, naturgas og brint til køretøjer;

22. understreger, at de alternative energikilder, biomethan og biobrændstoffer, der findes i øjeblikket, delvist vil erstatte konventionelle diesel- og benzindrevne køretøjer. Dette øger energisikkerheden, idet efterspørgslen efter konventionelle brændstoffer reduceres;

23. opfordrer til en bredt accepteret definition af biobrændstoffer og til vedtagelse i denne forbindelse af et sæt kriterier for bæredygtighed og CO₂-besparelse, som kan støtte retssikkerheden, retshåndhævelsen og den investeringsmæssige beslutningstagning i forbindelse med produktion og anvendelse af biobrændstoffer;

24. gør opmærksom på, at det er vigtigt at tage hensyn til særlige nationale, regionale og lokale forhold og de forskellige råstoffer, der er til rådighed lokalt og regionalt. Den samlede energibalance (inklusive brændstofproduktion) bør tages i betragtning ved lovgivningen om brug af alternative brændstoffer fra vedvarende energikilder;

25. understreger, at ud fra et regionalt og lokalt synspunkt bør den ideelle alternative lavemissionsenergi produceres lokalt og også opbevares og anvendes/forbruges lokalt. Produktionen af lavemissionsenergi og lagringen af denne energi til lokalt forbrug er desto vigtigere, når det drejer sig om isolerede områder såsom øerne og regionerne i den yderste periferi, så deres afhængighed af omverdenen mindskes.

Udbygning af infrastruktur for alternative brændstoffer

26. Det Europæiske Regionsudvalg understreger, at mobilitet med lave eller ingen emissioner forventes at revolutionere transportsektoren for så vidt angår netværk, køretøjer og brændstoffer. Billige, tilgængelige energikilder og brændstoffer er en forudsætning herfor. Udover el- og brintdrevne motorer, som giver mulighed for nul forurening, har avancerede biobrændstoffer, der ikke konkurrerer med fødevarerproduktionen, og som fremstilles på miljøvenlig vis, en vigtig rolle at spille i opfyldelsen af emissionsreduktionsmålene. Derfor bør der hovedsageligt, men ikke udelukkende, fokuseres på udvikling af økonomisk overkommelig opladningsinfrastruktur for elektriske og brintdrevne brændselscellekøretøjer i betragtning af, at denne form for gas kan bruges som brændstof og oplagres. Dog bør der gennem finansielle incitamenter ydes støtte til lavemissionsteknologier såsom avancerede biobrændstoffer;

27. anbefaler, at der fastsættes bindende datoer for alle den offentlige forvaltnings niveauer, hvorefter deres offentlige indkøb af nye køretøjer til deres vognpark og koncessioner af offentlige transportydelse udelukkende skal bestå af køretøjer, der kører på alternativ energi;

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/94/EU af 22. oktober 2014 om etablering af infrastruktur for alternative brændstoffer.

28. påpeger, at der er behov for en strategi til fremme af brugen af LNG i forbindelse med søtransport og handel ved at øge støtten til tilpasning af havnenes infrastruktur og ved at udvikle en generel tilgang til innovation og finansiering af skibes udstyr, så de kan anvende LNG og methanol, der er produceret i forbindelse med behandling af affald;

29. er enig i behovet for etablering af el-infrastruktur på havnekajer for at reducere CO₂-emissionerne fra skibe, der holder motorerne i gang efter at have lagt til kaj, hvilket er årsagen til en stor del af forureningen i havnebyer;

30. bemærker, at elektrisk transport og infrastruktur til opladning af elektriske batteridrevne køretøjer eller brintdrevne brændselscellekøretøjer vil kunne anvendes meget hurtigt i byer og bymæssige områder, når de lokale myndigheder anser det for at være passende. Den elektriske transportinfrastruktur bør opføres langs de strategiske ruter, der forbinder regionerne i Europa, idet elektrisk mobilitet (elektromobilitet) på tværs af grænserne kan overvinde fragmentering af det indre marked. Ligeledes er de fleste af de europæiske øer som følge af deres størrelse allerede et egnet område for anvendelse af elektrisk mobilitet, og derfor kan en passende udbredelse af opladningsinfrastruktur bidrage til, at elektrisk mobilitet hurtigt vinder fodfæste i disse områder;

31. understreger, at lokalt produceret og oplagret elektrisk energi kan udgøre en stabil og billig brændstofkilde til at fremskynde omstillingen til lavemissionselektromobilitet. En gradvis udbygning af en sådan mobilitet kan opveje den konkurrencemæssige ulempe i forhold til konventionelle brændstoffer. Decentral lagring af elektricitet, der integreres i nettet, kan give yderligere fordele for elsystemet ved f.eks. at rette op på misforholdet mellem energiforsyning fra vedvarende energikilder og efterspørgslen efter energi i perioder med høj og lav efterspørgsel eller bidrage til at regulere frekvensen. Det er derfor også nødvendigt at fremme forbrugernes aktive deltagelse i forvaltningen af elforsyningen, f.eks. ved hjælp af aggregatorer der styrer forbrugernes elforbrug, og fjerne de eksisterende reguleringsmæssige hindringer.

Interoperabilitet og standardisering for elektrisk mobilitet

32. Det Europæiske Regionsudvalg er enig med Kommissionen i, at der bør indføres fælles tekniske og teknologiske standarder under hensyntagen til behovene i de forskellige medlemsstater og regioner. Standardisering vil fremme interoperabilitet mellem lokale transportsystemer inden for samme region og mellem forskellige regioner;

33. bemærker med bekymring, at udviklingen af nationale gennemførelsesplaner for lanceringen af alternativ brændstofinfrastruktur i de fleste medlemsstater finder sted uden aktiv medvirken af de kompetente regionale og lokale myndigheder på trods af, at der i forbindelse med disse planer tydeligvis er behov for forvaltning på flere myndighedsniveauer. Udvalget er også bekymret over, at planerne for fremme af elektromobilitet nyder utilstrækkelig politisk støtte og råder over for få budgetmidler;

34. påpeger, at ladestationer til el-køretøjer bør standardiseres, og opfordrer Kommissionen til at støtte etableringen af ladestationer ved at udvikle standarder, der muliggør integration af tankstationer i eksisterende bygninger og faciliteter, i overensstemmelse med den gældende lovgivning i de enkelte lande.

PÅ VEJ MOD EMISSIONSFRI KØRETØJER

Forbedring af køretøjsprøvning for at genvinde forbrugernes tillid

35. Det Europæiske Regionsudvalg glæder sig over de seneste foranstaltninger til måling og kontrol af emissioner af forurenende stoffer fra køretøjer med henblik på at sikre, at miljøpræstationer for køretøjer er gennemsigtige og pålidelige. Dette vil bidrage til at indføre grænser for luftforurenende emissioner og øge forbrugernes tillid. Emissionsgrænseværdier for personbiler og lette erhvervskøretøjer skal være egnede til at sikre opfyldelsen af de indgåede aftaler og mål vedrørende forurenende emissioner og menneskers sundhed;

36. går ind for udarbejdelse af nye retningslinjer for mærkning af køretøjer, da dette vil bidrage til at undgå vildledning af forbrugerne. Regler om måling af værdier på grundlag af den nye verdensomspændende testprocedure for lette køretøjer (WLTP) og den gamle procedure (New European Driving Cycle — NEDC) bør præciseres og offentliggøres. En ændring af ikke blot retningslinjerne, men også direktivet om mærkning ⁽³⁾ bør overvejes. Samtidig bør direktivet om fremme af renere

⁽³⁾ Rapport fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet om revision af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/30/EU af 19. maj 2010 om angivelse af energirelaterede produkters energi- og ressourceforbrug ved hjælp af mærkning og standardiserede produktoplysninger. Bruxelles, den 15. juli 2015, COM(2011) 345 final.

og mere energieffektive køretøjer ⁽⁴⁾ til vejtransport gennemrevideres for at holde trit med den seneste tekniske udvikling i bilindustrien.

Strategi for personbiler og varevogne for perioden efter 2020

37. Det Europæiske Regionsudvalg understreger, at der bør træffes tidsbegrænsede foranstaltninger med kvantitative parametre for at sikre, at omstillingen til elektromobilitet finder sted.

Strategi for lastvogne og busser for perioden efter 2020

38. Det Europæiske Regionsudvalg mener, at offentlig transport fortsat bør vinde ind på personbiler, og foreslår derfor, at omstillingen til elektromobilitet og anvendelse af andre brændstoffer, som EU opfatter som alternativer til oliebaseerede energiformer, fremskyndes ved at prioritere produktion og anvendelse af elektriske busser og sporvogne, herunder busser, der kører på brintbrændselsceller, samt anvendelse af naturgas i busser, og således nedbringe kuldioxidemissionerne fra busser. Hvad angår transport af varer over store afstande foreslår udvalget, at man fremskynder lastvognsparkens omstilling fra diesel til naturgas, som er det eneste brændstof, der er i stand til at erstatte diesel, og som har emissioner af forurenende stoffer, der er næsten lig nul, samt et mindre kulstofindhold end diesel;

39. glæder sig over EU's indsats for at fremme initiativet »Ren Bus« i EU med henblik på at støtte en bedre informationsudveksling og øge markedets størrelse ved at tilvejebringe en platform for byer, regioner, aktører og fabrikanter. Initiativet styrker de europæiske busfabrikanter tillid til den fremtidige efterspørgsel efter rene busser, der bruger alternative brændstoffer, gør bedre brug af offentlige udbud og er mere effektiv med hensyn til at finde frem til finansieringsløsninger for større udbud, f.eks. gennem Den Europæiske Investeringsbank;

40. anser det for nødvendigt, at EU sætter sin støtte op, opnår større synergi mellem de økonomiske ressourcer fra den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer (EFSI), Connecting Europe-faciliteten og ESI-fondene og anvender tilskud. Dette vil fremme en hurtig udskiftning af den bestående flåde af forurenende offentlige transportmidler og sikre den bedst mulige anvendelse af alle disponible EU-midler.

Lufttransport og skinnekøretøjer

41. Det Europæiske Regionsudvalg understreger fordelene ved transport med skinnekøretøjer, der anvender vedvarende elektrisk energi eller alternative brændstoffer, som er økonomisk bæredygtige;

42. påpeger, at det er nødvendigt at gennemføre den påkrævede infrastruktur på både lokalt og regionalt niveau i regioner, hvor jernbanerne er mindre udviklede, således at det bliver muligt at anvende jernbanetransport på samme betingelser som i de øvrige medlemsstater med henblik på at sikre gennemførelsen af det fælles europæiske jernbaneområde.

ET GUNSTIGT MILJØ FOR LAVEMISSIONSMOBILITET

Energiunionen: forbindelse mellem transport- og energisystemerne

43. Det Europæiske Regionsudvalg glæder sig over, at strategien anses for at være et positivt element i klima- og energirammen for 2030, som blev vedtaget af Rådet den 23.-24. oktober 2014 ⁽⁵⁾, og i forbindelse med Parisaftalen, der blev vedtaget den 12. december 2015 på den 21. partskonference under FN's rammekonvention om klimaændringer ⁽⁶⁾, idet den forbinder to store aktører i EU, nemlig transport på efterspørgselssiden og nøgleaktører fra energiproduktions- og transmissionsområdet på leverandørsiden;

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/33/EF af 23. april 2009 om fremme af renere og mere energieffektive køretøjer til vejtransport. Direktiv 2009/33/EF.

⁽⁵⁾ Konklusioner fra Det Europæiske Råds møde (23.-24. oktober 2014). Bruxelles, den 24. oktober 2014, EUCO 169/14.

⁽⁶⁾ COP21-aftalen i Paris, den 30. november-11. december 2015.

44. mener, at pakken om Ren energi for alle europæere⁽⁷⁾ skal ses i lyset af EU's indsats for at vise vejen til mere intelligent og renere energi for alle, støtte økonomisk vækst, investeringer og teknologisk lederskab, skabe nye arbejdspladser og forbedre borgernes velfærd i EU's regioner og byer.

Forskning, innovation og konkurrenceevne

45. Det Europæiske Regionsudvalg mener, at elektromobilitet er en af drivkræfterne for innovation og teknologisk udvikling, der indeholder umiddelbare fordele og spiller en central rolle med hensyn til at mindske miljøpåvirkningen;

46. mener, at omstillingen til lavemissionstransport primært kan opnås gennem regional- og samhørighedspolitikken. Ved at investere i forskning og innovation kan regioner og kommuner støtte vedvarende lavemissionsenergier, intelligente net og bæredygtig bytransport;

47. støtter udnyttelsen af resultaterne af Horisont 2020 — rammeprogram for forskning og innovation — for mere innovative lavemissionsmobilitetsløsninger, herunder tjenester/investeringer;

48. tilskynder til udvikling af innovative teknologier til LNG-tankene i skibe og busser til passagertransport for at optimere effektiviteten af lagringen af disse alternative brændstoffer og opfordrer til finansiering af demonstrationer på fragt- og passagerfartøjer og busser til langdistancetransport med henblik herpå;

49. tilskynder endvidere til udvikling af innovative teknologier, der giver mulighed for at anvende biobrændsel, såsom methanol, produceret ved behandling af affald, også til motorer i fragt- og passagerfartøjer, og anmoder derfor om finansiering heraf;

50. anmoder endvidere om finansiel støtte til etablering af el-infrastruktur på havnekajer og frem for alt om indførelse af en bindende lovramme, som gælder i alle EU's havne.

Digitale teknologier: intelligente transportsystemer (ITS), forbundne køretøjer og selvkørende køretøjer

51. Det Europæiske Regionsudvalg bemærker, at IT-løsninger fremmer mobilitet, der bygger på en kombineret brug af alle former for person- og godstransport (f.eks. integrerede billet- og betalingssystemer, intermodale fragtdokumenter, elektronisk ruteplanlægning, realtidsoplysninger til passagerer osv.);

52. bemærker, at fremkomsten af forbundne og automatiserede (selvkørende) køretøjer, der gør brug af digital teknologi, kan tilbyde mange muligheder for at imødegå de negative virkninger af transport og for at tilbyde offentlig transport i tyndt befolkede områder. Udvalget opfordrer indtrængende til gennemførelse af foranstaltninger om forbundne og automatiserede løsninger i henhold til Amsterdamerklæringen⁽⁸⁾ og hilser i den forbindelse velkommen, at EU den 30. november 2016 vedtog sin strategi for samarbejdende intelligente transportsystemer⁽⁹⁾. I den forbindelse efterlyser udvalget en mere sammenhængende vision for bæredygtig og innovativ udvikling af transportområdet og en bedre koordinering af Kommissionens forskellige nært beslægtede arbejdsområder samt formidlingen heraf;

53. understreger, at de europæiske regioner ønsker at være involveret i etableringen af intelligent telekommunikations- og transportinfrastruktur. Dermed kan forbundne og automatiserede køretøjer anvendes effektivt og uden hindringer langs korridorer i TEN-T samt i byområder og landdistrikter;

54. fremhæver, at nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet bør gøre det muligt for de lokale og regionale myndigheder at beslutte, om og hvordan de vil implementere ITS og rene køretøjer som anført i EU's handlingsplan for bytrafikken, for at reducere deres transportrelaterede emissioner og trængselsproblemer og fremme den sociale inklusion.

⁽⁷⁾ Ren energi til alle europæere — nu skal Europas vækstpotentiale udnyttes. Pressemeldelse fra Kommissionens database. http://europa.eu/rapid/press-release_IP-16-4009_da.htm.

⁽⁸⁾ Amsterdamerklæringen — samarbejde på området for sammenkoblet og automatiseret kørsel, den 14.-15. april 2016.

⁽⁹⁾ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget — En europæisk strategi for samarbejdende intelligente transportsystemer — en milepæl hen imod samarbejdende, opkoblet og automatiseret mobilitet. Bruxelles, 30.11.2016, COM(2016) 766 final.

Færdigheder

55. Det Europæiske Regionsudvalg erkender, at omstillingen til lavemissionsmobilitet skaber betydelige udfordringer for arbejdsmarkedet, og at det derfor er en prioritet at sikre, at arbejdstagerne omskoles til nye job. På trods af den høje arbejdsløshed er der mangel på personale inden for mange vigtige områder i transportsektoren som følge af manglende digitale færdigheder;

56. beklager, at den idé, der blev fremført i den foregående meddelelse fra 2009 om mobilitet i byer, hvorefter de lokale myndigheder skulle udarbejde planer for bæredygtig bytrafik, ikke er medtaget i denne meddelelse. Udvalget peger derfor på nødvendigheden af, at det i forbindelse med såvel denne strategi som de tiltag, der skal gennemføre den, præciseres, at en integreret byplanlægning har afgørende betydning for udviklingen af bæredygtig mobilitet, bl.a. gennem udarbejdelse og iværksættelse af planer for bæredygtig bytrafik;

57. understreger betydningen af tosporede uddannelsessystemer og foreslår en intensiv udveksling af erfaringer mellem EU's regioner om god praksis inden for lavemissionsmobilitet i erhvervsuddannelsessystemer og erhvervslivet.

Investeringer

58. Det Europæiske Regionsudvalg glæder sig over, at innovation og udvikling af infrastruktur er kernen i Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringers (EFSI) målsætninger om at tilskynde til kombinerede (offentlig-private) investeringer i transport og infrastruktur. EFSI kan i kombination med ikke-tilbagebetalingspligtige tilskud fra de europæiske struktur- og investeringsfonde medvirke til mere intensiv inddragelse af de lokale og regionale niveauer i sådanne projekter, hvad enten de er i mindre eller større målestok;

59. foreslår at øge mængden og andelen af midler til lavemissionstransport i Horisont 2020 og Connecting Europe-faciliteten (CEF) i forbindelse med planlægningen af den næste flerårige finansielle ramme. CEF bør fremmes yderligere, idet den har en væsentlig løftestangseffekt. Hver euro, der anvendes til CEF-tilskud, genererer 3-3,5 EUR i investeringer i lavemissionstransport;

60. påpeger, at forvaltninger og offentlig-private partnerskaber baseret på udvikling i byer og regioner kan skabe den nødvendige løftestangseffekt for effektiv finansiering og drift af mobilitetsløsninger med lave emissioner. Udvalget foreslår endvidere, at man bør prioritere anvendelsen af EFSI og ESI-fondene til lokale, innovative og kulstoffattige løsninger. Ikke-tilbagebetalingspligtige tilskud bør stilles til rådighed for ovennævnte formål i den strategiske referenceramme for perioden efter 2020;

61. fremhæver, at lokale og regionale myndigheder spiller en central rolle for fremme af lokal energiproduktion samt i forbindelse med integrerede og intelligente energinet. ESI-fondene bør fremme de nødvendige investeringer via ikke-tilbagebetalingspligtige tilskud, især i de mindre udviklede og mest tilbagestående regioner i EU;

62. bemærker, at investeringsplanen for Europa også omfatter offentlig finansiering af projekter om lavemissionstransport og intelligente net mellem begyndelsen af 2015 og slutningen af 2017.

Handling fra byernes side

63. Det Europæiske Regionsudvalg foreslår, at byplanlægning i europæiske byer og for områderne imellem byerne, i forbindelse med planerne for bæredygtig bytrafik, bør omfatte udpegning af områder for lavemissionstransport og -mobilitet. Aktiv transport (cykling og gang) og offentlig transport samt delebiler og samkørsel skal foretrækkes ved byplanlægning. Udvalget opfordrer derfor til en fremadrettet EU-investeringspolitik for transport, som bør forbedre folkesundheden, og som under fuld hensyntagen til Parisaftalen ved COP21 investerer mindst 10 % af EU's transportfinansiering i cykling i regioner, hvor de topografiske forhold tillader dette;

64. foreslår, at man på forhånd undersøger den mobilitet, som byplanlægningen og den fysiske planlægning i storbyområderne leder frem til. Det er nødvendigt at øge fortætningen i byer og storbyområder, dels for at mindske behovet for motoriseret transport ved at placere tjenesterne tættere på borgerne, dels for at muliggøre forbedringer af den kollektive trafik ved at øge dens sociale og økonomiske effektivitet og anvendelsen af den;

65. understreger, at fysisk planlægning er et meget vigtigt element i lavemissionsmobilitet. Bebyggelsesstruktur og udformning af bymiljøet skaber de topografiske betingelser for, at lavemissionsmobiliteten kan udvikles på lang sigt. anbefaler, at lokale og regionale myndigheder, som i henhold til medlemsstatens lovgivning eller grundlov har kompetencer inden for fysisk planlægning, i deres funktionelle planlægning på regionalt, overkommunalt eller storbyplan også tager denne type foranstaltninger med i betragtning;

66. anerkender, at cykling i overensstemmelse med RU's udtalelse om »En EU-køreplan for cykling«⁽¹⁰⁾ bør styrkes som transportform ved at tillægge den EU-finansiering, der er gjort tilgængelig for cykeltransportprojekter, større betydning og gentager sin opfordring til at indarbejde en EU-køreplan for cykling i Kommissionens arbejdsprogram for 2018. Som aktive fortalere for cykling og i denne forbindelse også for grønne indkøb kan kommunerne fremme deres egen rolle i bekæmpelsen af klimaændringer ved at deltage i initiativer som f.eks. Europas miljøhovedstad og »Science meets Regions«. Der kan fremsættes forslag med henblik på at integrere specifikke, væsentlige dele af cykelruter i TEN-T-nettet;

67. understreger, at i henhold til direktivet om bygningers energimæssige ydeevne⁽¹¹⁾ bør nye bygninger i EU omfatte ladestandere til elektriske køretøjer (helst med oplagringsfacilitet). Tilsvarende bør sanering af boligblokke omfatte sådanne bygningsmæssige foranstaltninger⁽¹²⁾;

68. bemærker, at installation af intelligente opladningssystemer i bygninger kunne bidrage til at sikre, at elnettene forbliver fleksible, dvs. at den energi, som lagres i batterier til elektriske køretøjer, kan overføres til nettet. Der er brug for en holistisk tilgang, der f.eks. behandler elektriske køretøjer som integrerede dele af bygningsmassen;

69. fremhæver, at byer og byområder er nøgleaktører inden for transport i storbyområder og bemærker, at problemerne med mobiliteten i byerne ikke kan løses med en sektorbaseret tilgang alene. Udvalget minder derfor om den reelle merværdi for de lokale og regionale myndigheder ved udarbejdelsen af deres bæredygtige planer for bytrafik⁽¹³⁾ samtidig med deres handlingsplaner for bæredygtig energi, så der kan tages hensyn til forbindelsen mellem transportpolitikens bydimension og det bredere koncept fysisk planlægning, der omfatter en opgørelse over det reelle og det ideelle lokale energimix. Disse lokale foranstaltninger kan ledsages af faglig vejledning og bistand fra »borgmesteraftalen« med henblik på at skabe mere inklusiv lokal transport med mindre luft- og støjforurening;

70. anbefaler ligeledes, at regioner, som har lov- eller grundlovsfæstede kompetencer inden for fysisk planlægning, i deres planlægning af bæredygtig mobilitet i og mellem byerne også tager denne type foranstaltninger med i betragtning;

71. foreslår, at der oprettes tematiske europæiske bynetværk til fremme af lavemissionsmobilitet. Sådanne net vil gøre det muligt i højere grad at inddrage lokale virksomheder og den brede offentlighed i gennemførelsen af tiltag vedrørende lavemissionsmobilitet, f.eks. ved at tilbyde fælles mobilitetstjenester. Ved at anvende moderne IT-løsninger kan disse bynetværk også mobilisere relevante målgrupper med henblik på en større udbredelse af lavemissionsmobilitet.

Bruxelles, den 13. juli 2017.

Markku MARKKULA

*Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg*

⁽¹⁰⁾ En EU-køreplan for cykling, Det Europæiske Regionsudvalg, Vedtaget den 12. oktober 2016.

⁽¹¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/31/EU af 19. maj 2010 om bygningers energimæssige ydeevne.

⁽¹²⁾ Udtalelse under udarbejdelse ENVE-VI/019 om »Energieffektivitet og bygninger« (Michiel Rijsberman ALDE/NL).

⁽¹³⁾ RU's udtalelse om planer for bæredygtig bytrafik, COTER-V-048 om Bytrafikpakken.

III

(Forberedende retsakter)

REGIONSUDVALGET

124. PLENARFORSAMLING DEN 12.-13. JULI 2017

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Koordinering af de sociale sikringsordninger

(2017/C 342/10)

Ordfører: Ulrike HILLER (DE/PES), medlem af senatet i Freie Hansestadt Bremen**Basisdokument:** Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 883/2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger og af forordning (EF) nr. 987/2009 om de nærmere regler til gennemførelse af forordning (EF) nr. 883/2004 (Tekst af relevans for EØS og for Schweiz)

COM(2016) 815 final

I. ANBEFALEDE ÆNDRINGER

Anbefalet ændring 1

Forslag til forordning

Betragtning 6

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Ydelser ved plejebenhov af ubegrænset varighed har hidtil ikke været eksplicit omfattet af det materielle anvendelsesområde i forordning (EF) nr. 883/2004, men er blevet koordineret som ydelser ved sygdom, hvilket har ført til retsikkerhed både for institutioner og personer, der gør krav på ydelser ved plejebenhov af ubegrænset varighed. Der er behov for at udarbejde et hensigtsmæssigt og solidt retsgrundlag for ydelser ved plejebenhov af ubegrænset varighed i forordningen for at inkludere en klar definition af sådanne ydelser.	Ydelser ved plejebenhov af ubegrænset varighed har hidtil ikke været eksplicit omfattet af det materielle anvendelsesområde i forordning (EF) nr. 883/2004, men er blevet koordineret som ydelser ved sygdom. Der er behov for at udarbejde et hensigtsmæssigt og solidt retsgrundlag for ydelser ved plejebenhov af ubegrænset varighed i forordningen.

Begrundelse

Den styrkede koordinering af plejeydelser bifaldes. Hertil kommer, at en klar og ensartet sondring mellem ydelser til henholdsvis pleje og sygepleje i øjeblikket ikke vil kunne realiseres som følge af de forskellige nationale regler.

En mere vidtrækkende koordinering er afhængig af, at plejeydelser i alle medlemsstater er anerkendt og udviklet som et supplement til eksisterende ydelser ved sygdom. På nuværende tidspunkt vil en tilpasning af artikel 34 derfor være at foretrække frem for indførelsen af et særskilt kapitel om pleje.

Anbefalet ændring 2

Forslag til forordning

Artikel 1, nr. 3, første afsnit

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Efter betragtning 5 indsættes følgende:	Efter betragtning 5 indsættes følgende:
<p>»(5a) Domstolen har udtalt, at medlemsstaterne har ret til at gøre adgangen for ikke-erhvervsaktive mobile EU-borgere i værtsmedlemsstaten til sociale sikringsydelser, som ikke udgør sociale ydelser i henhold til direktiv 2004/38/EF, betinget af en lovlig opholdsret i henhold til det pågældende direktiv. Kontrollen af den lovlige opholdsret bør udføres i overensstemmelse med forpligtelsen i direktiv 2004/38/EF. Med henblik herpå bør der klart skelnes mellem en ikke-erhvervsaktiv borger og en jobsøgende, hvis opholdsret direkte har hjemmel i artikel 45 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde. For at øge den juridiske klarhed for borgere og institutioner er det nødvendigt med en kodificering af denne retspraksis.</p>	<p>»(5a) Domstolen har udtalt, at medlemsstaterne har ret til at gøre adgangen for ikke-erhvervsaktive mobile EU-borgere i værtsmedlemsstaten til sociale sikringsydelser, som samtidig udgør sociale ydelser i henhold til direktiv 2004/38/EF, betinget af en lovlig opholdsret i henhold til det pågældende direktiv. Kontrollen af den lovlige opholdsret bør udføres i overensstemmelse med forpligtelsen i direktiv 2004/38/EF. Med henblik herpå bør der klart skelnes mellem en ikke-erhvervsaktiv borger og en jobsøgende, hvis opholdsret direkte har hjemmel i artikel 45 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde. For at øge den juridiske klarhed for borgere og institutioner er det nødvendigt med en kodificering af denne retspraksis.</p>

Begrundelse

Domstolen har i de nævnte domme fastslået, at sociale sikringsydelser, der i henhold til artikel 70 i forordning (EF) nr. 883/2004 defineres som særlige ikke-bidragspligtige kontantydelse, skal opfattes som sociale ydelser i tråd med artikel 24, II, i dir. 2004/38/EF. For så vidt som der samtidig er tale om sociale ydelser, er det medlemsstaternes ansvarsområde. Den foreslåede ændring har til formål at skaffe klarhed.

Anbefalet ændring 3

Forslag til forordning

Artikel 1, nr. 3, tredje afsnit

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>(5c) Uanset de begrænsninger af retten til ligebehandling for personer, der ikke er erhvervsaktive, som følge af direktiv 2004/38/EF eller på anden måde i medfør af EU-retten, bør intet i nærværende forordning begrænse de grundlæggende rettigheder, der er anerkendt i EU's charter om grundlæggende rettigheder, navnlig retten til menneskelig værdighed (artikel 1), retten til livet (artikel 2) og retten til sundhedsbeskyttelse (artikel 35).«</p>	<p>(5c) Uanset de begrænsninger af retten til ligebehandling for personer, der ikke er erhvervsaktive, som følge af direktiv 2004/38/EF eller på anden måde i medfør af EU-retten, bør intet i nærværende forordning begrænse de grundlæggende rettigheder, der er anerkendt i EU's charter om grundlæggende rettigheder, navnlig retten til menneskelig værdighed (artikel 1), retten til livet (artikel 2), retten til social sikring og social bistand (artikel 34) og retten til sundhedsbeskyttelse (artikel 35).«</p>

Begrundelse

Giver sig selv.

Anbefalet ændring 4

Forslag til forordning

Artikel 1, nr. 13

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>Artikel 12 erstattes som følger:</p> <p>»Artikel 12</p> <p>Særlige regler</p> <p>1. En person, der har lønnet beskæftigelse i en medlemsstat for en arbejdsgiver, som normalt udøver sin virksomhed der, og som er udstationeret i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 96/71/EF af 16. december 1996 om udstationering af arbejdstagere som led i udveksling af tjenesteydelser ⁽¹⁾, eller som af denne arbejdsgiver er udsendt til en anden medlemsstat for dér at udføre et arbejde for dennes regning, er fortsat omfattet af lovgivningen i den førstnævnte medlemsstat, forudsat at varigheden af dette arbejde ikke påregnes at overstige 24 måneder, og at den pågældende ikke udstationeres eller udsendes for at afløse en anden udstationeret eller udsendt person, der er ansat eller udøver selvstændig virksomhed, og som tidligere har været udstationeret eller udsendt i henhold til denne artikel.</p> <p>2. En person, der normalt udøver selvstændig virksomhed i en medlemsstat, og som skal udøve en lignende aktivitet i en anden medlemsstat, er fortsat omfattet af lovgivningen i førstnævnte medlemsstat, forudsat at den forventede varighed af denne aktivitet ikke påregnes at overstige 24 måneder, og at den pågældende person ikke afløser en anden udstationeret person, der er ansat eller udøver selvstændig virksomhed.«</p> <p>⁽¹⁾ EFT L 18 af 21.1.1997 s. 1.</p>	<p>Artikel 12 erstattes som følger:</p> <p>»Artikel 12</p> <p>Særlige regler</p> <p>1. En person, der har lønnet beskæftigelse i en medlemsstat for en arbejdsgiver, som normalt udøver sin virksomhed der, og som er udstationeret i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 96/71/EF af 16. december 1996 om udstationering af arbejdstagere som led i udveksling af tjenesteydelser ⁽¹⁾, eller som af denne arbejdsgiver er udsendt til en anden medlemsstat for dér at udføre et arbejde for dennes regning, er fortsat omfattet af lovgivningen i den førstnævnte medlemsstat, forudsat at varigheden af dette arbejde ikke påregnes at overstige 12 måneder, og at den pågældende ikke udstationeres eller udsendes for at afløse en anden udstationeret eller udsendt person, der er ansat eller udøver selvstændig virksomhed, og som tidligere har været udstationeret eller udsendt i henhold til denne artikel.</p> <p>2. En person, der normalt udøver selvstændig virksomhed i en medlemsstat, og som skal udøve en lignende aktivitet i en anden medlemsstat, er fortsat omfattet af lovgivningen i førstnævnte medlemsstat, forudsat at den forventede varighed af denne aktivitet ikke påregnes at overstige 12 måneder, og at den pågældende person ikke afløser en anden udstationeret person, der er ansat eller udøver selvstændig virksomhed.«</p> <p>⁽¹⁾ EFT L 18 af 21.1.1997 s. 1.</p>

Begrundelse

Den foreslåede reduktion af den tidsmæssige grænse for, hvornår værtslandets lovgivning skal gælde fuldt ud for en udstationeret arbejdstager er i tråd med Regionsudvalgets holdning til direktivet om udstationering af arbejdstagere (CdR 2881/2016).

Anbefalet ændring 5

Forslag til forordning

Artikel 1, nr. 16

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Artikel 34 udgår.	<p style="text-align: center;">Artikel 34</p> <p>Dobbelttydelser ved plejebenhov af ubegrænset varighed</p> <p>1. <u>Såfremt en person, der modtager kontantydelse ved plejebenhov af ubegrænset varighed, der skal behandles som ydelser ved sygdom og derfor bliver givet af den medlemsstat, der ifølge artikel 21 eller 29 er kompetent til at udrede kontantydelse, samtidig i henhold til dette kapitel også over for bopæls- eller opholdsstedets institution i en anden medlemsstat fremsætter krav om naturalydelse, der er fastsat til samme formål, og hvis omkostninger en institution i førstnævnte medlemsstat ifølge artikel 35 ligeledes skal godtgøre, kan den generelle bestemmelse i artikel 10 om at forhindre dobbelttydelser kun anvendes med følgende begrænsninger: såfremt den pågældende person gør krav på og modtager de relevante naturalydelser, nedsættes kontantydelsen med det beløb for naturalydelsen, der kræves eller kan kræves hos den institution i den første medlemsstat, der er kompetent med hensyn til at godtgøre omkostningerne.</u></p> <p>2. <u>Den administrative kommission udarbejder en detaljeret fortegnelse over de ydelser ved plejebenhov af ubegrænset varighed, som opfylder kriterierne i artikel 1, litra vb), i denne forordning, og angiver, hvilke ydelser der er naturalydelser, og hvilke der er kontantydelse.</u></p> <p>3. <u>To eller flere medlemsstater eller disse staters kompetente myndigheder kan aftale andre eller supplerende ordninger, der dog ikke må være mindre gunstige for de pågældende personer end principperne i stk. 1.</u></p>

Begrundelse

Hvis der ikke indføres et kapitel 1a (anbefalet ændring 5), skal artikel 34, stk. 2, omformuleres for at præcisere, hvordan den fortegnelse, der skal udarbejdes af den administrative kommission, skal opstilles. Begrundelsen for indholdet: Jf. begrundelsen til den anbefalede ændring 1 (betragtning 6).

Oplysninger fra sekretariatet: Den oprindelige tekst i forordning (EF) nr. 883/2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger lyder i artikel 34, stk. 2: »2. Den Administrative Kommission udarbejder en fortegnelse over de kontant- og naturalydelser, der er omhandlet i stk. 1.«

Anbefalet ændring 6

Forslag til forordning

Artikel 1, nr. 17

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>Efter artikel 35 indsættes følgende kapitel:</p> <p>»KAPITEL 1a</p> <p>Ydelser ved plejebenhov af ubegrænset varighed</p>	

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>Artikel 35a</p> <p>Almindelige bestemmelser</p> <p>1. Medmindre andet er fastsat i de særlige bestemmelser i nærværende kapitel finder artikel 17-32 tilsvarende anvendelse på ydelser ved plejebenhov af ubegrænset varighed.</p> <p>2. Den administrative kommission udarbejder en detaljeret fortegnelse over de ydelser ved plejebenhov af ubegrænset varighed, som opfylder kriterierne i artikel 1, litra vb), i denne forordning, og angiver, hvilke ydelser der er naturalydelser, og hvilke der er kontantydelse.</p> <p>3. Uanset stk. 1 kan medlemsstaterne bevilge ydelser ved plejebenhov af ubegrænset varighed i overensstemmelse med andre kapitler i afsnit III, hvis ydelsen og de særlige betingelser, som denne ydelse er underlagt, er anført i bilag XII, og forudsat at resultatet af en sådan koordinering er mindst lige så gunstigt for modtagerne, som hvis ydelsen var blevet koordineret under nærværende kapitel.</p> <p>Artikel 35b</p> <p>Dobbeltydelse ved plejebenhov af ubegrænset varighed</p> <p>1. Får modtageren af kontantydelse ved plejebenhov af ubegrænset varighed, der er tilkendt i henhold til lovgivningen i den kompetente medlemsstat, samtidig og i henhold til nærværende kapitel naturalydelser ved plejebenhov af ubegrænset varighed fra bopæls- eller opholdsstedets institution i en anden medlemsstat, og en institution i førstnævnte medlemsstat også skal refundere omkostningen ved disse naturalydelser i henhold til artikel 35c, anvendes den generelle bestemmelse i artikel 10 om at forhindre dobbeltydelse kun med følgende begrænsninger: Kontantydelsen nedsættes med det refusionsberettigede beløb for naturalydelser, der kan indkræves hos institutionen i den første medlemsstat i henhold til artikel 35c.</p> <p>2. To eller flere medlemsstater eller disse staters kompetente myndigheder kan aftale andre eller supplerende ordninger, der dog ikke må være mindre gunstige for de pågældende personer end principperne i stk. 1.</p> <p>Artikel 35c</p> <p>Refusion mellem institutionerne</p> <p>1. Artikel 35 finder tilsvarende anvendelse på ydelser ved plejebenhov af ubegrænset varighed.</p> <p>2. Foreskriver lovgivningen i en medlemsstat, hvor den kompetente institution i henhold til dette kapitel er beliggende, ikke ydelser ved plejebenhov af ubegrænset varighed, anses den institution, som er eller vil være kompetent i den pågældende medlemsstat i henhold til kapitel 1 med hensyn til refusion af naturalydelser ved sygdom, der er tilkendt i en anden medlemsstat, også for at være den kompetente i henhold til kapitel 1a.«</p>	

Begrundelse

Jf. begrundelsen til den anbefalede ændring 1 (betragtning 6).

Anbefalet ændring 7

Forslag til forordning

Artikel 1, nr. 22

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>2. Uanset stk. 1 stiller en fuldtidsledig, der under sin seneste beskæftigelse eller selvstændige virksomhed var bosat i en anden medlemsstat end den kompetente medlemsstat, og som ikke havde tilbagelagt en periode på mindst 12 måneders arbejdsløshedsforsikring udelukkende i henhold til lovgivningen i den kompetente medlemsstat, sig til rådighed for arbejdsformidlingen i bopælsmedlemsstaten. En sådan person modtager ydelser i overensstemmelse med lovgivningen i bopælsmedlemsstaten, som om denne havde tilbagelagt alle forsikringsperioder i henhold til lovgivningen i den medlemsstat. Disse ydelser udbetales af institutionen i bopælsmedlemsstaten. Alternativt kan en fuldtidsledig, der er omhandlet i dette stykke, og som ville have ret til en ydelse ved arbejdsløshed udelukkende i henhold til den nationale lovgivning i den kompetente medlemsstat, hvis den pågældende var bosat der, i stedet vælge at stå til rådighed for arbejdsformidlingen i den pågældende medlemsstat og modtage ydelser i henhold til lovgivningen i denne medlemsstat, som om den pågældende var bosat der.</p>	<p>2. Uanset stk. 1 stiller en fuldtidsledig, der under sin seneste beskæftigelse eller selvstændige virksomhed var bosat i en anden medlemsstat end den kompetente medlemsstat, og som ikke havde tilbagelagt en periode på mindst 12 måneders arbejdsløshedsforsikring udelukkende i henhold til lovgivningen i den kompetente medlemsstat, sig til rådighed for arbejdsformidlingen i bopælsmedlemsstaten. En sådan person modtager ydelser i overensstemmelse med lovgivningen i bopælsmedlemsstaten, som om denne havde tilbagelagt alle forsikringsperioder i henhold til lovgivningen i den medlemsstat. Disse ydelser udbetales af institutionen i bopælsmedlemsstaten.</p>

Begrundelse

Undtagelsen har ingen konsekvenser, såfremt den begrænsede — under tolv måneder — beskæftigelsesperiode ikke resulterer i støtteberettigelse. Den ville i så tilfælde være overflødig. Ville denne periode berettige til støtte, navnlig i forbindelse med de støtteberettigede beskæftigelsesperioder fra andre medlemsstater ifølge artikel 6, ville det skulle begrundes, hvorfor bopælsmedlemsstaten skal levere disse ydelser, selvom det er andre medlemsstater, der har modtaget bidragene. Dette stemmer heller ikke overens med de regler, der foreslås i artikel 64, hvor eksport af ydelser garanteres i sådanne tilfælde.

Ændringsforslag 8

Forslag til forordning

Artikel 2, nr. 11, første afsnit

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>Efter artikel 19, stk. 2, indsættes følgende stykker:</p> <p>»3. Når en institution anmodes om den ovennævnte attestering, foretager den en omhyggelig vurdering af de relevante forhold og sikrer, at de oplysninger, på grundlag af hvilke den attesterer, er korrekte.«</p>	<p>Efter artikel 19, stk. 2, indsættes følgende stykker:</p> <p>»3. Når en institution anmodes om den ovennævnte attestering, foretager den en omhyggelig vurdering af de relevante forhold.«</p>

Begrundelse

Den udstedende institution kan ikke garantere, at disse oplysninger er korrekte. Den er afhængig af, at arbejdsgiveren indgiver korrekte oplysninger. De udstedende myndigheder kan navnlig ikke holdes ansvarlige for forkerte oplysninger, hvis de selv er blevet misinformeret.

II. POLITISKE ANBEFALINGER

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG (RU)

Generelle bemærkninger

1. Det Europæiske Regionsudvalg går ind for en fri og fair arbejdskraftmobilitet og bifalder derfor revisionen af bestemmelserne til koordinering af de sociale sikringsordninger på baggrund af borgernes stigende mobilitet inden for EU;
2. påpeger, at de negative integrationseffekter af arbejdstagernes frie bevægelighed skal suppleres med positive integrationseffekter for det indre marked gennem koordinering af de sociale sikringsordninger i tråd med EU's charter om grundlæggende rettigheder og Domstolens retspraksis;
3. anser i overvejende grad Kommissionens forslag om ændring af forordning (EF) nr. 883/2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger og af forordning (EF) nr. 987/2009 om de nærmere regler til gennemførelse af forordning (EF) nr. 883/2004 for at være nyttige og fremtidsorienterede og bifalder dem derfor;
4. minder Kommissionen om initiativet til bedre lovgivning og henviser til, at de komplekse regler i forordning (EF) nr. 883/2004 og (EF) nr. 987/2009 til afklaring af retsgrundlaget fortsat skal være forståelige for såvel myndigheder som borgere;
5. understreger betydningen af regionale rådgivningsnetværk til støtte for mobile EU-borgere. Disse er en ubetinget nødvendighed med henblik på at forebygge udnyttelse af mobile arbejdstagere og organiseret svig. Regionsudvalget opfordrer til at styrke disse netværk;
6. understreger, at Kommissionens forslag er nødvendige for at sikre arbejdstagernes fri bevægelighed. På baggrund af de entydige retsregler i artikel 48 i TEUF kan der derfor ikke stilles spørgsmål vedrørende nærhedsprincippet i forbindelse med Kommissionens forslag. Faktisk kan målene for de foreslåede foranstaltninger ikke opfyldes i tilstrækkelig grad af medlemsstaterne, men nås som følge af foranstaltningernes omfang og/eller virkninger bedre på EU-niveau, da de foreslåede foranstaltninger omfatter tværnationale aspekter, som medlemsstaterne og/eller de regionale og lokale myndigheder ikke kan regulere effektivt alene;
7. fremhæver sin stærke interesse i at videreføre den tekniske dialog med Kommissionen om dette spørgsmål og understreger i den forbindelse betydningen af den konsekvensanalyse (»impact assessment report«), som Kommissionen vil fremlægge på grundlag af samarbejdsaftalen med Regionsudvalget, når det bliver aktuelt.

Udstationering af arbejdstagere

8. Det Europæiske Regionsudvalg noterer fremskridt i tilknytning til regulering af udstationering og forbedring af udstationeringsattesten. Udvalget bifalder, at Kommissionen med tilføjelse af artikel 76a bliver bemyndiget til at vedtage gennemførelsesretsakter ifølge artikel 291 i TEUF, hvormed en standardprocedure for udstedelse af, indsigelse mod eller tilbagetrækning af personbårne A1-attester (såkaldte A1-attester) fastlægges, så misbrug af dokumentet vanskeliggøres. Den tilstræbte procedure kan især medvirke til at undgå langvarige retssager og traktatbrudsspørgsmål og dermed bidrage til retsfreden i EU;
9. minder om, at det foreliggende forslag til forordning vedrørende ændring af forordning (EF) nr. 883/2004 med de ændrede vilkår for udstedelse af de såkaldte A1-attester er et vigtigt skridt til en bedre beskyttelse mod socialt misbrug for udstationerede medarbejdere inden for rammerne af den parallelle revision af direktiv nr. 96/71/EF vedrørende udstationering. På baggrund af betydningen af dette aspekt er alle skridt hen mod en bindende, klar og direkte tilgængelig tilrettelæggelse af den fremtidige tildeling af A1-attester af særlig stor betydning og bør derfor vies særlig opmærksomhed;
10. henviser i forbindelse med udstationering af arbejdstagere til, at den sociale sikkerhed i væsentligt omfang afhænger af en præcisering af regler og definitioner. Dermed kan en entydig definition af begreber som »selvstændig« og »filial« bidrage effektivt til at afhjælpe problemer med proformaselvstændige eller skuffeselskaber;

11. gentager i den henseende udvalgets synspunkt om, at den tidsmæssige grænse for, hvornår værtslandets lovgivning skal anvendes fuldt ud på ansættelsesforholdet i en udstationeringssituation bør være på 12 måneder ⁽¹⁾;

12. beklager forsinkelsen i forbindelse med indførelsen af den elektroniske udveksling af oplysninger om social sikring (EESSI). Udvalget anser en paneuropæisk elektronisk dataudveksling for at være uomgængelig.

Ydelser ved sygdom og pleje

13. Det Europæiske Regionsudvalg konstaterer, at koordineringen af plejeydelser udvider anvendelsesområdet for den koordinerende lovgivning, hvilket er nødvendigt for at opfylde målsætningerne med den foreslåede foranstaltning. Det må dog forventes, at kumulationsforbuddet vedrørende syge- og plejeydelser vil blive svært at overholde;

14. bemærker, at beskyttelsen af en sygdomsramt person på en medlemsstats område også skal sikres, når vedkommende ikke har opholdsret i denne medlemsstat. Udvalget gør imidlertid opmærksom på, at anerkendelsen af et udenlandsk begrundet krav på sygesikring i henhold til den gældende EU-lovgivning ofte er vanskelig at opnå, og at personer i usikre ansættelsesforhold ofte med urette nægtes adgang til sygeforsikring i nogle medlemsstater;

15. glæder sig derfor i princippet over, at retten til sygeforsikring for ikke-erhvervsaktive og ringere stillede EU-borgere nu kun er begrundet i, at de reelt har bopæl i en medlemsstat og ikke i en lovlig opholdsret. I den forbindelse bør det slås fast, at værtsmedlemsstaten har ret til at få godtgjort udgifterne af den kompetente medlemsstat.

Arbejdsløshedsydelser

16. Det Europæiske Regionsudvalg vurderer, at de nye regler for koordineringen af ydelser ved arbejdsløshed er hensigtsmæssige. Selvom den i artikel 65, stk. 2, i forordning (EF) nr. 883/2004 fastsatte undtagelse for kortvarige ansættelsesforhold af under tolv måneders varighed måske strengt taget ikke er nødvendig, præciserer den teksten;

17. bifalder den planlagte forlængelse af retten til at eksportere ydelser i tilfælde af arbejdsløshed fra tre til seks måneder. Udvalget gør imidlertid opmærksom på, at det bør kombineres med aktive arbejdsmarkedspolitikker, som er en væsentlig bestanddel af de såkaldte »aktiveringsstrategier«, der tager sigte på samspillet mellem arbejdsløshedsforsikring og bistandssystemer, aktive arbejdsmarkedspolitikker og betinget tildeling af ydelser. Regionsudvalget finder det nødvendigt at afklare, hvordan medlemsstaterne kan udvide »eksportperioden« ud over den gældende europæiske lovgivning. Udvalget har betænkeligheder med hensyn til den særlige ordning for beskæftigelsesperioder på under 12 måneder.

Familieydelser

18. Det Europæiske Regionsudvalg understreger, at alle EU-borgere har krav på familieydelser i det land, hvor de er registreret, ansat eller skattepligtige, selvom der kan være betydelige forskelle mellem medlemsstaterne med hensyn til krav på familieydelser.

Særlige ikke-bidragspligtige kontantydelser

19. Det Europæiske Regionsudvalg anerkender de kompetenceområder, der følger af Domstolens retspraksis vedrørende medlemsstaternes beføjelser i forbindelse med udformningen af social bistand til ikke-erhvervsaktive personer og bifalder henvisningen til, at disse ordninger skal overholde de europæiske grundlæggende rettigheder og menneskerettigheder som et vigtigt og nyt aspekt. At denne kategori af personer fremover ikke vil være udelukket fra en sygeforsikring i bopælsmedlemsstaten bør hilses velkommen, og det konstateres, at de kan få mulighed for at bidrage på passende vis til en sygeforsikring i deres sædvanlige bopælsmedlemsstat. Dette rejser imidlertid spørgsmålet om, hvordan en begrænsning eller sågar en udelukkelse fra sociale ydelser, så kan begrundes. Samtidig er en forudsætning for at udvide dette princip til personer, der i realiteten bor i en anden medlemsstat end deres egen, dog at anvendelsen reguleres, således at der er garanti for ligebehandling og lige fordeling af byrden mellem medlemsstaterne imellem.

Grænsearbejdere

20. Det Europæiske Regionsudvalg beklager manglen på pålidelige data og oplysninger om antallet af grænsearbejdere ifølge de retlige definitioner i forordning (EF) nr. 883/2004;

⁽¹⁾ Udtalelse om Revision af direktivet om udstationering af arbejdstagere (CdR 2881/2016).

21. gør opmærksom på, at grænseregionerne råder over et betydeligt erfaringsgrundlag med hensyn til mobile arbejdstagere. Regionsudvalget opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at gøre brug af disse erfaringer. I denne forbindelse opfordres Kommissionen til at styrke de støttetjenester for arbejdskraftens mobilitet, som EURES tilbyder — også via eksisterende grænseoverskridende EURES-partnerskaber — tilskynde til oprettelse af nye partnerskaber og sætte disse tjenester i stand til at indsamle pålidelige oplysninger om antallet af grænsearbejdere og deres arbejdsgivere og om deres profil.

Bruxelles, den 12. juli 2017.

Markku MARKKULA

*Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg*

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Regional nomenklatur og territoriale typologier

(2017/C 342/11)

Ordfører: Mieczysław STRUK (PL/EPP), formand for Pomorskie-provinsen

Basisdokument: Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 1059/2003 for så vidt angår de territoriale typologier (Tercet)

COM(2016) 788 final

I. ANBEFALEDE ÆNDRINGER

Anbefalet ændring 1

COM(2016) 788 final

Artikel 1

Nr. 1) ændres

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>Artikel 1</p> <p>I forordning (EF) nr. 1059/2003 foretages følgende ændringer:</p> <p>1) Artikel 1 affattes således:</p> <p>»Artikel 1</p> <p>Genstand</p> <p>1. Ved denne forordning indføres en fælles statistisk nomenklatur for statistiske regionale enheder (NUTS) med henblik på at muliggøre indsamling, udarbejdelse og formidling af harmoniserede statistikker på forskellige territoriale niveauer i EU.</p> <p>2. NUTS-nomenklaturen er fastlagt i bilag I.</p> <p>3. Lokale administrative enheder som omhandlet i artikel 4 supplerer NUTS-nomenklaturen.</p> <p>4. Statistiske kvadratnet som omhandlet i artikel 4a supplerer NUTS-nomenklaturen. Den anvendes til at afgrænse befolkningsbaserede territoriale typologier.</p> <p>5. Territoriale typologier på EU-plan som omhandlet i artikel 4b supplerer NUTS-nomenklaturen, idet der ved disse tildeles typer til de territoriale enheder.«</p>	<p>Artikel 1</p> <p>I forordning (EF) nr. 1059/2003 foretages følgende ændringer:</p> <p>1) Artikel 1 affattes således:</p> <p>»Artikel 1</p> <p>Genstand</p> <p>1. Ved denne forordning indføres en fælles statistisk nomenklatur for statistiske regionale enheder (NUTS) med henblik på at muliggøre indsamling, udarbejdelse og formidling af harmoniserede statistikker på forskellige territoriale niveauer i EU.</p> <p>2. NUTS-nomenklaturen er fastlagt i bilag I.</p> <p>3. Lokale administrative enheder som omhandlet i artikel 4 supplerer NUTS-nomenklaturen.</p> <p>4. Statistiske kvadratnet som omhandlet i artikel 4a supplerer NUTS-nomenklaturen. Den anvendes til at afgrænse territoriale typologier baseret på befolkningsfordeling og -tæthed.</p> <p>5. Territoriale typologier på EU-plan som omhandlet i artikel 4b supplerer NUTS-nomenklaturen, idet der ved disse tildeles typer til de territoriale enheder.«</p>

Begrundelse

Mere præcis formulering.

Anbefalet ændring 2

COM(2016) 788 final

Artikel 1

Nr. 5) ændres

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
5) Følgende artikel 4a og 4b indsættes:	5) Følgende artikel 4a og 4b indsættes:
»(...)	»(...)
Artikel 4b	Artikel 4b
Territoriale typologier på EU-plan	Territoriale typologier på EU-plan
(...)	(...)
3. Følgende typologier fastlægges på LAU-niveau:	3. Følgende typologier fastlægges på LAU-niveau:
a) urbaniseringsgrad (DEGURBA):	a) urbaniseringsgrad (DEGURBA):
— »urbane områder«	— »urbane områder«
— » større byer « eller »tætbefolkede områder«	— »tætbefolkede områder«
— » mellemstore og mindre byer og forstæder « eller »middeltæt befolkede områder«	— »middeltæt befolkede områder«
— » rurale områder « eller »tyndtbefolkede områder«	— »tyndtbefolkede områder«
b) funktionelle urbane områder:	b) funktionelle urbane områder:
— »større byer« samt deres »pendlingszoner«	— »større byer« samt deres »pendlingszoner«
c) kystnære områder:	c) kystnære områder:
— »kystnære områder«	— »kystnære områder«
— »ikke-kystnære områder«.	— »ikke-kystnære områder«.
Hvis der er mere end ét administrativt LAU-niveau i en medlemsstat, hører Kommissionen (Eurostat) den pågældende medlemsstat med henblik på at fastsætte det administrative LAU-niveau, der skal anvendes med henblik på tildelingen af typologier.	Hvis der er mere end ét administrativt LAU-niveau i en medlemsstat, hører Kommissionen (Eurostat) den pågældende medlemsstat med henblik på at fastsætte det administrative LAU-niveau, der skal anvendes med henblik på tildelingen af typologier.
4. Følgende typologier og benævnelser fastlægges på NUTS 3-niveau:	4. Følgende typologier og benævnelser fastlægges på NUTS 3-niveau:

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>a) urban-rural typologi:</p> <ul style="list-style-type: none"> — »overvejende urbane regioner« — »mellemregioner« — »overvejende rurale regioner« <p>b) storbytypologi:</p> <ul style="list-style-type: none"> — »storbyregioner« — »ikke-storbyregioner« <p>c) typologi for kystnære regioner:</p> <ul style="list-style-type: none"> — »kystnære regioner« — »ikke-kystnære regioner«. 	<p>a) urban-rural typologi:</p> <ul style="list-style-type: none"> — »overvejende urbane regioner« — »mellemregioner« — »overvejende rurale regioner« <p>b) storbytypologi:</p> <ul style="list-style-type: none"> — »storbyregioner« — »ikke-storbyregioner« <p>c) typologi for kystnære regioner:</p> <ul style="list-style-type: none"> — »kystnære regioner« — »ikke-kystnære regioner« <p>d) typologi for øer:</p> <ul style="list-style-type: none"> — »øregioner« — »ikke-øregioner« <p>e) typologi for bjergområder:</p> <ul style="list-style-type: none"> — »bjergregioner« — »ikke-bjergregioner« <p>f) typologi for grænseområder:</p> <ul style="list-style-type: none"> — »grænseregioner« — »ikke-grænseregioner« <p>g) befolkningstypologi:</p> <ul style="list-style-type: none"> — »tyndt befolkede regioner« — »ikke-tyndt befolkede regioner« — »regioner med en aldrende befolkning« — »regioner med en ikke-aldrende befolkning« — »regioner med affolkning« — »regioner uden affolkning« <p>h) perifer typologi</p> <ul style="list-style-type: none"> — »perifere regioner« — »ikke-perifere regioner«

Begrundelse

Regioner, hvor særlige (geografiske, økonomiske, sociale og demografiske) forhold gør sig gældende, vil kunne anvende relevante indikatorer for at støtte gennemførelsen af offentlige politikker, som tager fat på de problemer, regionerne står over for.

Anbefalet ændring 3

COM(2016) 788 final

Artikel 1

Nr. 5) ændres

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
5) Følgende artikel 4a og 4b indsættes: (...) Artikel 4b Territoriale typologier på EU-plan (...)	5) Følgende artikel 4a og 4b indsættes: »(...)» Artikel 4b Territoriale typologier på EU-plan (...)
5. Kommissionen fastsætter ved hjælp af gennemførelsesretsakter ensartede betingelser for den harmoniserede anvendelse af typologierne i medlemsstaterne og på EU-plan. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 7.	5. Kommissionen fastsætter i samråd med medlemsstaterne og regionerne ensartede betingelser for den harmoniserede anvendelse af typologierne i medlemsstaterne og på EU-plan. 6. De typologier, der omtales ovenfor i stk. 3 og 4, kan suppleres med nye, hvis medlemsstater eller Regionsudvalget peger på et begrundet behov herfor, og dette bekræftes af Kommissionen.

Begrundelse

Regioner, hvor særlige (geografiske, økonomiske, sociale og demografiske) forhold gør sig gældende, vil kunne anvende relevante indikatorer for at støtte gennemførelsen af offentlige politikker, som tager fat på de problemer, regionerne står over for.

II. POLITISKE ANBEFALINGER

DET EUROPÆISKE REGIONSDVALG (RU)

1. Det Europæiske Regionsudvalg understreger, at europæiske regionalstatistikker er et vigtigt instrument i en målrettet politikplanlægning og et nyttigt værktøj for at fremme forståelsen af og kvantificere virkningen af politiske beslutninger i specifikke regioner. Disse statistikker anvendes til mange forskellige formål af en række offentlige og private brugere, herunder regionale og lokale myndigheder, og udgør et objektivt grundlag til støtte for beslutningsprocessen inden for mange offentlige indsatsområder, f.eks. SMV-støtte, innovationspolitik, uddannelse, arbejdsmarkedet, transport, turisme og maritime erhverv;

2. bekræfter, at territoriale typologier med udgangspunkt i europæiske statistikker spiller en vigtig regionalpolitisk rolle, da de kan bidrage til at sikre en evidensbaseret politisk indsats og mere integrerede territoriale tilgange, som afspejler EU-regionernes diversitet;

3. noterer sig Kommissionens forslag om ændring af forordning (EF) nr. 1059/2003 for så vidt angår de territoriale typologier (Tercet). Kodificering af disse typologier i en enkelt retsakt kunne gøre det muligt at aggregere data for forskellige regionstyper og sikre en harmoniseret og gennemsigtig anvendelse af eksisterende metodologier både på EU-plan og medlemsstatsplan. Dette må imidlertid ikke føre til, at den nye Tercet-klassificering omsættes til støttekriterier for EU-politikker, herunder samhørighedspolitikken;

4. konkluderer, at lovgivningsforslaget om ændring af forordning (EF) nr. 1059/2003 overholder nærhedsprincippet, da målet om at etablere og koordinere harmoniserede statistiske nomenklaturer til statistiske formål på EU-plan og holde dem ajourført ikke i tilstrækkelig grad kan opfyldes af medlemsstaterne alene. Imidlertid vil nærhedsprincippet kun være sikret, hvis de territoriale typologier samordnes i tæt samråd med medlemsstaterne og regionerne. Endvidere er forslaget som udgangspunkt ikke mere vidtgående, end hvad der er nødvendigt for at nå målene, og kan derfor betragtes som værende i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet;

5. understreger behovet for en tættere dialog mellem de nationale statistiske kontorer og de regionale og lokale myndigheder for at sikre, at man i udarbejdelsen af den nye Tercet-klassificering tager behørigt hensyn til de særlige socioøkonomiske, fysiske og administrative forhold, der gør sig gældende i de forskellige regioner;
6. understreger betydningen af at tage hensyn til de særlige geografiske, økonomiske, sociale og demografiske forhold, som gør sig gældende i nogle regioner, og som i tilstrækkelig grad bør være dækket inden for rammerne af europæiske regionale statistikker med henblik på at styrke den økonomiske, sociale og territoriale samhørighed som foreskrevet i EUF-traktatens artikel 174;
7. henviser i den henseende til:
  - a) Artikel 174 i TEUF, som foreskriver, at der blandt de berørte områder skal lægges særlig vægt på landdistrikter, områder i en industriel overgangsproces og områder, der lider af alvorlige naturbetingede eller demografiske ulemper af permanent art, bl.a. de nordligste meget tyndt befolkede områder samt ømråder, grænseoverskridende områder og bjergområder;
  - b) *Grønbogen om territorial samhørighed* (COM(2008) 616 final) og det ledsagende arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene (SEK(2008) 2550), der nævner territoriale typologier såsom grænseregioner, bjergregioner, øregioner og tyndt befolkede regioner. Disse typologier har allerede været anvendt i forbindelse med *Femte rapport om økonomisk, social og territorial samhørighed* (offentliggjort i november 2010);
  - c) RU's udtalelse om ovennævnte grøn bog (COTER-IV-020), som opfordrer Kommissionen til at udvide sin forskning og udvikle relevante indikatorer for de særlige socioøkonomiske problemer, der gør sig gældende i specifikke regionstyper som f.eks. bjergregioner, øer, tyndt befolkede områder og grænseområder, og til at sikre en væsentlig forbedring af de statistiske data og kortlægningen heraf med henblik på at afspejle de faktiske forhold;
  - d) RU's udtalelse om *Sjette rapport om økonomisk, social og territorial samhørighed* (COTER-V-052), som opfordrer til større hensyntagen til EUF-traktatens artikel 174;
  - e) RU's udtalelse om *Indikatorer for territorial udvikling — BNP og mere* (COTER-VI-009), som peger på de manglende kvantitative oplysninger om de forskellige regioner med særlige (geografiske, miljømæssige, økonomiske og sociale) kendetegn, som påvirker deres udvikling, og foreslår, at Kommissionen (Eurostat) anvender de territoriale kategorier, som optræder i traktaten, for at bidrage til en effektiv gennemførelse af EU-politikker med en territorial dimension;
  - f) RU's forslag til udtalelse om *Iværksætterkultur på øer: bidrag til den territoriale samhørighed* (COTER-VI/022), som anbefaler, at øer tilføjes som en yderligere kategori i forslaget til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af Tercet-forordningen;
8. beklager, at Kommissionens forslag kun omfatter et begrænset antal territoriale typologier og ikke tager hensyn til andre typologier, som er knyttet til territorier med særlige geografiske, økonomiske, sociale og demografiske karakteristika, og som allerede er udviklet og anvendt, nemlig typologierne for øregioner, bjergregioner, grænseregioner, tyndt befolkede regioner og regioner i den yderste periferi. Indførelse af territoriale typologier, som tilvejebringer statistisk dokumentation for diversiteten og kompleksiteten af disse regioner, er meget vigtig for at afspejle disse områder bedre. RU anbefaler derfor, at ovennævnte territoriale typologier medtages i den ændrede Tercet-forordning, og at medlemsstater og regioner inddrages i arbejdet.

Bruxelles, den 13. juli 2017.

Markku MARKKULA

Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Vedvarende energi og det indre marked for elektricitet

(2017/C 342/12)

Ordfører:	Daiva MATONIENĖ (LT/ECR), medlem af byrådet i Šiauliai
Basisdokumenter:	Forslag til direktiv om fremme af anvendelsen af vedvarende energikilder (omarbejdning)
	COM(2016) 767 final
	Forslag til forordning om det indre marked for elektricitet (omarbejdning)
	COM(2016) 861 final
	Forslag til direktiv om fælles regler for det indre marked for elektricitet (omarbejdning)
	COM(2016) 864 final
	Forslag til forordning om oprettelse af Den Europæiske Unions Agentur for Samarbejde mellem Energireguleringsmyndigheder (omarbejdning)
	COM(2016) 863 final
	Forslag til forordning om risikoberedskab i elsektoren
	COM(2016) 862 final

I. ANBEFALEDE ÆNDRINGER

Anbefalet ændring 1

Betragtning 7

Forslag til direktiv om fremme af anvendelsen af vedvarende energikilder (omarbejdning) — COM(2016) 767 final — 2016/0382 (COD)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Der bør derfor fastsættes et bindende EU-mål om, at vedvarende energi skal udgøre mindst 27 %. Medlemsstaterne bør fastlægge deres bidrag til opfyldelsen af dette mål som led i deres integrerede nationale energi- og klimaplaner i forbindelse med den forvaltningsproces, der er fastlagt i forordning [forvaltning].	Der bør derfor fastsættes et bindende EU-mål om, at vedvarende energi skal udgøre mindst 27 %. Medlemsstaterne bør fastlægge deres bidrag til opfyldelsen af dette mål som led i deres integrerede nationale energi- og klimaplaner i forbindelse med den forvaltningsproces, der er fastlagt i forordning [forvaltning]. <i>For at sikre sammenhæng med Parisaftalen vil det være nødvendigt, at medlemsstaterne fastlægger egne bindende mål, der foreskriver en højere andel af energi fra vedvarende energikilder.</i>

Begrundelse

Medlemsstaterne bør have mulighed for at fastlægge mere ambitiøse nationale bindende mål for deres andel af energi fra vedvarende energikilder. Under denne proces vil de kunne sigte mod at opnå en højere andel af vedvarende energi end EU's bindende mål på 27 %. Det bør imidlertid være en afgørelse, der træffes af medlemsstaten selv på grundlag af en vurdering

af landets muligheder, forudsætninger og rammebetingelser. Der bør ikke fastsættes højere bindende mål på EU-niveau.

Anbefalet ændring 2

Betragtning 13

Forslag til direktiv om fremme af anvendelsen af vedvarende energikilder (omarbejdning) — COM(2016) 767 final — 2016/0382 (COD)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>Kommissionen bør lette udvekslingen af bedste praksis mellem de kompetente nationale eller regionale myndigheder eller organer, f.eks. via regelmæssige møder, for at finde en fælles tilgang til ud fra gennemsigtige kriterier og pålidelige markedsprissignaler at fremme udbredelsen af omkostningseffektive projekter for vedvarende energi, fremme investeringer i nye, fleksible og rene teknologier og fastlægge en passende strategi til at forvalte udfasningen af teknologier, som ikke bidrager til at reducere emissionsniveauet eller ikke frembyder tilstrækkelig fleksibilitet.</p>	<p>Kommissionen bør lette udvekslingen af bedste praksis mellem de kompetente nationale eller regionale og lokale myndigheder eller organer, f.eks. via regelmæssige møder, for at finde en fælles tilgang til ud fra gennemsigtige kriterier og pålidelige markedsprissignaler at fremme udbredelsen af omkostningseffektive projekter for vedvarende energi, fremme investeringer i nye, fleksible og rene teknologier og fastlægge en passende strategi til at forvalte udfasningen af teknologier, som ikke bidrager til at reducere emissionsniveauet eller ikke frembyder tilstrækkelig fleksibilitet.</p>

Begrundelse

I Kommissionens tekst bør der også henvises til de lokale myndigheder. Dette er meget vigtigt, idet de kommunale myndigheder i energisektoren på direkte vis bidrager til udviklingen af vedvarende energi i deres område og til gennemførelsen af de nationale energimålsætninger.

Anbefalet ændring 3

Betragtning 15

Forslag til direktiv om fremme af anvendelsen af vedvarende energikilder (omarbejdning) — COM(2016) 767 final — 2016/0382 (COD)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>Støtteordninger for elektricitet fra vedvarende kilder har vist sig at være en effektiv metode til at fremme udbredelsen af vedvarende elektricitet. Hvis og når medlemsstaterne beslutter at gennemføre støtteordninger, bør en sådan støtte gives i en form, der forvrider konkurrencen for velfungerende elmarkeder mindst muligt. Til dette formål tildeler et stigende antal medlemsstater støtte på en måde, hvor støtten tildeles som et tillæg til markedsindtægter.</p>	<p>Støtteordninger for elektricitet fra vedvarende kilder har vist sig at være en effektiv metode til at fremme udbredelsen af vedvarende elektricitet. Hvis og når medlemsstaterne beslutter at gennemføre støtteordninger, bør en sådan støtte gives i en form, der forvrider konkurrencen for velfungerende elmarkeder mindst muligt. Til dette formål tildeler et stigende antal medlemsstater støtte på en måde, hvor støtten tildeles som et tillæg til markedsindtægter, og derfor er det nødvendigt at give producenterne af vedvarende energi incitamentet til at reagere på markeds-signaler.</p>

Begrundelse

I EU's direktiv om fremme af anvendelsen af vedvarende energikilder slås det fast, at støtteordningerne for vedvarende energikilder ikke må skabe markedsforvridninger, og derfor er det nødvendigt at give producenterne af vedvarende energi incitamentter til at reagere på markedssignaler.

Anbefalet ændring 4

Betragtning 33

Forslag til direktiv om fremme af anvendelsen af vedvarende energikilder (omarbejdning) — COM(2016) 767 final — 2016/0382 (COD)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
På nationalt og regionalt plan har regler og forpligtelser om minimumskrav til anvendelsen af energi fra vedvarende kilder i nyopførte og renoverede bygninger ført til en betydelig stigning i brugen af energi fra vedvarende energikilder. Disse foranstaltninger bør fremmes i en bredere EU- sammenhæng, samtidig med at mere energieffektive anvendelser af energi fra vedvarende kilder udbredes ved hjælp af byggeforskrifter og -reglementer.	På nationalt, regionalt og lokalt plan har regler og forpligtelser om minimumskrav til anvendelsen af energi fra vedvarende kilder i nyopførte og renoverede bygninger ført til en betydelig stigning i brugen af energi fra vedvarende energikilder. Disse foranstaltninger bør fremmes i en bredere EU- sammenhæng, samtidig med at mere energieffektive anvendelser af energi fra vedvarende kilder udbredes ved hjælp af byggeforskrifter og -reglementer.

Begrundelse

Det foreslås også at henvise til de lokale myndigheder. I forbindelse med udarbejdelsen af planer om styrkelse af den bæredygtige energi og anvendelse af vedvarende energi er det kommunerne, der fastlægger minimumskravene til anvendelsen af energi fra vedvarende kilder.

Anbefalet ændring 5

Betragtning 54

Forslag til direktiv om fremme af anvendelsen af vedvarende energikilder (omarbejdning) — COM(2016) 767 final — 2016/0382 (COD)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Lokal borgerinddragelse i projekter for vedvarende energi i form af VE-fællesskaber har udmøntet sig i en betydelig merværdi i form af lokal accept af vedvarende energi og adgang til yderligere privat kapital. Dette lokale engagement vil blive så meget desto vigtigere fremover i en situation, hvor den vedvarende energis kapacitet vokser.	Lokal borgerinddragelse i projekter for vedvarende energi i form af VE-fællesskaber har udmøntet sig i en betydelig merværdi i form af lokal accept af vedvarende energi og adgang til yderligere privat kapital. Dette lokale engagement vil blive så meget desto vigtigere fremover i en situation, hvor den vedvarende energis kapacitet vokser. Oprettelsen af sådanne fællesskaber bør støttes på nationalt, regionalt og lokalt plan.

Begrundelse

I Kommissionens forslag fremhæves det, at forbrugerne bør blive aktive aktører på det nye elmarked. Lokale energifællesskaber kan være en effektiv måde at forvalte energien på i lokalsamfund, hvorved den producerede elektricitet enten forbruges direkte eller anvendes til varme og -køling. Oprettelsen af sådanne fællesskaber bør derfor støttes på alle myndigheds- og forvaltningsniveauer.

Anbefalet ændring 6

Betragtning 55

Forslag til direktiv om fremme af anvendelsen af vedvarende energikilder (omarbejdning) — COM(2016) 767 final — 2016/0382 (COD)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
De særlige kendetegn ved VE-fællesskaber med hensyn til størrelse, ejerskabsstruktur og antal projekter kan gøre det vanskeligt for dem at konkurrere på lige fod med store aktører såsom konkurrenter med større projekter eller porteføljer. Disse ulemper kan afbødes med foranstaltninger, som f.eks. består i at lade VE-fællesskaber operere i energisystemet og lette deres integration på markedet.	De særlige kendetegn ved VE-fællesskaber med hensyn til størrelse, ejerskabsstruktur og antal projekter kan gøre det vanskeligt for dem at konkurrere på lige fod med store aktører såsom konkurrenter med større projekter eller porteføljer. Disse ulemper kan afbødes med foranstaltninger, som f.eks. består i at lade VE-fællesskaber operere i energisystemet og lette deres integration på markedet. Det foreslås, at medlemsstaterne i samarbejde med Kommissionen og deres lokale og regionale myndigheder udarbejder henstillinger, hvori de grundlæggende principper for oprettelsen og driften af disse fællesskaber fastlægges.

Begrundelse

Kommissionens forslag understreger, at borgerne bør tage ansvar for energiomstillingen, drage fordel af nye teknologier for at opnå besparelser og deltage aktivt på markedet. I den henseende kan lokale energifællesskaber være en effektiv måde at forvalte energien på i lokalsamfund. For at nå disse mål er det vigtigt at give befolkningen detaljerede oplysninger om, hvordan sådanne fællesskaber kan oprettes, hvordan de fungerer, hvilke muligheder de giver, og hvilke fordele der er forbundet hermed.

Anbefalet ændring 7

Artikel 3, stk. 1, 2 og 4

Forslag til direktiv om fremme af anvendelsen af vedvarende energikilder (omarbejdning) — COM(2016) 767 final — 2016/0382 (COD)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
1. Medlemsstaterne skal i fællesskab sikre, at andelen af energi fra vedvarende kilder senest i 2030 udgør mindst 27 % af Unionens udvidede endelige energiforbrug.	1. Medlemsstaterne skal i fællesskab sikre, at andelen af energi fra vedvarende kilder senest i 2030 udgør mindst 27 % af Unionens udvidede endelige energiforbrug. Medlemsstaterne kan efter en vurdering af de lokale vilkår og betingelser fastlægge egne bindende mål, som resulterer i en større andel.

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>2. Medlemsstaternes respektive bidrag til det overordnede mål for 2030 skal fastsættes og anmeldes til Kommissionen som led i deres integrerede nationale energi- og klimaplaner i overensstemmelse med artikel 3-5 og artikel 9-11 i forordning [forvaltning].</p> <p>(...)</p> <p>4. Kommissionen skal understøtte medlemsstaternes høje ambitionsniveau gennem en favorabel ramme, der omfatter forbedret udnyttelse af EU-midler, bl.a. finansielle instrumenter, særligt med henblik på at nedbringe kapitalkostningerne for projekter for vedvarende energi.</p>	<p>2. Det skal fastsættes og anmeldes til Kommissionen, hvordan medlemsstaterne vil opnå det overordnede mål for 2030 som led i deres integrerede nationale energi- og klimaplaner i overensstemmelse med artikel 3-5 og artikel 9-11 i forordning [forvaltning].</p> <p>(...)</p> <p>4. Kommissionen skal understøtte medlemsstaternes høje ambitionsniveau gennem en favorabel ramme, der omfatter forbedret udnyttelse af EU-midler, bl.a. finansielle instrumenter, særligt med henblik på at nedbringe de varierende økonomiske omkostninger for projekter for vedvarende energi, forbedre europæiske producenters og installatørers teknologiske kapacitet og konkurrenceevne og øge forbrugernes interesse for at anskaffe sig energi fra vedvarende kilder. Endvidere kan Kommissionen i forbindelse med anvendelsen af EU-midler etablere mekanismer, som under hensyntagen til forskellige forudsætninger og omstændigheder skaber incitamenter for regioner og medlemsstater, hvis fremskridt inden for vedvarende energi kan betragtes som værende over gennemsnittet.</p> <p>(...)</p> <p>6. Hver medlemsstat skal sikre, at andelen af energi fra vedvarende energikilder, beregnet i overensstemmelse med nærværende direktiv, i det udvidede endelige energiforbrug i 2030 svarer til eller ligger over medlemsstatens overordnede nationale mål (fordelt på elektricitet, varme- forbrug og transport) for vedvarende energikilders andel i det pågældende år, som fastsat i bilag I.</p>

Begrundelse

Vedrørende artikel 3, stk. 1

Medlemsstaterne bør have mulighed for at fastlægge mere ambitiøse nationale bindende mål for deres andel af energi fra vedvarende energikilder. Under denne proces vil de kunne sigte mod at opnå en højere andel af vedvarende energi end EU's bindende mål på 27 %. Det bør imidlertid være en afgørelse, der træffes af medlemsstaten selv på grundlag af en vurdering af landets muligheder, forudsætninger og rammebetingelser. Der bør ikke fastsættes højere bindende mål på EU-niveau.

Vedrørende artikel 3, stk. 4

Det er tanken med ændringsforslaget, at der skal kunne tildeles flere EU-midler til de lande (og eventuelt regioner), som mest effektivt fremmer vedvarende energikilder. En sådan mekanisme bør tage hensyn til de forskellige forhold, der gør sig gældende i de enkelte lande, og fungere som et incitament for dem. Med henblik på en afbalanceret og konkurrenceorienteret udvikling bør offentlige midler derudover ikke udelukkende anvendes til ét formål.

Vedrørende artikel 3, stk. 6

Ændringsforslaget vender tilbage til formuleringen i det tidligere direktiv, som forpligtede hver medlemsstat til at opstille og forpligte sig til opfyldelse af egne nationale mål. Det foreslås endvidere, at disse mål opdeles i elektricitets-, varme- og transportrelaterede elementer.

Anbefalet ændring 8

Artikel 4

Forslag til direktiv om fremme af anvendelsen af vedvarende energikilder (omarbejdning) — COM(2016) 767 final — 2016/0382 (COD)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>1. Medmindre andet fremgår af statsstøttere reglerne må medlemsstaterne anvende støtteordninger for at opfylde det EU-mål, som er opstillet i artikel 3, stk. 1. Støtteordninger for elektricitet fra vedvarende energikilder skal udformes således, at unødvendige forvridninger på elmarkederne undgås, og det sikres, at producenterne tager hensyn til forsyning med og efterspørgsel efter elektricitet samt eventuelle netbegrænsninger.</p> <p>2. Støtte til elektricitet fra vedvarende energikilder skal udformes således, at elektricitet fra vedvarende energikilder integreres i elmarkedet, og det sikres, at producenterne af vedvarende energi reagerer på markedets prissignaler og maksimerer deres markedsindtægter.</p> <p>3. Medlemsstaterne sørger for, at støtte til elektricitet fra vedvarende energikilder ydes på en åben, gennemsigtig og konkurrencepræget, ikke-diskriminerende og omkostnings-effektiv måde.</p> <p>4. Medlemsstaterne skal vurdere effektiviteten af deres støtte til elektricitet fra vedvarende energikilder mindst hvert fjerde år. Afgørelser om videreførelse eller forlængelse af støtte og udformning af ny støtte skal baseres på resultaterne af vurderingerne.</p>	<p>1. Medmindre andet fremgår af statsstøttere reglerne må medlemsstaterne anvende støtteordninger for at opfylde det EU-mål, som er opstillet i artikel 3, stk. 1. Støtteordninger for elektricitet fra vedvarende energikilder (og samtlige bestemmelser, der vedrører dette marked) skal udformes således, at forvridninger på elmarkederne undgås (under hensyntagen til internaliseringen af alle omkostninger, herunder miljørisici), forsyningsikkerheden og -kvaliteten, konkurrenceevnen og prisoverkommeligheden ikke lider skade, og det sikres, at producenterne tager hensyn til forsyning med og efterspørgsel efter elektricitet samt eventuelle netbegrænsninger.</p> <p>2. Støtte til elektricitet fra vedvarende energikilder skal udformes således, at elektricitet fra vedvarende energikilder integreres i elmarkedet, og det sikres, at producenterne af vedvarende energi reagerer på markedets prissignaler og maksimerer deres markedsindtægter.</p> <p>3. Medlemsstaterne sørger for, at støtte til elektricitet fra vedvarende energikilder ydes på en åben, gennemsigtig og konkurrencepræget, ikke-diskriminerende og omkostnings-effektiv måde.</p> <p>4. Medlemsstaterne kan differentiere de finansielle støtteordninger i regionerne i den yderste periferi med udgangspunkt i de særlige karakteristika og afhængigheden af import udefra med henblik på at øge produktionen af elektricitet fra vedvarende energikilder og andre rene energikilder produceret på hjemmemarkedet.</p> <p>5. Medlemsstaterne skal vurdere effektiviteten af deres støtte til elektricitet fra vedvarende energikilder mindst hvert fjerde år. Afgørelser om videreførelse eller forlængelse af støtte og udformning af ny støtte skal baseres på resultaterne af vurderingerne.</p>

Begrundelse

Vedrørende artikel 4, stk. 1

I lyset af de markedsforvridninger, der er forårsaget af nationale bestemmelser eller af de virksomheder, som beskæftiger sig med fossilt brændstof, og som opererer inden for rammerne af disse bestemmelser, ville det være passende at se de markedsforvridninger, der nævnes i direktivet, i den rette sammenhæng.

Elektricitet fra vedvarende energikilder bør integreres i elmarkedet ved at tage højde for de enkelte teknologiers kendetegn. Anvendelse af pris som det eneste styrende princip kan give et falsk billede af den faktiske situation.

Vedrørende artikel 4, stk. 2

Integration af de forskellige former for vedvarende energi ville ske på grundlag af de teknologiske karakteristika. Et forsøg på at fastsætte prisen som den eneste indikator kan tegne et forkert billede af de faktiske forhold.

Vedrørende artikel 4, stk. 3 og 5

En centraliseret tilgang er i strid med Kommissionens mål om at give medlemsstaterne et ansvar for, at støtten bevilges på åben, gennemsigtig, konkurrencefremmende, ikke-diskriminerende og omkostningseffektiv vis. Da medlemsstater kan definere deres egen målestok for gennemførelsen af målene, er det ikke på sin plads med en obligatorisk henvisning til EU-krav.

Anbefalet ændring 9

Artikel 5, stk. 2

Forslag til direktiv om fremme af anvendelsen af vedvarende energikilder (omarbejdning) — COM(2016) 767 final — 2016/0382 (COD)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
2. Medlemsstaterne sørger for, at støtte til mindst 10 % af nyoprettet støtte til kapacitet i hvert år mellem 2021 og 2025 og mindst 15 % af nyoprettet støtte til kapacitet i hvert år mellem 2026 og 2030 er åben for anlæg beliggende i andre medlemsstater.	2. Medlemsstaterne sørger for, at støtte til mindst 10 % af nyoprettet støtte til kapacitet i hvert år mellem 2021 og 2025 og mindst 15 % af nyoprettet støtte til kapacitet i hvert år mellem 2026 og 2030 er åben for anlæg beliggende i andre medlemsstater. Investeringer i grænseoverskridende samarbejde, som sigter mod at sikre et passende antal sammenkoblinger, skal også fremmes.

Begrundelse

Hvis kravet til grænseoverskridende udbud opblødes, forsvinder konkurrencepresset fra systemet. Muligheder for besparelser udnyttes ikke. Det er derfor vigtigt at sikre, at der etableres tilstrækkelig sammenkoblingskapacitet mellem medlemsstaterne.

Anbefalet ændring 10

Artikel 6

Forslag til direktiv om fremme af anvendelsen af vedvarende energikilder (omarbejdning) — COM(2016) 767 final — 2016/0382 (COD)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Medmindre andet fremgår af tilpasninger, der er nødvendige for at overholde statsstøttereglerne, sikrer medlemsstaterne, at omfanget af og betingelserne for den støtte, der ydes til projekter for vedvarende energi, ikke revideres på en måde, som får negative konsekvenser for de rettigheder, som indrømmes i forbindelse med støtten, og de støttede projekters økonomi.	Medmindre andet fremgår af tilpasninger, der er nødvendige for at overholde statsstøttereglerne, eller andre særlige omstændigheder som følge af force majeure, der skal fastsættes af medlemsstaterne og Kommissionen fra sag til sag , sikrer medlemsstaterne, at omfanget af og betingelserne for den støtte, der ydes til projekter for vedvarende energi, ikke revideres på en måde, som får negative konsekvenser for de rettigheder, som indrømmes i forbindelse med støtten, og de støttede projekters økonomi.

Begrundelse

Medlemsstaterne bør have en vis fleksibilitet i tilfælde af force majeure eller i de tilfælde, hvor offentlige midler, der er øremærket til f.eks. uddannelse og sundhed, risikerer at blive beskåret, samtidig med at der ikke røres ved midler til fremme af vedvarende energi.

Anbefalet ændring 11

Artikel 7, stk. 1

Forslag til direktiv om fremme af anvendelsen af vedvarende energikilder (omarbejdning) — COM(2016) 767 final — 2016/0382 (COD)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>Ved beregningen af en medlemsstats udvidede endelige energiforbrug fra vedvarende energikilder må bidraget fra biobrændstoffer og flydende biobrændsler samt fra biomassebrændsler, som forbruges til transport og er produceret af fødevare- eller foderafgrøder, ikke overstige 7 % af det endelige energiforbrug til transport ad vej og med jernbane i den pågældende medlemsstat. Denne grænse nedsættes til 3,8 % i 2030 efter det udviklingsforløb, der er fastlagt i bilag X, del A. Medlemsstaterne må fastsætte en lavere grænse og skelne mellem forskellige typer biobrændstoffer, flydende biobrændsler og biomassebrændsler produceret af fødevare- og foderafgrøder f.eks. ved at fastsætte en lavere grænse for bidraget fra biobrændstoffer, som er baseret på fødevare- eller foderafgrøder, der er produceret af olieholdige afgrøder, idet der tages hensyn til indirekte ændringer i arealanvendelsen.</p>	<p>Ved beregningen af en medlemsstats udvidede endelige energiforbrug fra vedvarende energikilder må bidraget fra biobrændstoffer og flydende biobrændsler samt fra biomassebrændsler, som forbruges til transport og er produceret af fødevare- eller foderafgrøder, med undtagelse af biobrændstoffer med en lav risiko for indirekte ændringer i arealanvendelsen ifølge artikel 2, litra u, ikke overstige 7 % af det endelige energiforbrug til transport ad vej og med jernbane i den pågældende medlemsstat. Denne grænse nedsættes til 3,8 % i 2030 efter det udviklingsforløb, der er fastlagt i bilag X, del A. Medlemsstaterne må fastsætte en lavere grænse og skelne mellem forskellige typer biobrændstoffer, flydende biobrændsler og biomassebrændsler produceret af fødevare- og foderafgrøder f.eks. ved at fastsætte en lavere grænse for bidraget fra biobrændstoffer, som er baseret på fødevare- eller foderafgrøder, der er produceret af olieholdige afgrøder, idet der tages hensyn til indirekte ændringer i arealanvendelsen.</p>

Begrundelse

Konventionelle biobrændstoffer med god klimapræstation og bæredygtighed, inklusiv lav ILUC bør ikke udfases. FAO går ind for bæredygtig produktion af såvel fødevarer som brændsel. Der findes store arealer braklagt landbrugsjord i EU, og en udfasning af biobrændstoffer hindrer fleksibel udnyttelse af ressourcerne og teknologiudvikling.

Anbefalet ændring 12

Artikel 9, stk. 1

Forslag til direktiv om fremme af anvendelsen af vedvarende energikilder (omarbejdning) — COM(2016) 767 final — 2016/0382 (COD)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>1. To eller flere medlemsstater kan samarbejde om alle typer af fælles projekter i forbindelse med produktionen af elektricitet, opvarmning eller køling fra vedvarende energikilder. Dette samarbejde kan involvere private operatører.</p>	<p>1. To eller flere medlemsstater kan samarbejde om alle typer af fælles projekter i forbindelse med produktionen af elektricitet, opvarmning eller køling fra vedvarende energikilder. Dette samarbejde kan involvere private operatører. Især fordelene ved regionalt samarbejde fremhæves.</p>

Begrundelse

Det er vigtigt at understrege betydningen af regionalt samarbejde på markedet for vedvarende energi. Samarbejdet på regionalt niveau kan være en stor fordel i økonomisk henseende og skaber derudover reelle muligheder for en fælles udbygning af det indre marked for elektricitet.

Anbefalet ændring 13

Artikel 11, stk. 1

Forslag til direktiv om fremme af anvendelsen af vedvarende energikilder (omarbejdning) — COM(2016) 767 final — 2016/0382 (COD)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>En eller flere medlemsstater kan samarbejde med et eller flere tredjelande om alle typer af fælles projekter vedrørende produktion af elektricitet fra vedvarende energikilder. Dette samarbejde kan involvere private operatører.</p>	<p>En eller flere medlemsstater kan samarbejde med et eller flere tredjelande om alle typer af fælles projekter vedrørende produktion af elektricitet fra vedvarende energikilder. Dette samarbejde kan involvere private operatører.</p> <p>Anlæg til produktion af vedvarende energi i tredjelande, der deltager i fælles projekter, skal gennem hele deres livscyklus overholde de miljømæssige, sociale, arbejdsretlige og sikkerhedsmæssige standarder, der gælder i EU og i den medlemsstat, der agter at anvende den producerede energi på nationalt plan.</p>

Begrundelse

Formålet med denne sikkerhedsforanstaltning er at undgå potentielle dumpingsituationer i forbindelse med overførslen af energi til og fra tredjelande.

Anbefalet ændring 14

Artikel 16, stk. 1

Forslag til direktiv om fremme af anvendelsen af vedvarende energikilder (omarbejdning) — COM(2016) 767 final — 2016/0382 (COD)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>Senest den 1. januar 2021 skal medlemsstaterne oprette et eller flere fælles administrative kontaktpunkter, der koordinerer hele tilladelsesprocessen for ansøgere om tilladelser til at opføre og drive anlæg og tilhørende transmissions- og distributionsnetinfrastrukturer med henblik på produktion af energi fra vedvarende kilder.</p>	<p>Senest den 1. januar 2021 skal medlemsstaterne oprette et eller flere fælles administrative kontaktpunkter, der koordinerer hele tilladelsesprocessen for ansøgere om tilladelser til at opføre og drive anlæg og tilhørende transmissions- og distributionsnetinfrastrukturer med henblik på produktion af energi fra vedvarende kilder. Disse kontaktpunkter kan forvaltes af regioner eller lokale myndigheder inden for deres kompetenceområder.</p>

Begrundelse

Det er hensigten at give de regionale og lokale myndigheder større beføjelser i forvaltningen af projekter vedrørende vedvarende energi. For visse typer af anlæg har disse forvaltningsenheder ledelsesbeføjelser.

Anbefalet ændring 15

Artikel 19, stk. 2 og 7

Forslag til direktiv om fremme af anvendelsen af vedvarende energikilder (omarbejdning) — COM(2016) 767 final — 2016/0382 (COD)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>2. [...]</p> <p>Medlemsstaterne skal sikre, at der ikke skal udstedes oprindelsesgarantier til en producent, som modtager finansiel støtte fra en støtteordning for samme energiproduktion fra vedvarende kilder. Medlemsstaterne skal udstede sådanne oprindelsesgarantier og overføre dem til markedet ved at bortauktionere dem. Indtægterne fra bortauktionering skal anvendes til at udligne omkostningerne til støtten af de vedvarende energikilder.</p> <p>7. En oprindelsesgaranti skal som minimum specificere:</p> <p>a) den energikilde, fra hvilken energien er produceret, og begyndelses- og afslutningsdatoerne for produktionen</p> <p>b) om oprindelsesgarantien vedrører</p> <p>i) elektricitet eller</p> <p>ii) gas, eller</p> <p>iii) opvarmning eller køling</p> <p>c) navn, beliggenhed, type og kapacitet for det anlæg, hvor energien er produceret</p> <p>d) om anlægget har fået investeringsstøtte, og om energienheden på anden måde har nydt godt af en national støtteordning, samt støtteordningens art</p> <p>e) datoen for, hvornår anlægget blev sat i drift, og</p> <p>f) udstedelsesdato og -land og et entydigt identifikationsnummer.</p> <p>Forenklede oplysninger kan angives på oprindelsesgarantier fra små anlæg.</p>	<p>2. [...]</p> <p>Medlemsstaterne skal sikre, at der ikke skal udstedes oprindelsesgarantier til en producent, som modtager finansiel støtte fra en støtteordning for samme energiproduktion fra vedvarende kilder.</p> <p>7. En oprindelsesgaranti skal som minimum specificere:</p> <p>a) den energikilde, fra hvilken energien er produceret, og begyndelses- og afslutningsdatoerne for produktionen</p> <p>b) om oprindelsesgarantien vedrører</p> <p>i) elektricitet eller</p> <p>ii) gas, eller</p> <p>iii) opvarmning eller køling</p> <p>c) navn, beliggenhed, type og kapacitet for det anlæg, hvor energien er produceret</p> <p>d) om anlægget har fået investeringsstøtte, og om energienheden på anden måde har nydt godt af en offentlig støtteordning, samt støtteordningens art</p> <p>e) datoen for, hvornår anlægget blev sat i drift, og</p> <p>f) udstedelsesdato og -land og et entydigt identifikationsnummer.</p> <p>Forenklede oplysninger kan angives på oprindelsesgarantier fra små anlæg.</p>

Begrundelse

Vedrørende 19(2)

Det er helt afgørende, at producenter af vedvarende energi ikke tildeles den samme oprindelsesgaranti to gange — gennem henholdsvis statsstøtteordninger og auktionering af oprindelsesgarantier.

Vedrørende 19(7)

Offentlig støtte behøver ikke kun at komme fra det nationale niveau.

Anbefalet ændring 16

Artikel 20

Forslag til direktiv om fremme af anvendelsen af vedvarende energikilder (omarbejdning) — COM(2016) 767 final — 2016/0382 (COD)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>1. Medlemsstaterne vurderer, når det er relevant, behovet for udvidelse af den bestående gasnetinfrastruktur for at lette inddragelsen af gas fra vedvarende energikilder.</p>	<p>1. <i>Med forbehold af de krav, der er knyttet til opretholdelsen af nettets pålidelighed og sikkerhed, baseret på gennemsigtige og ikke-diskriminerende kriterier fastlagt af de kompetente nationale myndigheder:</i></p> <p>a) <i>sikrer medlemsstaterne, at transmissions- og distributionssystemoperatørerne inden for deres område garanterer transmission og distribution af elektricitet fra vedvarende energikilder, herunder installation af el-energilagringsystemer og batteridrevne systemer til power management for at udelukke udsving i forsyningen med vedvarende energi og sikre el-nettets stabilitet</i></p> <p>b) <i>sørger medlemsstaterne desuden for, at der er enten prioriteret eller garanteret adgang til nettet for elektricitet fra vedvarende energikilder</i></p> <p>c) <i>sikrer medlemsstaterne, at transmissionssystemoperatørerne ved lastfordeling mellem elproduktionsanlæg giver forrang til anlæg, der bruger vedvarende energikilder, i det omfang den sikre drift af det nationale elforsyningssystem tillader det, og på grundlag af gennemsigtige og ikke-diskriminerende kriterier. Medlemsstaterne sikrer, at der træffes passende net- og markedsrelaterede driftsforanstaltninger med henblik på at minimere begrænsninger af elektricitet fra vedvarende energikilder. Hvis der træffes betydelige foranstaltninger til at begrænse de vedvarende energikilder for at garantere det nationale elforsyningssystemets sikkerhed og energiforsyningssikkerheden, sikrer medlemsstaterne, at de ansvarlige systemoperatører indberetter disse foranstaltninger for de kompetente tilsynsmyndigheder og angiver, hvilke udbedrende foranstaltninger de agter at træffe for at forebygge u hensigtsmæssige begrænsninger</i></p>

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>3. Som resultat af deres vurdering, der er indeholdt i de integrerede nationale energi- og klimaplaner i overensstemmelse med bilag I til forordning [forvaltning] om nødvendigheden af at opbygge ny infrastruktur for fjernvarme og fjernkøling produceret af vedvarende energikilder med henblik på at nå det EU-mål, der er omhandlet i dette direktivs artikel 3, stk. 1, tager medlemsstaterne, hvor det er relevant, skridt til at udvikle en fjernvarmeinfrastruktur, der egner sig til udvikling af produktion af opvarmning og køling fra store anlæg baseret på biomasse, solenergi og geotermisk energi.</p>	<p>d) sikrer medlemsstaterne, at vederlaget for vedvarende energi følger gennemsnitlige kriterier under hensyntagen til produktionsomkostninger for el, der kommer fra fossile brændstoffer i elsystemet, hvor vedvarende energi tilføres navnlig små isolerede systemer ved at fjerne de forvriddinger, der skyldes støtte og mulige fordele, der eventuelt gives til de konventionelle fossile brændstoffer med henblik på at undgå skævvridninger, som begunstiger fossile brændstoffer på bekostning af vedvarende energi</p> <p>e) garanteres det ved anlæg, der producerer elektricitet fra vedvarende energikilder hovedsagelig til eget forbrug og navnlig i boligsektoren, at den overskydende energi, de fremstiller, tilføres det offentlige net, hvor man på baggrund af det reelle forbrug fastsætter grænser for maksimal kapacitet og energi, indfører lettere godkendelsesprocedurer og sikrer, at de modtager rimelige priser på grundlag af priserne for energi, der leveres til forbrugerne.</p> <p>2. Medlemsstaterne vurderer, når det er relevant, behovet for udvidelse af den bestående gasnetinfrastruktur for at lette inddragelsen af gas fra vedvarende energikilder.</p> <p>3. Medlemsstaterne vurderer, når det er relevant, behovet for at udvikle den bestående netinfrastruktur for transportbrændstoffer for at lette inddragelsen af brændstoffer fra vedvarende energikilder.</p> <p>4. Som resultat af deres vurdering, der er indeholdt i de integrerede nationale energi- og klimaplaner i overensstemmelse med bilag I til forordning [forvaltning] om muligheden og interessen for at opbygge ny infrastruktur for fjernvarme og fjernkøling produceret af vedvarende energikilder med henblik på at nå det EU-mål, der er omhandlet i dette direktivs artikel 3, stk. 1, tager medlemsstaterne, hvor det er relevant, skridt til at udvikle en infrastruktur for varmeenergi (f.eks. systemer for fjernvarmeinfrastruktur), der egner sig til udvikling af produktion af opvarmning og køling fra store anlæg baseret på biomasse, solenergi og geotermisk energi.</p>

Begrundelse

Vedrørende den tidligere artikel 20, stk. 2

Det foreslås at fastholde det afsnit i det tidligere direktiv, der fokuserer på adgang, lastfordeling og tilslutning set i relation til elektricitet fra vedvarende energikilder.

Vedrørende artikel 20, stk. 3, i udtalelsen

Som det er tilfældet med biogas, drejer det sig om at gøre det lettere for brændstoffer fra vedvarende energikilder at få adgang til distributionsinfrastrukturen for transportbrændstoffer.

Vedrørende artikel 20, stk. 4, i udtalelsen

Udtrykket »nødvendighed« undgås, idet det antyder, at fjernvarme og fjernkøling er den eneste metode til at opfylde EU's mål.

Anbefalet ændring 17

Ny artikel efter artikel 20

Forslag til direktiv om fremme af anvendelsen af vedvarende energikilder (omarbejdning) — COM(2016) 767 final — 2016/0382 (COD)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
	<p>Vedrørende virksomheder og teknologisk udvikling.</p> <p>1. For nærværende indtager Den Europæiske Union en global førerposition inden for teknologi og virksomhedsledelse på området vedvarende energikilder baseret på konkurrenceevnen hos europæiske leverandører af varer og tjenester, hvilket omfatter producenter af udstyr, konsulenter, installatører, vedligeholdelsesvirksomheder og finansielle institutioner.</p> <p>Det er Kommissionens prioriterede mål at konsolidere og styrke denne førerposition inden 2030.</p> <p>2. Både Kommissionen og medlemsstaterne afsætter mindst 15 % af deres midler til støtte for vedvarende energi til foranstaltninger, der skal forbedre kapaciteten, virksomhedernes konkurrenceevne og navnlig deres teknologiske udvikling.</p> <p>Med hensyn til ESI-fondene bør Kommissionen oprette mekanismer, der under hensyntagen til de forskellige forudsætninger og omstændigheder, giver regioner eller medlemsstater, hvis fremskridt på specifikke områder anses for større end gennemsnittet, mulighed for at skabe incitamentter til fremme af vedvarende energi i deres områder.</p> <p>3. For at fastholde denne førerposition bør følgende prioriterede indsatsområder fastlægges af medlemsstaterne og Kommissionen, uden at dette berører andre områder:</p> <p>A) Teknologi:</p> <p>i) Kontinuerlig reduktion af investerings- og driftsomkostninger, hvilket bl.a. omfatter informations- og kommunikationsteknologier (IKT).</p>

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
	<p>ii) Øget energiudbytte og tilpasning af anlæg til behovene hos forskellige forbrugere.</p> <p>iii) Uden at dette berører andre teknologier vil solcelleanlæg, lagring af energi, varmepumper, 3. generations biobrændstoffer og havenergi få særlig stor betydning.</p> <p>iv) Styring af produktionen af energi fra vedvarende kilder og transporten af denne.</p> <p>v) Gennemførelse af teknologiske forbedringer, større eller mindre, i alle processer og værdikæder for vedvarende energi.</p> <p>B) Virksomheder:</p> <p>i) Udvikling og udbredelse af forskellige finansielle instrumenter.</p> <p>ii) Styrkelse af de interne forretningsprocesser gennem et fokus på nuværende eller potentielle kunders interesser og forventninger, samt forbedring af markeds- og markedsføringsundersøgelser.</p> <p>iii) Lettere udveksling af metoder og arbejdsmetoder mellem virksomheder fra forskellige medlemsstater, samt fokus på langsigtede handelsaftaler og en forøgelse af virksomhedernes størrelse og kapacitet.</p> <p>iv) Fremme af informationsudvekslingen mellem virksomheder, universiteter og teknologiske centre.</p> <p>4. Kommissionen vil i samarbejde med medlemsstaterne udarbejde en specifik strategi for dette område inden den 31. december 2018, hvor den beskriver de prioriterede områder og alt afhængigt af udviklingen i de forskellige sektorer for vedvarende energi og geografiske områder kortlægger flaskehalse, muligheder og offentlige foranstaltninger, der kan iværksættes i de kommende ti år.</p> <p>5. Medlemsstaterne vurderer i så fald, når det er relevant, behovet for at udvikle infrastruktur til el-energilagringsystemer for at øge inddragelsen af energi fra vedvarende energikilder.</p>

Begrundelse

Vedrørende stk. 1-4

Den fuldstændige mangel på direkte og udtrykkelige henvisninger til disse meget vigtige emner (erhvervsmæssig og teknologisk udvikling) anses for at være et problem sammenlignet med den grundighed, hvormed andre emner behandles i et EU-direktiv.

Vedrørende stk. 5

Fremme af vedvarende energi kan ikke adskilles fra behovet for infrastruktur til oplagring. Dette behov er særlig presserende i regioner som f.eks. øsamfund og regioner i den yderste periferi, der har karakter af mikro-isolerede systemer.

Anbefalet ændring 18

Artikel 22, stk. 1

Forslag til direktiv om fremme af anvendelsen af vedvarende energikilder (omarbejdning) — COM(2016) 767 final — 2016/0382 (COD)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>Medlemsstaterne skal sikre, at VE-fællesskaber har ret til at producere, forbruge, lagre og sælge vedvarende energi, bl.a. via elkøbsaftaler, uden at være underlagt uforholdsmæssige procedurer og gebyrer, der ikke er omkostningsrelaterede.</p> <p>I dette direktiv forstås ved et VE-fællesskab en SMV eller en nonprofitorganisation, hvis partshavere eller medlemmer samarbejder om produktion, distribution, lagring og levering af energi fra vedvarende kilder og opfylder mindst fire af følgende kriterier:</p> <p>a) aktionærene eller medlemmerne er fysiske personer, lokale myndigheder og herunder kommuner samt SMV'er, der beskæftiger sig med vedvarende energi</p> <p>b) mindst 51 % af aktionærene eller medlemmerne med stemmeret i enheden er fysiske personer</p> <p>c) mindst 51 % af aktierne eller deltagerrettighederne i enheden ejes af lokale medlemmer, dvs. repræsentanter for de lokale offentlige og private socioøkonomiske interesser eller lokale borgere som har en direkte interesse i fællesskabets aktiviteter og dets virkninger</p> <p>d) mindst 51 % af posterne i enhedens bestyrelse eller ledelsesorganer forbeholdes lokale medlemmer, dvs. repræsentanter for de lokale offentlige og private socioøkonomiske interesser eller lokale borgere har direkte interesser i fællesskabets aktiviteter og dets virkninger</p> <p>e) fællesskabet har ikke installeret mere end 18 MW vedvarende kapacitet til elektricitet, opvarmning og køling og transport som et årligt gennemsnit i de foregående 5 år.</p>	<p>Medlemsstaterne skal sikre, at VE-fællesskaber har ret til at producere, forbruge, lagre og sælge vedvarende energi, bl.a. via elkøbsaftaler, uden at være underlagt uforholdsmæssige procedurer og gebyrer, der ikke er omkostningsrelaterede.</p> <p>I dette direktiv forstås ved et VE-fællesskab en SMV eller en nonprofitorganisation, hvis partshavere eller medlemmer samarbejder om produktion, distribution, lagring og levering af energi fra vedvarende kilder og opfylder mindst fire af følgende kriterier:</p> <p>a) aktionærene eller medlemmerne er fysiske personer, regionale eller lokale myndigheder og herunder kommuner samt SMV'er, der beskæftiger sig med vedvarende energi</p> <p>b) mindst 51 % af aktionærene eller medlemmerne med stemmeret i enheden er fysiske personer</p> <p>c) mindst 51 % af aktierne eller deltagerrettighederne i enheden ejes af lokale medlemmer, dvs. repræsentanter for de lokale offentlige og private socioøkonomiske interesser eller lokale borgere som har en direkte interesse i fællesskabets aktiviteter og dets virkninger</p> <p>d) mindst 51 % af posterne i enhedens bestyrelse eller ledelsesorganer forbeholdes lokale medlemmer, dvs. repræsentanter for de lokale offentlige og private socioøkonomiske interesser eller lokale borgere har direkte interesser i fællesskabets aktiviteter og dets virkninger</p> <p>e) fællesskabet har ikke installeret mere end 30 MW vedvarende kapacitet til elektricitet, opvarmning og køling og transport som et årligt gennemsnit i de foregående 5 år.</p>

Begrundelse

VE-fællesskaber kan være et vigtigt instrument til at styrke lokal bæredygtig energiproduktion. Regionale myndigheder kan også spille en rolle i den henseende, og tærsklen for energiproduktionens størrelse i sådanne fællesskaber bør ikke være for restriktiv.

Anbefalet ændring 19

Artikel 23

Forslag til direktiv om fremme af anvendelsen af vedvarende energikilder (omarbejdning) — COM(2016) 767 final — 2016/0382 (COD)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>1. For at fremme udbredelsen af vedvarende energikilder i sektoren for opvarmning og køling skal hver medlemsstat bestræbe sig på at forhøje andelen af vedvarende energi til opvarmning og køling med mindst 1 procentpoint (pp) hvert år udtrykt i den nationale andel af det endelige energiforbrug og beregnet efter metoden i artikel 7.</p> <p>2. Medlemsstaterne kan på grundlag af objektive og ikke-diskriminerende kriterier udpege og offentliggøre en liste over foranstaltninger og de gennemførende organer såsom brændstofleverandører, der skal bidrage til den stigning, der er fastsat i stk. 1.</p> <p>3. Forhøjelsen i stk. 1. kan gennemføres ved anvendelse af en eller flere af følgende valgmuligheder:</p> <p>a) fysisk integration af vedvarende energi i forsyningen med energi og energibrændsel til opvarmning og køling</p> <p>b) direkte afbødende foranstaltninger såsom installering af højeffektive VE-opvarmningssystemer og -kølingssystemer i bygninger eller brug af vedvarende energi til industrielle opvarmnings- og køleprocesser</p> <p>c) indirekte afbødende foranstaltninger, der er omfattet af omsættelige certifikater, som attesterer overholdelsen af forpligtelsen i kraft af støtte til indirekte afbødende foranstaltninger, som udføres af en anden økonomisk aktør, såsom en uafhængig installatør af VE-teknologi eller et energitjenesteselskab (ESCO), der udfører VE-installationstjenester.</p>	<p>1. For at fremme udbredelsen af vedvarende energikilder og/eller overskudsvarme og -kulde i sektoren for opvarmning og køling skal hver medlemsstat bestræbe sig på at forhøje andelen af vedvarende energi og/eller overskudsvarme og -kulde til opvarmning og køling med mindst 1 procentpoint (pp) hvert år udtrykt i den nationale andel af det endelige energiforbrug og beregnet efter metoden i artikel 7.</p> <p>2. Medlemsstaterne kan på grundlag af objektive og ikke-diskriminerende kriterier udpege og offentliggøre en liste over foranstaltninger og de kollaborative organer såsom energileverandører, der skal bidrage til at gennemføre og vurdere den stigning, der er fastsat i stk. 1.</p> <p>3. Forhøjelsen i stk. 1. gennemføres ved anvendelse af:</p> <p>a) den fysiske integration af ny vedvarende energi fra systemer til opvarmning og køling</p> <p>b) processer i direkte tilknytning til bygninger og industri eller visse processer i den primære sektor</p> <p>c) andre politiske foranstaltninger, hvis gennemslagskraft er den samme som fastsat i stk. 1, f.eks. nationale finanspolitiske foranstaltninger eller andre økonomiske incitamenter.</p>

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>4. Medlemsstaterne kan anvende de strukturer, som er etableret inden for rammerne af den nationale energisparepligtordning, jf. artikel 7 i direktiv 2012/27/EU, til at gennemføre og overvåge de foranstaltninger, der er omhandlet i stk. 2.</p>	<p>4. De forskellige foranstaltninger, der iværksættes, skal tage højde for at:</p> <p>a) <i>markedet for opvarmning og køling er meget fragmenteret og afhænger af kundetype, graden af centralisering, de tidligere anvendte brændstoffer m.m.</i></p> <p>b) <i>ønsket om at afhjælpe hindringerne for en mere effektiv og bæredygtig opvarmning og køling, kræver en indsats på lokalt, regionalt og nationalt niveau med støtte fra en europæisk ramme.</i></p> <p><i>På den måde kan medlemsstaterne anvende eller udvikle:</i></p> <p>a) <i>Initiativer til forbedring af finansiering og rentabilitet</i></p> <p>i) <i>omsættelige certifikater, som attesterer overholdelsen af forpligtelsen i kraft af støtte til indirekte afbødende foranstaltninger, som udføres af en anden økonomisk aktør, såsom en uafhængig installatør af VE-teknologi eller et energitjenesteskab (ESCO), der udfører VE-installationstjenester</i></p> <p>ii) <i>revision af ejendomslovgivningen for at tage højde for, hvordan gevinster ved forbedringer inden for vedvarende energi fordeles mellem ejere og lejere eller mellem beboerne i bygninger med flere lejligheder</i></p> <p>iii) <i>støtte til lokale og regionale aktører, der kan forbedre rentabiliteten af investeringer i vedvarende opvarmning og køling ved at samle enkeltprojekter i større investeringspakker</i></p> <p>iv) <i>etablering af et one-stop shop for investeringsrådgivning (omfattende en rådgivningstjeneste samt bistand til projektudvikling og projektfinsiering)</i></p> <p>v) <i>tilskyndelse af detailbanker til at tilbyde produkter, der er tilpasset renovering af bygninger til privat udlejning (f.eks. udsudte afdrag på realkreditlån, lån med fast afdragsprofil) eventuelt med offentlig støtte</i></p> <p>vi) <i>undgåelse af direkte subsidier med mindre det anlæg, der støttes, har en merværdi set i relation til innovation, stor effektivitet, mulighed for reproduktion m.m.</i></p>

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
	<p data-bbox="815 264 1412 322">b) Initiativer, der skal forbedre offentlighedens kendskab og tillid til teknologier og leverandører:</p> <p data-bbox="863 434 1412 546">i) brug af inspektioner af fyr til at formidle oplysninger om fordelene ved at erstatte eksisterende varme- og kølesystemer med systemer baseret på vedvarende energi</p> <p data-bbox="858 658 1412 860">ii) oprettelse og markedsføring af hjemmesider med oplysninger om priser (plus miljødata, teknisk tilgængelighed og pålidelighed m.m.) og sammenligningsværktøjer baseret på anlæggets livstid med det formål at hjælpe potentielle eller nuværende kunder med at vælge det mest hensigtsmæssige udstyr, anlæg, brændstofleverandør osv.</p> <p data-bbox="852 972 1412 1106">iii) etablering og markedsføring af gennemsigtige mekanismer til konfliktløsning mellem brugere og leverandører, som kan tilskynde leverandørerne til at tilbyde bedre tjenester og øge tilliden hos potentielle kunder</p> <p data-bbox="852 1218 1412 1330">iv) udvikling af langsigtede kommunikations- og oplysningskampagner skræddersyet til potentielle kundetyper, den valgte VE-teknologi eller aktøren i sektoren.</p> <p data-bbox="815 1442 1412 1532">c) Initiativer, der skal styrke de virksomheder, som beskæftiger sig med installation, drift og vedligeholdelse</p> <p data-bbox="858 1644 1412 1800">i) uden at dette berører andre teknologiske udviklingsinitiativer bør der gennemføres rundbordsdialoger i sektoren mellem teknologicentre, sektoren for udstyr, ingeniørvirksomheder og installatører med det formål at hjælpe sidstnævnte med at forbedre deres tjenester og produkter</p> <p data-bbox="852 1912 1412 2114">ii) samarbejde med interessenter (navnlig sammenlutninger af forbrugere, installatører eller arkitekter) med henblik på at tage højde for deres behov og skærpe deres interesse, bevidsthed og prioriteter set i forhold til vedvarende energi og dermed inspirere til de omfattende kommunikationskampagner, der vil være brug for.</p>

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>5. De enheder, der er omfattet af stk. 2, skal sikre, at deres bidrag kan måles og verificeres, og de skal rapportere årligt fra den 30. juni 2021 til den myndighed, der er udpeget af medlemsstaten, om:</p> <p>a) den samlede mængde energi, der er leveret til opvarmning og køling</p> <p>b) den samlede mængde vedvarende energi, der er leveret til opvarmning og køling</p> <p>c) andelen af vedvarende energi i den samlede mængde energi, der er leveret til opvarmning og køling, og</p> <p>d) typen af VE-kilde.</p>	<p>d) Initiativer, der skal styrke sektoren</p> <p>i) anvendelse af de strukturer, som er etableret inden for rammerne af den nationale energisparepligtordning, jf. artikel 7 i direktiv 2012/27/EU, til at gennemføre og overvåge de foranstaltninger, der er omhandlet i stk. 2</p> <p>ii) støtte til lokale og regionale myndigheder ved udformningen af strategier for fremme af opvarmning og køling med vedvarende energikilder.</p> <p>5. De enheder, der er omfattet af stk. 2, skal sikre, at deres bidrag kan måles og verificeres, og de skal rapportere årligt fra den 30. juni 2021 til den myndighed, der er udpeget af medlemsstaten, om:</p> <p>a) den samlede mængde energi, der er leveret til opvarmning og køling</p> <p>b) den samlede mængde vedvarende energi og/eller overskudsvarme og -kulde, der er leveret til opvarmning og køling</p> <p>c) andelen af vedvarende energi og/eller overskudsvarme og -kulde i den samlede mængde energi, der er leveret til opvarmning og køling, og</p> <p>d) typen af VE-kilde og de grundlæggende karakteristika ved udstyret til opvarmning og køling, der findes på de forskellige forbrugssteder.</p>

Begrundelse

Vedrørende artikel 23, stk. 1, 3 og 5

Med henblik på udskiftningen af fossile brændstoffer og reduktionen af det primære energiforbrug er det vigtigt, at der i sektoren for opvarmning og køling ikke kun tages højde for vedvarende energikilder, men også for overskudsvarme og biprodukter. For at nå de opstillede mål er det desuden vigtigt, at der gives mulighed for at anvende økonomiske incitamenter og skatte- og afgiftsmæssige foranstaltninger.

Vedrørende artikel 23, stk. 2

Ændringen skal præcisere, hvilke organer der er tale om. Energiforsyning omfatter ikke kun brændstoffer. Energi kan leveres gennem brændstoffer, elektricitet eller solenergi.

Vedrørende artikel 23, stk. 4

Opvarmning og køling er et yderst vigtigt spørgsmål i EU. Sidste år offentliggjorde Kommissionen en specifik strategi. Mange af ideerne herfra afspejles ikke i dette direktiv, og vi har taget dem op igen. Derudover har vi introduceret enkelte nye ideer, herunder undgåelse af direkte subsidier og styrkelse af forbrugernes tillid.

Vedrørende artikel 23, stk. 5

Med henblik på at få et større kendskab til sektoren og de fremtidige udviklingsmuligheder er det vigtigt at kende de eksisterende anlæg og deres karakteristika. Disse oplysninger kan indsamles af brændstofleverandøren, så det dermed bliver muligt at kontrollere de oplysninger, der er registreret hos administrationen.

Anbefalet ændring 20

Artikel 24, stk. 4

Forslag til direktiv om fremme af anvendelsen af vedvarende energikilder (omarbejdning) — COM(2016) 767 final — 2016/0382 (COD)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>Medlemsstaterne skal træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre ikke-diskriminerende adgang til fjernvarme- eller fjernkølingssystemer for varme eller kulde, der produceres af vedvarende energikilder og overskudsvarme eller -kulde. Denne ikke-diskriminerende adgang skal åbne mulighed for direkte levering af opvarmning og køling fra sådanne kilder til kunder, der er tilsluttet fjernvarme- eller fjernkølingssystemet, fra andre leverandører end operatøren af fjernvarme- eller fjernkølingssystemet.</p>	<p>Medlemsstaterne skal træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre en reguleret adgang til fjernvarme- eller fjernkølingssystemer for varme eller kulde, der produceres af vedvarende energikilder og overskudsvarme eller -kulde. Denne adgang skal åbne mulighed for levering af opvarmning og køling fra sådanne kilder til fjernvarme- eller fjernkølingssystemet, fra andre leverandører end operatøren af fjernvarme- eller fjernkølingssystemet.</p>

Begrundelse

En generel rettighed for tredjepartsaktører til at sælge varme eller køling direkte til slutbrugerne vil være kontraproduktiv og ikke omkostningseffektiv. Det skaber usikkerhed for investeringer og et uklart ansvar på langt sigt. En opsplittning af nettet og leveringer øger omkostningerne for slutbrugerne.

Anbefalet ændring 21

Betragtning 6

Forslag til forordning om det indre marked for elektricitet (omarbejdning) — COM(2016) 861 final

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>Øget markedsintegration og omstillingen til en mere fluktuerende elproduktion kræver, at der gøres en større indsats for at sikre, at de nationale energipolitikker koordineres med naboerne, og mulighederne for grænseoverskridende handel med elektricitet udnyttes.</p>	<p>Øget markedsintegration og omstillingen til en mere fluktuerende elproduktion kræver, at der gøres en større indsats for at sikre, at de nationale energipolitikker koordineres med naboerne, og mulighederne for grænseoverskridende handel med elektricitet udnyttes. I den forbindelse skal der dog sikres lige konkurrencevilkår og princippet om gensidighed skal overholdes.</p>

Begrundelse

For nogle medlemsstater kan tredjelandes deltagelse på EU's indre marked for elektricitet have stor betydning. Derfor er det meget vigtigt at sikre lige konkurrencevilkår i samhandelen med tredjelande og lige vilkår for markedsadgang (princippet om gensidighed).

Anbefalet ændring 22

Betragtning 8

Forslag til forordning om det indre marked for elektricitet (omarbejdning) — COM(2016) 861 final

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>Til de centrale markedsprincipper høre, at elpriser skal fastsættes på grundlag af udbud og efterspørgsel. Disse priser bør afspejle, hvornår der er behov for elektricitet, og frembringe markedsbaserede incitamenter til at investere i fleksibilitetsmuligheder såsom fleksibel produktion, samkøringslinjer, prisfleksibelt elforbrug eller lagring.</p>	<p>Til de centrale markedsprincipper høre, at elpriser skal fastsættes på grundlag af udbud og efterspørgsel. Disse priser bør afspejle, hvornår der er behov for elektricitet, og frembringe markedsbaserede incitamenter til at investere i fleksibilitetsmuligheder såsom fleksibel produktion, samkøringslinjer, prisfleksibelt elforbrug eller lagring. Set i lyset af disse mål bør medlemsstaterne gradvist udfase prisreguleringen.</p>

Begrundelse

I mange medlemsstater følger elpriserne ikke efterspørgsel og udbud, men reguleres af de offentlige myndigheder. Prisregulering kan hæmme udviklingen af en effektiv konkurrence, gøre det mindre attraktivt at investere og afholde nye aktører fra at gå ind på markedet. Den nye udformning af markedet tager sigte på at sikre, at prisdannelsen på udbudssiden foregår uden nogen form for offentlig intervention. I princippet bifaldes Kommissionens forslag om afskaffelse af prisreguleringen, men det bør ske gradvist.

Anbefalet ændring 23

Betragtning 25

Forslag til direktiv om fælles regler for det indre marked for elektricitet (omarbejdning) — COM(2016) 864 final

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>Alle forbrugere bør kunne drage fordel af at deltage direkte i markedet, navnlig ved at tilpasse deres forbrug efter markedssignalerne og til gengæld nyde godt af lavere elektricitetspriser eller andre incitamentskabende betalinger. Fordelene ved denne aktive deltagelse vil sandsynligvis blive større med tiden, når elbiler og varmepumper samt andre produkter, der egner sig til prisfleksibelt elforbrug, bliver mere konkurrencedygtige. Forbrugerne bør have mulighed for at deltage i alle former for prisfleksibelt elforbrug og bør derfor kunne vælge et intelligent målersystem og en dynamisk elpris-kontrakt. Dette bør gøre det muligt for dem at tilpasse deres forbrug til tidstro prissignaler, som afspejler værdien af og omkostningerne ved elektricitet eller transport på forskellige tidspunkter, samtidig med at medlemsstaterne bør sikre, at forbrugernes eksponering over for engrosprisisikoen er rimelig. Medlemsstaterne bør også sikre, at de forbrugere, der vælger ikke at deltage aktivt i markedet, ikke straffes, men i stedet gennem midler, der er bedst muligt afpasset efter de indenlandske markedsvilkår, tilskyndes til at vælge blandt de muligheder, der er til rådighed, på et velinformeret grundlag.</p>	<p>Alle forbrugere bør kunne drage fordel af at deltage direkte i markedet, navnlig ved at tilpasse deres forbrug efter markedssignalerne og til gengæld nyde godt af lavere elektricitetspriser eller andre incitamentskabende betalinger. Fordelene ved denne aktive deltagelse vil sandsynligvis blive større med tiden, når elbiler og varmepumper samt andre produkter, der egner sig til prisfleksibelt elforbrug, bliver mere konkurrencedygtige. Forbrugerne bør have mulighed for at deltage i alle former for prisfleksibelt elforbrug og bør derfor kunne vælge et intelligent målersystem og en dynamisk elpris-kontrakt. Dette bør gøre det muligt for dem at tilpasse deres forbrug til tidstro prissignaler, som afspejler værdien af og omkostningerne ved elektricitet eller transport på forskellige tidspunkter, samtidig med at medlemsstaterne bør sikre, at forbrugernes eksponering over for engrosprisisikoen er rimelig. Medlemsstaterne bør også sikre, at de forbrugere, der vælger ikke at deltage aktivt i markedet, ikke straffes, men i stedet gennem midler, der er bedst muligt afpasset efter de indenlandske markedsvilkår, tilskyndes til at vælge blandt de muligheder, der er til rådighed, på et velinformeret grundlag. De nationale, regionale og lokale myndigheder skal skabe de nødvendige rammebetingelser, så forbrugerne får adgang til detaljerede oplysninger om forudsætninger og muligheder for markedsdeltagelse. Medlemsstaterne bør også garantere, at der er særlige foranstaltninger for de forbrugere, der er i størst risiko for energifattigdom med henblik på at sikre, at de kan deltage aktivt på markedet, beskytte deres adgangsret til energi og gøre det muligt for dem at udnytte innovativ teknologi, der nedsætter deres energiforbrug.</p>

Begrundelse

Ændringsforslaget tilføjer et krav om, at alle myndigheder skal tilskynde forbrugerne til at deltage i markedet og stille detaljerede oplysninger om forudsætninger og muligheder herfor til rådighed.

Anbefalet ændring 24

Betragtning 30

Forslag til direktiv om fælles regler for det indre marked for elektricitet (omarbejdning) — COM(2016) 864 final

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>Takket være teknologi til distribueret energiproduktion og forbrugerindflydelse er energifællesskaber og energikoope­rativer blevet et virkningsfuldt og omkostningseffektivt middel til at opfylde borgernes behov og forventninger vedrørende energikilder, tjenesteydelser og lokal deltagelse. Energifællesskaber giver alle forbrugere mulighed for at have en direkte interesse i produktion, forbrug eller udveksling af energi inden for et geografisk afgrænset fællesskabsnet, der kan fungere isoleret eller være tilsluttet det offentlige distributionsnet. Energifællesskabsinitiativer lægger navnlig vægt på at levere billig energi af en bestemt slags, f.eks. vedvarende energi, til deres medlemmer eller partshavere, snarere end på at give overskud, sådan som det er tilfældet for et traditionelt energiselskab. Ved direkte at inddrage forbrugerne viser energifællesskabsinitiativer deres potentiale for at fremme brugen af ny teknologi og nye forbrugsmønstre, herunder intelligente net og prisfleksibelt elforbrug, på en integreret måde. Energifællesskaber kan også fremme energieffektiviteten på husstandsniveau og bidrage til at bekæmpe energifattigdom ved at reducere forbruget og sikre lavere energitariffer. Energifællesskaber giver desuden visse grupper af private forbrugere, der ellers ikke ville være i stand til at deltage i energimarkedet, mulighed for at gøre dette. Vellykkede initiativer af denne art har skabt økonomisk, social og miljømæssig værdi for lokalsamfundet, der rækker ud over selve leveringen af energitjenester. Lokale energifællesskaber bør have mulighed for at deltage i markedet på lige vilkår med andre deltagere, uden at konkurrencen fordrejes. Privatkunder bør have mulighed for frivilligt at deltage i energifællesskabs­initiativer såvel som til at trække sig ud igen uden at miste adgang til det net, der drives af energifællesskabet, eller deres rettigheder som forbrugere. Der bør gives adgang til et lokalt energifællesskabs net på retfærdige og omkostnings­ægte vilkår.</p>	<p>Takket være teknologi til distribueret energiproduktion og forbrugerindflydelse er energifællesskaber og energikoope­rativer blevet et virkningsfuldt og omkostningseffektivt middel til at opfylde borgernes behov og forventninger vedrørende energikilder, tjenesteydelser og lokal deltagelse. Energifællesskaber giver alle forbrugere mulighed for at have en direkte interesse i produktion, forbrug eller udveksling af energi inden for et geografisk afgrænset fællesskabsnet, der kan fungere isoleret eller være tilsluttet det offentlige distributionsnet. Energifællesskabsinitiativer lægger navnlig vægt på at levere billig energi af en bestemt slags, f.eks. vedvarende energi, til deres medlemmer eller partshavere, snarere end på at give overskud, sådan som det er tilfældet for et traditionelt energiselskab. Ved direkte at inddrage forbrugerne viser energifællesskabsinitiativer deres potentiale for at fremme brugen af ny teknologi og nye forbrugsmønstre, herunder intelligente net og prisfleksibelt elforbrug, på en integreret måde. Energifællesskaber kan også fremme energieffektiviteten på husstandsniveau og bidrage til at bekæmpe energifattigdom ved at reducere forbruget og sikre lavere energitariffer. Energifællesskaber giver desuden visse grupper af private forbrugere, der ellers ikke ville være i stand til at deltage i energimarkedet, mulighed for at gøre dette. Vellykkede initiativer af denne art har skabt økonomisk, social og miljømæssig værdi for lokalsamfundet, der rækker ud over selve leveringen af energitjenester. Lokale energifællesskaber bør i henhold til klart definerede regler have mulighed for at deltage i markedet på lige vilkår med andre deltagere, uden at konkurrencen fordrejes. Privatkunder bør have mulighed for frivilligt at deltage i energifællesskabsinitiativer såvel som til at trække sig ud igen uden at miste adgang til det net, der drives af energifællesskabet, eller deres rettigheder som forbrugere. Der bør gives adgang til et lokalt energifællesskabs net på retfærdige og omkostnings­ægte vilkår.</p>

Begrundelse

Lokale energifællesskaber kan være en effektiv måde at forvalte energien på i lokalsamfund. Med henblik på at fremme oprettelsen af sådanne fællesskaber og deres deltagelse på elektricitetsmarkedet er en passende retlig ramme med klare regler for energifællesskabernes aktiviteter på energimarkedet af stor betydning.

Anbefalet ændring 25

Betragtning 38

Forslag til direktiv om fælles regler for det indre marked for elektricitet (omarbejdning) — COM(2016) 864 final

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>Forskellige modeller for forvaltning af data er blevet udviklet eller er under udvikling i medlemsstaterne efter ibrugtagningen af intelligente målersystemer. Uafhængigt af dataforvaltningsmodellen er det vigtigt, at medlemsstaterne indfører gennemsigtige regler om adgang til data på ikke-diskriminerende vilkår, sikrer det højeste niveau af cybersikkerhed og databeskyttelse og sikrer, at de enheder, der behandler data, er upartiske.</p>	<p>Forskellige modeller for forvaltning af data er blevet udviklet eller er under udvikling i medlemsstaterne efter ibrugtagningen af intelligente målersystemer. Uafhængigt af dataforvaltningsmodellen er det vigtigt, at medlemsstaterne indfører gennemsigtige regler om adgang til data på ikke-diskriminerende vilkår, sikrer det højeste niveau af cybersikkerhed og databeskyttelse og sikrer, at de enheder, der behandler data, er upartiske. For at inddrage forbrugerne i efterspørgselsreaktionen og tilbyde dem et dynamisk prissystem, skal distributørerne sikre forbrugerne fri adgang til oplysninger om deres timelige elforbrug. Det anbefales, at denne informationsadgang kommer til at gælde for alle intelligente elmålere og gøres tilgængelig for alle effektområder.</p>

Begrundelse

Adgangen til information for alle intelligente elmålere bør anbefales, men ikke gøres obligatorisk. Dog bør den gøres tilgængelig for alle effektområder.

Anbefalet ændring 26

Betragtning 3

Forslag til forordning om oprettelse af Den Europæiske Unions Agentur for Samarbejde mellem Energireguleringsmyndigheder (omarbejdning) — COM(2016) 863 final — 2016/0378 (COD)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>Det forventes, at behovet for koordinering af de nationale reguleringstiltag vil blive større i de kommende år. Europas energisystem er ved at gennemgå den mest gennemgribende forandring i årtier. Øget markedsintegration og omstillingen til en mere alsidig elektricitetsproduktion kræver en større indsats, for at de nationale energipolitikker koordineres med naboerne og mulighederne for grænseoverskridende handel med elektricitet udnyttes.</p>	<p>Det forventes, at behovet for koordinering af de nationale reguleringstiltag vil blive større i de kommende år. Europas energisystem er ved at gennemgå den mest gennemgribende forandring i årtier. Øget markedsintegration og omstillingen til en mere alsidig elektricitetsproduktion kræver en større indsats, for at de nationale energipolitikker koordineres med naboerne og mulighederne for grænseoverskridende handel med elektricitet udnyttes. Det er endvidere vigtigt at styrke de nationale regulerende myndigheder. Medlemsstaterne skal garantere de nationale regulerende myndigheders uafhængighed og sikre, at de kan arbejde uhindret. Der skal stilles de nødvendige midler til rådighed for relevante aktiviteter, der varetages af de nationale regulerende myndigheder, og de skal have mulighed for at deltage i samarbejdet på EU-plan med alle rettigheder.</p>

Begrundelse

En bedre koordinering medlemsstaterne imellem på energiområdet hilses velkommen. Lige så vigtig er den rolle, som de nationale reguleringsmyndigheder i hver enkelt EU-medlemsstat varetager. Det skal påpeges, at medlemsstaterne skal garantere de nationale regulerende myndigheders uafhængighed og sikre, at de kan arbejde uhindret. Derudover skal der stilles tilstrækkelige ressourcer til rådighed, så det sikres, at de nationale regulerende myndigheder kan udføre deres arbejde ordentligt.

Anbefalet ændring 27

Artikel 14

Forslag til forordning om oprettelse af Den Europæiske Unions Agentur for Samarbejde mellem Energireguleringsmyndigheder (omarbejdning) — COM(2016) 863 final — 2016/0378 (COD)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>Agenturet kan under omstændigheder, som Kommissionen tydeligt har fastsat i retningslinjer vedtaget efter artikel 57 i [omarbejdning af elforordningen som foreslået i COM (2016) 861/2] eller artikel 23 i forordning (EF) nr. 715/2009, og i forbindelse med spørgsmål, der vedrører formålene med dets oprettelse, pålægges yderligere opgaver under overholdelse af grænserne for overdragelse af gennemførelsesbeføjelser til Unionens agenturer.</p>	<p>Agenturet kan under omstændigheder, som Kommissionen tydeligt har fastsat i retningslinjer vedtaget efter artikel 57 i [omarbejdning af elforordningen som foreslået i COM (2016) 861/2] eller artikel 23 i forordning (EF) nr. 715/2009, og i forbindelse med spørgsmål, der vedrører formålene med dets oprettelse, pålægges yderligere opgaver under overholdelse af grænserne for overdragelse af gennemførelsesbeføjelser til Unionens agenturer.</p> <p>Kommissionen bør sikre, at Agenturet for Samarbejde mellem Energireguleringsmyndigheder (ACER) får de nødvendige beføjelser til at kunne anmode om de informationer hos de relevante institutioner i medlemsstaterne, som agenturet har brug for med henblik på at kunne varetage sine opgaver.</p>

Begrundelse

For at garantere en hensigtsmæssig afvikling af proceduren er det nødvendigt at sikre, at Agenturet for Samarbejde mellem Energireguleringsmyndigheder får de nødvendige rettigheder og beføjelser, som gør, at det hurtigt modtager de informationer fra de relevante institutioner i medlemsstaterne, som agenturet har brug for med henblik på at kunne varetage sine opgaver.

Anbefalet ændring 28

Artikel 16, stk. 2

Forslag til forordning om oprettelse af Den Europæiske Unions Agentur for Samarbejde mellem Energireguleringsmyndigheder (omarbejdning) — COM(2016) 863 final — 2016/0378 (COD)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>Agenturet offentliggør årligt en rapport om resultaterne af dets overvågning, jf. stk. 1. I denne rapport redegør det for eventuelle hindringer for den fulde gennemførelse af de indre markeder for elektricitet og naturgas.</p>	<p>Agenturet offentliggør årligt en rapport om resultaterne af dets overvågning, jf. stk. 1. I denne rapport redegør det for eventuelle hindringer for den fulde gennemførelse af de indre markeder for elektricitet og naturgas og fremsætter henstillinger.</p>

Begrundelse

Agenturet for Samarbejde mellem Energireguleringsmyndigheder får et større ansvar og flere ressourcer. Det får øgede beføjelser i grænseoverskridende spørgsmål, der kræver en koordineret indsats. Det ville derfor være nyttigt for medlemsstaterne, hvis agenturet i sin rapport om resultaterne af overvågningen også ville komme med generelle henstillinger.

Anbefalet ændring 29

Betragtning 13

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om risikoberedskab i elsektoren og om ophævelse af direktiv 2005/89/EF — COM(2016) 862 final — 2016/0377 (COD)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>ENTSO-E bør på grundlag af denne fælles metode jævnligt opstille og ajourføre regionale krisescenarier og identificere de mest relevante risici for hver region såsom ekstreme vejrforhold, naturkatastrofer, brændstofmangel eller ond-sindede angreb. Når krisescenariet med gasmangel overvejes, bør risikoen for afbrydelse af gasforsyningen vurderes med udgangspunkt i de scenarier for forsynings- og infrastrukturaftbrydelser, der er opstillet af det europæiske net af transmissionssystemoperatører for gas i henhold til artikel 6, stk. 6 i forordningen om gasforsyningssikkerhed [den foreslåede forordning om gasforsyningssikkerhed]. På den baggrund skal medlemsstaterne i princippet hvert tredje år opstille og ajourføre deres nationale krisescenarier. Scenarierne skal danne grundlag for risikoberedskabsplaner. Medlemsstaterne bør ved indkredsning af risici på nationalt niveau også beskrive de mulige risici, de ser i forbindelse med ejerskabet af den infrastruktur, der er relevant for forsyningssikkerheden, og de foranstaltninger der i givet fald er truffet for at afbøde sådanne risici (såsom generel eller sektorspecifik lovgivning om investeringsscreening, særlige rettigheder for bestemte andelshavere osv.) med en angivelse af, hvorfor disse foranstaltninger set fra deres synspunkt er berettigede.</p>	<p>ENTSO-E bør på grundlag af denne fælles metode jævnligt opstille og ajourføre regionale krisescenarier og identificere de mest relevante risici for hver region såsom ekstreme vejrforhold, naturkatastrofer, brændstofmangel eller ond-sindede angreb. Når krisescenariet med gasmangel overvejes, bør risikoen for afbrydelse af gasforsyningen vurderes med udgangspunkt i de scenarier for forsynings- og infrastrukturaftbrydelser, der er opstillet af det europæiske net af transmissionssystemoperatører for gas i henhold til artikel 6, stk. 6 i forordningen om gasforsyningssikkerhed [den foreslåede forordning om gasforsyningssikkerhed]. I forbindelse med de forskellige former for regionalt samarbejde anbefales det, at energisituationen i regionen klarlægges og drøftes for på den måde at kortlægge muligheder og trusler. På baggrund af disse informationer skal medlemsstaterne i princippet hvert tredje år opstille og ajourføre deres nationale krisescenarier. Scenarierne skal danne grundlag for risikoberedskabsplaner. Medlemsstaterne bør ved indkredsning af risici på nationalt niveau også beskrive de mulige risici, de ser i forbindelse med ejerskabet af den infrastruktur, der er relevant for forsyningssikkerheden, og de foranstaltninger der i givet fald er truffet for at afbøde sådanne risici (såsom generel eller sektorspecifik lovgivning om investeringsscreening, særlige rettigheder for bestemte andelshavere osv.) med en angivelse af, hvorfor disse foranstaltninger set fra deres synspunkt er berettigede.</p>

Begrundelse

Det vil være hensigtsmæssigt og nyttigt at kalkulere med, at ENTSO-E jævnligt opstiller og ajourfører regionale krisescenarier og identificerer de mest relevante risici for hver region såsom ekstreme vejrforhold, naturkatastrofer, brændstofmangel eller ond-sindede angreb. Det vigtigste er imidlertid at styrke det regionale samarbejde mellem medlemsstaterne. For medlemsstaterne vil det være nyttigt, hvis situationen på regionalt plan klarlægges og drøftes forud for udarbejdelsen af de enkelte nationale krisescenarier. På den måde øges medlemsstaternes muligheder for at kortlægge og vurdere nationale og regionale foranstaltninger til en effektiv og smidig krisestyring.

Anbefalet ændring 30

Betragtning 18

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om risikoberedskab i elsektoren og om ophævelse af direktiv 2005/89/EF — COM(2016) 862 final — 2016/0377 (COD)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>Med henblik på at sikre en fælles tilgang til kriseforebyggelse og -styring skal den kompetente myndighed i hver medlemsstat efter høring af interessenterne udarbejde en risikoberedskabsplan. Planerne skal beskrive effektive, forholdsmæssige og ikke-diskriminerende foranstaltninger, der dækker alle opstillede risikoscenarier. Planerne skal give gennemsigtighed, især hvad angår de betingelser, under hvilke der kan træffes foranstaltninger for at afbøde krisesituationer. Alle planlagte ikke-markedsforanstaltninger skal overholde de i denne forordning fastsatte regler.</p>	<p>Med henblik på at sikre en fælles tilgang til kriseforebyggelse og -styring skal den kompetente myndighed i hver medlemsstat efter høring af interessenterne, herunder, når det er muligt, de lokale og regionale myndigheder, udarbejde en risikoberedskabsplan. Planerne skal beskrive effektive, forholdsmæssige og ikke-diskriminerende foranstaltninger, der dækker alle opstillede risikoscenarier. Planerne skal give gennemsigtighed, især hvad angår de betingelser, under hvilke der kan træffes foranstaltninger for at afbøde krisesituationer. Alle planlagte ikke-markedsforanstaltninger skal overholde de i denne forordning fastsatte regler.</p>

Begrundelse

Det er vigtigt, at der findes en fælles tilgang til kriseforebyggelse og -styring i hver medlemsstat.

Derfor er der brug for et tæt samarbejde mellem alle interesserede parter med fokus på direkte kommunikation, også, når det er relevant, med de lokale og regionale myndigheder.

Anbefalet ændring 31

Artikel 16, stk. 1

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om risikoberedskab i elsektoren og om ophævelse af direktiv 2005/89/EF — COM(2016) 862 final — 2016/0377 (COD)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>Så snart som muligt og ikke senere end seks uger efter, at en elkriser er erklæret, fremsender de pågældende kompetente myndigheder i samråd med de nationale tilsynsmyndigheder (medmindre dette er den kompetente myndighed) en evalueringsrapport til elektricitetskoordinationsgruppen og Kommissionen.</p>	<p>Så snart som muligt og ikke senere end fire uger efter, at en elkriser er erklæret, fremsender de pågældende kompetente myndigheder i samråd med de nationale tilsynsmyndigheder (medmindre dette er den kompetente myndighed) en evalueringsrapport til elektricitetskoordinationsgruppen og Kommissionen.</p>

Begrundelse

Erklæringen af en elkrise udgør en stor udfordring for både den berørte medlemsstat og EU som helhed. I en sådan situation er der behov for en hurtig reaktion og hurtig handling. Den i ændringsforslaget foreslåede frist på fire uger for indgivelse af analyserapporten er tilstrækkelig og sikrer samtidig en hurtigere informationsudveksling.

Anbefalet ændring 32

Artikel 18

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om risikoberedskab i elsektoren og om ophævelse af direktiv 2005/89/EF — COM(2016) 862 final — 2016/0377 (COD)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>Medlemsstaterne og de kontraherende parter i Energifællesskabet opfordres til at arbejde tæt sammen i processen med at opstille elkrisescenarier og udarbejde risikoberedskabsplaner, således at der ikke træffes foranstaltninger, som bringer forsyningssikkerheden i medlemsstaterne, hos de kontraherende parter eller i Unionen i fare.</p> <p>I den forbindelse kan de kontraherende parter i Energifællesskabet på Kommissions opfordring deltage i møder i elektricitetskoordinationsgruppen vedrørende emner, de er berørt af.</p>	<p>Medlemsstaterne og de kontraherende parter i Energifællesskabet opfordres til at arbejde tæt sammen i processen med at opstille elkrisescenarier og udarbejde risikoberedskabsplaner, således at der ikke træffes foranstaltninger, som bringer forsyningssikkerheden i medlemsstaterne, hos de kontraherende parter eller i Unionen i fare. Til sikring af den mest effektive forvaltning af energisektoren fremhæves og anbefales især regionalt samarbejde. I den forbindelse kan de kontraherende parter i Energifællesskabet på Kommissions opfordring deltage i møder i elektricitetskoordinationsgruppen vedrørende emner, de er berørt af.</p>

Begrundelse

Med henblik på en elkrisestyring, der er så slagkraftig og effektiv som muligt, er det vigtigt at gøre opmærksomhed på betydningen af, at medlemsstaterne samarbejder på regionalt plan. Regionalt samarbejde skaber mulighed for hurtige løsninger med lave omkostninger.

II. POLITISKE ANBEFALINGER

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG (RU)

Generelle bemærkninger

1. Det Europæiske Regionsudvalg glæder sig over pakken om ren energi fra Kommissionen og gør opmærksom på, at prioriteterne heri — energieffektivitet og bæredygtighed for bygninger, industri og transport, udvikling af vedvarende energi samt betingelserne og en hensigtsmæssig udformning af reglerne herfor, som giver forbrugerne mulighed for at deltage gennem styring af energibehovet — i kombination med oprettelsen af det indre marked for energi og fastsættelsen af nye ansvarsområder for eldistributionsnet, transmissionsoperatører og nationale lovgivere vil bidrage til at sikre uafhængighed på energiområdet, forsyningssikkerhed, realisering af klimamålene og især rimelige energipriser for forbrugerne;

2. understreger imidlertid, at der er klare tegn på, at de gældende EU-mål i energi- og klimapakken 2030 ikke vil være tilstrækkelige til at opfylde de forpligtelser, som alle medlemsstater og EU har indgået med underskrivelsen af Parisaftalen. Det er især overbevist om, at målet om 27 % vedvarende energi i EU ikke er tilstrækkeligt ambitiøst, og opfordrer derfor Kommissionen og medlemsstaterne til at være mere ambitiøse;

3. bifalder forslagene om et tæt grænseoverskridende samarbejde på regionalt plan og opfordrer samtidig Kommissionen til at undersøge mulighederne for at støtte et sådant samarbejde gennem udvidelse af rettigheder for deltagelse på mikroniveau, åbning af muligheder for et tæt samarbejde mellem lokale og regionale myndigheder og etablering af rammevilkår for, at naboregioner får reelle muligheder for at opbygge en fælles energiinfrastruktur på tværs af de nationale grænser;

4. beklager, at de lokale og regionale myndigheders rolle kun beskrives på overfladisk vis i Kommissionens forslag, og fremhæver de lokale og regionale myndigheders vigtige bidrag til gennemførelsen af klimamålene. Mange små og store byer i EU har allerede i årevis haft handlingsplaner for klima og bæredygtig energi, hvor en kulstoffattig kraftvarmeproduktion, anvendelse af vedvarende energikilder, foranstaltninger til fremme af energieffektivitet samt udvikling af bæredygtig transport indgår;
5. støtter Kommissionens mål om at skabe en fleksibel og markedsorienteret ramme, som styrker udviklingen af vedvarende energi, men som samtidig forebygger markedsforvridninger, og bifalder især forslagene om at skabe stærkere incitament for forbrugerne, så disse blive aktører på elektricitetsmarkedet. Udvalget fremhæver, at de lokale og regionale myndigheder med oprettelsen af energifællesskaber kan yde et bidrag til sikring heraf;
6. mener, at det regionale samarbejde inden for rammerne af udarbejdelsen af nationale planer må styrkes på de områder, hvor det er oplagt, at der vil være grænseoverskridende konsekvenser. Udvalget anser det for yderst vigtigt, at foranstaltningerne forud for udarbejdelsen af nationale planer på et tidligt tidspunkt koordineres med EU's nabolande, og at de lokale og regionale myndigheder inddrages i denne proces;
7. mener, at medlemsstaterne bør øge indsatsen for at fjerne administrative hindringer, nedbringe omkostningerne forbundet med mindre modne lavemissionsteknologier og i højere grad fokusere på en effektiv koordinering af planlægning, gennemførelse og rapportering på nationalt, regionalt og lokalt plan.

Udvikling af vedvarende energi og markedsintegration

8. Det Europæiske Regionsudvalg er enig i, at EU i højere grad bør fokusere på udviklingen og brugen af teknologier inden for vedvarende energi, og bemærker, at de nye teknologier vil give alle forbrugere (fra industrivirksomheder til husholdninger) mulighed for at bruge energi på en mere intelligent og omkostningseffektiv måde, samtidig med at de kan vælge rene og effektive energifremstillingsmetoder;
9. mener, at manglende fastsættelse af mål i medlemsstaterne for vedvarende energikilder på transportområdet er en meget stor mangel, navnlig når opfyldelse af målet med 10 % i 2020 som fastsat i det nuværende direktiv har været hovedincitamentet for udviklingen af biobrændstoffer. Det foreslås derfor at inkludere et mål for biobrændstoffer (herunder konventionelle biobrændstoffer, der produceres bæredygtigt), der kunne være på 14 %;
10. mener, at energi fra vedvarende energikilder kan være konkurrencedygtig, og påpeger, at nogle vedvarende energikilder, f.eks. onshorevindmølleparker, allerede er i stand til at konkurrere med fossile energikilder, og at priserne for vindenergi vil falde yderligere, hvis der installeres flere vindmøller, og teknologien forbedres;
11. er enig i, at innovation på området rene energikilder kræver et velfungerende indre marked og en fair konkurrence, som giver nye markedsaktører mulighed for at gennemføre innovative projekter møntet på vedvarende energi. Udvalget fremhæver imidlertid, at gennemførelsen af innovative projekter skal ske på samme vilkår som gælder for de aktører, der allerede findes på markedet;
12. bemærker, at medlemsstaterne ved oprettelsen af støtteordninger for vedvarende energi bør være opmærksomme på de særlige egenskaber ved de forskellige teknologier for vedvarende energi (f.eks. prisniveau, risici, mulighed for levering af systemtjenester). Dette vil sikre en større omkostningseffektivitet og opfyldelse af EU's langsigtede mål om at reducere CO₂-emissionerne;
13. mener, at Kommissionen bør tilskynde medlemsstaterne til at træffe hensigtsmæssige foranstaltninger til støtte for udviklingen af vedvarende energi. Hvad angår udviklingen af nye generationer af teknologier til fremstilling af vedvarende energi og beskyttelsen af mindre projekter, herunder kraftvarmeverker, der er forbundet med lokale fjernvarme- og fjernkølingsnet, skal medlemsstaterne have et større råderum;
14. påpeger, at udvikling af vedvarende energi og markedsintegration kræver betydelige økonomiske ressourcer, og at det derfor er særlig vigtigt at prioritere dette spørgsmål og sikre en fælles tilgang på europæisk, nationalt, regionalt og lokalt plan, således at de forskellige finansieringskilder sammenkobles, og der skabes en multiplikatoreffekt;

15. opfordrer Kommissionen til, under hensyntagen til de eksisterende støtteordninger i medlemsstaterne og med henblik på en harmonisering af reglerne og mobilisering af investeringer i denne sektor, at sikre, at det i direktivet om vedvarende energi klart fastlægges, hvilken strategi der skal følges i forbindelse med støtteordningerne;

16. konstaterer, at det med henblik på realisering af mere ambitiøse mål er mindst lige så vigtigt med præcise og korrekte oplysninger om mulighederne for at benytte EU's støtteinstrumenter efter 2020. Udvalget fremhæver også, at der må anvendes avancerede finansieringsteknikker til sikring af, at de største investeringer kommer fra den private sektor. I den forbindelse skal det bemærkes, at 25 % af de projekter, der er blevet finansieret med midler fra Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer (EFSI), har vedrørt energi, hvilket i høj grad har medvirket til at sætte gang i sektoren;

17. er enig i, at støtteordninger for elektricitet fra vedvarende kilder har vist sig at være en effektiv metode til at fremme udbredelsen af vedvarende elektricitet. Udvalget fremhæver imidlertid, at produktion af moden vedvarende energi ifølge retningslinjerne for statsstøtte til miljøbeskyttelse og energi 2014-2020, der trådte i kraft 1. juli 2014, gradvist skal integreres i det indre elmarked, at statsstøtten skal afspejle de faldende produktionsomkostninger, og markedsforvridninger skal undgås. Det påpeger endvidere, at de eksterne omkostninger forbundet med disse energikilder skal gøres mere gennemsigtige;

18. støtter principielt åbningen af støtteordninger for projekter i andre medlemsstater, men medlemsstaterne bør imidlertid nøje undersøge mulighederne i tilknytning til en åbning af markedet for at undgå, at en sådan forpligtelse, på grund af den større finansielle kapacitet hos de øvrige EU-medlemsstater, der er involverede i fordelingen af støtten, begrænser den lokale produktion. Udvalget mener derfor, at støtteordninger, baseret på grænseoverskridende samarbejde, bør prioriteres, og at der bør rettes særlig fokus på sammenkoblinger.

Det indre marked for elektricitet og risikostyring

19. Det Europæiske Regionsudvalg understreger, at et integreret energimarked er det bedste middel til at opnå overkommelige energipriser og sikkerhed i energiforsyningen og samtidig bane vej for en omkostningseffektiv integrering af større mængder elektricitet fra vedvarende energikilder. Udvalget bifalder derfor Kommissionens forslag til en udformning af elektricitetsmarkedet, som fremmer indførelsen af vedvarende energi, forbedrer efterspørgselsstyringen, skaber et integreret energimarked på regionalt niveau og styrker forbrugernes stilling;

20. påpeger, at elpriserne i mange medlemsstater ikke følger efterspørgsel og udbud, men reguleres af de offentlige myndigheder. Dette kan skade konkurrencen og hindre mobiliseringen af investeringer samt fremkomsten af nye udbydere på markedet og skal altid være behørigt begrundet i specifikke politiske mål som f.eks. beskyttelse af de mest sårbare forbrugere. Regionsudvalget støtter derfor den foreslåede liberalisering af markedet og reduktionen af den statslige indgriben med det formål at sænke priserne for forbrugerne, men minder om, at medlemsstaternes deregulering af energipriserne bør gennemføres gradvist og under behørig hensyntagen til energis særlige karakter af tjenesteydelse af almen interesse;

21. er enig i, at lokale energifællesskaber kan være en effektiv måde at forvalte energien på i lokalsamfund. Udvalget opfordrer Kommissionen til at skabe tekniske og finansielle instrumenter, som giver de lokale og regionale myndigheder mulighed for at støtte disse fællesskaber på omfattende vis;

22. er enig i, at medlemsstaterne skal udarbejde risikoberedskabsplaner for at forebygge krisesituationer, og fremhæver betydningen af det regionale samarbejde med henblik på en mere effektiv forvaltning af energisektoren. Udvalget mener endvidere, at de regionale og lokale myndigheder skal høres i forbindelse med udarbejdelsen af disse planer.

23. understreger, at kampen mod energifattigdom kræver en fælles definition af problemet på EU-niveau, indsamling og udveksling af relevante data i samarbejde med forskellige myndighedsniveauer og en række målrettede politikker og foranstaltninger for at hjælpe de mest sårbare energiforbrugere til at deltage på markedet og lette byrden fra høje energipriser.

Agenturet for Samarbejde mellem Energireguleringsmyndigheder (ACER)

24. Det Europæiske Regionsudvalg bifalder den omfattende evaluering af den juridiske ramme. Der tages ikke kun fat på enkelte aspekter af energimarkedet, men også på sammenhængen mellem de enkelte elementer, samspillet mellem aktørerne i forfølgelsen af målene og fordelingen af ansvarsområder. Det må bifaldes, at ACER får større indflydelse på udarbejdelsen og gennemførelsen af netreglerne. Udvalget fremhæver imidlertid, at Kommissionen skal sikre, at ACER råder over de nødvendige beføjelser til at anmode om oplysninger fra de vigtigste institutioner i medlemsstaterne og varetage andre koordineringsopgaver;

25. gør opmærksom på, at ACER's reguleringsforanstaltninger i henhold til proportionalitetsprincippet ikke erstatter nationale afgørelser. Udvalget anbefaler ligeledes, at de nationale regulerende myndigheder styrkes. Medlemsstaterne skal garantere de nationale regulerende myndigheders uafhængighed og sikre, at de kan arbejde uhindret. Der skal stilles de nødvendige midler til rådighed for relevante aktiviteter, der varetages af de nationale regulerende myndigheder, og de skal have mulighed for at deltage i samarbejdet på EU-plan med alle rettigheder.

Forbrugere og betydningen af oplysning og uddannelse

26. Det Europæiske Regionsudvalg bifalder Kommissionens forslag om at reformere markedet for energi og give forbrugerne større indflydelse, således at de bliver ligeberettigede markedsdeltagere. Udvalget støtter Kommissionens forslag om at indføre intelligente målere på frivillig basis og under hensyntagen til principperne om databeskyttelse, således at forbrugerne får regninger, de kan gennemskue, og får lettere ved at skifte elleverandør;

27. gør opmærksom på, at mere forskning og et tættere samarbejde med repræsentanter for de lokale myndigheder er nødvendigt for bedre at forstå forbrugernes motivation for deltagelse på elektricitetsmarkedet. En bedre indsigt i de faktorer, der fører til ændringer i forbrugernes adfærd, kan give vigtige oplysninger om, hvordan forbrugerne kan stimuleres til at optræde som stærke og ansvarsbevidste aktører på det nye elmarked;

28. gør opmærksom på, at undersøgelser har vist, at forbrugerne klager over manglende gennemsigtighed på elektricitetsmarkederne, og peger på, at mangel på information mindsker deres muligheder for at udnytte konkurrencen og deltage aktivt i markedet. Forbrugerne føler sig ikke tilstrækkeligt informerede om alternative udbydere og valgmuligheder. Udvalget fremhæver derfor, at problemerne vedrørende beskyttelse af privatlivets fred og beskyttelse af kundedata skal løses, og opfordrer Kommissionen til at fremlægge tekniske forslag, der skal garantere høje sikkerhedsstandarder;

29. fremhæver de lokale og regionale myndigheders betydning for støtten til oprettelse af energifællesskaber. Udvalget bemærker, at de lokale myndigheders repræsentanter kan yde støtte på følgende områder: opbygning af kapacitet, adgang til finansiering, uddannelse, udveksling af positive erfaringer, teknisk bistand og fremme af partnerskaber;

30. understreger betydningen af oplysningskampagner, der tilskynder forbrugerne til at blive aktive aktører i energisektoren. I den forbindelse er det vigtigt, at Regionsudvalget spiller en aktiv rolle, og udvalgets indsats bør støttes, idet den kan yde et væsentligt bidrag til informationsformidling, udveksling af ideer i lokalsamfundene samt udveksling af praktiske erfaringer med vellykkede tiltag.

De lokale og regionale myndigheders rolle

31. Det Europæiske Regionsudvalg gør opmærksom på, at de lokale og regionale myndigheder spiller en vigtig rolle i energisektoren: disse myndigheder kan med deres aktiviteter påvirke energiinfrastrukturens udvikling og markedets funktion. De tilrettelægger leveringen af tjenesteydelser, har ansvaret for den fysiske planlægning og arealanvendelsen, står for vejbelysning, levering af transporttjenester og forvaltningen af lokalplaner. De træffer endvidere afgørelse om tilladelser og tilrettelægger oplysningskampagner og informationsformidling til borgerne. Desuden råder de lokale og regionale myndigheder over store budgetter til offentlige indkøb af energiforbrugende produkter og tjenesteydelser. I flere tilfælde er de lokale og regionale myndigheder også energiproducenter;

32. påpeger, at de lokale og regionale myndigheder i Kommissionens forslag ikke nævnes som vigtige aktører i energisektoren, og opfordrer Kommissionen til at behandle de lokale og regionale myndigheder som partnere på lige fod med centralregeringen i forbindelse med gennemførelsen af yderligere foranstaltninger på dette område;

33. gør opmærksom på, at de lokale og regionale myndigheder kan bidrage til at fremme brugen af vedvarende energikilder og forbedre energieffektiviteten på lokalt og regionalt plan, f.eks. ved at fastsætte ambitiøse mål og handlingsplaner, forenkle de administrative procedurer og regler, yde økonomisk støtte og gøre en indsats på uddannelsesområdet. Det minder i den forbindelse om, at mere end 6 600 lokale og regionale myndigheder har underskrevet borgmesterpagten, og at flere bør tilskyndes til frivilligt at tilslutte sig dette og andre internationale initiativer;

34. mener, at de lokale og regionale myndigheder bør høres med hensyn til fremtidige særlige foranstaltninger på grund af den rolle, de spiller i forbindelse med planlægning af infrastruktur, tiltrækning af investorer samt information til og høring af forbrugerne;

35. tilbyder at bistå lokale og regionale myndigheder med at etablere kontakter med relevante eksperter med det formål at forbedre kompetencer og sikre en bedre koordinering af fælles tilgange.

Nærhed og proportionalitet

36. Det Europæiske Regionsudvalg påpeger, at nogle nationale parlamenter har givet udtryk for betænkeligheder med hensyn til, om Kommissionens forslag er i overensstemmelse med nærhedsprincippet. De lokale og regionale myndigheder har et stort ansvar for at sikre, at EU's regler håndhæves på effektiv vis. Blandt andet af den grund er udvalget af den opfattelse, at det kan være nødvendigt at se nærmere på, om nærheds- og proportionalitetsprincipperne er overholdt.

Bruxelles, den 13. juli 2017.

Markku MARKKULA

*Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg*

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Forvaltning af energiunionen og ren energi

(2017/C 342/13)

Ordfører:	Bruno HRANIĆ (HR/EPP), borgmester i Vidovec
Basisdokumenter:	Forslag til en forordning om Forvaltning af energiunionen
	COM(2016) 759 final
	Meddelelse om Ren energi til alle europæere
	COM(2016) 860 final
	Meddelelse om Hurtigere innovation inden for ren energi,
	COM(2016) 763 final

I. ANBEFALEDE ÆNDRINGER

Anbefalet ændring 1

Forslag til forordning

Betragtning 1

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
	(1) Denne forordning tager sigte på at fastsætte de nødvendige partnerskaber mellem Unionen, medlemsstaterne enkeltvis og samlet i makroregionale partnerskaber og på lokalt niveau for i fællesskab at bevæge sig fremad i energiomstillingen. Disse forskellige niveauer skal arbejde sammen i en ånd af solidaritet og tillid, der er til gensidig fordel.

Begrundelse

Forordningen bør indledningsvist fremhæve behovet for samarbejde mellem de forskellige myndighedsniveauer. Forslaget bygger på en tilsvarende ide, der indgår i udkastet til Europa-Parlamentets betænkning PE 604.777 (ændringsforslag 2).

Anbefalet ændring 2

Forslag til forordning

Artikel 9, stk. 2

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
2. Kommissionen kan udstede henstillinger vedrørende udkastene til planer til medlemsstaterne i overensstemmelse med artikel 28. I disse henstillinger fastsættes navnlig:	Udkast til integrerede nationale energi- og klimaplaner
a) ambitionsniveauet for målsætninger, specifikke mål og bidrag med henblik på i fællesskab at opfylde energiunionens målsætninger og navnlig Unionens 2030-mål for vedvarende energi og energieffektivitet	2. Kommissionen vurderer udkastet til integrerede nationale energi- og klimaplaner og udsteder landespecifikke henstillinger vedrørende udkastene til planer til medlemsstaterne i overensstemmelse med artikel 28 med henblik på at:
	a) bidrage til at opfylde energiunionens målsætninger, specifikke mål og bidrag

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>b) politikker og foranstaltninger i relation til medlemsstaternes og Unionens målsætninger og andre politikker og foranstaltninger med potentielle grænseoverskridende konsekvenser</p> <p>c) samspillet mellem og konsekvens i de eksisterende (gennemførte og vedtagne) og planlagte politikker og foranstaltninger i den integrerede nationale energi- og klimaplan inden for én dimension og mellem energiunionens forskellige dimensioner.</p>	<p>b) sikre at politikker og foranstaltninger i relation til medlemsstaternes handlingsplaner og andre politikker og foranstaltninger er formålstjenelige, især dem med potentielle grænseoverskridende konsekvenser</p> <p>c) fremme samspillet mellem og konsekvens i de eksisterende (gennemførte og vedtagne) og planlagte politikker og foranstaltninger i den integrerede nationale energi- og klimaplan inden for én dimension og mellem energiunionens forskellige dimensioner</p> <p>d) insistere på, at medlemsstaterne udtrykkeligt tager højde for de gældende lokale og regionale forpligtelser og de resultater, der er opnået gennem initiativer som Borgmesterpagten, og udvikler mekanismer, der skal inddrage alle relevante myndighedsniveaurs bidrag i de integrerede nationale planer på klima- og energiområdet.</p>

Begrundelse

Det er meget vigtigt at sikre sammenhæng og komplementaritet mellem de enkelte medlemsstaters handlingsplaner og politikkerne på EU-plan og fremme inddragelsen af de lokale og regionale myndigheder og deres bidrag. Forslaget er baseret på lignende forslag i udkastet til Europa-Parlamentets betænkning PE 604.777 (ændringsforslag 97-100).

Anbefalet ændring 3

Forslag til forordning

Artikel 10

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>Uden at dette berører andre EU-retlige krav, skal medlemsstaterne sørge for, at offentligheden tidligt får reel lejlighed til at deltage i udarbejdelsen af udkast til planer, jf. artikel 9, og vedlægge et resumé af offentlighedens synspunkter, når de forelægger Kommissionen deres udkast til integreret national energi- og klimaplan. I det omfang, at bestemmelserne i direktiv 2001/42/EF finder anvendelse, skal høringer foretaget i henhold til dette direktiv anses for også at opfylde høringsforpligtelsen i henhold til denne forordning.</p>	<p>Offentlig høring</p> <p>Uden at dette berører andre EU-retlige krav, skal medlemsstaterne sørge for, at offentligheden tidligt får reel lejlighed til at deltage i udarbejdelsen af udkast til planer, jf. artikel 9, og vedlægge et resumé af offentlighedens synspunkter, når de forelægger Kommissionen deres udkast til integreret national energi- og klimaplan. I det omfang, at bestemmelserne i direktiv 2001/42/EF finder anvendelse, skal høringer foretaget i henhold til dette direktiv anses for også at opfylde høringsforpligtelsen i henhold til denne forordning.</p> <p>I betragtning af de lokale og regionale myndigheders politisk anerkendte rolle i forbindelse med gennemførelsen af foranstaltninger for bæredygtig energi og under hensyntagen til Kommissionens mål om at sikre bedre regulering er de nationale myndigheder forpligtet til at inddrage de lokale og regionale myndigheder i planlægnings- og overvågningsarbejdet i overensstemmelse med deres respektive forfatningsmæssige og politiske bestemmelser.</p>

Begrundelse

En effektiv samordning mellem det nationale niveau og de lokale og regionale myndigheder i forbindelse med planlægningen og gennemførelsen af samt rapporteringen om klima- og energipolitikker kan bidrage til at undgå unødvendige administrative byrder og imødekomme kravene om bedre regulering.

Anbefalet ændring 4**Forslag til forordning**

Ny artikel efter artikel 10

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
	<p>Platform for energidialog på flere niveauer</p> <p>1. Medlemsstaterne bør i en ånd af partnerskab oprette en permanent energidialog til støtte for aktiv inddragelse af lokale og regionale myndigheder, civilsamfundsorganisationer, erhvervslivet, investorer, andre relevante interessenter og den brede offentlighed i forvaltningen af energioplægningen, herunder energifattigdom.</p> <p>2. Medlemsstaterne forelægger denne energidialog forskellige valgmuligheder og scenarier for deres kort-, mellem- og langsigtede energi- og klimapolitikker samt en cost-benefit-analyse for hver mulighed.</p> <p>3. Medlemsstaterne sikrer, at energidialogen drager fordel af tilstrækkelige menneskelige og finansielle ressourcer og støtte. I samarbejde med Kommissionen bør der sikres en erfaringsudveksling mellem de forskellige energidialoger.</p>

Begrundelse

Når det drejer sig om et så vigtigt emne som energioplægningen, er det nødvendigt at skabe strukturer, der sikrer en permanent dialog med alle de berørte aktører med det formål at se nærmere på forskellige muligheder og scenarier og finde frem til fælles løsninger. Punktet bygger på en tilsvarende ide, der indgår i udkastet til Europa-Parlamentets betænkning PE 604.777.

Anbefalet ændring 5**Forslag til forordning**

Artikel 18, litra b)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>Medlemsstaterne skal i deres integrerede nationale energi- og klimastatusrapporter oplyse:</p> <p>b) om gennemførelsen af følgende politikker og foranstaltninger:</p> <p>1) gennemførte, vedtagne og planlagte politikker og foranstaltninger med henblik på at opnå det nationale bidrag til det bindende 2030 mål for vedvarende energi på EU-plan som angivet i artikel 4, litra a), nr. 2), i), herunder sektor- og teknologispicifikke foranstaltninger, med en særlig gennemgang af gennemførelsen af de foranstaltninger, der er fastsat i artikel 23, 24 og 25 i [omarbejdning af direktiv 2009/28/EF som foreslået i COM(2016) 767] de foranstaltninger, som er fastsat i [omarbejdning af direktiv 2009/28/EF som foreslået ved COM(2016) 767]</p>	<p>Medlemsstaterne skal i deres integrerede nationale energi- og klimastatusrapporter oplyse:</p> <p>b) om gennemførelsen af følgende politikker og foranstaltninger:</p> <p>1) gennemførte, vedtagne og planlagte politikker og foranstaltninger med henblik på at opnå det nationale bidrag til det bindende 2030 mål for vedvarende energi på EU-plan som angivet i artikel 4, litra a), nr. 2), i), herunder sektor- og teknologispicifikke foranstaltninger, med en særlig gennemgang af gennemførelsen af de foranstaltninger, der er fastsat i artikel 23, 24 og 25 i [omarbejdning af direktiv 2009/28/EF som foreslået i COM(2016) 767] de foranstaltninger, som er fastsat i [omarbejdning af direktiv 2009/28/EF som foreslået ved COM(2016) 767]</p>

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>2) særlige foranstaltninger vedrørende regionalt samarbejde</p> <p>3) uden at dette berører artikel 107 og 108 i TEUF, særlige foranstaltninger med henblik på finansiel støtte, herunder EU-støtte og anvendelse af EU-midler, til fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende kilder til elektricitet, opvarmning og køling og transport</p> <p>4) særlige foranstaltninger til opfyldelse af kravene i artikel 15, 16, 17, 18, 21 og 22 i [omarbejdning af direktiv 2009/28/EF som foreslået i COM(2016) 767]</p> <p>5) foranstaltninger til fremme af anvendelsen af energi fra biomasse, særlig til mobilisering af ny biomasse under hensyntagen til biomassens tilgængelighed (både indenlandsk potentiale og import fra tredjelande) og andre anvendelser af biomasse (landbrugs- og skovbaserede sektorer) samt foranstaltninger til fremme af bæredygtighed i produktionen og udnyttelsen af biomasse</p> <p>c) jf. bilag VII, del 1.</p>	<p>2) særlige foranstaltninger vedrørende regionalt samarbejde</p> <p>3) uden at dette berører artikel 107 og 108 i TEUF, særlige foranstaltninger med henblik på finansiel støtte, herunder EU-støtte og anvendelse af EU-midler, til fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende kilder til elektricitet, opvarmning og køling og transport</p> <p>4) særlige foranstaltninger til opfyldelse af kravene i artikel 15, 16, 17, 18, 21 og 22 i [omarbejdning af direktiv 2009/28/EF som foreslået i COM(2016) 767]</p> <p>5) foranstaltninger til fremme af anvendelsen af energi fra biomasse, særlig til mobilisering af ny biomasse under hensyntagen til biomassens tilgængelighed (både indenlandsk potentiale og import fra tredjelande) og andre anvendelser af biomasse (landbrugs- og skovbaserede sektorer) samt foranstaltninger til fremme af bæredygtighed i produktionen og udnyttelsen af biomasse</p> <p>6) fremskridtet med hensyn til at øge andelen af vedvarende energi i leveringen af opvarmning og køling, uden dog at lægge en urimelig administrativ byrde på de lokale eller regionale myndigheder eller slutbrugerne</p> <p>c) jf. bilag VII, del 1.</p>

Begrundelse

Opvarmning og køling rummer et stort uudnyttet potentiale for reduktion af drivhusgasemissioner og øget anvendelse og produktion af vedvarende energi (se Regionsudvalgets udtalelse om En EU-strategi for opvarmning og køling). Med hensyn til direktivet om vedvarende energi bør der etableres et tæt samarbejde mellem de nationale, regionale og lokale myndighedsniveauer om at nå det bindende mål om at øge andelen af vedvarende energikilder i opvarmnings- og kølingssektoren med 1 % om året som et konkret og effektivt bidrag til at nå EU's overordnede mål om at øge andelen af vedvarende energikilder med 27 % inden 2030.

Anbefalet ændring 6

Forslag til forordning

Artikel 37

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>1. Kommissionen bistås af et udvalg om energiunionen. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011, og det skal fungere i de respektive sektorspecifikke sammensætninger af relevans for nærværende forordning.</p>	<p>Udvalget om energiunionen</p> <p>1. Kommissionen bistås af et udvalg om energiunionen. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011, og det skal fungere i de respektive sektorspecifikke sammensætninger af relevans for nærværende forordning.</p>

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>2. Dette udvalg afløser det udvalg, der er nedsat ved artikel 8 i beslutning 93/389/EØF, artikel 9 i beslutning 280/2004/EF og artikel 26 i forordning (EU) nr. 525/2013. Henvisninger til det udvalg, der er nedsat i medfør af disse retsakter, gælder som henvisninger til det udvalg, der nedsættes ved nærværende forordning.</p> <p>3. Når der henvises til denne artikel, anvendes artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011.</p>	<p>2. Dette udvalg afløser det udvalg, der er nedsat ved artikel 8 i beslutning 93/389/EØF, artikel 9 i beslutning 280/2004/EF og artikel 26 i forordning (EU) nr. 525/2013. Henvisninger til det udvalg, der er nedsat i medfør af disse retsakter, gælder som henvisninger til det udvalg, der nedsættes ved nærværende forordning.</p> <p>3. Når der henvises til denne artikel, anvendes artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011.</p> <p>4. Udvalget vil omfatte en repræsentant udpeget af Regionsudvalget, som skal repræsentere de lokale og regionale myndigheder i hele EU på institutionelt niveau.</p>

Begrundelse

Højstående politiske repræsentanter for EU og Europa-Parlamentet har gentagne gange anerkendt de lokale og regionale myndigheders centrale rolle inden for rammerne af energiunionen.

II. POLITISKE ANBEFALINGER

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG (RU)

Hovedformål og målgrupper

1. Det Europæiske Regionsudvalg opfordrer på ny til, at man når de ambitiøse mål på EU-niveau på 40 % inden 2030 for henholdsvis energieffektiviteten og den vedvarende energis andel;
2. støtter de tre hovedmål i pakken om ren energi til alle europæere: 1) energieffektiviteten skal komme i første række, 2) vi skal opnå globalt lederskab inden for vedvarende energi, og 3) vi skal tilbyde forbrugerne rimelige vilkår. Udvalget beklager dog, at disse mål ikke kan nås fuldt ud alene gennem ledsagende lovgivning og ikke-lovgivningsmæssige initiativer, samt at der ikke er tilstrækkeligt fokus på at reducere importafhængighedsfaktoren, der afspejler andelen af alle indenlandske kilder til ren energi (vedvarende og konventionelle) i energimikset;
3. opfordrer i den forbindelse Kommissionen til at sætte energieffektiviteten øverst på dagsordenen ved at udpege den som en prioritet for infrastrukturen og sikre, at offentlige tilskud og finansielle støttemekanismer til fordel for energieffektiviteten betragtes som kapitalforbrug, hvilket vil forbedre sikkerheden og pålideligheden af ordningen for energieffektivitet. Dette ville skabe en klar politik for beskyttelse af EU's budget og forbedring af konkurrenceevnen;
4. bifalder forslaget om at udstikke en lovgivningsmæssig ramme for energiunionens forvaltning, der forenkler og integrerer de eksisterende planlægnings-, rapporterings- og overvågningskrav på energi- og klimaområdet, og opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til i højere grad at inddrage de lokale og regionale myndigheder i denne politiske forvaltningsproces.

Energieffektivitet og vedvarende energi er stærkt afhængige af foranstaltninger på decentralt plan

5. Det Europæiske Regionsudvalg fremhæver de lokale og regionale myndigheders centrale rolle, når det gælder om at udstikke strategiske retningslinjer på det niveau, der er tættest på forbrugerne, forvalte en decentraliseret energiproduktion, fremme hensigtsmæssige investeringsbetingelser samt koble energi- og klimapolitikken sammen med foranstaltninger vedrørende boliger, energifattigdom, transport, økonomisk udvikling samt arealanvendelse og fysisk planlægning;
6. gør opmærksom på de lokale og regionale myndigheders ledende rolle i forbindelse med gennemførelsen af energipolitikker, tilvejebringelsen af midler til finansiering af energiprojekter, navnlig investeringer i vedvarende energi, samt fremme af bæredygtige forbrugsmønstre og god praksis blandt forbrugerne;

7. advarer om, at en manglende formel anerkendelse af de lokale og regionale myndigheders ledende rolle i gennemførelsen af energipolitikker inden for rammerne af energiunionen risikerer at undergrave opfyldelsen af de opstillede europæiske og nationale energi- og klimamål;

8. mener, at udarbejdelsen af nationale energi- og klimaplaner bør være præget af gennemsigtighed og ansvarlighed, således at de lokale aktører, virksomheder og andre interessenter ved, hvad de kan forvente af de nationale myndigheder, og navnlig hvordan de skal sikre, at forpligtelserne opfyldes, og hvilke foranstaltninger der skal træffes, såfremt de nationale planer viser sig at være utilstrækkelige til at opfylde målene på EU-plan;

9. er tilfreds med, at Kommissionen anerkender, at overgangen til ren energi ikke vil være mulig uden en deltagelse af flere interessenter fra civilsamfundet og de regionale og lokale myndigheder, og opfordrer derfor medlemsstaterne til på behørig vis at inddrage byer og regioner i debatten om energiomstillingen, særligt inden for rammerne af integrerede nationale energi- og klimaplaner, med henblik på at give dem mulighed for på passende vis at reagere på behovene inden for forskellige områder;

10. mener imidlertid, at der — uanset de enkelte medlemsstaters forskellige forfatningsmæssige regler — i forslagene til forvaltning mangler en specifik henvisning til de lokale og regionale myndigheders — for ikke at tale om andre interessenters — institutionelle rolle ud over de generelle bestemmelser i artikel 10 vedrørende offentlig høring, ifølge hvilke »offentligheden tidligt får reel lejlighed til at deltage i udarbejdelsen af udkast til planer (...)«;

11. foreslår, at man gør sig overvejelser om en mere vidtgående reform af EU's statsstøtteregler på energiområdet for at støtte de foranstaltninger, der iværksættes i byerne, navnlig gennem fastsættelse af specifikke retningslinjer for kommunale foranstaltninger med det formål at forenkle den eksisterende ramme og ved at muliggøre særlige undtagelser for energiprojekter i forbindelse med sanering af almennyttige og sociale boliger med henblik på at løse problemet med energifattigdom. Det er derfor nødvendigt at sikre, at byernes modstandsdygtighed og energiomstilling forankres som prioriteter i den kommende budgetramme, som træder i kraft i 2020;

12. opfordrer Kommissionen og medlemsstaternes regeringer til at intensivere samarbejdet med de lokale og regionale myndigheder, navnlig deres lokale og regionale energiagenturer, om udarbejdelsen af fremtidige energi- og klimaplaner på nationalt plan og således gå fra en politik med et fåtal af deltagende aktører til en politik, hvori alle deltager;

13. gør opmærksom på, at mange vellykkede projekter om anvendelse af vedvarende energi netop er blevet indledt og udviklet på lokalt niveau i samarbejde med SMV'er, NGO'er og civilsamfundsorganisationer takket være investeringer fra enkeltpersoner i vedvarende el- og varmeenergikilder;

14. påpeger, at et stort antal andre vigtige aktører inden for energieffektivitet og vedvarende energi er aktive på lokalt plan, herunder SMV'er, NGO'er og civilsamfundsorganisationer;

15. fremhæver, at der er behov for at inddrage de lokale aktører for at støtte medlemsstaternes regeringer i udformningen af en række fremtidsorienterede projekter inden for rammerne af EFSI, der vil bidrage til virkeliggørelsen af EU's klima- og energimål. Det nyoprettede Europæiske Centrum for Investeringsrådgivning skal sikre en fremskyndet procedure for støtte til de byer, der har forpligtet sig til at udvikle kulstoffattige projekter;

16. opfordrer til, at der iværksættes yderligere målrettede programmer for teknisk støtte i lighed med Den Europæiske Investeringsbanks JASPERS- og ELENA-programmer, der skal yde bistand til byerne og regionerne i forbindelse med mobiliseringen af investeringer til gennemførelse af ambitiøse projekter, bl.a. ved hjælp af udviklingen af en stor projektportefølje til investering i og konsolidering af små og vidt udbredte kulstoffattige projekter.

Forenkling og integrering af planlægnings- og rapporteringsarbejdet skal bygge på eksisterende lokale og regionale planer

17. Det Europæiske Regionsudvalg påpeger, at forvaltningen af energiunionen bør sigte mod »forenkling og integrering« af planlægningen i praksis, og at overvågning og rapportering i den sammenhæng indebærer etablering af effektive forbindelser med eksisterende initiativer;

18. fremhæver, at der er behov for en effektiv samordning mellem det nationale niveau på den ene side og det lokale og regionale niveau på den anden side gennem planlægning og gennemførelse af og rapportering om klima- og energipolitikker. Dette vil kunne bidrage til at undgå unødvendige administrative byrder og imødekomme kravene om bedre regulering;

19. gør opmærksom på, at de lokale og regionale myndigheder allerede prioriterer foranstaltninger til afbødning af og tilpasning til klimaforandringer, og at mange af dem allerede har udviklet strategier, handlingsplaner og procedurer for overvågning, f.eks. (men ikke udelukkende) inden for rammerne af Borgmesterpagten, der omfatter mere end 5 679 handlingsplaner for bæredygtig udvikling af byerne på energiområdet;

20. fremhæver betydningen af en effektiv sammenkobling af nationale planer og mål med målene på lokalt og regionalt plan, der skal bygge på realistiske og tilpassede bidrag fra forskellige regioner og sektorer;

21. påpeger, at samarbejde ikke alene indebærer høringer, men også en aktiv deltagelse i iværksættelsen og udformningen af konkrete foranstaltninger.

En effektiv forvaltning af energiunionen forudsætter flerniveaustyring

22. Det Europæiske Regionsudvalg beklager, at begrebet flerniveaustyring ikke er medtaget på tilstrækkelig klar vis i de nuværende anbefalinger vedrørende energiunionen, og opfordrer derfor til, at medlemsstaterne opretter platforme for energidialog for at inddrage alle myndigheds- og forvaltningsniveauer samt alle relevante interessenter i både udviklingen af nationale klimahandlingsplaner og overvågningen af og rapporteringen om disse. De bør ligeledes tilrettelægge en erfaringsudveksling mellem de forskellige nationale energidialoger med hjælp fra Kommissionen for at sikre sammenhæng og håndtere grænseoverskridende problemer;

23. bemærker, at en effektiv forvaltning på flere myndighedsniveauer har mange fordele — borgerne og erhvervslivet deltager i foranstaltningerne vedrørende klimaforandringer og får således et medansvar for processen, hvorved chancerne for succes øges, eftersom forvaltningen bliver mere synlig, hvilket bevirker, at borgerne føler et større ansvar;

24. understreger, at der i artikel 11 (om regionalt samarbejde) i Kommissionens forslag kun henvises til samarbejde mellem medlemsstaterne, snarere end samarbejde mellem subnationale forvaltningsniveauer inden for eller mellem individuelle medlemsstater; opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til også at sikre passende støtte til samarbejde mellem subnationale myndigheder, navnlig grænseoverskridende samarbejde med henblik på koordinerende aktiviteter for at gennemføre de integrerede nationale klima- og energiplaner;

25. opfordrer Kommissionen til at indføje et kapitel om samarbejde på flere myndighedsniveauer i de dokumenter, der henvender sig til medlemsstaterne, og som indeholder retningslinjer for rapporteringen om de nationale energistrategier og planlægningen heraf.

En aktiv deltagelse af forbrugerne forudsætter drivkræfter for gennemførelsen af direktivet og en effektiv støtte

26. Det Europæiske Regionsudvalg opfordrer på ny EU og medlemsstaterne til at udstikke lovrammer, der er fordelagtige for såvel forbrugerne som producenterne af energi (på engelsk »prosumers«) og de øvrige energileverandører, der opererer på detailenergi markedet; understreger tillige, at decentralisering og egenproduktion på baggrund af vedvarende energi indeholder adskillige fordele for energisystemet (mindre behov for overførselsinfrastruktur og vedligeholdelse, større modstandskraft og fleksibilitet), og at disse fordele bør afspejles i en fair pris for enhver overskydende energi fra sådanne ordninger, der føres ud i nettet; opmuntrer derfor medlemsstaterne til at udvikle eller fortsætte innovative prissystemer for at løse dette problem;

27. mener, at rådgivningstjenester skal være fagligt kompetente, at de skal formidles på passende vis, i en hensigtsmæssig form og gennem et hensigtsmæssigt kommunikationsmiddel dér, hvor målgruppen befinder sig, og at de skal omfatte de tekniske, finansielle og praktiske aspekter af brugen af kulstoffattige teknologier;

28. fremhæver, at strategier for forvaltning af energiunionen skal give forbrugerne mulighed for at kontrollere deres eget forbrug, således at de kan tage aktiv del i markedet og nyde godt af mere effektive og bedre afmålte forbrugerbeskyttelsesmekanismer. Dette er især vigtigt for bekæmpelsen af energifattigdom, og udvalget opfordrer derfor til, at der

udarbejdes en fælles definition af energifattigdom på EU-niveau, samt til at der udformes en række konkrete politiske forslag rettet mod de mest sårbare forbrugere. Hensigten bør være at beskytte denne gruppe mod uberettiget frakobling, prioritere energieffektivitetsforanstaltninger til deres fordel og give målrettet information til denne gruppe.

Fremme af energiinnovation i overgangen til en kulstoffattig økonomi

29. Det Europæiske Regionsudvalg bifalder, at der i Kommissionens meddelelse om Hurtigere innovation inden for ren energi, COM(2016) 763 final, lægges vægt på to vigtige politiske prioriteter: at opbygge en modstandsdygtig energiunion med en fremadskuende politik for klimaforandringer og at sætte skub i beskæftigelsen, væksten og investeringerne;

30. slår til lyd for et erhvervs-, innovations- og investeringsvenligt klima og procedurer med målrettede signaler, strategier, standarder og bestemmelser, der understøttes af finansielle instrumenter, som anvender offentlige midler til fremme af private investeringer (og om nødvendigt til risikobegrænsning);

31. gentager, hvor vigtigt det er at udforme en energipolitik i tæt samspil med EU's forsknings- og innovationspolitik. Udvalget fremhæver, at innovation inden for vedvarende energikilder, bæredygtig mobilitet, modernisering af den eksisterende energiinfrastruktur, opførelse af intelligente kraftværker samt kulstofopsamling og -lagring fortsat skal fremmes på lokalt plan. Det opfordrer derfor Kommissionen til specifikt at forbedre støtten til innovative projekter i de mest fjerntliggende regioner med henblik på at gøre dem til egentlige forsøgslaboratorier for energiomstilling;

32. mener, for så vidt angår innovation inden for ren energi, at opbygningen af partnerskaber mellem lokale myndigheder inden for rammerne af initiativer for intelligente byer spiller en væsentlig rolle i forbindelse med integration af områder såsom energibesparelser inden for bytransport, interregionale kommunikationsstrategier, samarbejde om nye lagringsteknologier og intelligente offentlige bygninger. Et bedre samspil mellem de europæiske struktur- og investeringsfonde og Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer har afgørende betydning for gennemførelsen af grænseoverskridende projekter inden for vedvarende energi;

33. bifalder, at der fokuseres på åben innovation og åben forskning for at give SMV'er og civilsamfundet mulighed for at videreudvikle sig på grundlag af ny viden;

34. fremhæver, at det er nødvendigt snarest muligt at gå bort fra direkte eller indirekte støtte til anvendelsen af fossile brændstoffer (herunder støtte fra visse medlemsstater), da de slører de reelle omkostninger ved sådanne brændstoffer for samfundet og miljøet og holder priserne kunstigt nede og således hæmmer innovation inden for ren energi;

35. bakker op om den foreslåede anvendelse af bestemmelserne med henblik på at fremme udviklingen af kulstoffattige teknologier og en effektiv udbredelse af disse. Overgangen til en lavemissionsøkonomi kræver investeringer i intelligente opvarmnings- og kølingsordninger og i større energieffektivitet inden for industri, byggeri og transport samt medfinansiering af projekter for investering i vedvarende energi;

36. påpeger, at forvaltningen af energiunionen skal skabe de rette rammebetingelser for at opnå de opstillede mål, herunder bedre adgang til offentlig-private partnerskaber med henblik på at fremskynde gennemførelsen af projekter, mindre bureaukrati, undersøgelse af mulige hindringer for lokale og regionale myndigheder samt skabelse af sikkerhed og gennemsigtighed for investorer;

37. bakker op om forslaget om at anvende offentlige indkøb som et effektivt redskab til at skabe et marked for kulstoffattige teknologier.

Nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet

38. Det Europæiske Regionsudvalg mener ikke, at forslaget til forordning giver anledning til betænkeligheder med hensyn til overholdelsen af nærhedsprincippet. Det giver imidlertid anledning til bekymring, for så vidt angår dets overholdelse af proportionalitetsprincippet, idet det foreslåede forvaltningssystem anses for at være for kompliceret, for detaljeret og fastsatte for korte rapporteringsperioder. Regionsudvalget ville have foretrukket, at forvaltningssystemet blev indført gennem et direktiv i stedet for en forordning, hvilket ville gøre det muligt at sikre en passende inddragelse af de regionale myndigheder i føderale stater.

Bruxelles, den 13. juli 2017.

Markku MARKKULA

*Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg*

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Energieffektivitet og bygninger

(2017/C 342/14)

Ordfører:	Michiel RIJSBERMAN (NL/ALDE), medlem af provinsstyrelsen for Flevoland
Basisdokumenter:	Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 2012/27/EU om energieffektivitet
	COM(2016) 761 final
	Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 2010/31/EU om bygningers energimæssige ydeevne
	COM(2016) 765 final

I. ANBEFALEDE ÆNDRINGER

Anbefalet ændring 1

Direktivet om energieffektivitet, betragtning 4

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
(...) (...) Behovet for at Unionen når sine energieffektivitetsmål på EU-plan udtrykt i primærenergiforbrug og endeligt energiforbrug i 2020 og 2030 bør fastlægges tydeligt i form af et bindende mål på 30 % .	(...) (...) Behovet for at Unionen når sine energieffektivitetsmål på EU-plan udtrykt i primærenergiforbrug og endeligt energiforbrug i 2020 og 2030 bør fastlægges tydeligt i form af et bindende mål på 40 % .

Begrundelse

Et ambitionsniveau på 40 % vil føre til en stærkere økonomisk vækst, flere arbejdspladser og mindre import af fossile brændstoffer end et energisparemål på 30 %. Dette er i tråd med den holdning, Europa-Parlamentet indtil videre har givet udtryk for. Dette ændringsforslag hænger sammen med ændringsforslag 2 og de politiske anbefalinger, punkt 5.

Anbefalet ændring 2

Direktivet om energieffektivitet, betragtning 7

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Der stilles krav om, at medlemsstaterne opfylder et krav om kumulative energibesparelser i slutanvendelserne for hele forpligtelsesperioden, hvilket svarer til »nye« besparelser på 1,5 % af det årlige energisalg. Dette krav vil kunne opfyldes af nye politiktiltag, der vedtages i den nye forpligtelsesperiode fra 1. januar 2021 til 31. december 2030, eller ved hjælp af nye individuelle foranstaltninger i medfør af politiktiltag, der er vedtaget i eller før den foregående periode, såfremt de individuelle foranstaltninger, som medfører energibesparelser, først indføres i den nye periode.	Der stilles krav om, at medlemsstaterne opfylder et krav om kumulative energibesparelser i slutanvendelserne for hele forpligtelsesperioden, hvilket svarer til »nye« besparelser på 2 % af det årlige energisalg. Dette krav vil kunne opfyldes af nye politiktiltag, der vedtages i den nye forpligtelsesperiode fra 1. januar 2021 til 31. december 2030, eller ved hjælp af nye individuelle foranstaltninger i medfør af politiktiltag, der er vedtaget i eller før den foregående periode, såfremt de individuelle foranstaltninger, som medfører energibesparelser, først indføres i den nye periode.

Begrundelse

Denne ændring foretages i sammenhæng med ændringsforslag 3 og hænger sammen med de politiske anbefalinger, punkt 5 og 7. Med henblik på at nå ambitionsniveauet på 40 % er det nødvendigt med en årlig besparelse på mindst 2 %.

Anbefalet ændring 3

Direktivet om energieffektivitet, artikel 1, stk. 1

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Dette direktiv opstiller en fælles ramme af foranstaltninger til fremme af energieffektivitet i Unionen med henblik på at sikre, at Unionens overordnede mål for energieffektivitet på 20 % i 2020 og bindende overordnede mål på 30 % i 2030 nås, (...).	Dette direktiv opstiller en fælles ramme af foranstaltninger til fremme af energieffektivitet i Unionen med henblik på at sikre, at Unionens overordnede mål for energieffektivitet på 20 % i 2020 og bindende overordnede mål på 40 % i 2030 nås, (...).

Begrundelse

Begrundelsen for dette ændringsforslag hænger sammen med ændringsforslag 1 og de politiske anbefalinger, punkt 5.

Anbefalet ændring 4

Direktivet om energieffektivitet, artikel 7, stk. 1

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
b) nye besparelser hvert år fra den 1. januar 2021 til den 31. december 2030 på 1,5 % af det årlige energisalg til slutkunder målt i mængder i gennemsnit over den seneste treårsperiode forud for den 1. januar 2019.	b) nye besparelser hvert år fra den 1. januar 2021 til den 31. december 2030 på 2 % af det årlige energisalg til slutkunder målt i mængder i gennemsnit over den seneste treårsperiode forud for den 1. januar 2019.
Medlemsstaterne skal fortsætte med at opnå nye årlige besparelser på 1,5 % for ti år ad gangen efter 2030, medmindre det i Kommissionens gennemgang, som skal finde sted senest i 2027 og hvert tiende år derefter, konkluderes, at dette ikke er nødvendigt for at nå EU's langsigtede energi- og klimamål for 2050.	Medlemsstaterne skal fortsætte med at opnå nye årlige besparelser på 2 % for ti år ad gangen efter 2030, medmindre det i Kommissionens gennemgang, som skal finde sted senest i 2027 og hvert tiende år derefter, konkluderes, at dette ikke er nødvendigt for at nå EU's langsigtede energi- og klimamål for 2050.

Begrundelse

Begrundelsen for denne ændring hænger sammen med ændringsforslag 3 og de politiske anbefalinger, punkt 5, 7 og 8.

Anbefalet ændring 5

Direktivet om energieffektivitet, artikel 7

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Energispareforpligtelser	Energispareforpligtelser
1. Medlemsstaterne skal nå kumulative energibesparelser i slutanvendelserne svarende til mindst:	1. Medlemsstaterne skal nå kumulative energibesparelser i slutanvendelserne svarende til mindst:

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>a) nye besparelser hvert år fra den 1. januar 2014 til den 31. december 2020 på 1,5 % af det årlige energisalg til slutkunder målt i mængder i gennemsnit over den seneste treårsperiode forud for den 1. januar 2013</p>	<p>a) nye besparelser hvert år fra den 1. januar 2014 til den 31. december 2020 på 2,0 % af det årlige energisalg til slutkunder målt i mængder i gennemsnit over den seneste treårsperiode forud for den 1. januar 2013</p>
<p>(...)</p>	<p>(...)</p>
<p>Med henblik på litra b) og uden at dette berører anvendelsen af stk. 2 og 3, må medlemsstaterne kun medregne de energibesparelser, der skyldes nye politiktiltag, som er indført efter den 31. december 2020, eller politiktiltag indført i perioden 1. januar 2014 til 31. december 2020, hvis det kan påvises, at disse tiltag fører til konkrete foranstaltninger, som iværksættes efter den 31. december 2020 og medfører besparelser.</p>	<p>Med henblik på litra b) og uden at dette berører anvendelsen af stk. 2 og 3, må medlemsstaterne kun medregne de energibesparelser, der skyldes nye politiktiltag, som er indført efter den 31. december 2020, eller politiktiltag indført i perioden 1. januar 2014 til 31. december 2020, hvis det kan påvises, at disse tiltag fører til konkrete foranstaltninger, som iværksættes efter den 31. december 2020 og medfører besparelser.</p>
<p>Energisalget målt i mængder, der anvendes til transport, kan helt eller delvis udelukkes fra disse beregninger.</p>	
<p>Medlemsstaterne beslutter, hvordan den beregnede mængde af nye besparelser fordeles over de i litra a) og b) omhandlede perioder, så længe de krævede samlede kumulative besparelser er blevet opnået ved slutningen af hver periode.</p>	<p>Medlemsstaterne beslutter, hvordan den beregnede mængde af nye besparelser fordeles over de i litra a) og b) omhandlede perioder, så længe de krævede samlede kumulative besparelser er blevet opnået ved slutningen af hver periode.</p>
<p>2. Med forbehold af stk. 3 kan hver medlemsstat:</p>	
<p>a) udføre den beregning, der kræves i henhold til stk. 1, litra a), under anvendelse af satsen 1 % i 2014 og 2015, 1,25 % i 2016 og 2017, og 1,5 % i 2018, 2019 og 2020</p>	
<p>b) udelukke hele eller en del af salget målt i mængder af energi, der anvendes i de industrielle aktiviteter, som er opført i bilag I til direktiv 2003/87/EF, fra beregningen</p>	
<p>c) tillade, at energibesparelser, som opnås i energiomformningssektoren samt i distributions- og transmissionssektorerne, herunder effektiv fjernvarme- og fjernkøleinfrastruktur, som følge af gennemførelsen af kravene i artikel 14, stk. 4, artikel 14, stk. 5, litra b), og artikel 15, stk. 1-6 og 9, medregnes i den mængde af energibesparelser, der kræves i henhold til stk. 1</p>	
<p>d) medregne energibesparelser fra individuelle foranstaltninger gennemført siden den 31. december 2008, der fortsætter med at have en effekt i 2020 og derefter, og som kan måles og verificeres, i den mængde af energibesparelser, der kræves i henhold til stk. 1. og</p>	
<p>e) udelukke den kontrollerbare mængde af energi produceret på eller i bygninger til eget brug fra beregningen af energibesparelseskravet, som er omhandlet i stk. 1, når denne mængde er blevet produceret som følge af politiktiltag til fremme af nye installationer af vedvarende energiteknologier.</p>	

Begrundelse

Energispareforpligtelserne skal tegne sig for en væsentlig del af fremskridtene inden for energieffektivitet. Det er derfor vigtigt, at der ikke er for mange undtagelser, hvilket også bidrager til klarhed i lovgivningen.

Anbefalet ændring 6

Direktivet om energieffektivitet, artikel 9a

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>2. I ejendomme med flere lejligheder og bygninger til flere formål med en central varme- og kølekilde eller forsyning fra fjernvarme- eller fjernkølesystemer, skal der installeres individuelle målere til at måle forbruget af varme, køling eller varmt vand for hver enhed i bygningen.</p> <p>Er det ikke teknisk gennemførligt eller omkostningseffektivt at benytte individuelle målere til at måle opvarmning eller køling i hver bygningsenhed, anvendes der individuelle varmfordelingsmålere til at måle varmforsøret i hver radiator, medmindre den pågældende medlemsstat godtgør, at installationen af sådanne varmfordelingsmålere ikke vil være omkostningseffektiv. I disse tilfælde kan der overvejes alternative omkostningseffektive metoder til måling af varmforsøret. Hver enkelt medlemsstat fastlægger klare betingelser med hensyn til manglende teknisk gennemførlighed og manglende omkostningseffektivitet og offentliggør disse.</p> <p>Der skal altid stilles individuelle målere til rådighed, når der er tale om nye bygninger af den i første afsnit omhandlede type, eller der foretages større renoveringsarbejder i en sådan bygning, jf. direktiv 2010/31/EU.</p> <p>(...)</p> <p>4. Med henblik på denne artikel skal målere og fordelingsmålere være fjernaflæselige enheder fra den 1. januar 2020.</p> <p>Målere og fordelingsmålere, som allerede er blevet installeret, men som ikke kan fjernaflæses, skal udstyres med denne funktion eller udskiftes med fjernaflæselige enheder senest 1. januar 2027, undtagen hvis den pågældende medlemsstat påviser, at det ikke er omkostningseffektivt.</p>	<p>2. I ejendomme med flere lejligheder og bygninger til flere formål med en central varme- og kølekilde eller forsyning fra fjernvarme- eller fjernkølesystemer, skal der installeres individuelle målere til at måle forbruget af varme, køling eller varmt vand for hver enhed i bygningen, hvis det er teknisk gennemførligt og omkostningseffektivt samt står i et rimeligt forhold til den samlede forbedring af bygningens energimæssige ydeevne i henhold til direktiv 2010/31/EU.</p> <p>Er det ikke teknisk gennemførligt, omkostningseffektivt eller rimeligt i den givne situation at benytte individuelle målere til at måle opvarmning eller køling i hver bygningsenhed, anvendes der individuelle varmfordelingsmålere til at måle varmforsøret i hver radiator, medmindre den pågældende medlemsstat godtgør, at installationen af sådanne varmfordelingsmålere ikke vil være omkostningseffektiv eller rimelig i den givne situation. I disse tilfælde kan der overvejes alternative omkostningseffektive metoder til måling af varmforsøret. Hver enkelt medlemsstat fastlægger klare betingelser med hensyn til teknisk gennemførlighed, omkostningseffektivitet og rimelighed og offentliggør disse.</p> <p>(...)</p> <p>4. Med henblik på denne artikel skal nye målere og fordelingsmålere være fjernaflæselige enheder fra den 1. januar 2020.</p>

Begrundelse

En ubetinget indførelse i henhold til artikel 9a, stk. 2, af individuelle målere i nye bygninger og bygninger, der gennemgår omfattende renovering, ville være til stor skade for social- og energieffektivitetspolitikken i nogle medlemsstater.

Nogle medlemsstater såsom Finland og Sverige har en ordning med »bruttohusleje«, hvor udlejeren er juridisk forpligtet til at dække alle lejerens energiomkostninger. Hensigten med denne bestemmelse i lejeloven er at beskytte borgerne mod energifattigdom. Bestemmelsen er også meget positiv i forhold til energieffektiviteten, fordi der med »bruttohusleje«-ordningen ikke er noget incitament for lejeren til at spare på energien, og energirenovering betalt af ejeren er den eneste måde, hvorpå man kan reducere lejerens energiforbrug. Direktivet vil i den foreliggende form tvinge lande som Finland og Sverige til enten:

- at påbyde installation af individuelle målere og beholde »bruttohusleje«-ordningen, hvilket betyder, at målerne vil blive installeret med store omkostninger til ingen nytte;
- eller påbyde installation af individuelle målere og vende tilbage til en »nettoleje«-ordning, hvor lejeren skal betale for sit energiforbrug.

En afskaffelse af bruttohusleje-ordningen vil føre til en væsentlig forringelse af den sociale beskyttelse mod energifattigdom, fordi bruttohusleje sikrer uafbrudt opvarmning på et optimalt niveau for dem, der er truet af energifattigdom.

Medlemsstater, som ikke har en »bruttohusleje«-ordning, men et presserende behov for at renovere en stor del af boligmassen, bør frit kunne prioritere renovering højere end installation af individuelle målere, især hvis et ubetinget krav herom skaber et incitament til renoveringer under tærsklen for »større renoveringsarbejder« for at undgå denne forpligtelse. Individuel måling og fakturering af varmekonsumet bør ikke afkobles fra medlemsstaternes beslutninger om det overordnede spørgsmål om, hvordan man kan forbedre bygningers energimæssige.

Artikel 9a, stk. 4, andet afsnit, indebærer intet mindre end, at alle målere og fordelingsmålere, som allerede nu eller senest i 2020 er blevet installeret, men som ikke kan fjernaflæses, skal udskiftes eller ændres senest 1. januar 2027. Dette berører hovedparten af målerne til at måle forbruget af varme, køling og varmt vand. I betragtning af den store indsats og finansielle investering, der allerede er foretaget eller planlagt med henblik på installation af sådanne individuelle målere i ejendomme med flere lejligheder og/eller kommercielle bygninger, er proportionaliteten af en sådan foranstaltning sammenlignet med den begrænsede forventede nytteværdi — mellem en fjernaflæselig måler og en måler, der ikke kan fjernaflæses — helt klart ikke dokumenteret. Derfor bør fjernaflæselige målere ifølge proportionalitetsprincippet først kræves installeret, når en måler eller varmefordelingsmåler udskiftes, hvilket i henhold til artikel 9a, stk. 4, første afsnit, vil være obligatorisk fra 2020.

Anbefalet ændring 7

Direktivet om bygningers energimæssige ydeevne, betragtning 9

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p><i>For at tilpasse dette direktiv til den tekniske udvikling bør beføjelsen til at vedtage retsakter i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde delegeres til Kommissionen med henblik på at supplere direktivet ved at definere intelligensindikatoren og muliggøre dens indførelse. Intelligensindikatoren bør anvendes til at måle en bygningens evne til at udnytte IKT og elektroniske systemer til at optimere sin drift og samspillet med elnettet. Intelligensindikatoren vil øge bygningsejeres og -brugeres bevidsthed om værdien af bygningens automatik og elektronisk overvågning af tekniske bygningsinstallationer og vil skabe tillid hos personerne, der opholder sig i bygningerne, hvad angår de reelle besparelser som følge af de forbedrede funktionaliteter.</i></p>	

Begrundelse

Denne bestemmelse er overflødig og bør udgå, eftersom diskussionen om, hvad der forstås ved en bygnings eller en boligs »intelligens« endnu er på et tidligt stadie. I forbindelse med indførelsen af et sådant instrument er det nødvendigt at gennemføre en omfattende høring af de forskellige interessenter. Bestemmelsen medfører en unødigt forøgelse af den administrative byrde for virksomheder og ejendomssejere. Derfor bør dens merværdi og omkostningseffektivitet dokumenteres, og instrumentet evalueres. Kontrollen af, hvorvidt intelligensindikatoren overholder nærhedsprincippet, falder negativt ud. Dette ændringsforslag hænger sammen med ændringsforslag 6 og de politiske anbefalinger, punkt 17.

Anbefalet ændring 8

Direktivet om bygningers energimæssige ydeevne, artikel 1, stk. 2

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>efter artikel 2 indsættes følgende artikel 2a om »Langsigtet strategi for renovering«, der skal forelægges i overensstemmelse med de integrerede nationale energi- og klimaplaner i forordning (EU) XX/20XX [forvaltning af energiunionen]:</p> <p>a) første stykke består af artikel 4 i direktiv 2012/27/EU om energieffektivitet, bortset fra artiklens sidste afsnit</p> <p>b) Som stk. 2 og 3 indsættes:</p> <p>»2. I deres langsigtede strategi, som er omhandlet i stk. 1, fastsætter medlemsstaterne en køreplan med klare milepæle og foranstaltninger til at nå det langsigtede mål for 2050 om at dekarbonisere deres nationale bygningsmasse, som omfatter specifikke milepæle for 2030.</p> <p>Derudover skal den langsigtede strategi bidrage til bekæmpelsen af energifattigdom.</p> <p>3. Med sigte på at yde vejledning ved investeringsbeslutninger, som omhandlet i stk. 1, litra d), skal medlemsstaterne indføre mekanismer for:</p> <p>a) aggregering af projekter for at gøre det lettere for investorer at finansiere de renoveringer, der er omhandlet i stk. 1, litra b) og c)</p>	<p>efter artikel 2 indsættes følgende artikel 2a om »Langsigtet strategi for renovering i tæt samarbejde med de regionale og lokale myndigheder«, der skal forelægges i overensstemmelse med de integrerede nationale energi- og klimaplaner i forordning (EU) XX/20XX [forvaltning af energiunionen]:</p> <p>a) første stykke består af artikel 4 i direktiv 2012/27/EU om energieffektivitet, bortset fra artiklens sidste afsnit</p> <p>b) Som stk. 2, 3 og 4 indsættes:</p> <p>»2. I deres langsigtede strategi, som er omhandlet i stk. 1, fastsætter medlemsstaterne en køreplan med klare milepæle og foranstaltninger til at nå det langsigtede mål for 2050 om at dekarbonisere deres nationale bygningsmasse, som omfatter specifikke milepæle for 2030.</p> <p>Derudover skal den langsigtede strategi bidrage til bekæmpelsen af energifattigdom.</p> <p>Disse nationale strategier bør — såvel i udarbejdelses- som opfølgingsfasen — fastlægge de nødvendige mekanismer til udformning af et system med flerniveaustyring for at sikre en lokal effekt af renoveringsindsatsen.</p> <p>3. Med sigte på at yde vejledning ved investeringsbeslutninger, som omhandlet i stk. 1, litra d), skal medlemsstaterne indføre mekanismer for:</p> <p>a) aggregering af projekter for at gøre det lettere for investorer at finansiere de renoveringer, der er omhandlet i stk. 1, litra b) og c)</p>

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>b) afhjælpe risikoen ved energieffektivitetsaktiviteter for investorer og den private sektor og</p> <p>c) anvendelse af offentlige midler til at mobilisere yderligere private investeringer eller til at rette op på specifikke markedssvigt.«</p>	<p>b) afhjælpe risikoen ved energieffektivitetsaktiviteter for investorer og den private sektor og</p> <p>c) anvendelse af offentlige midler til at mobilisere yderligere private investeringer eller til at rette op på specifikke markedssvigt.«</p> <p>4. Med sigte på at styre udviklingen i retning af energieffektiv renovering skal medlemsstaterne indføre mekanismer for:</p> <p>a) <i>at fremme samarbejdet mellem SMV'er i grupper og konsortier, således at de er i stand til at tilbyde samlede pakker til potentielle kunder;</i></p> <p>b) <i>at støtte nye former for uddannelse og opkvalificering og strukturelle forbedringer af de eksisterende uddannelser;</i></p> <p>c) <i>at styrke uformelle læringsveje;</i></p> <p>d) <i>der afsættes midler fra Den Europæiske Socialfond til at efteruddanne og uddanne arbejdstagerne i bygge- og anlægssektoren i energieffektivitet;</i></p> <p>e) <u><i>at træffe sensibiliserings- og uddannelsesforanstaltninger for forvaltere og brugere af bygninger af hensyn til behovet for bygningsrenoveringer.</i></u>«</p>

Begrundelse

Den langsigtede strategi for renovering bør udvikles i tæt samarbejde med de regionale og lokale myndigheder, da de er de mest berørte aktører. Desuden har bygningsarbejdernes kundskaber og færdigheder afgørende betydning for mulighederne for at forbedre bygningers energimæssige ydeevne. Samarbejde mellem entreprenører betyder, at potentielle kunder kan vælge mellem en mere omfattende pakke af foranstaltninger. Endvidere bør der især for bygningsforvaltere og -brugere træffes oplysnings- og uddannelsesforanstaltninger med henblik på at øge opmærksomheden om hensigtsmæssigheden af at renovere bygninger.

Anbefalet ændring 9

Direktivet om bygningers energimæssige ydeevne, artikel 8, stk. 6.

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p><i>Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 23 med henblik på at supplere dette direktiv med en definition af »intelligensindikator« og med de betingelser, hvorunder »intelligensindikatoren« vil kunne angives som en supplerende oplysning til eventuelle lejere eller købere.</i></p> <p><i>Intelligensindikatoren skal afdække fleksibilitetsfunktioner, forbedrede funktionaliteter og muligheder som følge af, at mere indbyrdes forbundet og indbygget intelligent udstyr integreres i de konventionelle tekniske bygningsinstallationer. Funktionerne skal gøre personerne i bygningen og bygningen selv bedre i stand til at reagere på komfort- eller driftskrav, deltage i efterspørgselsreaktion og bidrage til en optimal, smidig og sikker drift af de forskellige energisystemer og fjernvarme/køleinfrastrukturer, som bygningen er forbundet til.</i>«</p>	

Begrundelse

Denne bestemmelse er overflødig og bør udgå. Denne ændring foretages i sammenhæng med ændringsforslag 7 og hænger sammen med de politiske anbefalinger, punkt 17, vedrørende nærhedsprincippet.

Anbefalet ændring 10

Direktivet om bygningers energimæssige ydeevne, artikel 10

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>Artikel 10 ændres således:</p> <p>a) Stk. 6 affattes således:</p> <p>»6. Medlemsstaterne sammenkæder deres finansielle foranstaltninger med henblik på energieffektivitetsforbedringer inden for renovering af bygninger med de energibesparelser, der opnås som følge af en sådan renovering. Besparelserne bestemmes ved at sammenligne energiattester udstedt før og efter renoveringen.«</p> <p>b) følgende indsættes som stk. 6a og 6b:</p> <p>»6a. Når medlemsstaterne opretter en database til registrering af energiattester, skal denne gøre det muligt at spore det faktiske energiforbrug i de omfattede bygninger, uanset deres størrelse og kategori. Databasen skal indeholde oplysninger om det faktiske energiforbrug for bygninger, som offentligheden ofte besøger, og som har et etageareal på over 250 m², og disse oplysninger skal ajourføres regelmæssigt.</p> <p>6b. Aggregerede anonymiserede data, der overholder EU's krav til databeskyttelse, skal efter anmodning stilles til rådighed, og det som minimum for de offentlige myndigheder med henblik på statistiske og forskningsmæssige formål.«</p>	<p>Artikel 10 ændres således:</p> <p>a) Stk. 6 affattes således:</p> <p>»6. Medlemsstaterne sammenkæder deres finansielle foranstaltninger med henblik på energieffektivitetsforbedringer inden for renovering af bygninger med de energibesparelser, der opnås som følge af en sådan renovering. Besparelserne bestemmes ved at sammenligne energiattester udstedt før og efter renoveringen.«</p> <p>b) følgende indsættes som stk. 6a, 6b og 7:</p> <p>»6a. Når medlemsstaterne opretter en database til registrering af energiattester, skal denne gøre det muligt at spore det faktiske energiforbrug i de omfattede bygninger, uanset deres størrelse og kategori. Databasen skal indeholde oplysninger om det faktiske energiforbrug for bygninger, som offentligheden ofte besøger, og som har et etageareal på over 250 m², og disse oplysninger skal ajourføres regelmæssigt.</p> <p>6b. Aggregerede anonymiserede data, der overholder EU's krav til databeskyttelse, skal efter anmodning stilles til rådighed, og det som minimum for de offentlige myndigheder med henblik på statistiske og forskningsmæssige formål.</p> <p>7. Kommissionen sikrer formidlingen af viden om bedste praksis i forbindelse med offentlige og private finansieringsordninger og sammenlægning af små renoveringsprojekter på energiområdet. Kommissionen sikrer også formidling af information om finansielle incitamerter til renovering.«</p>

Begrundelse

Der er behov for at dele viden om bedste praksis. I de seneste år er der udviklet inspirerende eksempler i forskellige regioner og medlemsstater.

II. POLITISKE ANBEFALINGER

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG (RU)

Generelle anbefalinger

1. Det Europæiske Regionsudvalg påskønner den vision for regionernes og byernes rolle, som Kommissionen giver udtryk for i pakken »Ren energi for alle europæere«. Byer og regioner er der, hvor energiomstillingen rent faktisk finder sted. Udvalget anbefaler, at denne vision føres ud i livet ved, at det oplyses, hvordan Kommissionen vil støtte regionerne i forbindelse med energiomstillingen;
2. støtter og bifalder de lovgivningsforslag, Kommissionen har udarbejdet med henblik på at opfylde målene om mere intelligent og renere energi for alle, gennemføre målene fra Paris, støtte den økonomiske vækst, fremme investeringer og teknologisk lederskab og skabe nye muligheder for beskæftigelse og øget velfærd for borgerne. Disse forslag påvirker regionernes politikker, og Regionsudvalget mener, at regionerne har en rolle at spille i deres gennemførelse. Regionsudvalget opfordrer medlemsstaterne til at inddrage de lokale og regionale myndigheder i udformningen af de integrerede nationale energi- og klimaplaner;
3. støtter og bifalder Kommissionens bevæggrunde for at sætte energieffektivitet først. Den billigste energi er den energi, vi ikke bruger. Energieffektivitet kan betragtes som en selvstændig energikilde, der er udtømmelig og kan findes overalt. Energieffektivitet har afgørende betydning for, at vi kan nå klima- og energimålene, og energieffektivitet er tillige den mest omkostningseffektive måde at opfylde energiunionens målsætninger på;
4. minder om, at bekæmpelse af fattigdom er den helt store udfordring for den europæiske energipolitik, og at dette kræver en løsning på flere niveauer. Udvalget opfordrer derfor til, at der udarbejdes en fælles definition af energipolitikken samt en række målrettede politiske foranstaltninger til at håndtere problemet. Udvalget foreslår i denne forbindelse, at en fast andel (mindst 10 %) af energispareforpligtelserne skal opnås gennem foranstaltninger eller politikker rettet mod de mest sårbare forbrugere, og at der udvikles særlige finansielle instrumenter til at give de mest sårbare forbrugere mulighed for at deltage i og drage fordel af energieffektivitetsforanstaltningerne;
5. gør opmærksom på, at fortsat valgfrihed, når det gælder energimikset, indebærer en risiko for, at de energipolitiske mål frem mod 2030 og derefter ikke kan opfyldes. Direktiverne bør derfor gøres bindende på EU-niveau og underbygges med foranstaltninger på nationalt niveau.

Anbefalinger vedrørende direktivet om energieffektivitet

6. Det Europæiske Regionsudvalg konstaterer, at det er en stor udfordring for Europa at opfylde målene fra Paris. Europa er nødt til at øge ambitionerne med hensyn til energieffektivitet (40 % i 2030), hvis målene skal nås. Den vej, man er slået ind på med en energibesparelse på 1,5 % om året, er utilstrækkelig. En forhøjelse af ambitionsniveauet for energibesparelser til 2 % om året fører til større økonomisk vækst, øget beskæftigelse og mindre energiimport. I denne forbindelse vil det også være nødvendigt at tilpasse bilag V i det reviderede direktiv for at sikre, at det kun er de energibesparelsesforanstaltninger, som ikke modvirker andre af EU's klimapolitiske mål (såsom CO₂-reduktion), der kan medregnes i de krævede energibesparelser, og at der tilskyndes til langsigtede bæredygtige løsninger;
7. påpeger, at denne opgave er vanskeligere for nogle regioner og medlemsstater end for andre, men overalt fører energibesparelser og energieffektivitet til øget beskæftigelse og økonomisk vækst;
8. er på det rene med, at Kommissionen befinder sig i en svær situation, men tilslutter sig det mål på 40 % i 2030, som Europa-Parlamentet har formuleret.

Forpligtelser

9. Det Europæiske Regionsudvalg konstaterer, at energisparepligten er det vigtigste instrument til at opnå øget energieffektivitet. Stadig flere medlemsstater indfører denne ordning. På fem år er antallet af medlemsstater, der benytter dette instrument, steget fra 5 til 15. Regionerne i de lande, som anvender dette instrument, er tilfredse med det. Regionsudvalget anbefaler, at de øvrige medlemsstater også begynder at anvende det;
10. anbefaler, at der i forbindelse med revisionen af artikel 8 foretages en kritisk vurdering af størrelsen af de virksomheder, der er omfattet af denne bestemmelse, idet der også findes et stort besparelspotentiale hos mindre virksomheder.

Tilsyn

11. Det Europæiske Regionsudvalg konstaterer, at artikel 8 fastsætter, at energisyn er lovpligtige for visse virksomheder. Kommissionen ændrer ikke artikel 8. Udvalget foreslår imidlertid, at artiklen revideres, således at de samme virksomheder i alle medlemsstater bliver omfattet af direktivet. Dermed bliver der ens spilleregler for medlemsstaterne og ensartet lovgivning. Kravet om energisyn i større virksomheder bør omfatte et udvælgelseskriterium med hensyn til størrelsen af energiforbruget. Dette vil være mere rimeligt end blot at se på omsætning og antal ansatte. For at undgå dobbelt regulering bør artikel 8 lade energiforbrug, som allerede dækkes af energicertifikaterne i medfør af direktivet om bygnings energimæssige ydeevne, kunne være undtaget fra energisynet;

12. anbefaler, at en forpligtelse til at træffe enhver energibesparende foranstaltning, der kan tjene sig ind på 5 år, kobles sammen med energisynene. Dette er f.eks. lovpligtigt i Nederlandene, hvor der findes en række anerkendte foranstaltninger for hver branche. Håndhævelsen bliver hermed lettere.

Måling

13. Det Europæiske Regionsudvalg bemærker med tilfredshed Kommissionens forslag om yderligere at øge forbrugernes indflydelse som nøgleaktører på energimarkedet ved at forbedre tilvejebringelsen af oplysninger om deres varme- og køleforbrug og styrke deres rettigheder med hensyn til måling og fakturering af varmeenergiforbrug, især for personer, der bor i ejendomme med flere lejligheder. Hvad angår kravet om fordelingsmåling og individuel fakturering af varme bør dette dog kun gælde, hvis det er omkostningseffektivt og giver mening ud fra en teknisk betragtning. Desuden er det i betragtning af den store indsats og økonomiske investering med henblik på installation af individuelle målere, tvivlsomt, om det er rimeligt at kræve, at målerne skal være fjernaflæselige, set i forhold til den begrænsede forventede nytteværdi. For at øge oplysningsfrekvensen indføres der et krav om, at varmemålere skal kunne fjernaflæses. Denne pligt kan ses som en krænkelse af privatlivets fred. Regionsudvalget anbefaler medlemsstaterne at træffe foranstaltninger til beskyttelse af borgernes privatliv og garantere passende datasikkerhed ved ikke at indføre et obligatorisk krav om installation af intelligente målere, men lade dette ske på frivillig basis;

14. værdsætter indførelsen af disse foranstaltninger på betingelse af, at deres omkostningseffektivitet og tekniske gennemførlighed vurderes. Dette er en vigtig garanti i relation til de forskellige udlejningsordninger, som findes i medlemsstaterne.

Fonde

15. Det Europæiske Regionsudvalg opfordrer Kommissionen til også efter 2020 at afsætte midler til ren energi til alle EU-borgere ikke kun via strukturfondene, men også gennem de direkte forvaltede fonde og de finansieringstekniske instrumenter. Udvalget støtter Kommissionens tilsagn om at afhjælpe energifattigdommen og opfordrer til, at der efter 2020 stilles strukturfondsmidler (Socialfonden, Regionalfonden, Samhørighedsfonden) til rådighed for lokale og regionale myndigheder til bekæmpelse af energifattigdom;

16. opfordrer Kommissionen til at udvikle hensigtsmæssige værktøjer og foranstaltninger til at mobilisere offentlige midler og tiltrække private investeringer på europæisk, nationalt, regionalt og lokalt niveau i energieffektivitetssektoren.

Anbefalinger vedrørende direktivet om bygnings energimæssige ydeevne

17. Det Europæiske Regionsudvalg støtter Kommissionens forslag om at forbedre bygnings energimæssige ydeevne. Ca. 75 % af bygningerne i Europa er ikke energieffektive, og kun 0,4-1,2 % af bygningsmassen reoveres årligt. Der ligger et enormt potentiale for energibesparelser i forbedringen af bygnings energimæssige ydeevne, navnlig i Central- og Østeuropa;

18. anbefaler, at myndigheder og markedsdeltagere informerer husejerne bedre om mulighederne for energirenovering af boligen (hvad, hvordan og hvor). Det kan for eksempel ske ved hjælp af en let tilgængelig hjemmeside og attraktive ordninger. Desuden opfordrer Regionsudvalget til at fokusere på SMV'er og arbejdstagere i bygge- og anlægssektoren og gøre energirenovering af boliger og bygninger til en obligatorisk del af pensum ved uddannelsen af arbejdstagere i denne sektor.

Ladestandere i erhvervsbygninger

19. Det Europæiske Regionsudvalg er enig med Kommissionen i, at der må ske en omstilling til bæredygtig transport (elkøretøjer). RU støtter forslaget om at installere infrastruktur til elbiler i alle nye erhvervsbygninger, eksisterende erhvervsbygninger (der gennemgår omfattende renovering) og større, nye beboelsesejendomme. Udvalget anbefaler, at Kommissionen udvikler en europæisk standard for ladepunkter til elbiler med henblik på at fremskynde overgangen til bæredygtig transport (elkøretøjer);

20. forventer, at initiativet »intelligent finansiering af intelligente bygninger« vil bidrage til at frigøre og tiltrække omfattende private investeringer, og bakker op om dette støtteinitiativ, forudsat at de finansielle aspekter herved ikke lægges over på regionerne og kommunerne. De lokale og regionale myndigheder kan bidrage aktivt til at samle anmodninger om finansiering.

Offentlige bygninger

21. Det Europæiske Regionsudvalg støtter, at artikel 4 om bygningsrenovering i energieffektivitetsdirektivet flyttes til direktivet om bygningers energimæssige ydeevne, men beklager, at energieffektivitetsdirektivets artikel 5 om offentlige organers bygninger som forbillede ikke er medtaget i samme revision. Regionsudvalget mener, at de lokale og regionale myndigheder bør gå foran med et godt eksempel hvad angår energieffektivitet i offentlige bygninger. Regionsudvalget opfordrer de lokale og regionale myndigheder til at påtage sig denne rolle som forbillede.

Kompetence, subsidiaritet og proportionalitet

22. Det Europæiske Regionsudvalg er enig i det retsgrundlag, som Kommissionen angiver for EU's kompetence på dette område. I henhold til artikel 194 i EUF-traktaten har EU kompetence til at træffe foranstaltninger til bl.a. at fremme energieffektiviteten. Foranstaltninger til bekæmpelse af energifattigdom skal baseres på artikel 151 i EUF-traktaten. Vurderingen af, om nærhedsprincippet er overholdt, er dels positiv, dels negativ. Regionsudvalget anser det for berettiget at opstille og håndhæve EU-mål for energieffektivitet. Udvalget er imidlertid afvisende over for indførelse af intelligensindikatoren ved hjælp af en delegeret retsakt, da diskussionen om intelligensindikatoren endnu ikke er bragt til ende. Vurderingen af, om proportionalitetsprincippet er overholdt, falder positivt ud.

Bruxelles, den 13. juli 2017.

Markku MARKKULA

*Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg*

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA